

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.10.2021
COM(2021) 664 final

2021/0342 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller krav avseende kreditrisk,
kreditvärdighetsjusteringsrisk, operativ risk, marknadsrisk och kapitalgolv**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2021) 320} - {SWD(2021) 321} - {SEC(2021) 380}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den föreslagna ändringen av förordning (EU) nr 575/2013 (*kapitalkravsförordningen* eller *CRR*) är en del av ett lagstiftningspaket som även omfattar ändringar av direktiv 2013/36/EU (*kapitalkravsdirektivet* eller *CRD*)¹.

Mot bakgrund av den stora finanskrisen 2008–2009 genomförde unionen betydande reformer av det tillsynsregelverk som ska tillämpas av banker för att förbättra deras motståndskraft och därmed bidra till att förhindra en liknande kris i framtiden. Dessa reformer baserades i stor utsträckning på de internationella standarder som antagits sedan 2010 av Baselkommittén för banktillsyn². Standarderna går tillsammans under benämningen Basel III-standarderna, Basel III-reformerna eller Basel III-regelverket³.

De globala standarder som utarbetats av Baselkommittén har blivit allt viktigare på grund av banksektorns globala och sammanlänkade karaktär. En globaliserad banksektor underlättar internationell handel och investeringar, men den skapar även mer komplexa finansiella risker. Utan enhetliga globala standarder kan bankerna välja att etablera sin verksamhet i den jurisdiktion som har den förmånligaste reglerings- och tillsynsordningen. Detta kan leda till en regleringskapplöpning mot botten för att locka till sig bankverksamhet, och samtidigt öka risken för global finansiell instabilitet. En internationell samordning av globala standarder begränsar denna typ av riskabel konkurrens och är avgörande för upprätthållandet av finansiell stabilitet i en globaliserad värld. Globala standarder underlättar även för internationellt aktiva banker – däribland ett stort antal EU-banker – eftersom de garanterar att liknande regler tillämpas i de viktigaste finansiella centrumen över hela världen.

EU har varit en av de främsta förespråkarna av internationellt samarbete på området för banktillsyn. Den första uppsättningen av reformer efter krisen inom ramen för Basel III-regelverket har genomförts i två steg:

- I juni 2013 antogs kapitalkravsförordningen (CRR)⁴ och kapitalkravsdirektivet (CRD IV)⁵.
- I maj 2019 antogs förordning (EU) 2019/876⁶, även kallad CRR II, och direktiv (EU) 2019/878, även kallat CRD V⁷.

¹ COM(2021) 663.

² Baselkommitténs medlemmar utgörs av centralbanker och banktillsynsmyndigheter från 28 jurisdiktioner över hela världen. Bland EU:s medlemsstater är Belgien, Frankrike, Tyskland, Italien, Luxemburg, Nederländerna och Spanien medlemmar av Baselkommittén tillsammans med Europeiska centralbanken. Europeiska kommissionen och EBA deltar i Baselkommitténs möten som observatörer.

³ Det konsoliderade Basel III-regelverket finns tillgängligt på adressen <https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm>.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 321, 26.6.2013, s. 6).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för

De reformer som hittills har genomförts har varit inriktade på att öka kvaliteten och storleken på den kapitalbas som banker måste inneha för att täcka möjliga förluster. De har dessutom syftat till att minska bankernas alltför höga skuldsättningsgrad, öka institutens⁸ motståndskraft mot kortsiktiga likviditetsproblem, minska deras beroende av kortsiktig finansiering och minska deras koncentrationsrisk, samt till att hantera problem med institut som är för stora för att gå i konkurs (too-big-to-fail)⁹.

De nya reglerna innebar strängare kriterier för godtagbar kapitalbas, ökade krav på lägsta kapital samt nya krav för risken i samband med kreditvärdighetsjustering (CVA)¹⁰ och för exponering mot centrala motparter¹¹. Dessutom infördes flera nya tillsynsåtgärder: ett minimikrav på bruttosoliditetsgrad, en kortsiktig bruttosoliditetsgrad (även kallad likviditetstäckningskvot), en mer långsiktig stabil finansieringskvot (även kallad stabil nettofinansieringskvot), gränsvärden för stora exponeringar¹² och makroprudentiella kapitalbuffertar¹³.

Tack vare genomförandet av denna första uppsättning reformer i unionen¹⁴ blev EU:s banksektor betydligt mer motståndskraftig mot ekonomiska chocker, vilket gjorde att den kunde hantera covid-19-krisen på ett betydligt bättre sätt jämfört med förhållandena vid inledningen av den stora finanskrisen.

Dessutom vidtogs tillfälliga räddningsåtgärder av tillsynsmyndigheter och lagstiftare vid inledningen av covid-19-krisen. I sitt tolkningsmeddelande av den 28 april 2020 om tillämpningen av redovisnings- och tillsynsregelverken för att underlätta EU-bankernas utlåning för att stödja företag och hushåll under covid-19-krisen¹⁵ bekräftade kommissionen den inneboende flexibilitet i tillsyns- och redovisningsreglerna som framhållits av de europeiska tillsynsmyndigheterna och internationella organ. På denna grund antog medlagstiftarna i juni 2020 ett antal riktade tillfälliga ändringar av vissa aspekter av tillsynsregelverket – det så kallade ”quick fix”-paketet för kapitalkravsförordningen¹⁶.

kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder, EUT L 150, 7.6.2019, s. 253.

⁸ Ursprungligen var kapitalkravsförordningen tillämplig på både kreditinstitut (dvs. banker) och värdepappersföretag, vilka benämns ”institut”. I och med ikraftträdandet av förordning (EU) 2019/2033 begränsades den individuella täckningen av kapitalkravsförordningen – och därmed definitionen av ”institut” – till kreditinstitut och värdepappersföretag som bedriver viss typ av verksamhet och som måste ha banklicens.

⁹ Se <https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm>.

¹⁰ Kreditvärdighetsjustering är en redovisningsjustering av priset på ett derivat för att ta hänsyn till motpartskreditrisken.

¹¹ Dessa var de enda väsentliga ändringarna av den del av standarderna avseende riskbaserade kapitalkrav som infördes i den första etappen av Basel III-reformen.

¹² Ett minimikrav på gränsvärden för stora exponeringar ingick redan i unionslagstiftningen, men var ett nytt inslag i Basel-standarderna.

¹³ Mer specifikt gäller detta kapitalkonserveringsbufferten (CCB), den kontracykliska kapitalbufferten (CCyB), systemriskbufferten (SRB) samt kapitalbuffertar för globala och andra systemviktiga institut (G-SII respektive O-SII).

¹⁴ Denna första uppsättning reformer har även genomförts i de flesta jurisdiktioner över hela världen, vilket framgår av den artonde lägesrapporten om antagandet av Basel-regelverket, som offentliggjordes i juli 2020 (se <https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm>).

¹⁵ Se https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

¹⁶ Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=EN>.

Tillsammans med beslutsamma åtgärder inom penning- och skattepolitiken¹⁷ bidrog detta till att bankerna kunde fortsätta sin utlåning till hushåll och företag under pandemin. Detta bidrog i sin tur till att mildra den ekonomiska chocken¹⁸ till följd av pandemin.

Även om den övergripande kapitalnivån i EU:s banksystem i stort sett anses vara tillfredsställande har vissa av de problem som identifierades efter den stora finanskrisen ännu inte hanterats. Enligt analyser som utförts av Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska centralbanken (ECB) uppvisar de kapitalkrav som beräknas av EU:s banker med användning av interna modeller en betydande variation som inte kan motiveras av skillnader i de underliggande riskerna, vilket undergräver tillförlitligheten och jämförbarheten i deras kapitalrelationer¹⁹. Dessutom leder bristen på riskkänslighet i de kapitalkrav som beräknas med användning av schablonmetoder till otillräckliga eller otillbörligt höga kapitalkrav för vissa finansiella produkter eller verksamheter (och därmed för de specifika affärsmodeller som främst bygger på dem). I december 2017 kom Baselkommittén överens om en slutgiltig uppsättning reformer²⁰ av de internationella standarderna för att hantera dessa problem. I mars 2018 välkomnade G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer dessa reformer och bekräftade att de hade för avsikt att säkerställa ett fullständigt, skyndsamt och enhetligt genomförande. Under 2019 meddelade kommissionen sin avsikt att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att genomföra dessa reformer i EU:s tillsynsregelverk²¹.

På grund av covid-19-pandemin har det förberedande arbetet med detta förslag blivit försenat. Förseningen föranleddes av Baselkommitténs beslut av den 26 mars 2020 att skjuta fram de tidigare överenskomna tidsfristerna för genomförandet av de sista delarna av Basel III-reformen med ett år.²²

Mot bakgrund av ovanstående har det föreliggande lagstiftningsinitiativet två allmänna mål: att bidra till finansiell stabilitet och att bidra till en stabil finansiering av ekonomin i samband med återhämtningen efter covid-19-krisen. Dessa allmänna mål kan delas in i fyra mer specifika mål, nämligen

- (1) att stärka de riskbaserade kapitalkravsreglerna utan att avsevärt höja kapitalkraven totalt sett,
- (2) att förstärka inriktningen på risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker) i tillsynsregelverket,
- (3) att ytterligare harmonisera tillsynsmyndigheternas befogenheter och verktyg, och
- (4) att minska institutens administrativa kostnader i samband med offentliggöranden och förbättra tillgången till de uppgifter som de redovisar för tillsynsändamål.

¹⁷ En fullständigt förteckning över åtgärderna har sammanställts av ESRB, se "[Policy measures in response to the COVID-19 pandemic](#)".

¹⁸ I sin sårbarhetsanalys av covid-19-pandemin, som offentliggjordes i juli 2020, visade ECB att de största bankerna i euroområdet hade tillräckligt med kapital för att motstå en kortlivad djup recession och att antalet banker med otillräckliga kapitalresurser vid en mer allvarlig recession skulle vara begränsat (se https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2_en.pdf).

¹⁹ Liknande studier har gjorts av Baselkommittén på internationell nivå och man har kommit fram till samma slutsatser för banker i hela världen. Se närmare https://www.bis.org/bcbs/implementation/rcap_thematic.htm.

²⁰ Se <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>.

²¹ Se https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269.

²² Mer specifikt till den 1 januari 2023 som startdatum för tillämpningen och den 1 januari 2028 för den fullständiga tillämpningen av de sista delarna av reformen.

(1) Att stärka de riskbaserade kapitalkravsreglerna

De tillfälligt ansträngda ekonomiska villkoren har inte påverkat behovet att genomföra denna strukturreform. Att slutföra reformen är nödvändigt för att hantera de kvarstående problemen, för att ytterligare stärka EU-institutens finansiella sundhet så att de får bättre möjligheter att stödja den ekonomiska tillväxten och stå emot eventuella framtida kriser. Genomförandet av de sista delarna av Basel III-regelverket är också nödvändigt för att ge instituten den nödvändiga rättsliga säkerheten genom att slutföra en reform av tillsynsregelverket som pågått i ett årtionde. Slutligen är slutförandet av reformen i linje med EU:s åtagande att delta i ett internationellt regleringssamarbete och de konkreta åtgärder som några av unionens partner har tillkännagivit eller redan har vidtagit för att genomföra reformen på ett skyndsamt och korrekt sätt.

(2) Att förstärka inriktningen på risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker) i tillsynsregelverket

Ett annat lika viktigt behov av reformer härrör från kommissionens pågående arbete med omställningen till en hållbar ekonomi. I kommissionens meddelande om den europeiska gröna given²³ och i kommissionens meddelande om att nå EU:s klimatmål 2030 (55 %-paketet)²⁴ fastställer kommissionen klart och tydligt sitt åtagande att ställa om EU:s ekonomi till en hållbar ekonomi och att samtidigt hantera de ofrånkomliga konsekvenserna av klimatförändringarna. Kommissionen har även tillkännagivit en strategi för hållbar finansiering²⁵ som bygger på tidigare initiativ och rapporter, däribland handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt²⁶ och rapporterna från den tekniska expertgruppen för hållbar finansiering²⁷, men som förstärker kommissionens ansträngningar på detta område för att anpassa dem till de ambitiösa målen för den europeiska gröna given.

En bankbaserad förmedlingsverksamhet kommer att spela en avgörande roll för att finansiera omställningen till en mer hållbar ekonomi. Samtidigt kommer omställningen sannolikt att innebära risker som instituten måste hantera på ett korrekt sätt för att säkerställa att riskerna för den finansiella stabiliteten minimeras. Det är här tillsynsregler behövs och kan spela en avgörande roll. Detta konstateras i strategin för att finansiera omställningen till en hållbar ekonomi, och där betonas även behovet av en bättre integration av miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisker (ESG-risker) i EU:s tillsynsregelverk. De gällande rättsliga kraven är i sig inte tillräckliga för att ge instituten incitament till en systematisk och enhetlig hantering av ESG-risker.

(3) Att ytterligare harmonisera tillsynsmyndigheternas befogenheter och verktyg

Ett annat fokusområde är en korrekt tillämpning av tillsynsreglerna. Tillsynsmyndigheterna måste ha de nödvändiga verktygen och befogenheterna för detta syfte (t.ex. befogenhet att auktorisera institut och deras verksamheter, bedöma ledningens lämplighet eller utfärda påföljder om de bryter mot reglerna). Även om unionslagstiftningen säkerställer en miniminivå av harmonisering varierar verktygen och förfarandena stort bland medlemsstaterna. Detta fragmenterade regelverk för de befogenheter och verktyg som finns tillgängliga för tillsynsmyndigheterna, och deras tillämpning i medlemsstaterna, skapar orättvisa konkurrensförhållanden på den inre marknaden och skapar tvivel om den sunda och

²³ Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640>

²⁴ Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN>.

²⁵ Se COM(2021) 390 final.

²⁶ Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>.

²⁷ Se https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

ansvarsfulla förvaltningen av institut och deras övervakning. Problemet är särskilt allvarligt när det gäller bankunionen. Skillnaderna mellan de 21 olika rättssystemen gör att den gemensamma tillsynsmekanismen inte kan fullgöra sina tillsynsuppgifter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Dessutom måste gränsöverskridande bankgrupper hantera flera olika förfaranden för en och samma tillsynsfråga, vilket ökar deras administrativa kostnader.

En annan viktig fråga – bristen på ett robust EU-regelverk för grupper från tredjeländer som erbjuder banktjänster i EU – har fått en ny dimension efter brexit. Etableringen av filialer från tredjeland omfattas främst av nationell lagstiftning och harmoniseras endast i mycket begränsad grad genom kapitalkravsdirektivet. En aktuell rapport från EBA²⁸ visar att detta fragmenterade tillsynsregelverk å ena sidan erbjuder tredjelandsfilialer betydande möjligheter till reglerings- och tillsynsarbiterage för att bedriva sin bankverksamhet, samtidigt som det å andra sidan leder till bristande tillsyn och ökade risker för den finansiella stabiliteten i EU.

Tillsynsmyndigheterna saknar ofta den information och de befogenheter de behöver för att hantera dessa risker. Avsaknaden av detaljerad tillsynsrapportering tillsammans med ett otillräckligt utbyte av information mellan de myndigheter som är ansvariga för att övervaka olika enheter/verksamheter inom en grupp från tredjeland skapar luckor. EU är den enda större jurisdiktionen där den samordnande tillsynsmyndigheten inte har en fullständig bild av verksamheten inom grupper från tredjeland som är verksamma både via dotterföretag och filialer. Dessa brister innebär ojämlika villkor mellan grupper från tredjeländer som är verksamma i flera olika medlemsstater, liksom gentemot institut med huvudkontor i EU.

- (4) Att minska institutens administrativa kostnader i samband med offentliggöranden och förbättra tillgången till deras tillsynsuppgifter

Förslaget är även nödvändigt för att ytterligare förbättra marknadsdisciplinen. Detta är ett annat viktigt verktyg för att investerare ska kunna utöva sin roll att övervaka institutens beteende. För att kunna göra detta måste de ha tillgång till nödvändiga uppgifter. De nuvarande svårigheterna att komma åt tillsynsuppgifter gör att marknadsaktörerna inte har tillgång till den information de behöver om institutens situation. Detta medför att tillsynsregelverket för instituten blir mindre effektivt och skapar tvivel angående banksektorns motståndskraft, särskilt under perioder av stress. Därför syftar förslaget till att centralisera offentliggöranden av tillsynsinformation för att förbättra tillgången till tillsynsuppgifter och jämförbarheten inom branschen. Centralisering av offentliggöranden i en gemensam åtkomstpunkt som inrättas av EBA syftar även till att minska den administrativa bördan för instituten, särskilt små och icke-komplexa institut.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Flera delar av förslagen om ändring av kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen bygger på arbete som bedrivits på internationell nivå, eller av EBA, medan andra anpassningar av tillsynsregelverket har blivit nödvändiga på grund av de praktiska erfarenheterna av medlemsstaternas införlivande och tillämpning av kapitalkravsdirektivet, däribland inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen.

²⁸ Se EBA/REP/2021/20 ([här](#)). Enligt kapitalkravsdirektivet ska EBA rapportera om det regelarbiterage som orsakas av de nuvarande skilda behandlingarna av filialer från tredjeland. I denna rapport görs en utvärdering av de nationella systemen för tredjelandsfilialer som bekräftar att det fortfarande finns betydande skillnader i den nationella behandlingen av dessa filialer och i graden av deltagande från värdlandets tillsynsmyndighet.

Förslagen innehåller ändringar av den befintliga lagstiftningen som är fullt förenliga med de befintliga bestämmelserna på området för reglering och tillsyn av banker. Syftet med omarbetningen av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet är att slutföra genomförandet av Basel III-reformen i EU samt att stärka och harmonisera tillsynsverktyg och tillsynsbefogenheter. Åtgärderna behövs för att ytterligare stärka banksektorns motståndskraft.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Det har gått nästan tio år sedan de europeiska stats- och regeringscheferna enades om att bilda en bankunion. Två pelare av bankunionen – gemensam tillsyn och gemensam resolution – är på plats och står på en stabil grund som utgörs av ett enhetligt regelverk för alla EU-institut.

Förslagen syftar till att säkerställa ett enhetligt regelverk för alla EU-institut även i fortsättningen, oavsett om de tillhör eller står utanför bankunionen. Initiativets övergripande mål, som beskrivs ovan, är helt förenliga och samstämmiga med EU:s grundläggande mål att främja finansiell stabilitet, minska sannolikheten för och omfattningen av skattebetalarnas stöd när ett institut försätts i resolution samt att bidra till en harmonisk och hållbar finansiering av ekonomisk verksamhet som främjar en stark konkurrenskraft och ett starkt konsumentskydd.

Slutligen är detta initiativ ett komplement till EU:s bredare strategi för ett mer hållbart och motståndskraftigt finansiellt system genom erkännandet av ESG-relaterade risker och införlivandet av ESG-risker i tillsynsregelverket. Det kommer att bidra till den europeiska gröna given's mål att hantera och integrera klimatrisker i det finansiella systemet och i de strategiska åtgärdsområden som anges i 2021 års strategiska framstegsrapport²⁹.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget omfattar åtgärder för att skapa en ram för upptagande, utövande och övervakning av institutens verksamhet inom unionen med målet att säkerställa den inre marknads stabilitet. Banksektorn står för närvarande för den största delen av finansieringen på den inre marknaden, vilket gör den till en av hörnstenarna i unionens finansiella system. Unionen har ett tydligt mandat att agera på den inre marknaden, och den tillämpliga rättsliga grunden utgörs av de relevanta fördragsartiklar³⁰ som ligger till grund för unionens behörighet på området.

De föreslagna ändringarna bygger på samma rättsliga grund som de rättsakter som ska ändras, dvs. artikel 114 i EUF-fördraget, för förslaget till förordning om ändring av kapitalkravsförordningen, och artikel 53.1 i EUF-fördraget för förslaget till direktiv om ändring av kapitalkravsdirektivet.

²⁹ COM(2021)750, se det strategiska åtgärdsområdet 6 (Bygga motståndskraftiga och framtidssäkra ekonomiska och finansiella system).

³⁰ De relevanta fördragsartiklar som ger unionen rätt att anta åtgärder är de som avser etableringsfriheten (i synnerhet artikel 53 i EUF-fördraget), friheten att tillhandahålla tjänster (artikel 59 i EUF-fördraget) och tillnärmningen av regler som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera (artikel 114 i EUF-fördraget).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De flesta av de åtgärder som övervägs är uppdateringar och ändringar av den befintliga unionsrätten. Åtgärderna avser därmed områden där unionen redan utövar sina befogenheter och där den inte har för avsikt att upphöra med utövandet av dessa befogenheter. Ett fåtal av åtgärderna (särskilt ändringen av kapitalkravsdirektivet) syftar till att införa en ytterligare nivå av harmonisering för att uppnå de mål som definieras i direktivet på ett enhetligt sätt.

Med tanke på att de mål som eftersträvas med de föreslagna åtgärderna syftar till att komplettera redan befintlig EU-lagstiftning kan de uppnås bättre på unionsnivå än genom olika nationella initiativ. Nationella åtgärder som syftar till att genomföra regler som har ett internationellt täckningsområde i den tillämpliga lagstiftningen – till exempel en global standard som Basel III, eller för att bättre bekämpa ESG-relaterade risker – skulle inte vara lika effektiva som EU-reglerna för att säkerställa finansiell stabilitet. Om initiativ för tillsynsverktyg och tillsynsbefogenheter, offentliggöranden och filialer från tredjeland endast hanteras på nationell nivå kan det leda till sämre transparens och ökade risker för arbitrage, vilket i sin tur kan leda till störningar av konkurrensen och påverka kapitalflödet. Antagande av nationella åtgärder kan dessutom medföra rättsliga problem, eftersom bankfrågor redan regleras i kapitalkravsförordningen, däribland riskvikter, rapportering och offentliggöranden och andra närliggande krav.

Att ändra kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet anses därför vara det bästa alternativet. Det ger den rätta avvägningen mellan harmonisering av reglerna och upprätthållande av nationell flexibilitet när så behövs, utan att påverka det gemensamma regelverket. Ändringarna kommer att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av tillsynskraven, konvergens mellan tillsynsmetoderna och säkerställa lika villkor på hela den inre marknaden för banktjänster. Detta är särskilt viktigt inom banksektorn där många institut bedriver verksamhet på hela den inre marknaden. Fullständigt samarbete och förtroende inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) och inom tillsynskollegierna och behöriga myndigheter utanför SSM är avgörande för att säkerställa en effektiv tillsyn av kreditinstituten på gruppnivå. Dessa mål skulle inte uppnås med nationella regler.

- **Proportionalitetsprincipen**

Proportionalitetsprincipen har utgjort en integrerad del av den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget. De föreslagna ändringarna på olika lagstiftningsområden har bedömts var för sig gentemot proportionalitetsmålet. Dessutom har bristen på proportionalitet i de befintliga reglerna beskrivits inom flera olika områden, och specifika alternativ har analyserats för att minska den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna för mindre institut. Detta gäller särskilt upplysningskraven, där efterlevnadsbördan skulle minska betydligt för små och icke-komplexa institut, eller till och med elimineras helt. Dessutom kommer kraven på upplysningar om ESG-risker som föreslås för alla institut (dvs. utöver stora börsnoterade banker som redan omfattas av kraven från och med 2022) att skräddarsys i fråga om periodicitet och detaljnivå beroende på institutens storlek och komplexitet, så att proportionalitetsprincipen respekteras.

- **Val av instrument**

Åtgärderna föreslås genomföras genom ändringar av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet i form av en förordning respektive ett direktiv. De föreslagna åtgärderna omfattar hänvisningar till eller en ytterligare utveckling av de befintliga bestämmelser i dessa rättsliga instrument (dvs. regelverket för beräkning av riskbaserade kapitalkrav samt de befogenheter och verktyg som görs tillgängliga för tillsynsmyndigheter i hela unionen).

Vissa av de föreslagna ändringar av kapitalkravsdirektivet som påverkar sanktionsbefogenheterna skulle ge medlemsstaterna vissa möjligheter att behålla olika regler i samband med införlivandet i nationell rätt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

Kommissionen har vidtagit flera åtgärder och inlett olika initiativ för att bedöma om det nuvarande tillsynsregelverket för banker i EU och genomförandet av de kvarvarande delarna av Basel III-reformen räcker för att säkerställa att EU:s banksystem är stabilt och motståndskraftigt mot ekonomiska chocker och fungerar som en stabil källa till hållbar finansiering av EU:s ekonomi.

Kommissionen samlade in de berörda parternas synpunkter på särskilda ämnen inom områdena för kreditrisk, operativ risk, marknadsrisk, kreditvärdighetsjusteringsrisk och transaktioner för värdepappersfinansiering samt med avseende på kapitalgolvet. Utöver dessa aspekter i samband med genomförandet av Basel III har kommissionen även genomfört samråd om vissa andra ämnen för att säkerställa enhetliga tillsynsförfaranden i hela unionen och minska institutens administrativa börda.

Ett offentligt samråd som genomfördes mellan oktober 2019 och början av januari 2020³¹ hade föregåtts av ett första förberedande samråd under våren 2018³² för att samla in inledande synpunkter om den internationella överenskommelsen från en särskilt utsedd grupp av intressenter. Dessutom anordnades en offentlig konferens i november 2019 för att diskutera vilka effekter och utmaningar som ett genomförande av de slutliga Basel III-standarderna i EU skulle innebära. I bilaga 2 till konsekvensbedömningen finns sammanfattningar av samrådet och den offentliga konferensen.

Inom ramen för kommissionens expertgrupp för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring (EGBPI) har kommissionens avdelningar också vid flera tillfällen samrått med medlemsstaterna om EU:s genomförande av de slutliga delarna av Basel III-reformen och andra eventuella revideringar av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet.

Vidare hölls hundratals möten (fysiska och virtuella) mellan kommissionen och företrädare för banksektorn och andra berörda parter under den förberedande fasen i utarbetandet av lagstiftningen.

Resultaten från alla dessa samråd har legat till grund för det lagstiftningsinitiativ som åtföljer konsekvensbedömningen. De har tydligt visat behovet av att uppdatera och komplettera de nuvarande reglerna för att i) ytterligare minska riskerna i banksektorn och ii) förbättra institutens förmåga att kanalisera tillräcklig finansiering till ekonomin.

• Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Kommissionen fick hjälp av sakkunskapen hos EBA, som utarbetade en konsekvensanalys av genomförandet av de kvarvarande delarna av den slutliga Basel III-reformen³³.

³¹ Se https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-public-consultation_en.

³² Se https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en

³³ En första konsekvensanalys presenterades i två delar 2019 (se [här](#) och [här](#)). En andra konsekvensanalys med en uppdatering av den första analysen mot bakgrund av covid-19-pandemin presenterades i

Kommissionens avdelningar fick också hjälp av expertis inom ECB, som utarbetade en makroekonomisk analys av effekterna av genomförandet av dessa delar³⁴.

- **Konsekvensbedömning**

För varje identifierad fråga beaktades i konsekvensbedömningen³⁵ en rad handlingsalternativ inom fyra centrala policydimensioner, utöver referensscenariot som utgörs av att ingen åtgärd vidtas på unionsnivå.

Vad gäller genomförandet av Basel III-reformerna visar den analys och makroekonomiska modellering som gjorts i samband med konsekvensbedömningen att genomförandet av de föredragna alternativen, med beaktande av alla åtgärder i förslaget, förväntas leda till en vägd genomsnittlig ökning av institutens lägsta kapitalkrav på 6,4 % till 8,4 % på lång sikt (fram till 2030), efter den föreslagna övergångsperioden. På medellång sikt (2025) förväntas ökningen uppgå till mellan 0,7 % och 2,7 %.

Enligt EBA:s uppskattningar kan detta leda till att ett begränsat antal stora institut (10 av 99 institut i urvalet) tillsammans måste anskaffa ytterligare kapital på mindre än 27 miljarder euro för att uppfylla de nya lägsta kapitalkraven enligt det föredragna alternativet. För att sätta detta belopp i ett perspektiv innehade de 99 instituten i urvalet (vilka står för 75 % av EU:s banktillgångar) ett sammanlagt lagstadgat kapital som uppgick till 1 414 miljarder euro i slutet av 2019 och en sammanlagd vinst på 99,8 miljarder euro 2019.

Allmänt sett skulle instituten drabbas av vissa administrativa och operativa engångskostnader för att genomföra de föreslagna ändrade bestämmelserna, men inga betydande kostnadsökningar förväntas. Dessutom förväntas de förenklingar som flera av de rekommenderade alternativen innebär (t.ex. centralisering av upplysningar och avskaffande av metoder med interna modeller) minska kostnaderna jämfört med i dag.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Syftet med detta initiativ är att slutföra EU:s genomförande av de internationella tillsynsstandarder för banker som antagits av Baselkommittén mellan 2017 och 2020. EU skulle därmed slutföra genomförandet av den Basel III-reform som startades av Baselkommittén efter den stora finanskrisen. Den reformen var i sig en omfattande översyn av det tillsynsregelverk som gällde före och under finanskrisen, nämligen Basel II-regelverket (som i EU genomfördes genom direktiv 2006/48/EG, dvs. det ursprungliga kapitalkravsdirektivet). Kommissionen har använt resultaten av Baselkommitténs omfattande översyn av tillsynsregelverket, tillsammans med bidrag från EBA, ECB och andra intressenter, som grund för sitt arbete med genomförandet. I avvaktan på att den slutliga Basel

december 2020 (se [här](#)). Den uppdaterade analysen visade att den sammanlagda ökningen av lägsta kapitalkrav på grund av genomförandet av den fullständiga Basel III-reformen minskade från andra kvartalet 2018 till fjärde kvartalet 2019 med över 5 procentenheter (dvs. från +24,1 % till +18,5 %), samtidigt som kapitalunderskottet för de analyserade instituten mer än halverades (från 109,5 miljarder euro till 52,2 miljarder euro).

³⁴ Den första makrotillsynsanalysen gjordes i samband med EBA:s konsekvensanalys från 2019. Därefter gjordes en uppdaterad version 2021 för att ta hänsyn till EBA:s senaste analys. Resultaten från ECB:s uppdaterade analys redovisas i konsekvensbedömningen. För närmare information om ECB:s analys, se https://www.ecb.europa.eu/pub/financial-stability/macprudential-bulletin/html/ecb.mpbu202107_1~3292170452.en.html.

³⁵ SWD(2021) 320.

III-reformen ska genomföras i EU har ännu ingen kontroll gjorts av lagstiftningens ändamålsenlighet.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har åtagit sig att iakttäta höga standarder i fråga om skydd av grundläggande rättigheter och har undertecknat en bred uppsättning konventioner om de mänskliga rättigheterna. Förslaget kommer sannolikt inte att inverka direkt på dessa rättigheter, vilka anges i de huvudsakliga FN-konventionerna om de mänskliga rättigheterna, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, som införlivats med EU-fördragen, och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga konsekvenser för unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

De föreslagna ändringarna väntas börja träda i kraft tidigast 2023. Ändringarna är tätt sammanlänkade med andra bestämmelser i de gällande versionerna av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet, som har övervakats sedan 2014 eller, när det gäller de åtgärder som införts genom paketet med riskbegränsande åtgärder, sedan 2019.

Baselkommittén och EBA kommer att fortsätta att samla in uppgifter som är nödvändiga för övervakningen av nyckeltalen (kapitalrelationer, bruttosoliditetsgrad, likviditetsmått). Detta kommer att möjliggöra en framtida konsekvensbedömning av de nya policyverktygen. En regelbunden översyns- och utvärderingsprocess (SREP) och regelbundna stresstester kommer också att bidra till övervakningen av de nya föreslagna åtgärdernas inverkan på berörda institut och bedömningen av om flexibiliteten och proportionaliteten är lämplig för att ta hänsyn till mindre instituts särdrag. Dessutom arbetar EBA, tillsammans med den gemensamma tillsynsmekanismen och de nationella behöriga myndigheterna, med att utveckla ett integrerat rapporteringsverktyg (Euclid) som förväntas bli ett användbart instrument för övervakningen och utvärderingen av reformernas konsekvenser. Slutligen kommer kommissionen att fortsätta delta i Baselkommitténs arbetsgrupper och den gemensamma arbetsgrupp som inrättats av Europeiska centralbanken (ECB) och EBA för att övervaka utvecklingen av institutens kapitalbas- och likviditetspositioner, globalt respektive inom EU.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Bättre definitioner av enheter som ska omfattas av konsoliderad tillsyn

Den senaste tidens händelser har visat att det finns ett behov av att förtydliga bestämmelserna om konsoliderad tillsyn för att säkerställa att finansiella företagsgrupper som leds av finansteknikföretag, eller som utöver institut även omfattar andra enheter som direkt eller indirekt ägnar sig åt finansiell verksamhet, omfattas av gruppbaserad tillsyn. Därför ändras artikel 4 för att förtydliga och förbättra definitionerna av begreppen ”anknutet företag”, ”finansiellt holdingföretag” och ”finansiellt institut”, vilka alla är centrala begrepp i detta avseende. Anknutna företag bör betraktas som finansiella institut och därmed omfattas av konsoliderad tillsyn.

Vidare föreslås en uppdatering av definitionerna av begreppen ”moderföretag” och ”dotterföretag” i linje med tillämpliga redovisningsstandarder, och en anpassning av dem till begreppet ”kontroll” som redan förekommer i kapitalkravsförordningen, för att undvika regelarbitrage och inkonsekvent tillämpning.

Kapitalbas

Definitioner av ”indirekt innehav” och ”syntetiskt innehav”

Enligt artikel 72e.1 i kapitalkravsförordningen ska institut som omfattas av artikel 92a i samma förordning dra av indirekta och syntetiska innehav av vissa kvalificerade skuldinstrument. De nuvarande definitionerna av begreppen ”indirekt innehav” respektive ”syntetiskt innehav” omfattar dock endast innehav av kapitalinstrument. Definitionerna ändras därför för att även omfatta innehav av relevanta skulder (artikel 4.1.114 och 4.1.126 i kapitalkravsförordningen).

Kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar, sparbanker eller jämförbara institut

Efter Förenade kungarikets utträde ur EU i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen är artikel 27.1 a v i kapitalkravsförordningen inte längre relevant för institut som är etablerade i unionen (den infördes för att tillgodose behoven hos ett institut etablerat i Förenade kungariket). Därför utgår den bestämmelsen.

Tröskelvärden för undantag från avdrag från kärnprimärkapitalposter

Vid tillämpningen av några av de kapitalbasrelaterade avdrag som föreskrivs i kapitalkravsförordningen måste instituten beräkna vissa tröskelvärden som baseras på deras kärnprimärkapitalposter (CET1) efter tillämpning av försiktighetsmarginaler och de flesta CET1-relaterade avdragen. För att beräkningen av de relevanta tröskelvärdena ska vara enhetlig och för att undvika asymmetrisk behandling av vissa avdrag för tröskelvärdena, måste de nya CET1-relaterade avdrag som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630³⁶ och förordning (EU) 2019/876 också beaktas vid beräkningen av de relevanta CET1-posterna. Därför läggs det till hänvisningar till artikel 36.1 m och n i kapitalkravsförordningen i artiklarna 46.1, 48.1, 60.1, 70.1 och 72i.1 i samma förordning. Dessutom, för att ta hänsyn till att avdrag för aktieexponeringar enligt en internmetod tas bort, stryks hänvisningen till artikel 36.1 k v i dessa bestämmelser.

Minoritetsintressen i samband med dotterföretag i tredjeland

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033³⁷ (förordningen om värdepappersföretag) införde ändringar av begreppen ”institut” och ”värdepappersföretag” (artikel 4.1.2 och 4.1.3 i kapitalkravsförordningen). En ny artikel 88b införs för att säkerställa att dotterföretag som är belägna i ett tredjeland ändå skulle kunna beaktas vid tillämpningen av del två avdelning II i kapitalkravsförordningen (dvs. fastställande av minoritetsintressen), förutsatt att dessa dotterföretag skulle omfattas av de reviderade definitionerna av dessa begrepp om de hade varit etablerade i unionen.

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

Ytterligare några ändringar görs av artiklarna 84.1, 85.1 och 87.1 i kapitalkravsförordningen i samband med dotterföretag i tredjeland. Dessa ändringar förändrar inte den nuvarande beräkningen av minoritetsintressen, utan syftar till att förtydliga rättsaktens lydelse som en uppföljning på de svar på frågor om det enhetliga regelverket som kommissionen nyligen har gett via EBA:s Q&A-verktyg.

Kapitalgolv

Ett kapitalgolv för de riskbaserade kapitalkraven införs genom ändringar av både kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet. Detta är en central åtgärd inom Basel III-reformerna som syftar till att minska den alltför stora variationen i institutens kapitalbaskrav när dessa beräknas med hjälp av interna modeller. Därmed förbättras jämförbarheten mellan institutens kapitalrelationer. Golvets bestämmelser en undre gräns för de kapitalkrav som beräknas med institutens interna modeller: 72,5 % av de kapitalbaskrav som skulle gälla på grundval av beräkning med schablonmetoder. Beslutet att införa ett kapitalgolv bygger på en analys som visar att när institut använder interna modeller har de en benägenhet att underskatta risker och därmed också kapitalbaskrav.

Bestämmelser om beräkning av lägsta riskvägda tillgångar finns i artikel 92 i kapitalkravsförordningen. Närmare bestämt ändras artikel 92.3 för att specificera vilket totalt riskvägt exponeringsbelopp – med eller utan golv – som ska användas vid beräkningen av minimikravet för kapitalbas (pelare 1).

Totalt riskvägt exponeringsbelopp med golv, enligt vad som anges i artikel 92.5, får endast användas av moderinstitut inom EU, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag i en bankgrupp, vad gäller den kapitaltäckningsgrad på gruppnivå som beräknas på den högsta konsolideringsnivån i EU.

Däremot kan totalt riskvägt exponeringsbelopp utan golv fortsatt tillämpas på alla gruppenheter för beräkning av kapitalbaskrav på individuell nivå, i enlighet med vad som anges närmare i artikel 92.4.

Varje moderinstitut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag i en medlemsstat (som är en annan än där moderinstitutet inom EU är beläget) måste beräkna sin andel av det totala riskvägda exponeringsbelopp med golv som används för kapitalbaskravet på gruppnivå genom att multiplicera det kapitalbaskravet på gruppnivå med den andel³⁸ av de riskvägda tillgångarna på undergruppsnivå som kan hänföras till den enheten och dess dotterföretag i samma medlemsstat, beroende på vad som är tillämpligt.

De riskvägda tillgångar på gruppnivå som kan hänföras till en enhet/undergrupp ska beräknas i enlighet med artikel 92.6 som enhetens/undergruppens riskvägda tillgångar, som om kapitalgolvet vore tillämpligt på dess totala riskvägda exponeringsbelopp. På så sätt tar man hänsyn till fördelarna med riskdiversifiering mellan olika enheters affärsmodeller inom samma bankgrupp. En eventuell ökning av den kapitalbas som krävs till följd av tillämpningen av kapitalgolvet på gruppnivå måste också fördelas rättvist mellan de undergrupper som är belägna i andra medlemsstater än moderföretaget, i enlighet med deras riskprofil.

Artikel 92.7 upprepar bestämmelserna i den tidigare artikel 92.4, med förtydligande av de beräkningsfaktorer som ska tillämpas för de olika risktyper som omfattas av kapitalbaskraven.

Bestämmelser för kreditrisk – schablonmetoden

³⁸ Andelen beräknas med avseende på de riskvägda tillgångarna på gruppnivå.

De flesta institut i EU använder schablonmetoden för kreditrisk för att beräkna kapitalbaskraven för sina kreditriskexponeringar. Schablonmetoden måste även fungera som ett trovärdigt alternativ till interna modeller och som en effektiv säkerhetsmekanism för dessa modeller. Riskkänsligheten i den nuvarande schablonmetoden för kreditrisk har visat sig vara otillräcklig på ett antal områden, vilket ibland leder till felaktig eller olämplig mätning av kreditrisken (antingen för hög eller för låg) och därmed till felaktig eller olämplig beräkning av kapitalbaskraven.

Översynen av schablonmetoden gör den mer riskkänslig på flera viktiga områden.

Exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen

Genom de reviderade Baselreglerna infördes ett antal ändringar av hur instituten ska fastställa exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen och åtaganden avseende poster utanför balansräkningen.

Artikel 5 ändras för att införa en definition av termen ”åtagande” och ett undantag för avtal som uppfyller särskilda villkor från att klassificeras som åtaganden.

Artikel 111 ändras för att anpassa kreditkonverteringsfaktorerna för exponeringar utanför balansräkningen till Basel III-standarderna genom att införa två nya konverteringsfaktorer på 40 % respektive 10 % och ta bort konverteringsfaktorn på 0 %. Behandlingen av åtaganden avseende poster utanför balansräkningen klargörs också vad gäller de kreditkonverteringsfaktorer som är tillämpliga för att fastställa deras exponeringsvärde.

Det undantag som införs i artikel 5, i enlighet med Basel III-standarderna, kommer dock att göra det möjligt för instituten att fortsätta att tillämpa en kreditkonverteringsfaktor på 0 % för särskilda avtalsarrangemang för företag, inklusive små och medelstora företag, som inte klassificeras som ”åtaganden”. Genom artikel 495d införs även en övergångsperiod som gör att instituten får tillämpa en kreditkonverteringsfaktor på 0 % för villkorslöst annullerbara åtaganden till och med den 31 december 2029. Efter detta datum kommer ett högre värde på kreditkonverteringsfaktorn att fasas in under de kommande tre åren, för att i slutet av infasningsperioden uppgå till 10 %. Övergångsperioden kommer att göra det möjligt för EBA att bedöma om effekten av en kreditkonverteringsfaktor på 10 % för dessa åtaganden inte skulle leda till oavsiktliga konsekvenser för vissa typer av gäldenärer som förlitar sig på sådana åtaganden som en källa till flexibel finansiering. Mot bakgrund av denna bedömning kommer kommissionen att besluta om den ska lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av kreditkonverteringsfaktorn för villkorslöst annullerbara åtaganden.

Klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilaga I ändras i enlighet med de reviderade Basel III-standarderna för att bättre återspegla indelningen av dessa poster i undergrupper baserat på tillämpliga kreditkonverteringsfaktorer.

Vidare ändras artikel 111 för att ge EBA mandat att specificera tekniska element som gör det möjligt för institut att korrekt hänföra sina exponeringar utanför balansräkningen till de undergrupper som anges i bilaga I, och därmed korrekt beräkna exponeringsvärdet för dessa poster.

Exponeringar mot institut

Genom de reviderade Basel III-standarderna har den nuvarande behandlingen av exponeringar mot institut ändrats genom att man tillsammans med den befintliga metoden med extern kreditvärdering (ECRA) har infört en schablonmetod för kreditvärdering (SCRA). ECRA bygger på externa kreditvärderingar (dvs. kreditbetyg) som tillhandahålls av godkända

kreditvärderingsinstitut. Enligt SCRA måste instituten, för att fastställa tillämpliga riskvikter, klassificera sina exponeringar mot institut i en av tre undergrupper (riskklasser).

Artikel 120 ändras i linje med Basel III-standarderna för att sänka riskvikten för exponeringar mot institut som har en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut motsvarande kreditkvalitetssteg 2, och för att i kortfristiga exponeringar inkludera exponeringar som härrör från förflyttning av varor över nationsgränserna och som har en ursprunglig löptid på högst sex månader.

Artikel 121 ändras för att införa SCRA enligt vad som föreskrivs i Basel III-standarderna för exponeringar mot institut som inte har någon kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut. Denna metod kräver att instituten klassificerar sina exponeringar mot dessa institut i en av tre riskklasser på grundval av ett antal kvantitativa och kvalitativa kriterier. För att undvika att kriterierna tillämpas på ett slentrianmässigt sätt omfattas instituten av de krav på tillbörlig aktsamhet som anges i artikel 79 i kapitalkravsdirektivet på samma sätt som för exponeringar mot institut som har en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut, när de åsätter tillämplig riskvikt. Detta säkerställer att kapitalbaskraven på ett lämpligt och försiktigt sätt återspeglar kreditvärdigheten hos institutens motparter oavsett om exponeringarna har ett externt kreditbetyg eller inte. I linje med Basel III-standarderna försvinner den nuvarande möjligheten att riskvikta exponeringar mot institut på grundval av deras kreditbetyg på statspapper, för att bryta kopplingen mellan institut och deras nationella regeringar.

Artikel 138 ändras i linje med Basel III-standarderna för att bryta kopplingen mellan bank och stat även för kreditvärderade institut genom att förbjuda att ett utsett kreditvärderingsinstitut inbegriper antaganden om implicit statligt stöd i sina kreditvärderingar, såvida kreditvärderingarna inte avser offentliga institutioner.

Exponeringar mot företag

Artikel 122 ändras i linje med Basel III-standarderna för att sänka den riskvikt som är tillämplig på exponeringar mot företag som har en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut motsvarande kreditkvalitetssteg 3.

I och med införandet av kapitalgolvet skulle institut som använder interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för exponeringar mot företag också behöva tillämpa schablonmetoden för kreditrisk, som bygger på externa kreditvärderingar, för att fastställa kreditkvaliteten för det låntagande företaget. Normalt sett ansöker dock de flesta EU-företag inte om externa kreditvärderingar på grund av kostnaden för att erhålla betyget och andra faktorer. Eftersom kapitalbaskraven beräknade med schablonmetoden i genomsnitt är mer försiktiga för företag utan kreditvärdering än för företag med kreditvärdering, skulle införandet av kapitalgolvet kunna leda till kraftiga öknings av kapitalbaskraven för institut som använder interna modeller. För att undvika allvarliga störningar i bankernas utlåning till företag utan kreditvärdering och ge tillräckligt med tid för att upprätta offentliga och/eller privata initiativ för öka kreditvärderingarnas täckning, ändras artikel 465 så att det införs ett särskilt övergångssystem för exponeringar mot företag utan kreditvärdering vid beräkning av kapitalgolvet. Under övergångsperioden får instituten tillämpa en förmånlig riskvikt på 65 % på sina exponeringar mot företag utan extern kreditvärdering, förutsatt att sannolikheten för fallissemang (PD) är mindre eller lika med 0,5 %, vilket motsvarar ett kreditbetyg av hög kvalitet (investment grade). Denna behandling gäller alla företag utan kreditvärdering, oavsett om de är börsnoterade eller inte. EBA kommer att övervaka tillämpningen av övergångsbehandlingen och tillgången till kreditvärderingar från utsedda kreditvärderingsinstitut för exponeringar mot företag. EBA kommer att få i uppdrag att övervaka tillämpningen av övergångsbehandlingen och utarbeta en rapport om hur väl

kalibrerad den är. Mot bakgrund av rapporten kommer kommissionen att besluta om den ska lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om behandling av exponeringar mot ej kreditvärderade företag av hög kreditkvalitet.

Åtgärder för att förbättra tillgången till externa kreditvärderingar för företag föreslås genom ändringar av artikel 135.

Behandling av exponeringar som utgör specialutlåning

Att främja livskraftiga infrastrukturprojekt och andra specialiserade projekt är av avgörande betydelse för unionens ekonomiska tillväxt. Specialutlåning från institut är också ett utmärkande drag för unionens ekonomi, jämfört med andra länder där sådana projekt huvudsakligen finansieras av kapitalmarknaderna. Stora institut som är etablerade i EU är viktiga finansiärer av specialiserade projekt, objektfinansiering och råvarufinansiering, både i unionen och globalt. De har därför utvecklat stor sakkunskap på dessa områden. Verksamheten sköts huvudsakligen med specialföretag som oftast fungerar som låntagande enheter och för vilka avkastningen på investeringen är den främsta källan till återbetalning av den erhållna finansieringen.

I linje med Basel III-standarderna införs i schablonmetoden för kreditrisk i den nya artikel 122a en exponeringsklass för specialutlåning och två allmänna metoder för att fastställa tillämpliga riskvikter för sådana exponeringar – en för exponeringar med externt kreditbetyg och en för exponeringar utan externt kreditbetyg. Exponeringsklasser för projektfinansiering, objektfinansiering och råvarufinansiering införs i schablonmetoden för kreditrisk, i linje med samma tre underkategorier i internmetoden (IRK).

Eftersom Basel III-regelverkets nya schablonbehandling av exponeringar som utgör specialutlåning utan kreditvärdering inte är riskkänslig nog för att återspegla effekterna av de omfattande säkerhetspaket som oftast är kopplade till exponeringar i form av objektfinansiering i unionen, införs ytterligare detaljnivå i schablonmetoden för dessa exponeringar. Exponeringar i form av objektfinansiering där det saknas kreditvärdering, som har en försiktig och konservativ förvaltning av de tillhörande finansiella riskerna genom att de uppfyller en uppsättning kriterier som kan sänka deras riskprofil till en nivå motsvarande ”hög kvalitet”, omfattas av en gynnsam kapitalbehandling jämfört med den allmänna behandlingen av exponeringar i form av objektfinansiering där det saknas kreditvärdering enligt Basel III-standarderna. Vad som utgör ”hög kvalitet” för objektfinansiering kommer att fastställas genom ytterligare särskilda villkor som ska utvecklas av EBA genom förslag till tekniska tillsynsstandarder.

Den förmånsbehandling som infördes i den andra kapitalkravsförordningen för att främja bankfinansiering av och privata investeringar i infrastrukturprojekt av hög kvalitet (den så kallade stödfaktorn för infrastruktur) enligt artikel 501a bibehålls i både schablonmetoden och internmetoden för kreditrisk, med riktade klargöranden, vilket leder till lägre kapitalbaskrav för infrastrukturprojekt än den särskilda behandling som föreskrivs i Basel III-standarderna. Den förmånsbehandling som föreskrivs i den nya artikel 122a för exponeringar i form av projektfinansiering av hög kvalitet kommer dock endast att gälla exponeringar för vilka instituten inte redan tillämpar stödfaktorn för infrastruktur enligt artikel 501a, för att undvika en omotiverad sänkning av kapitalbaskraven.

Hushållsexponeringar

Artikel 123 ändras för att ytterligare anpassa klassificeringen av hushållsexponeringar enligt schablonmetoden för kreditrisk till klassificeringen enligt internmetoden för att säkerställa en enhetlig tillämpning av motsvarande riskvikter på samma uppsättning exponeringar. Artikel 123 ändras också för att införa en förmånlig riskviktsbehandling på 45 % för rullande

hushållsexponeringar som uppfyller ett antal villkor för återbetalning eller användning som kan sänka deras riskprofil och definiera dem som exponeringar mot transaktionsparter, i linje med Basel III-standarderna. Exponeringar mot en eller flera fysiska personer som inte uppfyller alla villkor för att betraktas som hushållsexponeringar ska riskviktas till 100 %.

Exponeringar med valutaobalans

En ny artikel 123a läggs till för att införa ett krav på en riskviktsmultiplikator för osäkrade hushållsexponeringar och exponeringar mot bostadsfastigheter gentemot enskilda där valutan för lånets denominering är en annan än valutan för gäldenärens inkomstkälla. I enlighet med de slutliga Basel III-standarderna fastställs multiplikatorn till 1,5, med ett tak för den slutliga riskvikten på 150 %. Om valutan för exponeringarna är en annan än den inhemska valutan i gäldenärens hemland får instituten använda alla osäkrade exponeringar som proxyvariabel.

Exponeringar säkrade genom fastigheter

I linje med de slutliga Basel III-standarderna ändras behandlingen av klassen fastighetsexponeringar för att ytterligare öka detaljnivån när det gäller den inneboende risken hos olika typer av fastighetstransaktioner och fastighetslån.

Den nya riskviktsbehandlingen upprätthåller distinktionen mellan lån med panträtt i bostadsfastighet och i kommersiella fastigheter, men lägger till ytterligare detaljnivå avseende typen av finansiering av exponeringen (om den är beroende av inkomstflöden som genereras av den fastighet som utgör säkerhet eller inte) och avseende den fas som fastigheten befinner sig i (byggfas eller färdigställd fastighet).

En nyhet är införandet av en särskild behandling av hypotekslån för inkomstgenererande fastigheter (IPRE), dvs. hypotekslån vars återbetalning är väsentligt beroende av de kassaflöden som genereras av den fastighet som är säkerhet för lånen. Underlag som samlats in av Baselkommittén visar att dessa lån ofta är väsentligt mer riskfyllda än hypotekslån vars återbetalning är väsentligt beroende av låntagarens underliggande förmåga att betala tillbaka lånet. Enligt den nuvarande schablonmetoden för kreditrisk ges dock inte sådana mer riskfyllda exponeringar någon särbehandling, även om detta beroende av kassaflöden som genereras av den fastighet som är säkerhet för lånet är en viktig riskfaktor. Avsaknaden av särskild behandling kan leda till otillräckliga kapitalbaskrav för att täcka oväntade förluster för denna typ av fastighetsexponeringar.

I artikel 4 ändras eller ersätts flera definitioner, och nya definitioner läggs till, för att klargöra innebörden av de olika typerna av exponeringar som är säkrade genom panträtt i fastigheter i linje med den reviderade behandling som föreskrivs i del III (punkterna 75–75g).

Artikel 124 ersätts för att i punkterna 1–5 ange allmänna krav och vissa särskilda krav för tilldelning av riskvikter för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter respektive kommersiella fastigheter, inbegripet för IPRE-exponeringar (bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter). Genom punkterna 6–10 bibehålls den nuvarande regelbundna bedömningen av om de standardiserade riskvikterna är lämpliga, och förfarandet för att höja dem om den utsedda myndigheten anser det lämpligt.

Artikel 125 ersätts för att genomföra den reviderade behandlingen enligt Basel III för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter. Uppdelning av lån – det vill säga att exponeringar mot fastigheter delas upp i en del med säkerhet och en del utan säkerhet, och var och en av dessa två delar tilldelas motsvarande riskvikt – har bibehållits. Kalibreringen justeras emellertid i enlighet med Basel III-standarderna, så att den säkrade delen av exponeringen upp till 55 % av fastighetsvärdet får riskvikten 20 %. Genom denna kalibrering av riskvikten för den säkrade delen hanteras situationer där institutet kan råka ut för ytterligare oväntade förluster utöver det värderingsavdrag som redan tillämpas på

fastighetens värde vid försäljning i samband med gäldenärens fallissemang. Dessutom föreskrivs i artikel 125 en mer riskkänslig alternativ behandling beroende på exponeringskvoten (ETV-kvoten) för bostadslån där fastigheten inte kan bli föremål för uppdelning av lån (t.ex. på grund av att den inte är färdigställd).

I den ändrade artikel 125 fastställs också en särskild och mer detaljerad riskviktsbehandling som gäller för IPRE-exponeringar mot bostadsfastigheter, såvida inte vissa omständigheter råder ("hard test"): om den behöriga myndigheten i medlemsstaten där den fastighet som utgör säkerhet för lånet är belägen har offentliggjort belägg som visar att fastighetsmarknaden är väl utvecklad och sedan länge etablerad, med årliga förlustnivåer som inte överskrider vissa tröskelvärden, får samma förmånliga riskvikter tillämpas på IPRE-exponeringar mot bostadsfastigheter som på andra exponeringar mot bostadsfastigheter där låntagarens risk inte i väsentlig grad är beroende av fastighetens resultat.

Artikel 126 ersätts för att genomföra den reviderade behandlingen enligt Basel III för exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter. Den bygger på samma idé som behandlingen av exponeringar mot bostadsfastigheter: den väletablerade metoden med uppdelning av lån bibehålls och kalibreringen justeras i enlighet med Basel III-standarderna, så att den säkrade delen av exponeringen upp till ett fastighetsvärde på 55 % får riskvikten 60 %. Dessutom föreskrivs i artikel 126 en mer riskkänslig alternativ behandling beroende på ETV-kvoten för lån med panträtt i kommersiella fastigheter där fastigheten inte kan bli föremål för uppdelning av lån.

En särskild riskviktsbehandling med en mer sofistikerad detaljnivå för kommersiella IPRE-exponeringar införs genom ändringar av artikel 126, samtidigt som man behåller "hard test"-bestämmelsen som gör det möjligt för instituten att tillämpa samma förmånliga riskvikter på exponeringar mot inkomstgenererande kommersiella fastigheter och andra kommersiella fastigheter där den fastighet som utgör säkerhet finns på marknader där de årliga förlustnivåerna inte överskrider vissa tröskelvärden.

Lån för finansiering av förvärv eller exploatering av eller byggnation på mark (ADC) för bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter medför en förhöjd risk. Den förhöjda risken beror på att återbetalningskällan vid lånets utfärdande antingen är en planerad, men osäker, försäljning av fastigheten, eller ett kassaflöde med betydande osäkerhet. Den nuvarande behandlingen av spekulativ finansiering av fast egendom grundar sig enbart på låntagarens avsikt att sälja fastigheten vidare mot vinst, utan att ta hänsyn till i vilken utsträckning återbetalningen faktiskt är säker. Därför införs en ny definition i artikel 4, och en ny artikel 126a införs för att integrera den särskilda riskviktsbehandling på 150 % som föreskrivs i Basel III-standarderna för lån till företag eller specialföretag som finansierar ADC för bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter. Den nuvarande riskviktsbehandlingen på 150 % för spekulativ finansiering av fast egendom tas i gengäld bort, eftersom den enbart grundar sig på låntagarens avsikt att sälja fastigheten vidare mot vinst, utan att ta hänsyn till i vilken utsträckning det faktiskt finns osäkerhet kring återbetalningen. I linje med Basel III-standarderna tillåts enligt artikel 126a en riskvikt på 100 % för ADC-exponeringar avseende bostadsfastigheter förutsatt att vissa riskreducerande villkor är uppfyllda (i fråga om kreditgivningsprinciper, andel avtal före försäljning eller före uthyrning, och risk med eget kapital).

För att minska effekterna av cykliska effekter på värderingen av fastigheter som säkrar ett lån och för att hålla kapitalbaskraven för hypotekslån på mer stabila nivåer, föreskriver de slutliga Basel III-standarderna ett tak för värdet på den fastighet som erkänns för tillsynsändamål till värdet vid lånets utfärdande, såvida det inte görs modifieringar som "otvetydigt" ökar fastighetens värde. Standarderna föreskriver dock inte en skyldighet för bankerna att övervaka

utvecklingen av egendomsvärden. I stället krävs det att justeringar görs endast vid exceptionella händelser. EU:s nuvarande schablonmetod för kreditrisk kräver däremot att instituten regelbundet övervakar värdet på fastigheter som ställts som säkerhet. Mot bakgrund av detta är de sedan skyldiga att justera fastighetens värde uppåt eller nedåt (oavsett egendomsvärdet vid lånets utfärdande). Artikel 208 ändras för att minska effekterna av cykliska effekter på värderingen av fastigheter som säkrar lån och för att hålla kapitalbaskraven för hypotekslån på mer stabila nivåer. I synnerhet behålls det nuvarande kravet på regelbunden övervakning av egendomsvärden, vilket möjliggör att värdet justeras till en högre nivå än vid lånets utfärdande (till skillnad från vad som föreskrivs i Basel III-standarderna), men endast upp till det genomsnittliga värdet under de senaste tre åren när det gäller kommersiella fastigheter och under de senaste sex åren när det gäller bostadsfastigheter. När det gäller fast egendom som ställs som säkerhet för säkerställda obligationer anges det i artikel 129 att behöriga myndigheter får tillåta institut att använda marknadsvärdet eller pantlånevärdet utan att begränsa ökningen av egendomsvärdet till genomsnittet under de senaste tre respektive sex åren. Vidare anges det i artikel 208 att modifieringar av fastigheten som förbättrar byggnadens eller bostadsenhetens energieffektivitet måste anses otvetydigt öka dess värde. Slutligen får instituten utföra värdering och omvärdering av fastigheter med hjälp av avancerade statistiska metoder eller andra matematiska metoder som utvecklats oberoende av processen för kreditbeslutet, under förutsättning att ett antal villkor är uppfyllda, som bygger på EBA:s riktlinjer om kreditgivning och övervakning (EBA/GL/2020/06) och under förutsättning att tillsynsmyndigheten ger sitt godkännande.

Artikel 465 ändras för att införa särskilda övergångsbestämmelser för lågriskexponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter vid beräkning av kapitalgolvet. Under övergångsperioden får medlemsstaterna tillåta instituten att tillämpa en förmånlig riskvikt på 10 % på den säkrade delen av exponeringen upp till 55 % av fastighetens värde, och en riskvikt på 45 % på den återstående delen av exponeringen upp till 80 % av fastighetens värde. Vissa villkor måste uppfyllas, och verifieras av den behöriga myndigheten för att säkerställa att exponeringarna har låg risk. EBA kommer att få i uppdrag att övervaka tillämpningen av övergångsbehandlingen och utarbeta en rapport om hur väl kalibrerad den är. Mot bakgrund av rapporten kommer kommissionen att besluta om den ska lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om lågriskexponeringar med bostadsfastigheter som säkerhet.

Exponeringar mot efterställda skulder

Artikel 128 ersätts för att införa den reviderade behandling av exponeringar mot efterställda skulder som föreskrivs i de slutliga Basel III-standarderna (dvs. en riskvikt på 150 %).

Aktieexponeringar

Artikel 133 ersätts för att införa den reviderade behandling av aktieexponeringar som föreskrivs i de slutliga Basel III-standarderna. Aktieexponeringsklassens omfattning anges genom att det ges en definition av aktieexponeringar och genom att det specificeras vilka andra instrument som ska kategoriseras som aktieexponeringar för beräkning av riskvägda tillgångar för kreditrisk.

För att schablonmetoden för kreditrisk ska bli mer riskkänslig återspeglar de reviderade riskvikterna den högre förlustrisken för aktier jämfört med skuldexponeringar via en riskvikt på 250 % och gör åtskillnad mellan långsiktiga investeringar och riskfyllda spekulativa investeringar som åsätts riskvikten 400 %. För att inte göra bestämmelserna onödigt komplicerade används den innehavstid som godkänts av institutets verkställande ledning som ett centralt kriterium för att klassificera exponeringar som långsiktiga.

Aktieexponeringar som uppstår inom ramen för lagstiftningsprogram som syftar till att främja vissa sektorer i ekonomin och som ger betydande investeringssubventioner till institutet och inbegriper någon form av statlig tillsyn, får åsättas riskvikten 100 %, med ett tröskelvärde på 10 % av institutets kapitalbas och efter tillsynsmyndighetens godkännande. Sådana subventioner kan också ges i form av allmänna garantier från multilaterala utvecklingsbanker, offentliga utvecklingskreditinstitutioner och internationella organisationer. Avsikten är att fånga upp det faktum att Europeiska investeringsbanksgruppen, multilaterala utvecklingsbanker, offentliga utvecklingskreditinstitutioner och EU:s medlemsstater håller på att inrätta sådana ”lagstiftningsprogram”, som ofta bygger på allmänna offentliga garantier och är kopplade till program för finansiell återhämtning och resiliens, för att mobilisera privat kapital, bland annat för att stödja strategiska företag.

Aktieexponeringar mot centralbanker bibehåller en riskvikt på 100 %.

Slutligen föreskriver artikel 133 ett golv för aktieexponeringar som bokförs som ett lån men som härrör från en swap för konvertering av skulder till aktier som genomförs som en del av en ordnad avveckling eller omstrukturering av skulden. I linje med Basel III-standarderna får den tillämpliga riskvikten inte vara lägre än den riskvikt som skulle gälla om innehaven låg kvar i skuldportföljen.

Många banker i EU har sedan länge strategiska aktieinnehav i finansiella och icke-finansiella företag. Basel III-standarderna ger ökad riskvikt för alla typer av aktieexponeringar under en övergångsperiod på fem år utan att ge någon särskild behandling för strategiska aktieinvesteringar. Att tillämpa denna mer försiktiga metod i Basel III-standarderna på hela det befintliga aktieinnehavet skulle kunna äventyra den ekonomiska bärkraften hos de befintliga strategiska förbindelserna.

Därför ändras artikel 49 för att ge en riskvikt på 100 % till aktieexponeringar mot enheter i den finansiella sektorn som omfattas av samma konsoliderade tillsyn (grupp) eller – med tillsynsmyndigheternas godkännande – mot institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem, vilket ger de flesta berörda enheter en oförändrad behandling jämfört med nuläget.

Dessutom införs en ny artikel 495a med bestämmelser om en gradvis infasning av de nya riskvikter som är tillämpliga på aktieexponeringar. I den nya artikeln föreskrivs dessutom fortsatt tillämpning av den nuvarande behandlingen för historiska och strategiska aktieinvesteringar som institut under de senaste tio åren har haft i enheter som de utövar ett betydande inflytande över, även försäkringsföretag.

Fallerade exponeringar

Artikel 127 ändras för att ange riskviktsbehandlingen av rabatter på köp av nödlidande exponeringar, i enlighet med kommissionens meddelande om hantering av nödlidande lån efter covid-19-pandemin. I förslaget anges att instituten kan ta hänsyn till rabatten på förvärvade fallerade tillgångar när de fastställer den lämpliga riskvikten för fallerade exponeringar. Detta är ett komplement till EBA:s pågående arbete med att ändra de tekniska tillsynsstandarderna för kreditriskjusteringar.

Artikel 127 ändras dessutom för att anpassa lydelsen till den som används i de reviderade Basel III-standarderna.

Användning av kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut och mappning

För att ge underlag till eventuella framtida initiativ om att inrätta offentliga eller privata kreditvärderingssystem ändras artikel 135 så att de europeiska tillsynsmyndigheterna ges i

uppdrag att utarbeta en rapport om hinder för att få externa kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut, särskilt för företag, och om hur dessa hinder kan åtgärdas.

Bestämmelser för kreditrisk – metoder baserade på intern kreditvärdering

Minskade möjligheter för användning av metoder baserade på intern kreditvärdering

Kapitalbaskrav för kreditrisk som baseras på institutens interna modeller har stora fördelar med tanke på att det ger bättre riskkänslighet, att instituten har bättre kunskap om sina risker samt att det ger lika villkor mellan institut i hela unionen. Men genom finanskrisen uppdagades stora brister i internmetoderna. En rad studier som genomförts på både internationell nivå och EU-nivå visade på en oacceptabelt stor variation i kapitalkraven mellan olika institut, som inte kan förklaras enbart av skillnader i institutens portföljers risknivå. Detta gör det svårare att jämföra kapitalrelationer och leder till ojämlika villkor mellan instituten. I samband med krisen förekom också fall där institutens förluster i vissa portföljer var betydligt högre än prognosen enligt modellerna, vilket resulterade i otillräckligt kapital hos enskilda institut.

Instituten har agerat på detta vis eftersom de tillämpliga bestämmelserna inte satte tillräckliga gränser för möjligheten att använda internmetoder för exponeringsklasser som är svåra att modellera, och eftersom bestämmelserna i princip tvingade institut som avsåg att använda internmetoder för vissa av sina exponeringar att använda dem för samtliga exponeringar.

Artiklarna 150 och 151.8 ändras genom en begränsning av de exponeringsklasser där interna modeller kan användas för att beräkna kapitalbaskrav för kreditrisk, i linje med Basel III-standarderna. I synnerhet blir det endast möjligt att använda den avancerade internmetoden (A-IRK) – som möjliggör modellering av alla riskparametrar – för exponeringsklasser för vilka en robust modellering är möjlig, medan andra exponeringsklasser flyttas till mindre sofistikerade metoder:

- För exponeringar mot företag med en total konsoliderad årlig försäljning som överstiger 500 miljoner euro eller som tillhör en grupp där den konsoliderade gruppens totala årliga försäljning överstiger 500 miljoner euro ("stora företag"), och för exponeringar mot institut och andra enheter i den finansiella sektorn (inklusive de som betraktas som företag), blir det inte längre möjligt att använda den avancerade internmetoden – för dessa exponeringar kan instituten använda den grundläggande internmetoden (F-IRK) och därmed endast modellera sannolikheten för fallissemang (PD).
- För aktieexponeringar kan internmetoden inte längre användas. För dessa exponeringar måste instituten använda schablonmetoden för kreditrisk.

Genom att begränsa användningen av avancerade modelleringsmetoder räknar man med att undanröja en stor källa till omotiverad variation i riskvägda exponeringsbelopp, och därigenom förbättra jämförbarheten mellan kapitalkraven. Dessutom befrias bestämmelserna från onödigt komplexa inslag.

Ny exponeringsklass för delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt offentliga organ

För närvarande kan exponeringar mot offentliga organ (PSE) och delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter (RGLA) behandlas antingen som exponeringar mot nationella regeringar eller som exponeringar mot institut. De exponeringar som behandlas som exponeringar mot institut kommer att behöva flyttas till den grundläggande internmetoden enligt de reviderade Basel III-standarderna, och därmed omfattas av begränsningar vad gäller modellering. Exponeringar som behandlas som exponeringar mot

nationella regeringar kan däremot ligga kvar. För att ta bort onödigt komplexa inslag i bestämmelserna och säkerställa en konsekvent behandling av exponeringar mot offentliga organ och delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter, och för att undvika oavsiktliga variationer i de relaterade kapitalbaskraven, föreslås att en ny exponeringsklass – PSE-RGLA – införs i artikel 147.2. Alla exponeringar mot dessa enheter kommer att hänföras till denna klass (oavsett om de för närvarande behandlas som exponeringar mot stater eller mot institut). Det föreslås även att samma regler ska gälla för denna nya exponeringsklass som gäller för klassen ”företag i allmänhet”, i enlighet med den nya artikel 151.11. Framför allt skulle de kapitalgolv som är tillämpliga på företagsexponeringar tillämpas på samma sätt på exponeringar som tillhör klassen PSE-RGLA enligt Basel III-standarderna.

Golv för indatavärden i den avancerade intermetoden

Artiklarna 160.1, 161.4, 164.4 och 166.8c ändras för att införa minimivärden för institutens egna skattningar av parametrar som används som indatavärden för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden (”golv” för indatavärden). Dessa golv fungerar som skyddsnät för att säkerställa att kapitalbaskraven inte hamnar under en viss nivå som är tillräckligt försiktig och minskar modellrisk, mätfel och dataluckor, samt förbättrar jämförbarheten mellan olika instituts kapitalrelationer.

När det gäller riskparametern PD (sannolikhet för fallissemang) höjs de befintliga golven något (från 0,03 % enligt Basel II till 0,05 % enligt Basel III). För riskparametrarna LGD (förlust vid fallissemang) och CCF (kreditkonverteringsfaktor) utgör golven däremot nya krav, kalibrerade på ett försiktigt sätt. Golvet för LGD-värden för exponeringar mot företag utan säkerhet fastställs till 25 % och för allmänna hushållsexponeringar utan säkerhet till 30 %. En formel som inbegriper försiktiga värderingsavdrag per typ av säkerhet ges för exponeringar med säkerhet, medan CCF-golvet som är specifikt för intermodellen fastställs i enlighet med 50 % av CCF för den tillämpliga schablonmetoden.

Behandling av exponeringar mot statspapper

En ny artikel 159a läggs till för att i linje med Basel III-standarderna precisera att de nya golv för indatavärden (se föregående avsnitt) som gäller för institutens egna PD-, LGD- och CCF-skattningar inte är tillämpliga på exponeringar mot statspapper.

Borttagning av skalningsfaktorn 1,06 i riskviktsformeln

I linje med Basel III-standarderna ändras artiklarna 153.1 och 154.1 för att ta bort skalningsfaktorn 1,06 som gäller för riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk enligt internmetoden. På så sätt förenklas beräkningen och den kalibreringsökning på 6 % av riskvikterna enligt internmetoden som gäller enligt de nuvarande bestämmelserna annulleras.

Borttagning av behandlingen av ”dubbla fallissemang”

Artiklarna 153.3, 154.2, 202 och 217 ändras så att metoden med dubbla fallissemang som är tillämplig på vissa garanterade exponeringar tas bort. Därmed finns bara en allmän formel för beräkning av riskvikter vilket förenklar bestämmelserna, i enlighet med Basel III-standarderna. Genom att det finns färre alternativ för beräkningen säkerställer denna ändring större jämförbarhet mellan de riskvägda tillgångarna hos olika institut, och mindre omotiverad variation.

Införande av internmetoder och permanent partiell användning

Enligt de slutliga Basel III-standarderna krävs det inte längre att institut som använder internmetoden för en exponeringsklass slutligen måste behandla alla exponeringsklasser i bankboken enligt internmetoden (”IRB roll out”), utom för de exponeringar för vilka en permanent partiell användning (PPU) av schablonmetoden tillåts enligt reglerna och godkänns

av den behöriga myndigheten. Denna nya princip införs genom artiklarna 148 och 150, vilket gör det möjligt för instituten att tillämpa internmetoder selektivt.

För att skapa lika villkor mellan de institut som för närvarande behandlar sina exponeringar enligt en av internmetoderna och de som inte gör det, fastställs övergångsbestämmelser i en ny artikel 494d som gör det möjligt för instituten att återgå till schablonmetoden för kreditrisk under en treårsperiod, förutsatt att de behöriga myndigheterna godkänner detta enligt ett förenklat förfarande.

Reviderad riskparameter i grundläggande internmetoder

Artikel 161.1 ändras för att införa de justerade LGD-värdena för prioriterade exponeringar utan säkerhet mot företag (LGD på 40 % i stället för 45 %). LGD-värdet för utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar ändras också så att det anpassas till behandlingen enligt Baselstandarderna.

Reviderad räckvidd och reviderade beräkningsmetoder för egna skattningar av kreditkonverteringsfaktorer

Artikel 166.8, 166.8a, 166.8b och 166.8d samt artikel 182 ändras för att revidera räckvidden och beräkningsmetoderna för att göra egna skattningar av kreditkonverteringsfaktorer som används för att fastställa exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen som inte är derivatkontrakt. De nya bestämmelserna kräver särskilt att en fast period på 12 månader före fallissemang används för att göra egna skattningar av kreditkonverteringsfaktorer, och att egna skattningar endast används för specifika åtaganden för vilka den motsvarande standardiserade kreditkonverteringsfaktorn är lägre än 100 %.

Garantier från utfärdare av kreditriskskydd som behandlas enligt en mindre sofistikerad metod

Basel III-standarderna har väsentligt reviderat de metoder som instituten får använda för att tillgodoräkna de riskreducerande effekterna av godtagbara garantier, bland annat för att begränsa mängden olika metoder och därmed minska variationen i olika kapitalbaskrav. Basel III-standarderna föreskriver därför i allmänhet att den riskvikt som ska tillämpas på den säkrade delen av exponeringen ska motsvara den riskvikt som beräknas enligt den metod som tillämpas på jämförbara direkta exponeringar mot utfärdare av kreditriskskydd. Om en exponering som behandlas enligt en avancerad intermetod garanteras av en garantigivare som behandlas enligt en grundläggande intermetod eller schablonmetoden för kreditrisk, leder ett tillgodoräknande av garantin till att den garanterade exponeringen ska behandlas enligt den grundläggande intermetoden respektive schablonmetoden. Tillgodoräknande av garantier i den avancerade intermetoden måste ske på något av följande sätt:

- Ersättning av riskvikt: utbyte av gäldenärens riskvikt mot garantigivarens riskvikt om jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren behandlas enligt schablonmetoden för kreditrisk (artikel 235a).
- Ersättning av riskparametrar: utbyte av gäldenärens riskparametrar mot de riskparametrar som är kopplade till jämförbara direkta exponeringar mot garantigivaren, om dessa direkta exponeringar behandlas enligt internmetoden (artikel 236a).
- Justering av skattningar av LGD eller av både PD och LGD (artikel 183): vad gäller denna metod anges det i förslaget att tillgodoräknandet av en garanti aldrig bör leda till en riskvikt för den garanterade exponeringen som är lägre än den som gäller för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren. Syftet med detta är att säkerställa enhetlighet i bestämmelserna när det gäller riskbedömning och undvika en situation

där en indirekt exponering mot en viss utfärdare av kreditriskskydd skulle kunna få en lägre riskvikt än en jämförbar direkt exponering där samma utfärdare av kreditriskskydd är gäldenär.

Exponeringar som utgör specialutlåning i den avancerade internmetoden

De nya begränsningar vad gäller modellering som införs enligt Basel III-standarderna är relativt blygsamma vad beträffar behandlingen av exponeringar som utgör specialutlåning i internmetoderna. Golven för parametrarna är fortfarande tillämpliga, men den avancerade internmetoden kan användas oberoende av gäldenärens storlek, till skillnad från den behandling som gäller för andra företagsexponeringar. De nya parametergolv som gäller för företagsexponeringar gäller dock även för exponeringar som utgör specialutlåning, utan att hänsyn tas till de särskilda utlåningsförfarandena där det ingår säkerhetsarrangemang för att minska kreditrisken.

Därför införs en ny artikel 495b för att fasa in de nya golven, med en inledande faktor på 50 % som gradvis ökar till 100 % under fem år. Vidare ger artikeln EBA i uppdrag att bedöma lämpligheten hos de tillämpliga golven för indatavärden för PD och LGD för exponeringar som utgör specialutlåning. Kommissionen ges befogenhet att revidera parametrarna genom en delegerad akt på grundval av EBA:s bedömning.

Klausuler för att möjliggöra bestämmelser om leasingexponeringar och kreditförsäkring

Inom instituten i EU har det utvecklats sakkunskap och riskhantering på hög nivå när det gäller leasing och även användning av kreditförsäkringar, särskilt i samband med handelsfinansiering. Eftersom det saknas data är det fortfarande oklart huruvida de nya riskparametrarna har kalibrerats på lämpligt sätt för att återspegla den riskreducerande effekten av leasingsäkerheter, och vilka egenskaper som krävs hos kreditförsäkringar för att de ska kunna räknas som godtagbart kreditriskskydd.

Därför införs en ny artikel 495c som ger EBA i uppdrag att bedöma lämpligheten hos riskkalibreringen enligt Basel III för de parametrar som gäller för leasingexponeringar, särskilt de nya värderingsavdragen för säkerheter (volatilitetsjusteringar) och föreskrivna värden för säkrad LGD. Kommissionen ges befogenhet att revidera kalibreringen genom en delegerad akt, om så är lämpligt, mot bakgrund av EBA:s rapport. Under tiden tillämpas en femårig infasningsperiod för de nya riskparametrarna enligt den avancerade internmetoden.

Vidare införs en ny artikel 495d som ger EBA i uppdrag att rapportera till kommissionen om godtagbarhet och användning av kreditförsäkring som en metod för kreditriskreducering och om lämpliga riskparametrar som detta bör kopplas till enligt schablonmetoden för kreditrisk och den grundläggande internmetoden. På grundval av denna rapport ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag om användning av kreditförsäkring som en metod för kreditriskreducering.

Bestämmelser för kreditrisk – metoder för kreditriskreducering

Artiklarna 224–230 ändras för att införa Basel III:s regler och metoder så att säkerheter och garantier beaktas i både schablonmetoden och den grundläggande internmetoden. I synnerhet har de avdrag enligt tillsynsreglerna som är tillämpliga på finansiella säkerheter enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter reviderats, och även de värden för säkrad LGD och värderingsavdrag för säkerheter som är tillämpliga på exponeringar som behandlas enligt den grundläggande internmetoden.

Artikel 213.1 c iii och artikel 215.2 ändras för att ange kriterierna för godtagbarhet av garantier, respektive garantier som tillhandahålls i samband med ömsesidiga garantisystem eller tillhandahålls av eller skyddas av en motgaranti från vissa enheter. Dessa angivelser bör

framförallt bidra till tydlighet om huruvida offentliga garantisystem som inrättats i samband med covid-19-krisen är godtagbara som metoder för kreditriskreducering.

Bestämmelser om marknadsrisk

Under 2016 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn en första uppsättning reviderade standarder avseende marknadsrisk (grundläggande översyn av handelslagret, FRTB) för att komma till rätta med brister som konstaterats i regelverket för kapitalkrav för marknadsrisk avseende positioner i handelslagret. I samband med övervakningen av de nya standarderna konstaterade Baselkommittén vissa problem och offentliggjorde därför ytterligare reviderade standarder i januari 2019.

I november 2016 föreslog kommissionen först att man skulle införa bindande kapitalbaskrav på grundval av FRTB-standarderna som en del av den andra kapitalkravsförordningen (CRR II) för att åtgärda bristerna i bestämmelserna om marknadsrisk. Men eftersom Baselkommittén beslöt att revidera standarderna, med tidsfrister som inte var förenliga med tidsfristerna i förhandlingsprocessen för CRR II, kom Europaparlamentet och rådet överens om att genomföra FRTB-standarderna i CRR II endast för rapporteringsändamål. Införandet av kapitalbaskrav på grundval av FRTB-standarderna sköts på framtiden, genom antagande av ett separat lagstiftningsförslag.

För att införa bindande kapitalbaskrav för marknadsrisk i linje med de reviderade FRTB-standarderna görs nu ett antal ändringar av kapitalkravsförordningen.

Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 4 ändras för att förtydliga definitionen av handlarbord.

Kapitalbaskategorier

Artikel 34 ändras för att införa ett undantag som gör det möjligt för instituten att minska de totala ytterligare värdejusteringarna i exceptionella fall, på grundval av ett yttrande från EBA, för att minska den procykliska effekten i de ytterligare värdejusteringar som dras av från kärnprimärkapitalet.

Allmänna krav, värdering och rapportering

Artikel 102 ändras så att metoderna enligt FRTB-standarderna införs för beräkning av kapitalbaskrav. Artikel 104 ersätts för att ändra de kriterier som används för att klassificera positioner som positioner i handelslagret respektive utanför handelslagret (dvs. i bankboken). Genom artikeln införs också ett undantag som gör det möjligt för ett institut att klassificera vissa specifika instrument som positioner utanför handelslagret, som annars skulle hänföras till handelslagret. Undantaget omfattas av mycket strikta villkor och kräver godkännande av institutets behöriga myndighet. Artikel 104a ändras för att ytterligare specificera de villkor som gäller för att omklassificera ett instrument som position i handelslagret till position utanför handelslagret eller omvänt. Artikel 104b ändras för att införa ett undantag som gör det möjligt för institut att inrätta särskilda handlarbord dit de uteslutande kan fördela positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk. Artikel 104c införs för att ange behandlingen av valutarisksäkringar för kapitalrelationer, vilket gör det möjligt för instituten att på särskilda villkor undanta vissa positioner från beräkningen av kapitalbaskraven för valutarisk. Artikel 106 ändras för att förtydliga de befintliga bestämmelserna om intern risköverföring.

Allmänna bestämmelser

Artikel 325 ändras för att införa bindande kapitalbaskrav för marknadsrisk som grundar sig på FRTB-standardernas metoder och som fastställs i kapitel 1a (alternativ schablonmetod eller

A-SA), kapitel 1b (alternativ internmodellmetod eller A-IMA) och kapitlen 2–4 (förenklad schablonmetod eller SSA), samt villkor för deras användning och bestämmelser om hur ofta kapitalbaskraven ska beräknas. Vidare införs ett undantag för institut från att beräkna kapitalbaskrav för positioner som är föremål för valutarisk och som dras av från deras kapitalbas.

Artikel 325a ändras för att införa villkor för användning av den förenklade schablonmetoden.

I artikel 325b anges hur kapitalbaskrav för marknadsrisk ska beräknas på gruppnivå.

Den alternativa schablonmetoden

Artikel 325c ändras för att införa ytterligare kvalitativa krav avseende validering, dokumentation och styrning avseende den alternativa schablonmetoden.

Artikel 325j ändras för att förtydliga vissa delar av de slutliga FRTB-standarderna när det gäller behandlingen av investeringar i fonder ("företag för kollektiva investeringar") och för att införa vissa riktade justeringar för beräkningen av kapitalbaskraven för dessa positioner. Syftet är att säkerställa att behandlingen av fondföretag enligt schablonmetoden inte gör beräkningen överdrivet komplex och är mindre sträng, med tanke på att fondföretagen spelar en central roll när det gäller att underlätta ackumulering av privat sparande, både när det gäller större investeringar och pensioner. För att uppnå dessa mål specificeras det att instituten bör tillämpa genomlysningssmetoden en gång i månaden för de positioner i fondföretag som omfattas av den metoden, och institut tillåts att, på vissa särskilda villkor, använda uppgifter från relevanta tredje parter vid beräkningen av kapitalbaskraven enligt genomlysningssmetoden. Vad gäller den mandatbaserade metoden ges dessutom EBA genom artikel 325j i uppdrag att ytterligare specificera de tekniska element som instituten måste använda för att bygga upp den hypotetiska portfölj som används vid beräkningen av kapitalbaskraven.

Artikel 325q ändras för att klargöra behandlingen av vegariskfaktorer för valutarisk.

Artikel 325s ändras för att justera formeln för vegarisk känsligheter.

Artikel 325t ändras för att ytterligare anpassa de känsligheter som används för beräkning av kapitalbaskrav till de känsligheter som används för institutets riskhantering.

En bestämmelse som avser omsatta kredit- och aktiederivat som inte är värdepapperiseringar flyttas från artikel 325ab till den mer passande artikel 325v.

Artiklarna 325y, 325am, 325ah och 325ak ändras på ett likartat sätt för att klargöra fördelningen till kreditkvalitetskategorier enligt den alternativa schablonmetoden.

Artikel 325ae ändras för att klargöra hur inflationsriskfaktorn och riskfaktorerna för valutabasisrisk ska behandlas.

Artiklarna 325ah och 325ak ändras för att klargöra riskvikterna för säkerställda obligationer (både obligationer med extern kreditvärdering och obligationer som saknar kreditvärdering).

Artikel 325ai och 325aj ändras för att klargöra värdet på korrelationsparametrar.

Artikel 325as ändras för att införa en lägre riskvikt för deltariskfaktorn för råvarurisk i samband med handel med utsläppsrätter för koldioxid. Enligt de slutliga Basel III-standarderna likställs utsläppsrätter med elavtal, vilket kan betraktas som överdrivet försiktigt mot bakgrund av historiska uppgifter för EU-marknaden för utsläppsrätter. Faktum är att reserven för marknadsstabilitet som kommissionen inrättade 2015 har stabiliserat prisvolatiliteten inom EU:s system för handel med utsläppsrätter. Det är därför motiverat att skapa en särskild riskkategori för EU-utsläppsrätter i den alternativa schablonmetoden, som

skiljer sig från el och har en lägre riskvikt på 40 %, för att bättre återspegla den faktiska prisvolatiliteten för denna EU-specifika råvara.

Artikel 325ax ändras för att klargöra riskvikterna för känsligheter för vegariskfaktorer.

Den alternativa internmodellmetoden

Artikel 325az ändras för att klargöra de villkor som instituten måste uppfylla för att få tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk.

Artikel 325ba ändras för att införa formeln för aggregering av kapitalbaskrav som beräknas enligt den alternativa internmodellmetoden.

Artikel 325bc ändras för att ge EBA i uppdrag att genom tekniska tillsynsstandarder specificera kriterierna för användning av indata i riskmättningsmodellen.

Artikel 325be ändras för att ge de behöriga myndigheterna nya befogenheter när det gäller den bedömning av riskfaktors modellerbarhet som utförs av institut som använder den alternativa internmodellmetoden.

Artikel 325bf ändras för att ge de behöriga myndigheterna nya befogenheter när det gäller att åtgärda brister i modellerna och när det gäller de utfallstester som utförs av institut som använder den alternativa internmodellmetoden.

Artikel 325bg ändras för att införa bindande krav på resultatfördelning som utförs av institut som använder den alternativa internmodellmetoden.

Artikel 325bh ändras för att införa justeringar för beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk för fondföretagspositioner enligt den alternativa internmodellmetoden, särskilt för att säkerställa att fler fondföretag kan vara godtagbara enligt den metoden. I likhet med den ändrade behandlingen av fondföretag enligt den alternativa schablonmetoden får instituten, på särskilda villkor, använda uppgifter från relevanta tredje parter för beräkningen av kapitalbaskraven enligt genomlysningsschablonmetoden, och de måste tillämpa genomlysningsschablonmetoden minst en gång i veckan.

Artikel 325bi ändras för att klargöra riskkontroll- och valideringsenheternas ansvar med avseende på riskhanteringssystemet.

Artikel 325bp ändras för att ytterligare klargöra de situationer där institut får använda en internmetod för att skatta sannolikheten för fallissemang och förlust vid fallissemang för beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk.

Artiklarna 337, 338, 352 och 361 ändras för att ersätta eller stryka bestämmelser som inte längre är relevanta för användningen av den förenklade schablonmetoden.

Användning av interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav

Kapitel 5 utgår eftersom den nuvarande internmodellmetoden (IMA) för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk ersätts med den alternativa internmodellmetoden enligt kapitel 1b.

Delegerade akter och genomförandeaakter

Eftersom det råder osäkerhet om huruvida vissa större jurisdiktioner kommer att avvika från de slutliga Basel III-standarderna vid genomförandet av FRTB-standarderna och eftersom det är viktigt att institut som är etablerade i unionen och deras internationella motsvarigheter åtnjuter lika villkor i praktiken, innehåller artikel 461a en befogenhet för kommissionen att anta delegerade akter för att ändra metoderna för att beräkna kapitalbaskraven för

marknadsrisk och ändra datumet för när dessa metoder kan börja tillämpas, för att anpassa dem till utvecklingen internationellt.

Bestämmelser om kreditvärdighetsjusteringsrisk

Kreditvärdighetsjustering (CVA) är en redovisningsmässig justering av verkligt värde av priset på en derivattransaktion, i syfte att skydda mot potentiella förluster på grund av försämrade kreditvärdighet hos transaktionens motpart. Under den globala finanskrisen drabbades ett antal systemviktiga banker av betydande kreditvärdighetsjusteringsförluster på sina derivatportföljer på grund av att flera av deras motparters kreditvärdighet försämrades samtidigt. Som en följd av detta och som en del av de första Basel III-reformerna, införde Baselkommittén 2011 nya standarder för beräkning av kapitalkrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk för att säkerställa att bankerna skulle ha tillräckligt kapital i framtiden för att täcka sådan risk. Baselstandarderna införlivades i unionslagstiftningen 2013 genom kapitalkravsförordningen.

Men banker och tillsynsmyndigheter ansåg att standarderna från 2011 inte tillräckligt fångade upp de faktiska kreditvärdighetsjusteringsrisker som bankerna var exponerade för. Det var särskilt tre punkter som togs upp som brister i standarderna: i) att metoderna i standarderna saknade riskkänslighet, ii) att standarderna inte erkände kreditvärdighetsjusteringsmodeller som utvecklats av banker för redovisningsändamål och iii) att metoderna i standarderna inte fångade upp den marknadsrisk som är inbäddad i derivattransaktionerna med motparten. Mot bakgrund av kritiken offentliggjorde Baselkommittén reviderade standarder i december 2017, som en del av de slutliga Basel III-reformerna. Kalibreringen av standarderna justerades ytterligare i en reviderad version offentliggjord i juli 2020. Ett antal ändringar görs nu av kapitalkravsförordningen för att anpassa den till Baselkommitténs standarder från 2020.

I artikel 381 införs en definition av innebörden av kreditvärdighetsjusteringsrisk för att fånga upp både kreditspreadrisken hos ett instituts motpart och marknadsrisken i den portfölj med transaktioner som institutet har med den motparten.

Artikel 382 ändras för att klargöra vilka transaktioner för värdepappersfinansiering som omfattas av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk. Dessutom införs en ny bestämmelse som innebär att institut måste rapportera resultaten av beräkningen av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk för transaktioner som undantas i enlighet med den artikeln. Vidare specificeras att institut som säkrar kreditvärdighetsjusteringsrisken för dessa undantagna transaktioner har möjlighet att beräkna kapitalbaskrav för denna risk för transaktionerna, med beaktande av de relevanta godtagbara risksäkringarna. Slutligen ges EBA nya uppdrag som går ut på att utarbeta riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att identifiera överdrivet höga kreditvärdighetsjusteringsrisker, och att utarbeta tekniska tillsynsstandarder för att ange villkoren för bedömning av väsentligheten hos exponeringar mot kreditvärdighetsjusteringsrisk som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering som värderas till verkligt värde.

Artikel 382a införs för att ange de nya metoder som instituten ska använda för att beräkna sina kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk samt villkoren för att använda en kombination av dessa metoder.

Artikel 383 ersätts för att införa de allmänna krav som gäller för användning av schablonmetoden för beräkning av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk, samt en definition av lagstadgad kreditvärdighetsjustering för detta ändamål. Artiklarna 383a-383x införs för att ytterligare specificera de tekniska delarna av schablonmetoden.

Artikel 384 ersätts för att införa den grundläggande metoden för beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk, i linje med Basel III-standarderna.

Artikel 385 ersätts för att införa den förenklade metoden för beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk, samt kriterier för att kunna använda den metoden.

Slutligen ändras artikel 386 för att återspegla de nya krav som gäller för godtagbara risksäkringar när det gäller kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

Bestämmelser om golv för minsta värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering

Transaktioner för värdepappersfinansiering spelar en viktig roll i unionens finansiella system genom att göra det möjligt för finansinstitut att hantera sin egen likviditetsposition och genom att stödja deras verksamhet som marknadsgaranter för värdepapper. Denna typ av transaktioner är också viktiga för centralbankerna som ett sätt att via finansinstitut genomföra penningpolitiken i den reala ekonomin. Men sådana transaktioner kan också göra det möjligt för marknadsaktörerna att öka hävstången i sina positioner flera gånger genom att återinvestera kontanta säkerheter respektive återanvända icke-kontanta säkerheter. För att hantera risken för en alltför hög skuldsättning utanför banksektorn offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet (FSB) 2013 en rekommendation³⁹ till sina medlemsjurisdiktioner om att införa minimiavdrag för säkerheter för vissa transaktioner för värdepappersfinansiering mellan banker och icke-banker som inte clearas centralt. Enligt rekommendationen bör sådana minimiavdrag för säkerheter införas antingen direkt via en marknadsreglering eller indirekt genom ett strängare kapitalkrav, enligt vad varje jurisdiktion själv väljer. Det senare utvecklades av Baselkommittén 2017 som en del av de slutliga Basel III-reformerna.

I rekommendationerna i EBA:s särskilda rapport⁴⁰ om genomförandet av bestämmelserna för minsta värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering i unionsrätten, och i Esmas rapport⁴¹ om transaktioner för värdepappersfinansiering och skuldsättning i EU påpekades dock att det inte stod klart vilken inverkan sådana bestämmelser skulle ha på instituten. I rekommendationerna uttrycktes också farhågor om att tillämpningen av bestämmelserna på vissa typer av transaktioner för värdepappersfinansiering skulle kunna få oönskade konsekvenser för dessa finansiella verksamheter. Dessutom är det ännu inte klart om det vore lämpligare att tillämpa bestämmelserna på institut som ett striktare kapitalbaskrav, eller snarare som en marknadsreglering. Att tillämpa bestämmelserna som ett strängare kapitalbaskrav skulle göra det möjligt för institut som inte uppfyller golven för minsta värderingsavdrag att ändå bedriva denna finansiella verksamhet, med en ”straffavgift”. Alternativt, om bestämmelserna genomförs som en marknadsreglering, skulle detta säkerställa lika villkor för alla marknadsaktörer om unionen beslutar att införa en liknande marknadsreglering för relevanta transaktioner för värdepappersfinansiering mellan icke-banker, vilket också rekommenderas av FSB i ovannämnda rapport från 2013.

Mot denna bakgrund ges EBA genom artikel 519c i uppdrag att i nära samarbete med Esma rapportera till kommissionen om huruvida det är lämpligt med ett genomförande i unionen av bestämmelserna om golv för minsta värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering. Mot bakgrund av denna rapport kommer kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt.

³⁹ FSB: *Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking*, 29 augusti 2013, se: https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_130829b.pdf.

⁴⁰ Europeiska bankmyndigheten: *Policy Advice on the Basel III Reforms: Operational Risk*, EBA-OP-2019-09b, 2 augusti 2019.

⁴¹ Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten: *Report on securities financing transactions and leverage in the EU*, oktober 2016.

Operativ risk

Ny schablonmetod som ersätter alla nuvarande metoder för operativ risk

Baselkommittén har reviderat den internationella standarden för operativ risk för att åtgärda de brister som framkom i samband med finanskrisen 2008–2009. Förutom bristen på riskkänslighet i schablonmetoderna identifierades en brist på jämförbarhet på grund av att det används många olika metoder för intern modellering inom ramen för avancerade mätmetoder (internmättningsmetoder). Mot denna bakgrund och för att förenkla regelverket har alla nuvarande metoder för beräkning av kapitalbaskraven för operativ risk ersatts med en enda, icke-modellbaserad metod som ska användas av alla institut. Även om det enligt dessa nya bestämmelser inte längre är möjligt att använda modeller, som de modeller som utvecklats inom ramen för internmättningsmetoden, för att fastställa kapitalbaskrav för operativ risk, kommer instituten fortfarande att ha möjlighet att använda modellerna för den interna kapitaltäckningsbedömningen (ICAAP).

Den nya schablonmetoden genomförs i unionen genom att del tre avdelning III i kapitalkravsförordningen ersätts. Dessutom görs ytterligare justeringar av flera andra artiklar i kapitalkravsförordningen, främst för att i) införa tydliga och harmoniserade definitioner avseende operativ risk (artikel 4.1, leden 52a, 52b och 52c), i enlighet med EBA:s rekommendation i dess svar⁴² på kommissionens begäran om råd från 2019, och ii) återspegla i hela kapitalkravsförordningen det faktum att avdelning III har ersatts (till exempel stryks tidigare hänvisningar till avdelning III i artikel 20). Slutligen ges EBA i uppdrag att rapportera till kommissionen om användningen av försäkringar inom ramen för de reviderade bestämmelserna om operativ risk (artikel 519d). En sådan rapport behövs eftersom det inom tillsynsmyndigheterna har uppstått vissa farhågor om att den nya schablonmetoden för operativ risk kan möjliggöra regelarbitrage genom användning av försäkringar.

Beräkning av kapitalbaskrav för operativ risk

Schablonmetoden enligt de slutliga Basel III-standarderna kombinerar en indikator som bygger på storleken på ett instituts verksamhet (BIC) med en indikator som tar hänsyn till institutets förlusthistorik. I de reviderade Baselstandarderna anges flera valmöjligheter när det gäller hur den senare indikatorn kan användas. Jurisdiktioner kan välja att bortse från historiska förluster vid beräkningen av kapital för operativ risk för alla relevanta institut, eller ta ytterligare hänsyn till historiska förlustdata för institut med verksamhet under en viss storlek. För att säkerställa lika villkor inom unionen och för att förenkla beräkningen av kapital för operativ risk harmoniseras dessa valmöjligheter vid beräkningen av minimikapitalbaskraven genom att historiska data om operativa förluster bortses ifrån för alla institut.

Beräkningen av BIC anges i det nya kapitel 1 i avdelning III (nya artiklarna 312–315). I unionen kommer minimikapitalbaskraven för operativ risk enbart att baseras på BIC (artikel 312). Beräkningen av BIC, som baseras på den så kallade verksamhetsindikatorn, anges i artikel 313, medan fastställandet av verksamhetsindikatorer, inklusive deras komponenter och eventuella justeringar till följd av sammanslagningar, förvärv eller avyttringar, anges i artiklarna 314 och 315.

Datainsamling och dataförvaltning

⁴² EBA, *Policy advice on the Basel reforms: Operational Risk*, EBA/OP/2019/09b, 2 augusti 2019, se: <https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/2886865/5db69327-7d3f-4e6c-9ac9-fc54430781eb/Policy%20Advice%20on%20Basel%20III%20reforms%20-%20Operational%20Risk.pdf?retry=1>

Det nya kapitel 2 (de nya artiklarna 316–323) innehåller bestämmelser om insamling och förvaltning av data. Av proportionalitetsskäl delas dessa krav upp i bestämmelser som gäller för alla institut, såsom bestämmelserna som rör ramen för hantering av operativa risker (artikel 323), och bestämmelser som endast är relevanta för institut som också måste ge upplysning om historiska förlustdata (artikel 446.2) och därmed måste upprätthålla ett förlustdataunderlag (artikel 317). I enlighet med EBA:s svar på kommissionens begäran om råd från 2019 kommer alla institut i unionen med en verksamhetsindikator på 750 miljoner euro eller mer att vara skyldiga att upprätthålla ett förlustdataunderlag, och beräkna sina årliga förluster till följd av operativa risker för att kunna ge upplysning om detta. För att säkerställa att de nya bestämmelserna står i proportion till sitt syfte kommer de behöriga myndigheterna att kunna bevilja undantag från detta krav, utom då ett instituts verksamhetsindikator är mer än 1 miljard euro (artikel 316). För att säkerställa en viss stabilitet över tiden, särskilt för att undvika att bedömningen påverkas på ett felaktigt sätt av ett tillfälligt fall i värdet på verksamhetsindikatorn, kommer den relevanta verksamhetsindikatorn att vara den högsta verksamhetsindikator som rapporterats under de senaste två åren.

Faktorer som är relevanta för beräkningen av årlig förlust till följd av operativa risker specificeras närmare i artiklarna 318–321. I artikel 318 anges hur bruttoförlust och nettoförlust ska beräknas och i artikel 319 anges relevanta tröskelvärden för förlustdata: 20 000 euro respektive 100 000 euro. Vissa exceptionella händelser som avser operativ risk och som inte längre är relevanta för ett instituts riskprofil får bortses ifrån, förutsatt att alla villkor för detta är uppfyllda och att institutets tillsynsmyndighet har gett sitt tillstånd (artikel 320). I samma anda kan det hända att ett institut måste ta med ytterligare förluster, till exempel i samband med förvärv eller sammanslagning av enheter (artikel 321).

Det är av stor vikt att institutets förlustdata är korrekta och kompletta. Tillsynsmyndigheterna måste därför regelbundet kontrollera kvaliteten på dessa data (artikel 322).

Bruttosoliditetsgrad

Beräkning av exponeringsvärdet för derivat

Sedan förordning (EU) 2019/876 antogs har Baselkommittén ytterligare reviderat en specifik aspekt i bestämmelserna om bruttosoliditetsgrad. För att göra det enklare att tillhandahålla kundclearingtjänster ändrades behandlingen av derivat som clearas av kund för bruttosoliditetsändamål i juni 2019⁴³. Enligt de reviderade reglerna anpassas behandlingen av dessa derivat generellt sett till behandlingen enligt schablonmetoden för motparts kreditrisk inom ramen för de riskbaserade bestämmelserna. I sin rapport från februari 2021 om bruttosoliditetsgraden⁴⁴ kom kommissionen fram till att det var lämpligt att justera beräkningen av det totala exponeringsmåttet för att anpassa behandlingen av derivat som clearas av kund till internationellt överenskomna standarder. Artikel 429c ändras därför i detta syfte.

Beräkning av exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen

Mot bakgrund av de föreslagna ändringarna av artiklarna 4 och 111.1 i kapitalkravsförordningen finns det inte längre något behov av en minsta konverteringsfaktor

⁴³ Baselkommittén för banktillsyn (2019): *Leverage ratio treatment of client cleared derivatives*, juni 2019, se: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d467.pdf>

⁴⁴ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en eventuell utvidgning av ramen för bruttosoliditetsbufferten till andra systemviktiga institut och om definitionen och beräkningen av det totala exponeringsmåttet, inbegripet behandlingen av centralbanksreserver, februari 2021, se: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:52021DC0062>

på 10 % för vissa poster utanför balansräkningen i bestämmelserna om bruttosoliditetsgraden. Undantaget i artikel 429f.3 utgår därför.

Avistaköp och avistaförsäljningar som väntar på avveckling

Bestämmelserna om avistaköp och avistaförsäljningar som väntar på avveckling ändras så att de anpassas bättre till Basel III-standarderna, särskilt genom att det klargörs att de gäller för finansiella tillgångar och inte bara för värdepapper. Artiklarna 429.6 och 429g.1 i kapitalkravsförordningen ändras därför.

Miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisker (ESG-risker)

Institut spelar en central roll för unionens ambition att främja en långsiktig omställning till hållbar utveckling i allmänhet och, i synnerhet, att stödja en rättvis omställning till nettonollutsläpp av växthusgaser för unionens ekonomi som helhet senast 2050. Denna omställning medför nya risker som måste förstås och hanteras på lämpligt sätt på alla nivåer.

Den påskyndade omställningen till en mer hållbar ekonomi kan få betydande konsekvenser för företag, vilket ökar riskerna för enskilda institut och för den finansiella stabiliteten som helhet. Klimateffekter som beror på mänskligt beteende, såsom utsläpp av växthusgaser, och fortsatt ohållbar ekonomisk praxis, är drivkrafter bakom fysiska risker som kan leda till ökad risk för miljöfaror med tillhörande socioekonomiska effekter. Institutet exponeras också för dessa fysiska risker, och det finns ett balansförhållande mellan dessa och omställningsriskerna, eftersom de fysiska riskerna, allt annat lika, förväntas minska när omställningspolitiken genomförs. Det motsatta kan dock inträffa i en situation där inga åtgärder vidtas, vilket innebär att om omställningsrisken är låg och genomförandet av omställningspolitiken dröjer, så ökar de fysiska riskerna.

För att främja en adekvat förståelse och hantering av hållbarhetsrisker, så kallade miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsrisker (ESG-risker), måste institut som är etablerade i unionen systematiskt identifiera, redovisa och hantera dessa risker på individuell nivå. Eftersom konceptet ESG-risker och dess innebörd är relativt nytt kan förståelsen för dessa risker variera avsevärt mellan olika institut.

Därför ändras artikel 4 för att införa nya harmoniserade definitioner av de olika typer av risker som omfattas av ESG-riskerna (artikel 4.1, 52d–52i). Definitionerna följer vad som föreslås av EBA i dess rapport om ESG-risker.

För att möjliggöra bättre övervakning av ESG-risker ändras artikel 430 så att instituten måste rapportera sin exponering för ESG-risker till sina behöriga myndigheter.

Slutligen, för att göra tidsfristerna för eventuella nödvändiga ändringar av tillsynsreglerna bättre anpassade, ändras artikel 501c så att tidsfristen för EBA:s rapport om tillsynsbehandlingen av dessa exponeringar flyttas fram från 2025 till 2023. Inom ramen för sitt uppdrag enligt artikel 501c ska EBA bedöma exponeringar mot tillgångar och verksamheter inom energi- och resurseffektivitetssektorer, infrastruktur och transportflottor. Bedömningen bör också omfatta möjligheten att göra en riktad kalibrering av riskvikter för poster som är förknippade med särskilt hög exponering för klimatrisker, däribland tillgångar eller verksamheter inom sektorn för fossila bränslen och sektorer med stor klimatpåverkan. Om det visar sig motiverat ska EBA:s rapport beskriva olika alternativ för att tillämpa en särskild tillsynsbehandling av exponeringar som påverkas av faktorer som är kopplade till miljö och samhällsansvar.

Integrerat system för tillsynsrapportering och datautbyte

Sedan 2018 har EBA, tillsammans med ECB och nationella behöriga myndigheter, arbetat med att inrätta en europeisk centraliserad infrastruktur för tillsynsuppgifter (Euclid) för att samla tillsynsmyndigheternas rapporteringsuppgifter om de stora instituten i unionen i ett integrerat centralt system. Systemet kommer att vara särskilt användbart för att ge offentliga rapporter och analyser underlag i form av aggregerade uppgifter och riskindikatorer för EU:s banksektor som helhet. Enligt nuvarande artikel 430c ska EBA utarbeta en rapport om genomförbarheten avseende utvecklingen av ett enhetligt och integrerat system för att samla in statistiska data, resolutionsdata och tillsynsdata, samt involvera de berörda myndigheterna i arbetet med rapporten. I mars 2021 offentliggjorde EBA ett diskussionsunderlag om denna genomförbarhetsstudie och inbjöd berörda parter att lämna synpunkter senast den 11 juni 2021. I enlighet med artikel 430c.3 kommer kommissionen, när genomförbarhetsstudien har slutförts av EBA, att bedöma om den i ett senare skede ska införa eventuella ändringar av rapporteringskraven enligt del sju A i kapitalkravsförordningen.

Upplysningar

Ökad insyn och mer proportionerliga upplysningskrav

Ett antal ändringar görs i del åtta i kapitalkravsförordningen, dels mot bakgrund av de ändringar som görs av förordningen för att genomföra de slutliga Basel III-standarderna, dels för att ytterligare minska de administrativa kostnaderna i samband med upplysningskraven och för att ge underlättad tillgång till den information som redovisas av instituten.

Artikel 433 ändras för att ge EBA befogenhet att centralisera offentliggörandet av den rapportering för tillsynsändamål som institut gör årligen, halvårsvis och kvartalsvis. Syftet är att ge smidig åtkomst till tillsynsinformation via en gemensam elektronisk åtkomstpunkt och på så sätt minska den nuvarande fragmenteringen. Detta ger ökad transparens och jämförbarhet i uppgifterna och gynnar alla marknadsaktörer. Samtidigt som instituten offentliggör sina årsredovisningar eller finansiella rapporter, eller så snart som möjligt därefter, kommer EBA att offentliggöra informationen centralt. Detta förslag är helt förenligt med handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen och är ett mellanliggande steg mot en framtida utveckling av en EU-omfattande gemensam åtkomstpunkt för företagens finansiella information och information som rör hållbara investeringar.

Artikel 434 ändras för att minska den administrativa bördan i samband med upplysningskrav, särskilt för små och icke-komplexa institut. Bakgrunden till denna bestämmelse är EBA:s och de behöriga myndigheternas framsteg med att skapa en infrastruktur för aggregerad tillsynsrapportering (Euclid). Förslaget leder till bättre proportionalitet i bestämmelserna genom att EBA ges i uppdrag att offentliggöra upplysningar som avser små och icke-komplexa institut på grundval av information från tillsynsrapportering. Sådana institut behöver därför endast rapportera till sina tillsynsmyndigheter, och måste inte offentliggöra den aktuella informationen.

Artiklarna 438 och 447 ändras för att inkludera upplysningskrav för institut som använder interna modeller och därför måste offentliggöra de totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknats enligt den fullständiga schablonmetoden jämfört med de faktiska riskvägda tillgångarna per riskkategori, och för kreditrisk per tillgångsklass och undergrupp. Detta genomför den relevanta Basel III-standard som kräver att banker ska jämföra modellerade och schablonberäknade riskvägda tillgångar per riskkategori. Artiklarna 433a, 433b och 433c som anger hur ofta upplysningar ska lämnas ändras i enlighet med detta.

Artiklarna 433b och 433c ändras för att inkludera en skyldighet för små och icke-komplexa institut samt för andra ej börsnoterade institut att årligen lämna upplysning om belopp och

kvalitet på säkra exponeringar, osäkra exponeringar och exponeringar med anstånd för lån, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen samt information om förfallna exponeringar. De föreslagna ändringarna är i linje med rådets handlingsplan för nödlidande lån från 2017⁴⁵, där EBA uppmanades att före utgången av 2018 genomföra skärpta krav på upplysningar om tillgångskvalitet och nödlidande lån för alla institut. Ändringarna skulle dessutom säkerställa att man fullt ut följer meddelandet om hantering av nödlidande lån efter covid-19-pandemin⁴⁶. Utvidgningen av upplysningskraven i artikel 442 c och d till att även omfatta små och icke-komplexa institut och andra ej börsnoterade institut innebär ingen ytterligare börda för dessa institut av två skäl. För det första offentliggör dessa institut redan information om nödlidande lån på grundval av EBA:s riktlinjer för offentliggörande av nödlidande lån⁴⁷ som utarbetades efter rådets handlingsplan från 2017 och som för närvarande återspeglas i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/637 av den 15 mars 2021⁴⁸. För det andra, när centralisering av informationen via EBA:s webbplattform väl har kommit igång, kommer information om nödlidande lån att kunna hämtas från tillsynsrapporteringen, vilket minskar rapporteringsbördan för alla institut och helt undanröjer den för små och icke-komplexa institut.

Genom artiklarna 445 och 455 införs nya upplysningskrav för institut som beräknar sina kapitalbaskrav för marknadsrisk med hjälp av en av schablonmetoderna respektive den alternativa internmodellmetoden.

Artikel 445a läggs till för att införa nya upplysningskrav för kapitalbas för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

Artikel 446 ändras för att införa de reviderade upplysningskraven för operativ risk.

När det gäller upplysningskrav infördes redan genom den andra kapitalkravsförordningen bestämmelser för att bättre fånga upp ESG-risker. Därför kommer stora institut med börsnoterade emissioner att börja lämna upplysningar om ESG-risker från och med juni 2022. Bestämmelserna har dock begränsad omedelbar effekt eftersom många institut fortfarande inte omfattas av förordningens upplysningskrav. Artikel 449a ändras därför för att utvidga kraven på att lämna upplysning om ESG-risker till att omfatta alla institut, samtidigt som proportionalitetsprincipen respekteras.

EBA:s befogenheter

Förslaget utvidgar EBA:s befintliga uppdrag enligt artikel 434a. Utöver att fastställa och utveckla enhetliga format för offentliggörande ska EBA enligt de föreslagna ändringarna av artikel 434a upprätta en ram för ny inlämning av upplysningar och för de it-lösningar som krävs för centralisering av upplysningarna.

Definition av begreppet ”litet och icke-komplex institut”

⁴⁵ Ekofinrådets handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa, juli 2017. [Rådets slutsatser om en handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa – Consilium \(europa.eu\)](#)

⁴⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet och Europeiska centralbanken om hantering av nödlidande lån efter covid-19-pandemin, COM/2020/822 final.

⁴⁷ EBA:s riktlinjer EBA/GL/2018/10 av den 17 december 2018 om offentliggörande av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd.

⁴⁸ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/637 av den 15 mars 2021 om fastställande av tekniska standarder för genomförande vad gäller instituts offentliggörande av den information som avses i del åtta avdelningarna II och III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1423/2013, kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1555, kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/200 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2295 (EUT L 136, 21.4.2021, s. 1).

Förslaget ändrar definitionen av termen ”litet och icke-komplext institut” i artikel 4.1.145 genom att tillåta att institut undantar derivattransaktioner som ingås med icke-finansiella kunder och derivattransaktioner som används för att säkra dessa transaktioner, inom en viss gräns.

Företag för kollektiva investeringar med en underliggande portfölj av statsobligationer från euroområdet

Genom artikel 506a i förordning (EU) 2021/558 gavs kommissionen i uppdrag att senast den 31 december 2021 offentliggöra en rapport där den bedömer om tillsynsramen behöver ändras ”för att främja marknaden för, och bankernas köp av, exponeringar i form av andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar med en underliggande portfölj som uteslutande består av statsobligationer från medlemsstater som har euron som valuta, där den relativa vikten av varje medlemsstats statsobligationer i företaget för kollektiva investeringars totala portfölj är lika med den relativa vikten av varje medlemsstats bidrag till ECB:s kapital”.

I artikel 132.4 i kapitalkravsförordningen föreskrivs en ”genomlysningsmetod” som innebär att det investerande institutet får göra en ”genomlysning” av de underliggande exponeringarna i en fond för att beräkna en genomsnittlig riskvikt för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i fonden, i enlighet med de metoder som anges i förordningen. Ett villkor för detta är att det investerande institutet har tillräcklig information om fondens underliggande exponeringar.

Det nuvarande regelverket gör det alltså möjligt för investerande institut att använda samma riskvikter för andelarna eller aktierna i fondföretaget som för en direkt investering i statsobligationer utgivna av medlemsstaterna. Med tanke på att sådana statspappersexponeringar redan har en gynnsam behandling vad gäller lagstadgat kapital förefaller det inte nödvändigt att ändra tillsynsregelverket för att främja marknaden för fondföretag med denna typ av underliggande exponeringar eller, i synnerhet, för att möjliggöra den särskilda struktur som avses i artikel 506a i förordning (EU) 2021/558.

De nyligen genomförda och framtida emissionerna av obligationer inom ramen för NextGenerationEU-programmet gör dessutom att det inte längre verkar finnas något omedelbart behov av att inrätta den ovannämnda strukturen.

Ytterligare tillsynsbefogenheter för att begränsa institutens utdelningar

Enligt artikel 518b ska kommissionen senast den 31 december 2021 rapportera till Europaparlamentet och rådet om huruvida exceptionella omständigheter som utlöser allvarliga ekonomiska störningar i finansmarknadernas korrekta funktion och integritet motiverar att de behöriga myndigheterna under sådana perioder ges ytterligare bindande befogenheter att föreskriva restriktioner avseende utdelningar från institut.

Som reaktion på de ekonomiska och finansiella problemen orsakade av covid-19-pandemin uppmanade kommissionen, EBA, ECB, ESRB och de flesta nationella behöriga myndigheterna institut att avstå från utdelning eller aktieåterköp och att vara försiktiga vad gäller rörliga ersättningar. Att bevara kapitalresurser för att stödja realekonomin och absorbera förluster har varit ett gemensamt mål i den exceptionella tiden under 2020 och 2021.

Rekommendationer från myndigheter i medlemsstaterna i linje med överenskomna EU-ståndpunkter har lett till de önskade effekterna och gjort att kapital kanaliseras på sätt som hjälper banksystemet att stödja realekonomin, vilket framgår av ECB:s senaste analys och EBA:s översyn. När de behöriga myndigheterna tillfrågades om de ansåg att de skulle behöva

ytterligare befogenheter för att begränsa utdelningar ansåg de följaktligen att de redan har tillräckliga befogenheter.

I nuläget ser kommissionen därför inget behov av att ge de behöriga myndigheterna ytterligare tillsynsbefogenheter för att begränsa institutens utdelningar under exceptionella omständigheter. Makrotillsyn och samordning av sådana begränsningar under exceptionella omständigheter i framtiden kommer att tas upp i den kommande översynen av ramen för makrotillsyn.

Tillsynsbehandling av kryptotillgångar

Under de senaste åren har det skett en snabb ökning av handeln med så kallade kryptotillgångar på finansmarknaderna, och instituten har gradvis utvecklat sin verksamhet på området. Kryptotillgångar har vissa egenskaper som är gemensamma med mer traditionella finansiella tillgångar, men i vissa avseenden skiljer de sig avsevärt åt. Det är därför oklart om de befintliga tillsynsreglerna på ett adekvat sätt fångar upp de inneboende riskerna med dessa tillgångar. Eftersom Baselkommittén först nyligen började undersöka frågan om huruvida en särskild behandling bör utvecklas för dessa tillgångar, och i så fall hur den ska se ut, har det inte varit möjligt att inkludera särskilda åtgärder på detta område i detta förslag. I stället uppmanas kommissionen att undersöka om det behövs en särskild tillsynsbehandling av kryptotillgångar och, om så är lämpligt, anta ett lagstiftningsförslag på området, med beaktande av det arbete som utförts av Baselkommittén.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller krav avseende kreditrisk, kreditvärdighetsjusteringsrisk, operativ risk, marknadsrisk och kapitalgolv

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴⁹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Som svar på den globala finanskrisen inledde unionen en omfattande reform av tillsynsramen för institut i syfte att göra EU:s banksektor mer motståndskraftig. Ett av reformens viktigaste inslag bestod i att genomföra de internationella standarder som antagits av Baselkommittén för banktillsyn, närmare bestämt den så kallade Basel III-reformen. Tack vare denna reform hade EU:s banksektor god motståndskraft när covid-19-krisen inträffade. Men även om den totala kapitalnivån hos EU-instituten nu i genomsnitt är tillfredsställande har vissa av de problem som identifierades i samband med den globala finanskrisen ännu inte lösts.
- (2) För att ta itu med dessa problem, skapa säkerhet kring det rättsliga läget och skicka signaler om vårt engagemang till våra internationella partner i G20 är det av yttersta vikt att de kvarstående delarna av Basel III-reformen genomförs fullt ut. Samtidigt bör man vid genomförandet undvika en kraftig ökning av de totala kapitalkraven för banksystemet i EU som helhet, och ta hänsyn till EU-ekonomins särdrag. När så är möjligt bör anpassningar som görs av de internationella standarderna tillämpas endast under en övergångsperiod. Genomförandet av standarderna bör bidra till att undvika konkurrensnackdelar för EU:s institut, särskilt när det gäller handelsverksamhet, där EU-instituten konkurrerar direkt med sina internationella motsvarigheter. Vidare bör den föreslagna strategin vara förenlig med logiken bakom bankunionen, och inte bidra till ytterligare fragmentering av den inre bankmarknaden. Slutligen bör den säkerställa att reglerna är proportionerliga och ha som mål att ytterligare minska efterlevnadskostnaderna, särskilt för mindre institut, utan att lätta på tillsynsstandarderna.

⁴⁹ EUT C, , s. .

- (3) Förordning (EU) nr 575/2013 gör det möjligt för institut att beräkna sina kapitalkrav antingen genom att använda schablonmetoder eller genom att använda interna modeller. Internmodellmetoder gör det möjligt för instituten att skatta de flesta eller alla parametrar som krävs för deras egen beräkning av kapitalkraven, medan schablonmetoder innebär att instituten beräknar kapitalkraven med hjälp av fasta parametrar, som bygger på relativt försiktiga antaganden och fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Baselkommittén beslutade i december 2017 att införa ett aggregerat kapitalgolv. Beslutet grundades på en analys som gjordes efter finanskrisen 2008–2009 och som visade att interna modeller tenderar att underskatta de risker som instituten är exponerade för, särskilt för vissa typer av exponeringar och risker, och att de därför ofta leder till otillräckliga kapitalkrav. Jämfört med kapitalkrav som beräknas med hjälp av schablonmetoder ger interna modeller i genomsnitt lägre kapitalkrav för samma exponeringar.
- (4) Kapitalgolvet är en av de viktigaste åtgärderna i Basel III-reformerna. Det syftar till att begränsa omotiverade variationer i de lagstadgade kapitalkrav som tas fram genom interna modeller och orimliga sänkningar av kapitalet som ett institut som använder interna modeller kan komma fram till, jämfört med ett institut som använder de reviderade schablonmetoderna. Instituten kan uppnå detta genom att fastställa en lägsta gräns för de kapitalkrav som tas fram genom deras interna modeller uppgående till 72,5 % av de kapitalkrav som skulle gälla om de tillämpade schablonmetoder. Ett korrekt genomförande av kapitalgolvet bör öka jämförbarheten mellan institutens kapitalrelationer, återställa de interna modellernas trovärdighet och säkerställa att det råder lika villkor mellan institut som använder olika metoder för att beräkna kapitalkrav.
- (5) För att undvika fragmentering av den inre marknaden för banktjänster bör tillämpningen av kapitalgolvet vara förenlig med principen om riskaggregering mellan olika enheter inom samma bankgrupp och med logiken bakom gruppbaserad tillsyn. Samtidigt bör tillämpningen av kapitalgolvet beakta risker från användningen av interna modeller i både hemmedlemsstater och värdmedlemsstater. Kapitalgolvet bör därför beräknas på den högsta konsolideringsnivån i unionen, medan dotterföretag som är belägna i andra medlemsstater än EU-moderbolaget bör beräkna sitt bidrag till hela bankgruppens kapitalgolvskrav på undergruppsnivå. På så sätt bör man kunna undvika oavsiktliga effekter och säkerställa en rättvis fördelning av det ytterligare kapital som krävs till följd av tillämpningen av kapitalgolvet mellan gruppenheter i hem- och värdmedlemsstater i enlighet med deras riskprofil.
- (6) Baselkommittén har funnit att den nuvarande schablonmetoden för kreditrisk (SA-CR) inte är tillräckligt riskkänslig på ett flertal områden, vilket leder till felaktig eller olämplig – antingen för hög eller för låg – beräkning av kreditrisken och därmed av kapitalkraven. Bestämmelserna avseende schablonmetoden för kreditrisk bör därför ändras så att den blir mer riskkänslig på flera viktiga områden.
- (7) För exponeringar mot andra institut där kreditvärdering finns bör vissa riskvikter justeras i enlighet med Basel III-standarderna. Dessutom bör riskviktsbehandlingen av exponeringar mot institut där det saknas kreditvärdering göras mer detaljerad och frikopplas från den riskvikt som är tillämplig på den nationella regeringen i den medlemsstat där banken är etablerad, eftersom inget implicit statligt stöd till institut antas.
- (8) För exponeringar mot efterställda skulder och mot aktier krävs en mer detaljerad och strikt riskviktsbehandling för att återspegla den högre förlustrisken i sådana

exponeringar jämfört med skuldexponeringar, och för att förhindra regelarbitrage mellan positioner i och utanför handelslagret. Institut i unionen har en lång tradition av strategiska aktieinvesteringar i finansiella och icke-finansiella företag. Eftersom schablonriskvikten för aktieexponeringar ökar under en femårig övergångsperiod bör befintliga strategiska aktieinnehav i företag och försäkringsföretag som står under betydande inflytande från institutet omfattas av nuvarande behandling för att undvika störande effekter och för att bevara unionsinstitutens roll som långsiktiga, strategiska aktieinvestorer. Med tanke på skyddsåtgärder och tillsyn för att främja den finansiella integrationen av finanssektorn bör dock det nuvarande systemet bibehållas för aktieinnehav i andra institut inom samma grupp eller som omfattas av samma institutionella skyddssystem. För att stärka privata och offentliga initiativ för att tillhandahålla långsiktigt aktiekapital till såväl börsnoterade som ej börsnoterade EU-företag bör investeringar inte betraktas som spekulativa, om de görs med en bestämd avsikt från institutets verkställande lednings sida att inneha dem i tre år eller mer.

- (9) För att främja vissa sektorer i ekonomin ger Basel III-standarderna tillsynsmyndigheterna befogenhet att tillåta instituten att inom vissa gränser ge förmånlig behandling till aktieinnehav som härrör från investeringar inom ramen för ”lagstiftningsprogram” som innehåller betydande investeringssubventioner och inbegriper statlig tillsyn och restriktioner för aktieinvesteringarna. Införandet av denna möjlighet i unionen bör också bidra till att främja långsiktiga investeringar i aktier.
- (10) Lån till företag i unionen ges främst av institut som använder internmetoder (IRB) för kreditrisk för att beräkna sina kapitalkrav. I och med införandet av kapitalgolvet kommer dessa institut också att behöva tillämpa schablonmetoden för kreditrisk, som bygger på kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut för att fastställa kreditkvaliteten för det låntagande företaget. Mappningen av externa kreditvärderingar mot de riskvikter som är tillämpliga på kreditvärderade företag bör vara mer detaljerad, så att den överensstämmer med internationella standarder på området.
- (11) De flesta företag i EU skaffar dock inte externa kreditvärderingar, främst av kostnadsskäl. För att undvika störningar i bankernas utlåning till företag utan kreditvärdering och för att ge tillräckligt med tid till att inrätta offentliga eller privata initiativ som ökar täckningen av externa kreditvärderingar, är det nödvändigt att föreskriva en övergångsperiod för att nå denna ökade täckning. Under övergångsperioden bör institut som använder internmetoder kunna tillämpa en förmånlig behandling vid beräkningen av sitt kapitalgolv för exponeringar motsvarande ”investment grade” mot företag som saknar kreditvärdering, medan initiativ för att främja en utbredd användning av kreditvärderingar bör inrättas. Denna övergångsordning bör åtföljas av en rapport från Europeiska bankmyndigheten (EBA). Efter övergångsperioden bör det vara möjligt för institut att hänvisa till kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut för att beräkna kapitalkraven för de flesta av sina företagsexponeringar. För att ge underlag till eventuella framtida initiativ om att inrätta offentliga eller privata kreditvärderingssystem bör de europeiska tillsynsmyndigheterna ges i uppdrag att utarbeta en rapport om hinder för att få externa kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut, särskilt för företag, och om hur dessa hinder kan åtgärdas. Under tiden är Europeiska kommissionen redo att ge tekniskt stöd till medlemsstaterna via sitt instrument för tekniskt stöd på detta område, till exempel för att utarbeta strategier för att fler icke-börsnoterade företag ska erhålla kreditvärdering eller för att utforska bästa praxis när det gäller att inrätta enheter som kan göra kreditvärderingar eller ge företagen vägledning på området.

- (12) För exponeringar mot både bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter har Baselkommittén utvecklat mer riskkänsliga metoder för att bättre återspegla olika finansieringsmodeller och stadier i byggprocessen.
- (13) I samband med finanskrisen 2008–2009 upptäcktes ett antal brister i den nuvarande schablonbehandlingen av fastighetsexponeringar. Dessa brister har åtgärdats genom Basel III-standarderna. Närmare bestämt har man i Basel III-standarderna infört en ny underkategori till klassen för företagsexponeringar, inkomstgenererande fastighetsexponeringar (IPRE-exponeringar), som omfattas av en särskild riskviktsbehandling för att bättre återspegla den risk som är förenad med dessa exponeringar, men också för att förbättra överensstämmelsen med behandlingen av IPRE enligt den internmetod som bygger på intern riskklassificering och som avses i del tre avdelning II kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- (14) För allmänna exponeringar mot bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter bör metoden med uppdelning av lån i artiklarna 124–126 i förordningen behållas, eftersom den tar hänsyn till typen av låntagare och återspeglar de riskreducerande effekterna av fastighetssäkerheten i de tillämpliga riskvikterna, även vid hög belåningsgrad (LTV). Kalibreringen bör dock justeras i enlighet med Basel III-standarderna, eftersom den har visat sig vara alltför försiktig för hypotek med mycket låg belåningsgrad.
- (15) För att säkerställa en fördelning över tillräckligt lång tid av kapitalgolvets effekter på bostadslån med låg risk som är utställda av institut som använder internmetoder, och på så sätt undvika störningar i den typen av utlåning som skulle kunna orsakas av plötsligt höjda kapitalbaskrav, är det nödvändigt med särskilda övergångsbestämmelser. Under övergången bör institut som använder internmetoder kunna tillämpa en lägre riskvikt för beräkningen av kapitalgolvet på den del av sina exponeringar som utgörs av bostadslån som anses vara säkrade genom bostadsegendom enligt den reviderade schablonmetoden för kreditrisk. För att säkerställa att övergångsbestämmelserna endast är tillämpliga på exponeringar mot fastighetshypotek med låg risk bör det fastställas lämpliga godtagbarhetskriterier, baserade på redan etablerade koncept som används inom ramen för schablonmetoden för kreditrisk. Att kriterierna är uppfyllda bör kontrolleras av de behöriga myndigheterna. Eftersom medlemsstaternas bostadsfastighetsmarknader kan skilja sig åt bör det överlåtas åt de enskilda medlemsstaterna att bestämma om övergångsbestämmelserna ska användas. Tillämpningen av övergångsbestämmelserna bör övervakas av EBA.
- (16) Eftersom den nuvarande behandlingen av spekulativ finansiering av fast egendom inte är tillräckligt tydlig och riskkänslig anses kapitalkraven för dessa exponeringar för närvarande ofta vara antingen för höga eller för låga. Behandlingen bör därför ersättas med en särskild behandling för ADC-exponeringar, som omfattar lån till företag eller specialföretag som finansierar markförvärv i exploaterings- och byggnationssyfte, eller exploatering och byggnation av bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter.
- (17) Det är viktigt att minska effekterna av cykliska effekter på värderingen av fastigheter som säkrar ett lån och att hålla kapitalkraven för hypotekslån på mer stabila nivåer. En fastighets värde som redovisas för tillsynsändamål bör därför inte överstiga genomsnittsvärdet på en jämförbar fastighet, värderat över en tillräckligt lång övervakningsperiod, såvida inte modifieringar av fastigheten otvetydigt ökar dess värde. För att undvika oavsiktliga konsekvenser för marknaderna för säkerställda obligationer får de behöriga myndigheterna tillåta institut att regelbundet omvärdera fast egendom utan att begränsa värdeökningarna på detta sätt. Modifieringar som

förbättrar byggnadens eller bostadsenhetens energieffektivitet bör betraktas som värdehöjande.

- (18) Specialutlåning sker huvudsakligen genom specialföretag som oftast fungerar som låntagande enheter och för vilka avkastningen på investeringen är den främsta källan till återbetalning av den erhållna finansieringen. Avtalsvillkoren för modellen med specialutlåning ger långivaren en betydande grad av kontroll över tillgångarna, och den främsta källan till återbetalning av lånet är den inkomst som genereras av de tillgångar som finansieras. För att bättre återspegla risken med dessa avtal bör de därför omfattas av särskilda kapitalkrav för kreditrisk. I linje med de internationellt överenskomna Basel III-standarderna om riskvikter för exponeringar som utgör specialutlåning bör en särskild exponeringsklass införas inom schablonmetoden för kreditrisk, för att få bättre överensstämmelse med den redan befintliga särskilda behandlingen av specialutlåning enligt internmetoderna. En särskild behandling av exponeringar som utgör specialutlåning bör införas, där åtskillnad bör göras mellan projektfinansiering, objektsfinansiering och råvarufinansiering för att bättre återspegla de inneboende riskerna i dessa underklasser av exponeringsklassen specialutlåning. På samma sätt som för exponeringar mot företag bör två metoder för att åsätta riskvikter införas, en för jurisdiktioner som tillåter användning av externa kreditvärderingar för tillsynsändamål och en för jurisdiktioner som inte tillåter detta.
- (19) Den nya schablonbehandling av exponeringar som utgör specialutlåning där det saknas kreditvärdering som fastställs i Basel III-standarderna är mer detaljerad än den nuvarande schablonbehandlingen av exponeringar mot företag enligt den här förordningen, men den förra är inte tillräckligt riskkänslig för att återspegla effekterna av omfattande säkerhetspaket och kreditskydd som vanligtvis är kopplade till dessa exponeringar i unionen, vilket gör det möjligt för långivarna att kontrollera framtida kassaflöden som genereras under projektets eller tillgångens livslängd. Eftersom extern kreditvärdering inte alltid är tillgänglig för exponeringar som utgör specialutlåning i unionen kan den behandling av exponeringar som utgör specialutlåning där det saknas extern kreditvärdering som fastställs i Basel III-standarderna också skapa incitament för institut att sluta finansiera vissa projekt eller ta högre risker i andra exponeringar som i övrigt behandlas på liknande sätt och som har andra riskprofiler. Då exponeringar som utgör specialutlåning till största delen finansieras av institut som använder internmetoden och som har interna modeller för dessa exponeringar, kan effekten bli särskilt stor när det gäller exponeringar i form av objektfinsiering, med risk för att verksamheten upphör, särskilt i samband med tillämpningen av kapitalgolvet. För att undvika oavsiktliga konsekvenser av att Baselbehandlingen inte är tillräckligt riskkänslig för exponeringar i form av objektfinsiering där det saknas kreditvärdering, bör man kunna ge lägre riskvikt till objektfinsieringsexponeringar som uppfyller en uppsättning kriterier som innebär att deras risk kan sänkas till en nivå motsvarande hög kvalitet, och som är förenliga med en försiktig och konservativ hantering av finansiella risker. EBA bör ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar villkoren för att institut ska kunna hänföra en exponering som utgör specialutlåning till objektfinsiering till kategorin ”hög kvalitet”, med en riskvikt i linje med den som gäller för exponeringar i form av projektfinansiering av hög kvalitet enligt schablonmetoden för kreditrisk. Institut som är etablerade i jurisdiktioner där man tillåter användning av externa kreditvärderingar bör åsätta sina exponeringar som utgör specialutlåning riskvikter som fastställs enbart genom den externa kreditvärderingen för det specifika fallet, i enlighet med Basel III-regelverket.

- (20) Klassificeringen av hushållsexponeringar enligt schablonmetoden för kreditrisk och enligt internmetoden bör sammanjämkas ytterligare för att säkerställa en enhetlig tillämpning av motsvarande riskvikter på samma uppsättning exponeringar. I linje med Basel III-standarderna bör det fastställas bestämmelser för differentierad behandling av rullande hushållsexponeringar som uppfyller ett antal villkor avseende återbetalning eller användning, som kan sänka deras riskprofil. Dessa exponeringar bör definieras som exponeringar mot "transaktionsparter". Exponeringar mot en eller flera fysiska personer som inte uppfyller alla villkor för att betraktas som hushållsexponeringar bör riskviktas till 100 % enligt schablonmetoden för kreditrisk.
- (21) Basel III-standarderna inför en kreditkonverteringsfaktor på 10 % för villkorslöst annullerbara åtaganden i schablonmetoden för kreditrisk. Detta kan förväntas få betydande konsekvenser för gäldenärer som är beroende av flexibiliteten i villkorslöst annullerbara åtaganden för att finansiera sin verksamhet när de hanterar säsongsvariationer i verksamheten eller oväntade kortsiktiga förändringar av rörelsekapitalbehovet, särskilt under återhämtningen från covid-19-pandemin. Det är därför lämpligt att föreskriva en övergångsperiod då institut fortsätter att tillämpa en kreditkonverteringsfaktor på noll på sina villkorslöst annullerbara åtaganden, och därefter bedöma om en eventuell gradvis ökning av de tillämpliga kreditkonverteringsfaktorerna är motiverad, så att instituten ges möjlighet att anpassa sin praxis och sina produkter utan att kredittillgången begränsas för deras gäldenärer. Denna övergångsordning bör åtföljas av en rapport från EBA.
- (22) I samband med finanskrisen 2008–2009 konstaterades det att kreditinstitut i vissa fall också har använt internmetoden för portföljer som inte är lämpliga för modellering på grund av otillräckliga data, vilket gjorde resultaten mindre robusta och därmed också påverkade den finansiella stabiliteten negativt. Det är därför lämpligt att inte göra det obligatoriskt för instituten att använda internmetoden för alla sina exponeringar, och att tillämpa kravet på användning av metoden på exponeringsklassnivå. Det är också lämpligt att begränsa användningen av internmetoden för exponeringsklasser där robust modellering är svårare, för att få bättre jämförbarhet och stabilitet i kapitalkraven för kreditrisk enligt internmetoden.
- (23) Instituts exponeringar mot andra institut, andra enheter i den finansiella sektorn och stora företag drabbas sällan av fallissemang. För sådana lågfallissemangsportföljer har det visat sig vara svårt för instituten att få tillförlitliga skattningar av en viktig riskparameter i internmetoden, förlust vid fallissemang (LGD), eftersom det inte finns tillräckligt många observerade fallissemang i dessa portföljer. Denna svårighet har lett till oönskade variationer mellan kreditinstitutet när det gäller den skattade risknivån. Institutet bör därför använda föreskrivna LGD-värden i stället för interna LGD-skattningar för dessa lågfallissemangsportföljer.
- (24) Institut som använder interna modeller för att beräkna kapitalbaskraven för kreditrisk för aktieexponeringar baserar vanligtvis sin riskbedömning på offentligt tillgängliga uppgifter som alla institut kan antas ha samma tillgång till. Under sådana omständigheter finns det ingen förklaring till att kapitalbaskraven skiljer sig åt. Dessutom utgör aktieexponeringar utanför handelslagret en mycket liten del av institutens balansräkningar. För att göra institutens kapitalbaskrav mer jämförbara och för att förenkla regelverket bör det därför införas bestämmelser om att institut ska beräkna sina kapitalbaskrav för kreditrisk för aktieexponeringar med hjälp av schablonmetoden för kreditrisk, och internmetoden bör inte tillåtas för detta ändamål.

- (25) Det bör säkerställas att skattningarna av sannolikheten för fallissemang (PD), LGD och kreditkonverteringsfaktorerna (CCF) för enskilda exponeringar hos institut som får använda interna modeller för att beräkna kapitalkrav för kreditrisk inte hamnar på olämpligt låga nivåer. Det är därför lämpligt att införa minimivärden för institutens egna skattningar, och en bestämmelse om att de måste använda det värde som är högst av deras egna riskparameterskattningar och dessa minimivärden. Sådana ”indatagolv” för riskparametrar bör fungera som ett skyddsnät för att säkerställa att kapitalkraven inte hamnar under en lämplig försiktighetsnivå. Dessutom bör de minska den modellrisk som uppstår genom faktorer som felaktig modellspecifiering, mätfel och dataluckor. De skulle också göra det lättare att jämföra olika instituts kapitalrelationer. För att uppnå detta bör indatagolven kalibreras på ett tillräckligt försiktigt sätt.
- (26) Alltför försiktigt fastställda golv för riskparameterar kan dock avskräcka institut från att tillämpa internmetoden och tillhörande riskhanteringsstandarder. Det kan också ge instituten incitament att ändra sina portföljer till exponeringar med högre risk för att undvika de begränsningar som golven för riskparametrar medför. För att undvika sådana oavsiktliga effekter bör golv för riskparametrar på lämpligt sätt återspegla vissa riskegenskaper hos de underliggande exponeringarna, särskilt genom att olika värden används för olika typer av exponeringar, när så är lämpligt.
- (27) Exponeringar som utgör specialutlåning har riskegenskaper som skiljer sig från allmänna företagsexponeringar. Det är därför lämpligt att föreskriva en övergångsperiod med ett lägre indatagolv för LGD-värden för exponeringar som utgör specialutlåning.
- (28) I enlighet med Basel III-standarderna bör behandlingen enligt internmetoden av klassen för exponeringar mot statspapper i stort sett förbli oförändrad, på grund av de särskilda egenskaperna och riskerna hos de underliggande gäldenärerna. I synnerhet bör exponeringar mot statspapper inte omfattas av indatagolv för riskparametrarna.
- (29) För att säkerställa en konsekvent behandling av alla exponeringar mot offentliga organ (PSE) och delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter (RGLA) bör en ny exponeringsklass ”RGLA-PSA” inrättas, som är oberoende av exponeringsklasserna för både statspapper och institut, och där samtliga bör omfattas av de indatagolv som föreskrivs i de nya reglerna.
- (30) Det bör klargöras hur effekten av en garanti kan erkännas för en garanterad exponering om den underliggande exponeringen behandlas enligt internmetoden enligt vilken modellering är tillåten för PD och LGD, men där garantigivaren tillhör en typ av exponeringar för vilken LGD-modellering eller internmetoden inte tillåts. I synnerhet bör användningen av substitutionsmetoden, som innebär att riskparametrarna för de underliggande exponeringarna ersätts med garantigivarens, eller en metod genom vilken PD eller LGD för den underliggande gäldenären justeras med hjälp av en särskild modelleringsmetod för att ta hänsyn till garantins effekt, inte leda till en justerad riskvikt som är lägre än den riskvikt som gäller för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren. Om garantigivaren behandlas enligt schablonmetoden för kreditrisk, bör erkännandet av garantin enligt internmetoden därför leda till att den garanterade exponeringen åsätts garantigivarens riskvikt enligt schablonmetoden för kreditrisk.

- (31) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876⁵⁰ ändrades förordning (EU) nr 575/2013 för att genomföra de slutliga standarderna från den grundläggande översynen av handelslagret (FRTB), dock endast i rapporteringssyfte. Bindande kapitalkrav på grundval av dessa standarder skulle införas genom ett separat ordinarie lagstiftningsinitiativ, efter en bedömning av deras konsekvenser för unionens banker.
- (32) För att slutföra den reformagenda som sattes upp efter finanskrisen 2008–2009 och för att åtgärda bristerna i de nuvarande bestämmelserna för marknadsrisker bör bindande kapitalkrav för marknadsrisk på grundval av de slutliga FRTB-standarderna genomföras i unionsrätten. Aktuella uppskattningar av de slutliga FRTB-standardernas inverkan på unionens banker har visat att ett genomförande av dessa standarder i unionen kommer att leda till kraftigt höjda kapitalbaskrav för marknadsrisk för viss handels- och marknadsgarantverksamhet som är viktig för EU:s ekonomi. För att minska denna inverkan och bevara väl fungerande finansmarknader i unionen bör riktade justeringar göras för att integrera de slutliga FRTB-standarderna i unionsrätten.
- (33) I enlighet med förordning (EU) 2019/876 bör kommissionen ta hänsyn till proportionalitetsprincipen vid beräkningen av kapitalkraven för marknadsrisk för institut med medelstor verksamhet i handelslagret och anpassa kraven i enlighet med detta. Därför bör institut med medelstora handelslager tillåtas att använda en förenklad schablonmetod för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk, i linje med internationellt överenskomna standarder. Dessutom bör kriterierna för att identifiera institut med medelstora handelslager vara förenliga med de kriterier som fastställs i förordning (EU) 2019/876 för att undanta sådana institut från de rapporteringskrav enligt FRTB-standarderna som fastställs i den förordningen.
- (34) Institutens handelsverksamhet gentemot stora kunder kan utan svårighet bedrivas över gränserna, även mellan medlemsstater och tredjeländer. Genomförandet av de slutliga FRTB-standarderna bör därför ske så enhetligt som möjligt i olika jurisdiktioner, både när det gäller innehåll och tidsfrister. I annat fall blir det omöjligt att säkerställa lika villkor på internationell nivå för dessa verksamheter. Kommissionen bör därför övervaka genomförandet av standarderna i andra jurisdiktioner som är medlemmar i Baselkommittén för banktillsyn och vid behov vidta åtgärder för att rätta till eventuella avvikelser i reglerna.
- (35) Baselkommittén har reviderat den internationella standarden för operativ risk för att åtgärda de brister som framkom i samband med finanskrisen 2008–2009. Utöver en brist på riskkänslighet i schablonmetoderna identifierades en brist på jämförbarhet på grund av att det används många olika metoder för intern modellering inom ramen för den avancerade mätmetoden (internmätningsschablonmetoden). För att förenkla bestämmelserna för operativa risker ersattes därför alla befintliga metoder för att beräkna kapitalkraven för operativa risker med en enda metod som inte bygger på modeller. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till de reviderade Baselstandarderna för att säkerställa lika villkor på internationell nivå för institut som är etablerade inom unionen men även är verksamma utanför unionen, och för att säkerställa väl fungerande bestämmelser för operativ risk på unionsnivå.

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

- (36) Den nya schablonmetod för operativ risk som införts av Baselkommittén kombinerar en indikator som bygger på storleken på ett instituts verksamhet med en indikator som tar hänsyn till institutets förlusthistorik. I de reviderade Baselstandarderna anges ett antal valmöjligheter för hur indikatorn för ett instituts förlusthistorik kan genomföras. Jurisdiktioner kan välja att bortse från historiska förluster vid beräkningen av kapital för operativ risk för alla relevanta institut, eller att ta hänsyn till historiska förluster även för institut med verksamhet under en viss storlek. För att säkerställa lika villkor inom unionen och för att förenkla beräkningen av kapital för operativ risk bör dessa valmöjligheter användas på ett enhetligt sätt för minimikapitalbaskraven, genom att historiska data om operativa förluster bortses ifrån för alla institut.
- (37) Information om belopp och kvalitet på säkra exponeringar, osäkra exponeringar och exponeringar med anstånd, samt en förfalloanalys av redovisningsmässigt förfallna exponeringar bör också rapporteras av små och icke-komplexa institut och av andra ej börsnoterade kreditinstitut. Detta upplysningskrav ger inte upphov till en ytterligare börda för dessa kreditinstitut, eftersom redovisning av denna begränsade uppsättning uppgifter redan har genomförts av EBA på grundval av rådets handlingsplan från 2017 om nödlidande lån⁵¹, där EBA uppmanades att skärpa upplysningskraven om tillgångskvalitet och nödlidande lån för alla kreditinstitut. Detta är också helt i linje med meddelandet om hantering av nödlidande lån efter covid-19-pandemin⁵².
- (38) Det är nödvändigt att minska efterlevnadsbördan när det gäller upplysningskraven och göra uppgifterna lättare att jämföra. EBA bör därför inrätta en centraliserad webbaserad plattform genom vilken information och uppgifter som lämnas av instituten kan offentliggöras. Den centraliserade webbplattformen bör fungera som en gemensam åtkomstpunkt för institutens uppgifter, men äganderätten till informationen och datauppgifterna och ansvaret för att de är korrekta bör ligga hos de institut som redovisar dem. Att centralisera offentliggörandet av upplysningar bör vara helt förenligt med handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen, och utgör ett ytterligare steg mot utvecklingen av en EU-omfattande gemensam åtkomstpunkt för företagens finansiella information och information som rör hållbara investeringar.
- (39) För att göra det möjligt att integrera tillsynsrapportering och upplysningar i högre grad bör EBA offentliggöra institutens information på ett centraliserat sätt, samtidigt som alla instituts rätt att själva offentliggöra uppgifter och information respekteras. Sådana centraliserade upplysningar bör göra det möjligt för EBA att offentliggöra upplysningar om små och icke-komplexa institut på grundval av den information som dessa institut rapporterar till de behöriga myndigheterna, vilket innebär att den administrativa bördan för dessa små och icke-komplexa institut minskar avsevärt. Samtidigt bör centraliseringen av upplysningar inte medföra några kostnader för andra institut, och den bör leda till ökad transparens och lägre kostnader för marknadsaktörerna för att få tillgång till tillsynsinformation. Ökad transparens gör det lättare att jämföra uppgifter mellan olika institut och främjar marknadsdisciplin.
- (40) För att säkerställa konvergens i hela unionen och en gemensam förståelse av faktorer och risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) bör allmänna definitioner fastställas. Exponeringen mot ESG-risker står inte nödvändigtvis i

⁵¹ Ekofinrådets handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa, juli 2017. [Rådets slutsatser om en handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa – Consilium \(europa.eu\)](#)

⁵² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet och Europeiska centralbanken om hantering av nödlidande lån efter covid-19-pandemin, COM/2020/822 final.

proportion till ett instituts storlek och komplexitet. Exponeringens nivå skiljer sig också ganska mycket inom unionen, och i vissa länder är de potentiella omställningseffekterna för exponeringar mot verksamheter som har betydande negativ miljöpåverkan små och i andra länder är de stora. Genom kraven på transparens som gäller för institut och kraven på hållbarhetsrapportering i andra befintliga unionsrättsakter kommer det att finnas mer detaljerade uppgifter om några år. För att korrekt bedöma de ESG-risker som instituten kan exponeras för är det dock nödvändigt att marknader och tillsynsmyndigheter erhåller adekvata uppgifter från alla enheter som är exponerade för dessa risker, oberoende av storlek. För att säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillgång till detaljerade, heltäckande och jämförbara uppgifter för en effektiv tillsyn bör information om exponeringar mot ESG-risker ingå som en del i institutens tillsynsrapportering. Hur omfattande och detaljerade uppgifterna ska vara bör ligga i linje med proportionalitetsprincipen, med beaktande av institutens storlek och komplexitet.

- (41) I och med framskridandet av omställningen av unionens ekonomi till en hållbar ekonomisk modell blir hållbarhetsriskerna viktigare, och det kan bli nödvändigt att överväga ytterligare åtgärder. Det är därför nödvändigt att med två år tidigarelägga EBA:s uppdrag att bedöma och rapportera om huruvida det skulle vara motiverat med en särskild tillsynsbehandling av exponeringar mot tillgångar och verksamheter som är väsentligt förknippade med mål som avser miljö eller samhällsansvar.
- (42) Det är centralt att tillsynsmyndigheterna har nödvändiga befogenheter att på ett heltäckande sätt bedöma och mäta de risker som en bankgrupp är exponerad för på konsoliderad nivå, och flexibilitet som gör att de kan anpassa tillsynen till nya källor till risker. Det är viktigt att undvika kryphål mellan tillsyns- och redovisningsmässig konsolidering som kan leda till att transaktioner görs för att undanta tillgångar från gruppbaserad tillsyn, även om dessa risker faktiskt finns i bankgruppen. Bristande samstämmighet i definitionerna av "moderföretag", "dotterföretag" och "kontroll" och bristande tydlighet i definitionen av "anknutet företag", "finansiellt holdingföretag" och "finansiellt institut" gör det svårare för tillsynsmyndigheterna att tillämpa de gällande bestämmelserna på ett konsekvent sätt i unionen och att upptäcka och på lämpligt sätt hantera risker på gruppnivå. Dessa definitioner bör därför ändras och förtydligas ytterligare. Dessutom är det lämpligt att EBA ytterligare undersöker huruvida dessa befogenheter för tillsynsmyndigheterna kan begränsas oavsiktligt av eventuella kvarstående diskrepanser eller kryphål i tillsynsbestämmelserna eller av deras samverkan med de tillämpliga redovisningsreglerna.
- (43) Bristande tydlighet när det gäller vissa aspekter av bestämmelserna för minsta värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering, som utvecklades av Baselkommittén 2017 som en del av de slutliga Basel III-reformerna, samt tvivel på att det är ekonomiskt motiverat att tillämpa dem på vissa typer av transaktioner för värdepappersfinansiering, har gjort att det ifrågasätts om tillsynsmålen för dessa bestämmelser kan uppnås utan att det leder till oönskade konsekvenser. Kommissionen bör därför göra en ny bedömning av genomförandet av bestämmelserna för minsta värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering i unionsrätten senast den [Publikationsbyrå, för in datum = 24 månader efter denna förordning ikraftträdande]. För att ge kommissionen tillräckliga underlag bör EBA, i nära samarbete med Esma, rapportera till kommissionen om effekterna av dessa bestämmelser och om det lämpligaste sättet att genomföra dem i unionsrätten.

- (44) Kommissionen bör införliva i unionsrätten de reviderade standarder för kapitalkrav för kreditvärdighetsjusteringsrisker som offentliggjordes av Baselkommittén i juli 2020, eftersom dessa standarder sammantaget förbättrar beräkningen av kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk genom att flera tidigare observerade problem åtgärdas, särskilt att de befintliga bestämmelserna om kapitalkrav för kreditvärdighetsjusteringar inte tillräckligt väl fångar upp kreditvärdighetsjusteringsrisken.
- (45) När de första Basel III-reformerna genomfördes i unionsrätten genom kapitalkravsförordningen undantogs vissa transaktioner från beräkningen av kapitalkrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk. Dessa undantag antogs för att förhindra en alltför stor ökning av de kostnader för vissa derivattransaktioner som skulle kunna uppstå till följd av införandet av kapitalkravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk, särskilt när bankerna inte kunde minska kreditvärdighetsjusteringsrisken för vissa kunder som saknade möjlighet att utväxla säkerheter. Enligt EBA:s beräkningar skulle kapitalkraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt de reviderade Baselstandarderna fortfarande vara orimligt höga för de undantagna transaktionerna med dessa kunder. För att säkerställa att bankernas kunder fortsätter att risksäkra sina finansiella risker genom derivattransaktioner bör undantagen bibehållas när de reviderade Baselstandarderna genomförs.
- (46) Den faktiska kreditvärdighetsjusteringsrisken för de undantagna transaktionerna kan dock ge upphov till betydande risk för banker som tillämpar dessa undantag. Om riskerna förverkligas skulle de berörda bankerna kunna drabbas av betydande förluster. Som EBA framhöll i sin rapport om kreditvärdighetsjustering från februari 2015 innebär kreditvärdighetsjusteringsriskerna för de undantagna transaktionerna problem för tillsynen som inte behandlas i kapitalkravsförordningen. För att hjälpa tillsynsmyndigheterna att övervaka den kreditvärdighetsjusteringsrisk som härrör från de undantagna transaktionerna bör instituten rapportera en beräkning av kapitalkraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk för de undantagna transaktionerna motsvarande vad som skulle krävas om dessa transaktioner inte vore undantagna. EBA bör dessutom utarbeta riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att identifiera alltför höga kreditvärdighetsjusteringsrisker och förbättra harmoniseringen av tillsynsåtgärder på detta område i hela EU.
- (47) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkterna 15 och 16 ska ersättas med följande:

”(15) moderföretag: ett företag som i den mening som avses i punkt 37 kontrollerar ett eller flera företag.

(16) dotterföretag: ett företag som i den mening som avses i punkt 37 kontrolleras av ett annat företag.”.
 - b) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”(18) anknutet företag: ett företag vars huvudsakliga verksamhet, oavsett om den tillhandahålls företag inom gruppen eller kunder utanför gruppen, enligt den behöriga myndigheten anses vara något av följande:

- a) En verksamhet som har direkt samband med bankverksamhet.
- b) Operationell leasing, factoring, förvaltning av värdepappersfonder, ägande eller förvaltning av egendom, tillhandahållande av databehandlingstjänster eller annan verksamhet som är knuten till bankverksamhet.
- c) All annan verksamhet som av EBA anses likna den som nämns i leden a och b.”.

c) Punkt 20 ska ersättas med följande:

”(20) finansiellt holdingföretag: ett företag som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Företaget är ett finansiellt institut.
- b) Företaget är inte ett blandat finansiellt holdingföretag.
- c) Minst ett dotterföretag till företaget är ett institut.
- d) Mer än 50 % av någon av följande indikatorer har en fast anknytning till dotterföretag som är institut eller finansiella institut och till verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte är knuten till förvärv eller ägande av innehav i dotterföretag, när denna verksamhet är av samma karaktär som den som bedrivs av institut eller finansiella institut:
 - i) Företagets egna kapital baserat på dess konsoliderade situation.
 - ii) Företagets tillgångar baserat på dess konsoliderade situation.
 - iii) Företagets inkomster baserat på dess konsoliderade situation.
 - iv) Företagets personal baserat på dess konsoliderade situation.
 - v) Någon annan indikator som den behöriga myndigheten anser vara relevant.”.

d) Följande punkt ska införas som punkt 20a:

”(20a) värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033⁵³.”.

e) Punkt 26 ska ersättas med följande:

”(26) finansiellt institut: ett institut som uppfyller båda följande villkor:

- a) Företaget är inte ett institut, ett renodlat industriellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingbolag eller ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f och g i direktiv 2009/138/EG.
- b) Företaget uppfyller något av följande villkor:

⁵³

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

- i) Företagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva eller äga innehav eller att utföra en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller att utföra en eller flera av de tjänster eller verksamheter som förtecknas i avsnitt A eller B i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁵⁴ när det gäller finansiella instrument som förtecknas i avsnitt C i den bilagan till direktivet.
 - ii) Företaget är ett värdepappersföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett värdepappersinriktat holdingföretag, en betaltjänstleverantör i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366⁵⁵, ett kapitalförvaltningsbolag eller ett anknutet företag.”.
- f) Följande punkt ska införas som punkt 26a:
- ”(26a) renodlat industriellt holdingföretag: ett företag som uppfyller samtliga följande villkor:
- a) Företagets huvudsakliga verksamhet är att förvärva eller äga innehav.
 - b) Varken företaget eller något av de företag i vilka det har ägarintressen avses i punkt 27 a, d, e, f, g, h, k och l.
 - c) Varken företaget eller något av de företag i vilka det har ägarintressen bedriver som huvudsaklig verksamhet någon av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, någon av de verksamheter som förtecknas i avsnitt A eller B i bilaga I till direktiv 2014/65/EU när det gäller finansiella instrument som förtecknas i avsnitt C i den bilagan till det direktivet, eller är värdepappersföretag, betaltjänstleverantörer i den mening som avses i direktiv (EU) 2015/2366, kapitalförvaltningsbolag eller anknutna företag.”.
- g) I punkt 27 ska led c utgå.
- h) Punkt 28 ska ersättas med följande:
- ”(28) moderinstitut i en medlemsstat: ett institut i en medlemsstat som har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett institut, finansiellt institut eller anknutet företag, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.”.
- i) Följande punkter ska införas som punkterna 33a och 33b:

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

”(33a) fristående institut i EU: ett institut som inte omfattas av konsolidering under tillsyn enligt del ett avdelning II kapitel 2 i EU och som inte har något moderföretag inom EU som omfattas av sådan konsolidering under tillsyn.

(33b) fristående dotterinstitut i en medlemsstat: ett institut som uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Institutet är ett dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.
 - b) Institutet är beläget i en annan medlemsstat än dess moderinstitut, finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag.
 - c) Institutet har inte självt något dotterföretag och har inte något ägarintresse i ett institut eller finansiellt institut.”.
- j) I punkt 37 ska hänvisningen till ”artikel 1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med en hänvisning till ”artikel 22 i direktiv 2013/34/EU”.
- k) Punkt 52 ska ersättas med följande:
- ”(52) operativ risk: risken för förluster till följd av ej ändamålsenliga eller fallerade interna processer, människor och system eller yttre händelser, inbegripet legala risker, modellrisker och IKT-risker, men inte strategiska risker och anseenderisker.”.
- l) Följande punkter ska införas som punkterna 52a–52i:
- ”(52a) legal risk: förluster, inbegripet kostnader, böter, viten eller skadestånd, som orsakats av händelser som leder till rättsliga förfaranden, inbegripet följande:
- a) Tillsynsåtgärder och privata uppgörelser.
 - b) Underlåtenhet att agera trots att åtgärder är nödvändiga för att uppfylla en rättslig skyldighet.
 - c) Åtgärder som har vidtagits för att undvika att uppfylla en rättslig skyldighet.
 - d) Händelser hänförliga till misskötsamhet, som är händelser som beror på avsiktlig eller försumlig misskötsamhet, inbegripet otillbörligt tillhandahållande av finansiella tjänster.
 - e) Bristande efterlevnad av krav som härrör från nationella eller internationella lagar eller andra föreskrifter.
 - f) Bristande efterlevnad av krav som härrör från avtalsbestämmelser, eller från interna regler och uppförandekoder som upprättats i enlighet med nationella eller internationella standarder och nationell eller internationell praxis.
 - g) Bristande efterlevnad av etiska regler.

Legal risk innefattar inte återbetalningar till tredje part eller till anställda och goodwill-betalningar tack vare affärsmöjligheter, där det inte har förekommit överträdelse av regler eller oetiskt uppförande och där institutet har fullgjort

sina skyldigheter i tid, eller externa rättsliga kostnader om den händelse som ger upphov till dessa externa kostnader inte är en operativ riskhändelse.

(52b) modellrisk: den förlust som ett institut kan åsamkas genom beslut som huvudsakligen skulle kunna baseras på resultat av interna modeller och som följer av fel i framtagande, genomförande eller användning av sådana modeller, inbegripet följande:

- a) Felaktig utformning av en vald intern modell och dess egenskaper.
- b) Otillräcklig kontroll av en vald intern modells lämplighet för det finansiella instrument som ska utvärderas eller för den produkt som ska prissättas, eller av den valda interna modellens lämplighet för de rådande marknadsvillkoren.
- c) Fel vid genomförandet av en vald intern modell.
- d) Felaktig marknadsvärdering och riskmätning till följd av ett misstag när en transaktion bokförs i handelssystemet.
- e) Användning av en vald intern modell eller dess resultat för ett ändamål för vilket modellen inte var avsedd eller utformad, inbegripet manipulering av modellparametrarna.
- f) Olämplig tidpunkt för och ineffektivitet i övervakningen av modellens funktion, för att bedöma om den valda interna modellen fortfarande är ändamålsenlig.

(52c) IKT-risk: en risk för förluster eller potentiella förluster relaterade till användning av nätverks- och informationssystem eller kommunikationsteknik, inbegripet överträdelser av konfidentialiteten, systemfel, otillgänglighet eller brist på integritet hos data och system samt cyberrisk.

(52d) miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisk (ESG-risk): en risk för förluster till följd av negativa finansiella konsekvenser för institutet till följd av nuvarande eller framtida effekter av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-faktorer) på institutets motparter eller investerade tillgångar.

(52e) miljörisk: en risk för förluster till följd av negativa finansiella konsekvenser för institutet till följd av nuvarande eller framtida effekter av miljöfaktorer på institutets motparter eller investerade tillgångar, inbegripet faktorer som rör omställning till följande miljömål:

- a) Begränsning av klimatförändringar.
- b) Klimatanpassning.
- c) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
- d) Omställning till en cirkulär ekonomi.
- e) Förebyggande och begränsning av miljöföroreningar.
- f) Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Miljörisker omfattar både fysisk risk och omställningsrisk.

(52f) fysisk risk: en risk, som en del av den övergripande miljörisken, för förluster till följd av negativa finansiella konsekvenser för institutet till följd av

nuvarande eller framtida fysiska effekter av miljöfaktorer på institutets motparter eller investerade tillgångar.

(52g) omställningsrisk: en risk, som en del av den övergripande miljörisken, för förluster till följd av negativa finansiella konsekvenser för institutet till följd av nuvarande eller framtida effekter av omställningen av affärsverksamheter och affärssektorer till en miljömässigt hållbar ekonomi på institutets motparter eller investerade tillgångar.

(52h) samhällsansvarsrisk: en risk för förluster till följd av negativa finansiella konsekvenser för institutet till följd av nuvarande eller framtida effekter av sociala faktorer på institutets motparter eller investerade tillgångar.

(52i) bolagsstyrningsrisk: en risk för förluster till följd av negativa finansiella konsekvenser för institutet till följd av nuvarande eller framtida effekter av faktorer som rör bolagsstyrning på institutets motparter eller investerade tillgångar.”.

m) Punkterna 54, 55 och 56 ska ersättas med följande:

”(54) sannolikhet för fallissemang (”probability of default”, PD): sannolikheten för en gäldenärs fallissemang under en ettårsperiod och, i samband med utspädningsrisk, sannolikheten för utspädning under den ettårsperioden.

(55) förlust vid fallissemang (”loss given default”, LGD): den förväntade kvoten mellan förlusten på en exponering relaterad till en enskild facilitet till följd av en gäldenärs eller facilitets fallissemang och det utestående beloppet vid fallissemang och, i samband med utspädningsrisk, förlusten vid utspädning, dvs. den förväntade kvoten mellan förlusten på en exponering till följd av utspädning och det utestående beloppet enligt den intecknade eller förvärvade fordran.

(56) konverteringsfaktor eller kreditkonverteringsfaktor: den förväntade kvoten mellan det för närvarande utnyttjade beloppet av ett åtagande från en enda facilitet som skulle kunna utnyttjas från en enda facilitet före fallissemang och som därför skulle vara utestående vid fallissemang och det för närvarande utnyttjade beloppet av åtagandet från faciliteten, varvid åtagandets storlek bestäms av den aviserade limiten, såvida inte den icke-aviserade limiten är högre.”.

n) Följande punkt ska införas som punkt 56a:

”(56a) faktisk kreditkonverteringsfaktor: kvoten mellan det utnyttjade beloppet av ett åtagande från en enda facilitet, som inte hade utnyttjats vid ett visst referensdatum före fallissemang, och som därför är utestående vid fallissemang och det utnyttjade beloppet av åtagandet från den faciliteten vid detta referensdatum.”.

o) Punkterna 58, 59 och 60 ska ersättas med följande:

”(58) betalt kreditriskskydd: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett instituts exponering härrör från en rätt för institutet att, i händelse av en gäldenärs fallissemang eller om andra särskilt angivna kredithändelser som rör gäldenären inträffar, likvidera, få överlåtna, förvärva eller återta vissa tillgångar eller belopp eller att minska beloppet för exponeringen till eller ersätta det med det belopp som motsvarar skillnaden mellan beloppet för exponeringen och beloppet för en fordran på institutet.

(59) obetalt kreditriskskydd: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett instituts exponering härrör från en tredje parts skyldighet att betala ett belopp i händelse av en gäldenärs fallissemang eller om andra särskilt angivna kredithändelser inträffar.

(60) kontantliknande instrument: ett bankcertifikat, en obligation, inklusive en säkerställd obligation, eller något annat icke-efterställt instrument som har givits ut av ett utlånande institut, för vilket institutet redan erhållit full betalning och vilket ska återbetalas villkorslöst av det utlånande institutet till det nominella värdet.”.

p) Följande punkt ska införas som punkt 60a:

”(60a) omyntat guld: guld i form av råvara, inklusive tackor, göt och mynt av guld, som allmänt accepteras av guldmarknaden, där det finns likvida guldmarknader, vars värde bestäms av guldinnehållets värde, definierat efter renhet och massa, snarare än av dess intresse för numismatiker.”.

q) Följande punkt ska införas som punkt 74a:

”(74a) egendomsvärde: värdet på en fast egendom fastställt i enlighet med artikel 229.1.”.

r) Punkt 75 ska ersättas med följande:

”(75) bostadsegendom: något av följande:

a) Fast egendom som har karaktären av bostad och som uppfyller alla tillämpliga lagar och andra författningar som gör det möjligt att använda fastigheten för bostadsändamål.

b) Fast egendom som har karaktären av bostad och är under uppförande, förutsatt att det förväntas att den kommer att uppfylla alla tillämpliga lagar och andra författningar som gör det möjligt att använda den för bostadsändamål.

c) Rätten att bo i en lägenhet i bostadsrättsföreningar i Sverige.

d) Mark knuten till en egendom som avses i leden a, b eller c.”.

s) Följande punkter ska införas som punkterna 75a–75g:

”(75a) kommersiell fastighet: all fast egendom som inte är bostadsegendom, inklusive annan mark än sådan som avses i punkt 75 d och punkt 79.

(75b) inkomstgenererande fastighetsexponering (IPRE-exponering): en exponering som är säkrad genom en eller flera bostadsegendomar eller kommersiella fastigheter där uppfyllandet av de kreditförpliktelser som är hänförliga till exponeringen i väsentlig grad beror på de kassaflöden som genereras av de bostadsegendomar eller fastigheter som säkrar exponeringen, snarare än på gäldenärens förmåga att uppfylla kreditförpliktelserna från andra källor.

(75c) icke-inkomstgenererande fastighetsexponering (icke-IPRE-exponering): varje exponering som är säkrad genom en eller flera bostadsegendomar eller kommersiella fastigheter och som inte är en IPRE-exponering.

(75d) icke-ADC-exponering: varje exponering som är säkrad genom en eller flera bostadsegendomar eller kommersiella fastigheter och som inte är en ADC-exponering.

(75e) exponering som är säkrad genom bostadsegendom eller exponering som är säkrad genom panträtt i bostadsegendom eller exponering som är säkrad genom säkerhet i bostadsegendom eller exponering som är säkrad genom bostadsfastighet: en exponering som är säkrad genom panträtt i bostadsegendom eller säkrad genom någon annan mekanism än panträtt men som är ekonomiskt likvärdig med panträtt och som erkänns som säkerhet i bostadsegendom enligt tillämplig nationell rätt som fastställer villkoren för inrättandet av sådana mekanismer.

(75f) exponering som är säkrad genom kommersiell fastighet eller exponering som är säkrad genom panträtt i kommersiell fastighet eller exponering som är säkrad genom säkerhet i kommersiell fastighet: en exponering som är säkrad genom panträtt i kommersiell fastighet eller säkrad genom någon annan mekanism än panträtt men som är ekonomiskt likvärdig med panträtt och som erkänns som säkerhet i kommersiell fastighet enligt tillämplig nationell rätt som fastställer villkoren för inrättandet av sådana mekanismer.

(75g) exponering som är säkrad genom fast egendom eller exponering som är säkrad genom panträtt i fast egendom eller exponering som är säkrad genom säkerhet i fast egendom: en exponering som är säkrad genom panträtt i bostadsegendom eller kommersiell fastighet eller säkrad genom någon annan mekanism än panträtt men som är ekonomiskt likvärdig med panträtt och som erkänns som säkerhet i fast egendom enligt tillämplig nationell rätt som fastställer villkoren för inrättandet av sådana mekanismer.”.

t) Punkterna 78 och 79 ska ersättas med följande:

”(78) ettårig fallissemangskvot: kvoten mellan antalet fallissemang som inträffat under en period som inleds ett år före observationsdagen T och antalet gäldenärer, eller antalet faciliteter där klassificeringen som fallerad tillämpas på facilitetsnivå i enlighet med artikel 178, hänfödda till denna riskklass ett år före denna observationsdag T.

(79) ADC-exponeringar eller exponeringar mot förvärv eller exploatering av eller byggnation på mark: exponeringar mot företag eller specialföretag som finansierar markförvärv i exploaterings- eller byggnadssyfte, eller finansiering av utveckling och uppförande av bostadsegendom eller kommersiell fastighet.”.

u) Punkt 114 ska ersättas med följande:

”(114) indirekt innehav: en exponering som ett institut har mot en förmedlande enhet som i sin tur är exponerad mot kapitalinstrument utgivna av en enhet i den finansiella sektorn eller skulder emitterade av ett institut, som innebär att institutet, i den händelse de kapitalinstrument som givits ut av enheten i den finansiella sektorn eller de skulder som emitterats av ett institut varaktigt skulle skrivas av, skulle åsamkas en förlust till följd härav som inte på något betydande sätt skiljer sig från den förlust som institutet skulle åsamkas vid ett direkt innehav av de kapitalinstrument som givits ut av enheten i den finansiella sektorn eller de skulder som emitterats av institutet.”.

v) Punkt 126 ska ersättas med följande:

”(126) syntetiskt innehav: en investering som ett institut gör i ett finansiellt instrument vars värde är direkt kopplat till värdet av de kapitalinstrument som

ges ut av en enhet i den finansiella sektorn eller till värdet av de skulder som emitteras av ett institut.”.

w) Punkt 144 ska ersättas med följande:

”(144) handlarbord: en tydligt fastställd grupp av handlare som institutet har inrättat för att gemensamt förvalta en portfölj av positioner i handelslagret, eller positioner utanför handelslagret som avses i artikel 104b.5 och 104b.6, i enlighet med en väldefinierad och sammanhållen affärsstrategi och som agerar inom ramen för samma riskhanteringsstruktur.”.

x) I punkt 145 ska följande stycke införas:

”Vid tillämpning av led e får ett institut undanta derivatpositioner som det har ingått med sina icke-finansiella kunder och de derivatpositioner det använder för att säkra dessa positioner, förutsatt att det sammanlagda värdet av de undantagna positionerna beräknat i enlighet med artikel 273a.3 inte överstiger 10 % av institutets totala tillgångar i och utanför balansräkningen.”. y) Följande punkter ska läggas till som punkterna 151 och 152:

”(151) rullande exponering: en exponering där låntagares utestående belopp tillåts fluktuera på grundval av deras beslut att låna och betala tillbaka, upp till en överenskommen gräns.

(152) exponering mot transaktionsparter: varje rullande exponering som har minst tolv månaders återbetalningshistorik och som utgör något av följande:

- a) En exponering för vilken, regelbundet minst var tolfte månad, det saldo som ska återbetalas vid nästa planerade återbetalningsdag fastställs som det utnyttjade beloppet vid ett i förväg fastställt referensdatum, med en planerad återbetalningsdag senast efter tolv månader, förutsatt att hela saldot har återbetalats vid varje planerad återbetalningsdag för de föregående tolv månaderna.
- b) En kontokredit som inte har utnyttjats under de föregående tolv månaderna.”.

(2) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”(3) förväntad förlust (”expected loss”, EL): kvoten, relaterad till en enskild facilitet, mellan det belopp som förväntas gå förlorat på en exponering till följd av

- i) ett potentiellt fallissemang hos en gäldenär under en ettårsperiod och det utestående beloppet vid fallissemang,
- ii) en potentiell utspädningshändelse under en ettårsperiod och det utestående beloppet på dagen för utspädningshändelsen.”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 4–10:

”(4) kreditförpliktelse: varje förpliktelse enligt ett kreditavtal, inklusive kapitalbelopp, upplupen ränta och avgifter, som en gäldenär är skyldig ett institut eller, om institutet fungerar som garantigivare, en gäldenär är skyldig en tredje part.

(5) kreditexponering: varje post i balansräkningen, inklusive kapitalbelopp, upplupen ränta och avgifter, som en gäldenär är skyldig institutet, samt poster

utanför balansräkningen som resulterar i eller kan resultera i en kreditförpliktelse.

(6) facilitet: en kreditexponering till följd av ett avtal eller en uppsättning avtal mellan en gäldenär och ett institut.

(7) försiktighetsmarginal: ett additivt eller multiplikativt tillägg som ingår i riskskattningar och som är tillräckligt försiktigt för att ta hänsyn till de typer av förväntade estimeringsfel som beror på konstaterade brister i data, metoder och modeller för och ändringar av kreditgivningsprinciper, riskbenägenhet, indrivnings- och återvinningspolicyer och varje annan källa till ytterligare osäkerhet samt till följd av allmänna estimeringsfel.

(8) små och medelstora företag: företag som enligt den senaste sammanställda redovisningen har en årsomsättning på högst 50 000 000 EUR.

(9) åtagande: varje avtal som ett institut erbjuder en kund när det gäller att lämna kredit, köpa tillgångar eller ge ut kreditsubstitut och som godtas av kunden. Varje avtal som institutet kan annullera villkorslöst när som helst utan förhandsanmälan till gäldenären eller avtal som kan annulleras av institutet om gäldenären inte uppfyller de villkor som anges i facilitetsdokumenten, inbegripet villkor som måste uppfyllas av gäldenären före ett inledande eller efterföljande utnyttjande inom ramen för avtalet, är ett åtagande.

Avtal som uppfyller samtliga följande villkor ska inte anses vara åtaganden:

- a) Avtal där institutet inte erhåller några avgifter eller provisioner för att upprätta eller upprätthålla sådana avtal.
- b) Avtal där kunden måste ansöka hos institutet om ett inledande och varje efterföljande utnyttjande inom ramen för sådana avtal.
- c) Avtal där institutet har full befogenhet, oavsett om kunden uppfyller de villkor som anges i avtalsdokumenten, över utförandet av varje utnyttjande.
- d) Avtal där institutet måste bedöma kundens kreditvärdighet omedelbart innan beslut fattas om utförande av varje utnyttjande.
- e) Avtal som erbjuds ett företag, inklusive små och medelstora företag, och som övervakas noggrant och löpande.

(10) villkorslöst annullerbart åtagande: varje åtagande vars villkor gör det möjligt för institutet att när som helst annullera åtagandet i hela den utsträckning som är tillåten enligt konsumentskyddslagstiftning och relaterad lagstiftning utan att gäldenären underrättas i förväg eller som i praktiken möjliggör en automatisk annullering om låntagarens kreditvärdighet försämras.”.

(3) Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

”3. Inget institut som antingen är ett moderföretag eller ett dotterföretag, och inget institut som ingår i konsolideringen enligt artikel 18, ska vara skyldigt att på individuell nivå uppfylla kraven i artikel 92.5 och 92.6 eller i del åtta.”.

(4) I artikel 10a ska det enda stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpning av detta kapitel ska värdepappersföretag och värdepappersinriktade holdingföretag anses vara finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat eller

inom unionen när sådana värdepappersföretag eller värdepappersinriktade holdingföretag är moderföretag för ett institut eller för ett värdepappersföretag som omfattas av denna förordning och som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033.”.

- (5) I artikel 11.1 ska den första meningen ersättas med följande:

”Moderinstitut i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som fastställs i artikel 18, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två, tre, fyra, sju och sju A på grundval av institutens konsoliderade situation, med undantag för artikel 92.3 a och artikel 430.1 d.”.

- (6) Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska utgå.

b) I punkt 7 första stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Om ett institut har ett dotterföretag som är ett annat företag än ett institut eller ett finansiellt institut eller har ett ägarintresse i ett sådant företag, ska det tillämpa kapitalandelsmetoden på det dotterföretaget eller ägarintresset.”.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 10:

”10. EBA ska senast den [Publikationsbyrå: ange datum = ett år efter denna förordnings ikraftträdande] rapportera till kommissionen om huruvida definitionerna och bestämmelserna i denna förordning är fullständiga och lämpliga för tillsynen över alla de typer av risker som instituten är exponerade för på gruppnivå. EBA ska särskilt bedöma eventuella kvarstående diskrepanser i dessa definitioner och bestämmelser, deras samverkan med tillämpliga redovisningsregler och eventuella kvarstående aspekter som kan medföra oavsiktliga hinder för en heltäckande konsoliderad tillsyn som kan anpassas till nya källor eller typer av risker eller strukturer som kan leda till regelarbitrage. EBA ska uppdatera sin rapport var sjätte månad.

Mot bakgrund av EBA:s slutsatser får kommissionen vid behov anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 för att anpassa relevanta definitioner eller tillämpningsområdet för konsolidering under tillsyn.”.

- (7) Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) när det gäller ansökningar om sådana tillstånd som avses i artiklarna 143.1, 151.4, 151.9, 283 och 363, vilka inlämnas av ett moderinstitut inom EU och dess dotterföretag eller gemensamt av dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller till ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, för att besluta om det begärda tillståndet bör beviljas eller inte samt eventuella villkor som ska gälla för tillståndet,”.

ii) Tredje stycket ska utgå.

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om ett moderinstitut inom EU och dess dotterföretag eller dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller till ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU använder den internmetod som avses i artikel

143 på gemensam grund, ska de behöriga myndigheterna tillåta att moderföretaget och dess dotterföretag, beaktade sammantaget, uppfyller kvalifikationskriterierna i del tre avdelning II kapitel 3 avsnitt 6, på ett sätt som är förenligt med gruppens struktur, riskhanteringssystem, processer och metoder.”.

(8) I artikel 27.1 a ska led v utgå.

(9) I artikel 34 ska följande stycken läggas till:

”Genom undantag från första stycket i denna artikel får instituten i exceptionella fall, som fastställs genom ett yttrande från EBA, minska de totala ytterligare värdejusteringarna vid beräkningen av det totala belopp som ska dras av från kärnprimärkapitalet.

För att kunna avge det yttrande som avses i andra stycket ska EBA övervaka marknadsförhållandena för att bedöma om exceptionella fall föreligger och omedelbart underrätta kommissionen om detta.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de indikatorer och villkor som EBA kommer att utgå från vid fastställandet av de exceptionella fall som avses i andra stycket och för att specificera minskningen av de totala aggregerade ytterligare värdejusteringar som avses i det stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: ange datum = två år efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(10) Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) I tillämpliga fall, IRB-underskottet beräknat i enlighet med artikel 159, om institutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp med hjälp av den metod som bygger på intern riskklassificering (*internmetoden*).”.

b) I punkt 1 k ska led v utgå.

(11) I artikel 46.1 a ska led ii ersättas med följande:

”ii) Avdragen i enlighet med artikel 36.1 a–g, k ii, k iii, k iv, l, m och n, exklusive det belopp som ska dras av för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader.”.

(12) Artikel 48.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ii ska ersättas med följande:

”ii) artikel 36.1 a–h, k ii, k iii, k iv, l, m och n, exklusive uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader.”.

b) Led b ii ska ersättas med följande:

”ii) artikel 36.1 a–h, k ii, k iii, k iv, l, m och n, exklusive uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader.”.

- (13) Artikel 49.4 ska ersättas med följande:
”4. Innehav för vilka avdrag inte görs i enlighet med punkt 1 ska räknas som exponeringar och ska åsättas en riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2.
Innehav för vilka avdrag inte görs i enlighet med punkterna 2 eller 3 ska räknas som exponeringar och ska åsättas en riskvikt på 100 %.”.
- (14) I artikel 60.1 a ska led ii ersättas med följande:
”ii) artikel 36.1 a–g, k ii, k iii, k iv, l, m och n, exklusive uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader,”.
- (15) I artikel 62 första stycket ska led d ersättas med följande:
”d) i tillämpliga fall, IRB-överskottet brutto exklusive skatteeffekter, beräknat i enlighet med artikel 159, upp till 0,6 % av de riskvägda exponeringsbeloppen beräknade i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3, om institutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3.”.
- (16) I artikel 70.1 a ska led ii ersättas med följande:
”ii) artikel 36.1 a–g, k ii, k iii, k iv, l, m och n, exklusive det belopp som ska dras av för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader,”.
- (17) I punkt 72b.3 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:
”Utöver de skulder som avses i punkt 2 i denna artikel får resolutionsmyndigheten tillåta att skulder räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett aggregerat värde som inte överstiger 3,5 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3, under förutsättning att”.
- (18) I artikel 72i.1 a ska led ii ersättas med följande:
”ii) artikel 36.1 a–g, k ii, k iii, k iv, l, m och n, exklusive det belopp som ska dras av för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader,”.
- (19) I artikel 84.1 ska led a ersättas med följande:
”a) Dotterföretagets kärnprimärkapital minus det lägre av följande:
i) Det belopp för kärnprimärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå följande:
– Om dotterföretaget är ett institut, summan av kravet i artikel 92.1 a, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i det direktivet eller enligt eventuella lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses genom kärnprimärkapital, beroende på vad som är tillämpligt.
– Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kravet i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033 och de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 eller enligt eventuella lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses genom kärnprimärkapital, beroende på vad som är tillämpligt.

- ii) Det belopp av konsoliderat kärnprimärkapital som avser det dotterföretaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kravet i artikel 92.1 a, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i det direktivet.”.
- (20) I artikel 85.1 ska led a ersättas med följande:
- ”a) Dotterföretagets primärkapital minus det lägre av följande:
- i) Det belopp för primärkapitalet i dotterföretaget som behövs för att uppnå följande:
 - Om dotterföretaget är ett institut, summan av kravet i artikel 92.1 b, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i det direktivet eller enligt eventuella lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses genom primärkapital, beroende på vad som är tillämpligt.
 - Om dotterföretaget är ett värdepappersföretag, summan av kravet i artikel 11 i förordning (EU) 2019/2033 och de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i direktiv (EU) 2019/2034 eller enligt eventuella lokala tillsynsregler i tredjeländer, i den mån som dessa krav ska tillgodoses genom primärkapital, beroende på vad som är tillämpligt.
 - ii) Det belopp av konsoliderat primärkapital som avser det dotterföretaget och som krävs på gruppnivå för att uppnå summan av kravet i artikel 92.1 b, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i det direktivet.”.

- (21) Följande artikel ska införas som artikel 88b:

”Artikel 88b

Företag i tredjeländer

I denna avdelning II avses med begreppen ”värdepappersföretag” och ”institut” även företag som är etablerade i tredjeländer och som, om de vore etablerade i unionen, skulle ingå i definitionerna av dessa begrepp i artikel 4.1.2 och 4.1.3.”.

- (22) Artikel 89.1 ska ersättas med följande:

”1. Ett kvalificerat innehav vars belopp överstiger 15 % av institutets godtagbara kapital, i ett företag som inte är någon enhet i den finansiella sektorn, ska omfattas av de bestämmelser som fastställs i punkt 3.”.

- (23) Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Det totala riskvägda exponeringsbeloppet ska beräknas enligt följande:

- a) Ett fristående institut i EU och, för att uppfylla skyldigheterna i denna förordning på grundval av sin konsoliderade situation i enlighet med del

ett avdelning II kapitel 2, ett moderinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU och ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska beräkna det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt följande:

$$TREA = \max \{U-TREA; x \cdot S-TREA\}$$

där

TREA = enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp,

U-TREA = enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv, beräknat i enlighet med punkt 4,

S-TREA = enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden, beräknat i enlighet med punkt 5,

$x = 72,5 \%$.

- b) För de syften som anges nedan i leden i och ii ska det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknas i enlighet med punkt 6:
 - i) När det gäller ett fristående dotterinstitut i en medlemsstat, i syfte att uppfylla kraven i denna förordning på individuell nivå.
 - ii) När det gäller ett moderinstitut i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, i syfte att uppfylla kraven i denna förordning på grundval av dess konsoliderade situation.
 - c) När det gäller att uppfylla kraven i denna förordning på individuell nivå ska det totala riskvägda exponeringsbeloppet för ett institut som varken är ett fristående institut i EU eller ett fristående dotterinstitut i en medlemsstat vara det totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv som beräknas i enlighet med punkt 4.
4. Det totala riskvägda exponeringsbeloppet utan golv ska beräknas som summan av kraven enligt leden a–f i denna punkt, efter beaktande av punkt 7:
- a) De riskvägda exponeringsbeloppen för kreditrisk, inklusive motpartsrisk, och utspädningsrisk, beräknade i enlighet med avdelning II och artikel 379, med avseende på institutets hela affärsverksamhet, exklusive riskvägda exponeringsbelopp för motpartsrisk från institutets verksamhet i handelslagret.
 - b) Kapitalbaskraven för ett instituts verksamhet i handelslagret, när det gäller
 - i) marknadsrisk, beräknade i enlighet med avdelning IV i denna del,
 - ii) stora exponeringar som överskrider gränsvärdena i artiklarna 395–401, i den utsträckning institutet får överskrida dessa gränsvärden, fastställda i enlighet med del fyra.
 - c) Kapitalbaskraven för marknadsrisk, beräknade i enlighet med avdelning IV i denna del, för all affärsverksamhet som är föremål för valutarisk eller råvarurisk.
 - ca) Kapitalbaskraven för avvecklingsrisk, beräknade i enlighet med avdelning V i denna del, med undantag av artikel 379.

- d) Kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk, beräknade i enlighet med avdelning VI i denna del.
- e) Kapitalbaskraven för operativ risk, beräknade i enlighet med avdelning III i denna del.
- f) De riskvägda exponeringsbelopp för motpartsrisk som uppkommer från institutets verksamhet i handelslagret för följande slag av transaktioner och avtal, beräknade i enlighet med avdelning II i denna del:
 - i) Kontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivat.
 - ii) Repor eller värdepappers- och råvarulån baserade på värdepapper eller råvaror.
 - iii) Marginalutlåning baserad på värdepapper eller råvaror.
 - iv) Transaktioner med lång avvecklingscykel.”.
- b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5, 6 och 7:

”5. Det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt schablonmetoden ska beräknas som summan av kraven enligt punkt 4 a–f, efter beaktande av punkt 7, och följande krav:

- a) De riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk och utspädningsrisk som avses i punkt 4 a och för motpartsrisk som uppkommer från den verksamhet i handelslagret som avses i led f i den punkten ska beräknas utan användning av någon av följande metoder:
 - i) Den metod med interna modeller för ramavtal om nettning som anges i artikel 221.
 - ii) Den metod som bygger på intern riskklassificering och som föreskrivs i kapitel 3.
 - iii) Den interna kreditvärderingsmetod för värdepapperiseringar (SEC-IRBA) som anges i artiklarna 258–260 och den internbedömningsmetod som anges i artikel 265.
 - iv) Den metod som anges i denna del avdelning II kapitel 6 avsnitt 6.
- b) Kapitalbaskraven för marknadsrisk för sådan verksamhet i handelslagret som avses i punkt 3 b i och för all affärsverksamhet som är föremål för valutarisk eller råvarurisk och som avses i led c i den punkten ska beräknas utan användning av den alternativa internmodellmetod som anges i del tre avdelning IV kapitel 1b.

6. Det totala riskvägda exponeringsbeloppet för enhet ”i” för de syften som anges i punkt 3 b ska beräknas enligt följande:

$$TREA_i = U-TREA_i + DI^{conso} * Contrib_i^{conso}$$

där

i = det index som anger enheten,

$TREA_i$ = det totala riskvägda exponeringsbeloppet för enhet i,

$U-TREA_i$ = det totala riskvägda exponeringsbeloppet utan golv för enhet i, beräknat i enlighet med punkt 4,

DI^{conso} = varje positiv skillnad mellan det totala riskvägda exponeringsbeloppet och det totala riskvägda exponeringsbeloppet utan golv enligt den konsoliderade situationen för moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU i den grupp som enhet i ingår i, beräknad enligt följande:

$$DI^{conso} = TREA - U-TREA$$

där

U-TREA = det totala riskvägda exponeringsbeloppet utan golv beräknat i enlighet med punkt 4 för det moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU på grundval av dess konsoliderade situation,

TREA = det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med punkt 3 a för det moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU på grundval av dess konsoliderade situation,

$Contrib^{conso}_i$ = bidraget från enhet i, beräknat enligt följande:

$$Contrib^{conso}_i = \begin{cases} \frac{(F-TREA_i - U-TREA_i)}{\sum_j (F-TREA_j - U-TREA_j)}, & \text{if } \sum_j (F-TREA_j - U-TREA_j) > 0 \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases}$$

där

j = det index som anger alla enheter som ingår i samma grupp som enhet i för den konsoliderade situationen för moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU,

U-TREA_j = det totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv som beräknats av enhet j i enlighet med punkt 4 på grundval av enhetens konsoliderade situation eller, om enhet j är ett fristående dotterinstitut i en medlemsstat, på individuell nivå,

F-TREA_j = det totala riskvägda exponeringsbeloppet med golv för enhet j beräknat på grundval av dess konsoliderade situation enligt följande:

$$F-TREA_j = \max \{U-TREA_j ; x \cdot S-TREA_j\}$$

där

F-TREA_j = det totala riskvägda exponeringsbelopp med golv som beräknats av enhet j på grundval av enhetens konsoliderade situation eller, om enhet j är ett fristående dotterinstitut i en medlemsstat, på individuell nivå,

S-TREA_j = det totala riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden som beräknats i enlighet med punkt 5 av enhet j på grundval av enhetens konsoliderade situation eller, om enhet j är ett fristående dotterinstitut i en medlemsstat, på individuell nivå,

x = 72,5 %.

7. Följande bestämmelser ska gälla för beräkningarna av det totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv som avses i punkt 4 och av det totala riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden som avses i punkt 5:

- a) De kapitalbaskrav som avses i punkt 4 c, ca, d och e ska inkludera samtliga krav som uppkommer genom ett instituts affärsverksamhet.
- b) Institutet ska multiplicera de kapitalbaskrav som anges i punkt 4 b–e med 12,5.”.

(24) I artikel 92a.1 ska led a ersättas med följande:

”a) En riskbaserad kvot på 18 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3.”.

(25) Artikel 102.4 ska ersättas med följande:

”4. Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med den metod som avses i artikel 325.1 b ska positioner i handelslagret tilldelas handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b.”.

(26) Artikel 104 ska ersättas med följande:

”Artikel 104

Införande i handelslagret

1. Ett institut ska ha klart fastställda riktlinjer och processer för att vid beräkning av kapitalbaskraven avgöra vilka positioner som ska ingå i handelslagret i enlighet med artikel 102 och denna artikel, med beaktande av institutets förmåga och praxis när det gäller riskhantering. Institutet ska fullt ut dokumentera sin efterlevnad av dessa riktlinjer och processer, låta dem genomgå en internrevision minst en gång per år och göra resultaten av denna revision tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

2. Institutet ska hänföra positioner i följande instrument till handelslagret:

- a) Instrument som uppfyller kriterierna i artikel 325.6, 325.7 och 325.8 för att ingå i den alternativa korrelationshandelsportföljen.
- b) Instrument som skulle ge upphov till en kort nettoposition i ett kreditinstrument eller en aktie utanför handelslagret, med undantag för institutets egna skulder, såvida inte dessa positioner uppfyller de kriterier som avses i punkt 2 e.
- c) Instrument som härrör från garantiåtaganden för värdepapper, om dessa garantiåtaganden endast avser värdepapper som institutet faktiskt förväntas köpa på avvecklingsdagen.
- d) Finansiella tillgångar eller skulder som entydigt klassificeras som avsedda för handel enligt de redovisningsregler som är tillämpliga på institutet.
- e) Instrument som ges ut till följd av marknadsgarantfunktioner.
- f) Företag för kollektiva investeringar som innehas i avsikt att bedriva handel, förutsatt att dessa företag för kollektiva investeringar uppfyller minst ett av de villkor som anges i punkt 7.
- g) Börsnoterade aktier.
- h) Handelsrelaterade transaktioner för värdepappersfinansiering.

- i) Optioner, eller andra derivat, som är inbäddade i institutets egna skulder eller från andra instrument utanför handelslagret som är kopplade till kredit- eller aktierisk.

Vid tillämpning av led b ska ett institut anses ha en kort nettoposition i en aktie om en minskning av aktiens pris resulterar i en vinst för institutet. Ett institut ska anses ha en kort nettoposition i ett kreditinstrument om en ökad kreditspread eller en kreditvärdighetsförsämring hos emittenten eller gruppen av emittenter resulterar i en vinst för institutet. Institutet ska kontinuerligt övervaka om instrumentet ger upphov till en kort nettoposition i ett kreditinstrument eller en aktie utanför handelslagret.

Vid tillämpning av led i ska ett institut dela upp den inbäddade optionen från sina egna skulder eller andra instrumentet utanför handelslagret som är kopplade till kredit- eller aktierisk och hänföra de egna skulderna eller det andra instrumentet till handelslagret eller till en position utanför handelslagret, beroende på vad som är tillämpligt, i enlighet med denna artikel.

3. Institutet ska inte hänföra positioner i följande instrument till handelslagret:

- a) Instrument som är utformade som warehousing-faciliteter för värdepapperisering.
- b) Instrument med anknytning till innehav av fastighet.
- c) Icke-börsnoterade aktier.
- d) Instrument med anknytning till krediter till hushåll och små och medelstora företag.
- e) Andra företag för kollektiva investeringar än de som anges i punkt 2 f.
- f) Derivatkontrakt och företag för kollektiva investeringar med ett eller flera av de underliggande instrument som avses i leden a–d.
- g) Instrument som innehas för att säkra en viss risk hos en eller flera positioner i ett instrument som avses i leden a–f.
- h) Institutets egna skulder, såvida inte dessa instrument uppfyller de kriterier som avses i punkt 2 e.

4. Genom undantag från punkt 2 får ett institut hänföra en position i ett instrument som avses i leden d–i i den punkten till verksamhet utanför handelslagret, förutsatt att dess behöriga myndighet ger sitt godkännande. Den behöriga myndigheten ska ge sitt godkännande om institutet på ett för myndigheten tillfredsställande sätt har visat att positionen inte innehas i avsikt att bedriva handel eller inte säkrar positioner som innehas i avsikt att bedriva handel.

5. Om ett institut till handelslagret har hänfört en position i ett annat instrument än de instrument som avses i punkt 2 a, b eller c, får institutets behöriga myndighet begära att institutet lägger fram bevis som motiverar ett sådant hänförande. Om institutet underlåter att lägga fram lämpliga bevis får dess behöriga myndighet begära att institutet omfördelar positionen till verksamhet utanför handelslagret.

6. Om ett institut har hänfört en position i ett annat instrument än de instrument som avses i punkt 3 till verksamhet utanför handelslagret, får institutets behöriga myndighet begära att institutet lägger fram bevis som motiverar ett sådant hänförande. Om institutet underlåter att lägga fram lämpliga bevis får dess behöriga myndighet begära att institutet omfördelar positionen till handelslagret.

7. Ett institut ska till handelslagret hänföra en position i ett företag för kollektiva investeringar som innehas i avsikt att bedriva handel, om institutet uppfyller något av följande villkor:

- a) Institutet kan få tillräcklig information om fondens individuella underliggande exponeringar.
- b) Institutet kan inte få tillräcklig information om fondens individuella underliggande exponeringar, men har kunskap om innehållet i fondens mandat och kan erhålla dagliga prisnoteringar för fonden.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera den process som instituten ska använda för att beräkna och övervaka sådana korta nettopositioner i ett kreditinstrument eller en aktie utanför handelslagret som avses i punkt 2 b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: ange datum = 24 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(27) Artikel 104a ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA ska övervaka skillnaderna i tillsynspraxis och senast den 28 juni 2024 utfärda riktlinjer för vad som menas med ”exceptionella omständigheter” vid tillämpning av första stycket och punkt 5. Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010. Fram till dess att EBA har utfärdat dessa riktlinjer ska de behöriga myndigheterna underrätta EBA och motivera sina beslut om att ge eller att inte ge tillstånd till att ett institut omklassificerar en position såsom avses i punkt 2 i denna artikel.”.

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Omklassificeringen av en position enligt denna artikel ska vara oåterkallelig, utom under de exceptionella omständigheter som avses i punkt 1.”.

- c) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. Genom undantag från punkt 1 får ett institut omklassificera en position utanför handelslagret till en position i handelslagret i enlighet med artikel 104.2 d, utan att begära tillstånd från sin behöriga myndighet. I sådana fall ska kraven i punkterna 3 och 4 fortsätta att gälla för institutet. Institutet ska omedelbart underrätta sin behöriga myndighet om en sådan omklassificering har ägt rum.”.

(28) Artikel 104b ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid beräkningen av kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med den metod som avses i artikel 325.1 b ska instituten inrätta handlarbord och tilldela varje position i handelslagret och varje position utanför handelslagret enligt punkterna 5 och 6 till ett av dessa handlarbord. Positioner i handelslagret ska endast tilldelas samma handlarbord om de är i linje med den antagna

affärsstrategin för det handlarbordet och om de förvaltas och övervakas på ett konsekvent sätt i enlighet med punkt 2 i denna artikel.”.

- b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska instituten tilldela varje position utanför handelslagret som är föremål för valutarisk eller råvarurisk till handlarbord som inrättats i enlighet med punkt 1 och som hanterar risker som liknar dessa positioner.

6. Genom undantag från punkt 5 får instituten vid beräkningen av kapitalbaskraven för marknadsrisk inrätta ett eller flera handlarbord till vilka de uteslutande tilldelar positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk eller råvarurisk. Sådana handlarbord ska inte omfattas av kraven i punkterna 1, 2 och 3.”.

- (29) Följande artikel ska införas som artikel 104c:

”Artikel 104c

Behandling av valutarisksäkringar för kapitalrelationer

1. Ett institut som avsiktligt har skaffat en riskposition för att åtminstone delvis säkra sig mot ogynnsamma valutakursförändringar för någon av sina kapitalrelationer enligt artikel 92.1 a, b och c får, med de behöriga myndigheternas tillstånd, undanta denna riskposition från de kapitalbaskrav för valutarisk som anges i artikel 325.1, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det maximala beloppet för den riskposition som undantas från kapitalbaskraven för marknadsrisk är begränsat till det riskpositionsbelopp som neutraliserar en kapitalrelations känslighet för ogynnsamma valutakursförändringar.
- b) Riskpositionen undantas från kapitalbaskraven för marknadsrisk under minst 6 månader.
- c) Institutet har inrättat en lämplig riskhanteringsram för att säkra sig mot ogynnsamma valutakursförändringar för någon av dess kapitalrelationer, inklusive en tydlig strategi och styrningsstruktur för risksäkring.
- d) Institutet har till de behöriga myndigheterna lämnat en motivering till varför en riskposition ska undantas från kapitalbaskraven för marknadsrisk, närmare uppgifter om denna riskposition och det belopp som ska undantas från kapitalbaskraven för marknadsrisk.

2. Varje undantagande av riskpositioner från kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med punkt 1 ska tillämpas på ett konsekvent sätt.

3. De behöriga myndigheterna ska godkänna alla ändringar som institutet gör av den riskhanteringsram som avses i punkt 1 c och av de närmare uppgifter om riskpositioner som avses i punkt 1 d.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) De riskpositioner som ett institut avsiktligt kan skaffa för att åtminstone delvis säkra sig mot ogynnsamma valutakursförändringar för någon av institutets kapitalrelationer som avses i punkt 1 första stycket.

- b) Hur det maximala belopp som avses i punkt 1 a ska fastställas och på vilket sätt ett institut ska undanta detta belopp vid användning av respektive metod som anges i artikel 325.1.
- c) De kriterier som ett instituts riskhanteringsram enligt punkt 1 c ska uppfylla för att anses vara lämplig vid tillämpning av denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: ange datum = två år efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(30) Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 ska sista stycket ersättas med följande:

”Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med första stycket och det kreditderivat som ingått med den tredje parten ingå i handelslagret. Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk med hjälp av den metod som anges i artikel 325.1 b ska båda positionerna tilldelas ett och samma handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b.1 och som hanterar liknande risker.”.

- b) I punkt 4 ska sista stycket ersättas med följande:

”Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med första stycket och det aktiederivat som ingått med den godtagbara tredje part som tillhandahåller kreditriskskydd ingå i handelslagret. Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk med hjälp av den metod som anges i artikel 325.1 b ska båda positionerna tilldelas ett och samma handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b.1 och som hanterar liknande risker.”.

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om ett institut säkrar ränteriskexponeringar utanför handelslagret med en ränteriskposition som bokförs i dess handelslager ska denna ränteriskposition, vid bedömning av den ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret i enlighet med artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU, anses vara en intern säkring om följande villkor är uppfyllda:

- a) Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk med hjälp av de metoder som anges i artikel 325.1 a, b och c har ränteriskpositionen hänförs till en separat portfölj från övriga positioner i handelslagret, vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponering.
- b) Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk med hjälp av de metoder som anges i artikel 325.1 b har positionen tilldelats ett handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b och vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponering.
- c) Institutet har fullt ut dokumenterat hur positionerna minskar den ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret, i enlighet med kraven i artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU.”.

d) Följande punkter ska införas som punkterna 5a och 5b:

”5a. Vid tillämpning av punkt 5 a får institutet till den portföljen hänföra andra ränteriskpositioner som ingåtts med tredje parter, eller med sitt eget handelslager, så länge institutet fullständigt eliminerar marknadsrisken hos dessa ränteriskpositioner som ingåtts med dess eget handelslager genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje parter.

5b. Följande krav gäller för det handlarbord som avses i punkt 5 b:

a) Handlarbordet får inbegripa andra ränteriskpositioner som ingås med tredje parter eller med institutets andra handlarbord, förutsatt att dessa positioner uppfyller kraven för att ingå i handelslagret enligt artikel 104 och att dessa andra handlarbord fullständigt eliminerar marknadsrisken hos dessa andra ränteriskpositioner genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje parter.

b) Inga andra positioner i handelslagret än de som avses i led a tilldelas det handlarbordet.

c) Genom undantag från artikel 104b ska det handlarbordet inte omfattas av kraven i punkterna 1, 2 och 3 i den artikeln.”.

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Kapitalbaskraven för marknadsrisk hos alla positioner som hänförts till den separata portfölj som avses i punkt 5 a eller till det handlarbord som avses i led b i den punkten ska beräknas var för sig och läggas till kapitalbaskraven för de andra positionerna i handelslagret.

7. Om ett institut säkrar en exponering för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av ett derivatinstrument som ingåtts med dess handelslager, ska positionen i det derivatinstrumentet anses vara en intern säkring för exponeringen för kreditvärdighetsjusteringsrisk vid beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med de metoder som anges i artikel 383 eller 384, om följande villkor är uppfyllda:

a) Derivatpositionen anses vara en godtagbar risksäkring i enlighet med artikel 386.

b) Om derivatpositionen omfattas av något av de krav som anges i artikel 325c.2 b eller c eller i artikel 325e.1 c, eliminerar institutet fullständigt marknadsrisken hos den derivatpositionen genom att ingå motsatta positioner med tredje parter.

Den motsatta positionen i handelslagret för den interna säkring som godkänns i enlighet med första stycket ska ingå i institutets handelslager vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk.”.

(31) I artikel 107 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 92.4 a och f ska instituten antingen använda den schablonmetod som föreskrivs i kapitel 2 eller, om de behöriga myndigheterna beviljar ett tillstånd i enlighet med artikel 143, den metod som bygger på intern riskklassificering (*internmetoden*) och som föreskrivs i kapitel 3.

2. För handelsexponeringar och för bidrag till en central motparts obeståndsfond ska instituten tillämpa den behandling som anges i kapitel 6 avsnitt 9 vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 92.4 a och f. Alla andra typer av exponeringar mot en central motpart ska av instituten behandlas på följande sätt:

- a) När det gäller andra typer av exponeringar mot en kvalificerad central motpart, som exponeringar mot ett institut.
- b) När det gäller andra typer av exponeringar mot en icke-kvalificerad central motpart, som exponeringar mot ett företag.

3. Vid tillämpning av denna förordning ska exponeringar mot värdepappersföretag i tredjeland, kreditinstitut i tredjeland och clearingorganisationer och börser i tredjeland, samt exponeringar mot finansiella institut i tredjeland som auktoriserats och övervakas av myndigheter i tredjeländer och som omfattas av tillsynskrav som är jämförbara med dem som tillämpas på institut i fråga om soliditet, behandlas som exponeringar mot ett institut endast om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav på den enheten som är minst likvärdiga med de krav som tillämpas i unionen.”.

(32) Artikel 108 ska ersättas med följande:

”Artikel 108

Användning av kreditriskreduceringstekniker enligt schablonmetoden och internmetoden när det gäller kreditrisk och utspädningsrisk

1. När det gäller en exponering för vilken ett institut tillämpar schablonmetoden enligt kapitel 2 eller internmetoden enligt kapitel 3 men utan att använda sina egna skattningar av LGD-värden enligt artikel 143, får institutet beakta effekten av betalt kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4 vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 92.4 a och f eller, i relevanta fall, förväntade förlustbelopp (EL) vid den beräkning som avses i artikel 36.1 d och artikel 62 c.

2. När det gäller en exponering för vilken ett institut tillämpar internmetoden genom att använda egna skattningar av LGD-värden enligt artikel 143 får institutet beakta effekten av betalt kreditriskskydd vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med kapitel 3.

2a. Om ett institut tillämpar internmetoden genom att använda egna skattningar av LGD-värden enligt artikel 143 i fråga om både den ursprungliga exponeringen och jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd, får institutet beakta effekten av obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med kapitel 3. I alla övriga fall får institutet beakta effekten av obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med kapitel 4.

3. Med förbehåll för de villkor som anges i punkt 4 får hushållslån betraktas som exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsegendom, i stället för att behandlas som garanterade exponeringar, vid tillämpning av del tre avdelning II kapitlen 2, 3 och 4, om följande villkor för dessa hushållslån är uppfyllda i en medlemsstat:

- a) De flesta lånen till fysiska personer för förvärv av bostadsegendom i den medlemsstaten ges inte som hypotekslån i juridisk bemärkelse.

- b) De flesta lånen till enskilda personer för förvärv av bostadsegendom i den medlemsstaten garanteras av en garantigivare med en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut motsvarande kreditkvalitetssteg 1 eller 2, som är skyldig att betala hela det utestående lånet till institutet om den ursprungliga låntagaren inte fullgör sina skyldigheter.
- c) Institutet har laglig rätt att teckna en panträtt i bostadsegendomen om den garantigivare som avses i led b fallerar.

De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA när de villkor som avses i leden a, b och c är uppfyllda på deras jurisdiktioners nationella territorier och ska ange namnen på garantigivare som är berättigade till sådan behandling och som uppfyller villkoren i denna punkt och punkt 4.

EBA ska offentliggöra förteckningen över alla sådana godtagbara garantigivare på sin webbplats och årligen uppdatera förteckningen.

4. Vid tillämpning av punkt 3 får lån som avses i den punkten behandlas som exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsegendom, i stället för att behandlas som garanterade exponeringar, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) När det gäller en exponering som behandlas enligt schablonmetoden uppfyller exponeringen alla krav för att enligt schablonmetoden hänföras till exponeringsklassen ”exponeringar som är säkrade genom panträtt i fast egendom” enligt artiklarna 124 och 125, med undantag för att det institut som beviljar lånet inte har en panträtt i bostadsegendomen.
- b) När det gäller en exponering som behandlas enligt internmetoden uppfyller exponeringen alla krav för att enligt internmetoden hänföras till exponeringsklassen ”hushållsexponeringar som är säkrade genom bostadsegendom” enligt artikel 147.2 d ii, med undantag för att det institut som beviljar lånet inte har en panträtt i egendomen.
- c) Det finns ingen panträtt i bostadsegendomen när lånet beviljas och låntagaren förbinder sig enligt avtal att inte bevilja någon panträtt utan medgivande från det institut som ursprungligen beviljat lånet.
- d) Garantigivaren är en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 och har en kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut motsvarande kreditkvalitetssteg 1 eller 2.
- e) Garantigivaren är ett institut eller en enhet i den finansiella sektorn som omfattas av kapitalkrav som minst motsvarar dem som gäller för institut eller försäkringsföretag.
- f) Garantigivaren har upprättat en fullt finansierad ömsesidig garantifond eller motsvarande skydd för försäkringsföretag för att absorbera kreditriskförluster, vars kalibrering regelbundet ses över av dennes behöriga myndighet och är föremål för årliga stresstester.
- g) Institutet har en kontraktsenlig och laglig rätt att teckna en panträtt i bostadsegendomen om garantigivaren fallerar.
- h) Det institut som beslutar att utnyttja den möjlighet som anges i punkt 3 för en viss godtagbar garantigivare enligt den mekanism som avses i punkt 3 ska göra detta för alla sina hushållsexponeringar som garanteras av den garantigivaren enligt den mekanismen.”.

- (33) Följande artikel ska införas som artikel 110a:

”Artikel 110a

Övervakning av avtal som inte är åtaganden

Institut ska övervaka avtal som uppfyller alla villkor som anges i artikel 5.9 andra stycket a–e och ska på ett för sina behöriga myndigheter tillfredsställande sätt dokumentera att de uppfyller alla dessa villkor.”.

- (34) Artikel 111 ska ersättas med följande:

”Artikel 111

Exponeringsvärde

1. Exponeringsvärdet för en tillgångspost ska vara dess redovisade värde efter tillämpning av specifika kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 110, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artikel 34 relaterade till institutets verksamhet utanför handelslagret, avdragna belopp i enlighet med artikel 36.1 m och andra reduceringar av kapitalbasen som är hänförliga till tillgångsposten.

2. Exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som förtecknas i bilaga I ska utgöra följande procentandel av postens nominella värde efter avdrag för specifika kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 110 och för belopp i enlighet med artikel 36.1 m:

- a) 100 % för poster i undergrupp 1.
- b) 50 % för poster i undergrupp 2.
- c) 40 % för poster i undergrupp 3.
- d) 20 % för poster i undergrupp 4.
- e) 10 % för poster i undergrupp 5.

3. Exponeringsvärdet för ett åtagande beträffande en post utanför balansräkningen som avses i punkt 2 ska utgöra den lägre av följande procentandelar av åtagandets nominella värde efter avdrag för specifika kreditriskjusteringar och för belopp i enlighet med artikel 36.1 m:

- a) Den procentandel enligt punkt 2 som är tillämplig på den post för vilken åtagandet görs.
- b) Den procentandel enligt punkt 2 som är tillämplig på typen av åtagande.

4. I fråga om avtal som erbjuds av ett institut, men ännu inte godtagits av kunden, och som skulle bli åtaganden om de godtas av kunden, och avtal som kan klassificeras som åtaganden men som uppfyller villkoren för att inte behandlas som åtaganden, ska den procentandel som gäller för den typen av avtal vara den som föreskrivs i enlighet med punkt 2.

5. Om ett institut använder den fullständiga metod för finansiella säkerheter som avses i artikel 223 ska exponeringsvärdet för värdepapper eller råvaror som sålts, ställts som säkerhet eller lånats ut inom ramen för en repa eller ett värdepappers- eller råvarulån och för marginalutlåningstransaktioner ökas med en lämplig volatilitetsjustering för sådana värdepapper eller råvaror i enlighet med artiklarna 223 och 224.

6. Exponeringsvärdet för ett derivatinstrument som förtecknas i bilaga II ska fastställas i enlighet med kapitel 6, varvid effekterna av avtal om novation och andra

nettningsavtal ska beaktas enligt vad som anges i det kapitlet. Exponeringsvärdet för repor, värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginalutlåningstransaktioner får fastställas i enlighet med antingen kapitel 4 eller kapitel 6.

7. Om exponeringen täcks genom ett betalt kreditriskskydd får exponeringsvärdet ändras i enlighet med kapitel 4.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) Kriterier som instituten ska använda för att hänföra poster utanför balansräkningen, med undantag för poster som redan ingår i bilaga I, till de undergrupper 1–5 som avses i bilaga I.
- b) Faktorer som kan begränsa institutens förmåga att annullera de villkorslöst annullerbara åtaganden som avses i bilaga I.
- c) Processen för att underrätta EBA om institutens klassificering av andra poster utanför balansräkningen med liknande risker som de som avses i bilaga I.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: ange datum = ett år efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(35) I artikel 112 ska led k ersättas med följande:

”k) Exponeringar mot efterställda skulder.”.

(36) Artikel 113 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska riskvikter tillämpas på alla exponeringar, undantaget exponeringar som dragits av från kapitalbasen, i enlighet med avsnitt 2, baserat på den exponeringsklass som dessa exponeringar hänförs till och, i den omfattning som anges i avsnitt 2, dessa exponeringars kreditkvalitet. Kreditkvaliteten får fastställas genom hänvisning till kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingar från exportkreditorgan i enlighet med avsnitt 3. Med undantag för exponeringar som hänförts till de exponeringsklasser som anges i artikel 112 a, b, c och e ska institutet, om bedömningen i enlighet med artikel 79 b i direktiv 2013/36/EU visar på högre riskegenskaper än de som följer av kreditvärderingen från det utsedda kreditvärderingsinstitutet eller exportkreditorganet, åsätta en riskvikt som är minst ett kreditkvalitetssteg högre än den riskvikt som följer av kreditvärderingen från det utsedda kreditvärderingsinstitutet eller exportkreditorganet.”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om en exponering omfattas av kreditriskskydd får exponeringsvärdet eller den tillämpliga riskvikten för den exponeringen, beroende på vad som är tillämpligt, ändras i enlighet med detta kapitel och kapitel 4.”.

(37) I artikel 119 ska punkterna 2 och 3 utgå.

(38) I artikel 120 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Exponeringar för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 3 som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Exponeringar med en ursprunglig löptid på högst tre månader för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut och exponeringar som härrör från förflyttning av varor över nationella gränser med en ursprunglig löptid på högst sex månader för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 4 som motsvarar kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 136.

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %”.

(39) Artikel 121 ska ersättas med följande:

”Artikel 121

Exponeringar mot institut utan kreditvärdering

1. Exponeringar mot institut för vilka det inte finns någon kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska hänföras till någon av följande riskklasser:

- a) Om samtliga följande villkor är uppfyllda ska exponeringar mot institut hänföras till riskklass A:
 - i) Institutet har tillräcklig förmåga att i god tid uppfylla sina finansiella åtaganden, inbegripet betalning av kapitalbelopp och ränta, under tillgångarnas eller exponeringarnas beräknade livslängd och oberoende av konjunkturcykeln och affärsförhållandena.
 - ii) Institutet uppfyller eller överskrider det krav som anges i artikel 92.1, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU och eventuella likvärdiga eller ytterligare lokala tillsyns- eller regleringskrav i tredjeländer, i den mån som dessa krav har offentliggjorts och ska tillgodoses genom kärnprimärkapital, primärkapital eller kapitalbas.
 - iii) Information om de krav som avses i led ii offentliggörs eller görs på annat sätt tillgänglig.
 - iv) En bedömning i enlighet med artikel 79 i direktiv 2013/36/EU visar inte att institutet inte uppfyller villkoren i leden i och ii.

- b) Om samtliga följande villkor är uppfyllda och minst ett av villkoren i led a inte är uppfyllt ska exponeringar mot institut hänföras till riskklass B:
- i) Institutet är utsatt för betydande kreditrisk, inbegripet återbetalningsförmåga som är beroende av stabila eller gynnsamma konjunktur- eller affärsförhållanden.
 - ii) Institutet uppfyller eller överskrider det krav som anges i artikel 92.1, de krav som avses i artiklarna 458 och 459, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och eventuella likvärdiga eller ytterligare lokala tillsyns- eller regleringskrav, i den mån som dessa krav har offentliggjorts och ska tillgodoses genom kärnprimärkapital, primärkapital och kapitalbas.
 - iii) Information om de krav som avses i led ii offentliggörs eller görs på annat sätt tillgänglig.
 - iv) En bedömning i enlighet med artikel 79 i direktiv 2013/36/EU visar inte att institutet inte uppfyller villkoren i leden i och ii.

Vid tillämpning av led ii ska likvärdiga eller ytterligare lokala tillsyns- eller regleringskrav inte omfatta kapitalbuffertar som motsvarar definitionerna i artikel 128 i direktiv 2013/36/EU.

- c) Om villkoren för hänförande till riskklass A eller B inte är uppfyllda, eller om något av följande villkor är uppfyllt, ska exponeringar mot institut hänföras till riskklass C:
- i) Institutet har betydande fallissemangsrisker och begränsade säkerhetsmarginaler.
 - ii) Ogynnsamma affärsmässiga, finansiella eller ekonomiska förhållanden kommer mycket sannolikt att leda eller har lett till att institutet inte kan uppfylla sina finansiella åtaganden.
 - iii) I de fall där det enligt lag krävs reviderade räkenskaper från institutet har den externa revisorn avgett ett negativt revisionsuttalande eller uttryckt betydande tvivel i institutets reviderade finansiella rapporter eller i sina rapporter under de senaste tolv månaderna angående institutets förmåga att fortsätta verksamheten.

2. Exponeringar som hänförs till riskklass A, B eller C i enlighet med punkt 1 ska åsättas en riskvikt enligt följande:

- a) Exponeringar som är hänfödda till riskklass A, B eller C och som uppfyller något av följande villkor ska åsättas en riskvikt för kortfristiga exponeringar i enlighet med tabell 5:
- i) Exponeringen har en ursprunglig löptid på högst tre månader.
 - ii) Exponeringen har en ursprunglig löptid på högst sex månader och härrör från förflyttning av varor över nationella gränser.
- b) Exponeringar som är hänfödda till riskklass A och som inte är kortfristiga ska åsättas en riskvikt på 30 % om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- i) Exponeringen uppfyller inte något av villkoren i led a.
 - ii) Institutets kärnprimärkapitalrelation är minst 14 %.

- iii) Institutets bruttosoliditetsgrad är högre än 5 %.
- c) Exponeringar som är hänförliga till riskklass A, B eller C och som inte uppfyller villkoren i leden a eller b ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 5.

Om en exponering mot ett institut inte är uttryckt i den inhemska valutan i den jurisdiktion där institutet är registrerat, eller om institutet har bokfört kreditförpliktelsen i en filial i en annan jurisdiktion och exponeringen inte är uttryckt i den inhemska valutan i den jurisdiktion där filialen är verksam, ska den riskvikt som i enlighet med leden a, b eller c, beroende på vad som är tillämpligt, åsätts andra exponeringar än exponeringar med en löptid på högst ett år och som härrör från självavvecklande, handelsrelaterade villkorade poster som härrör från förflyttning av varor över nationella gränser inte underskrida riskvikten för en exponering mot den nationella regeringen i det land där institutet är registrerat.

Tabell 5

Kreditriskbedömning	Riskklass A	Riskklass B	Riskklass C
Riskvikt för kortfristiga exponeringar	20 %	50 %	75 %
Riskvikt	40 %	75 %	150 %

”.

- (40) Artikel 122 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska tabell 6 ersättas med följande:

”Tabell 6

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

”.

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”Exponeringar för vilka ingen sådan kreditvärdering finns tillgänglig ska åsättas en riskvikt på 100 %.”.

- (41) Följande artikel ska införas som artikel 122a:

”Artikel 122a

Exponeringar som utgör specialutlåning

1. Inom klassen för företagsexponeringar enligt artikel 112 g ska instituten separat som exponeringar som utgör specialutlåning identifiera exponeringar med samtliga följande egenskaper:

- a) Exponeringen är mot en enhet som särskilt inrättats för att finansiera eller förvalta materiella tillgångar eller är en exponering som är ekonomiskt jämförbar med en sådan exponering.
- b) Exponeringen är inte säkrad genom fast egendom eller på annat sätt knuten till finansiering av fastigheter.
- c) Det avtal som reglerar förpliktelsen i samband med exponeringen ger institutet en väsentlig grad av kontroll över tillgångarna och den inkomst de genererar.

- d) Den huvudsakliga finansieringskällan för återbetalningen av förpliktelsen i samband med exponeringen är den inkomst som de finansierade tillgångarna genererar, snarare än den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet.

2. Exponeringar som utgör specialutlåning för vilka det finns en direkt tillämplig kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 6aa:

Tabell 6aa

Kreditkvalitet ssteg	1	2	3	4	5
Riskvikt	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %

3. Exponeringar som utgör specialutlåning för vilka det inte finns någon direkt tillämplig kreditvärdering ska riskviktas enligt följande:

- a) Om syftet med en exponering som utgör specialutlåning är att finansiera förvärv av materiella tillgångar, inbegripet fartyg, luftfartyg, satelliter, motorvagnar och fordonsbestånd, och de inkomster som ska genereras av dessa tillgångar kommer i form av kassaflöden som genereras av de specifika materiella tillgångar som har finansierats och intecknats till förmån för eller överlåtits på långivaren av en eller flera tredje parter (*objektfinansieringsexponeringar*), ska instituten tillämpa följande riskvikter:

- i) 80 %, om exponeringen anses vara av hög kvalitet med beaktande av samtliga följande kriterier:
- Gäldenären kan uppfylla sina finansiella förpliktelser även under starkt stressade förhållanden, i och med att samtliga följande punkter gäller:
 - Exponeringskvoten för exponeringen är tillfredsställande.
 - Exponeringen har en försiktig återbetalningsprofil.
 - Proportionerlig återstående livslängd för tillgångarna vid fullständig utbetalning av exponeringen eller alternativt anlåtande av en tillhandahållare av kreditriskskydd med hög kreditvärdighet.
 - Låg refinansieringsrisk för exponeringen hos gäldenären eller tillräcklig reducering av denna risk genom ett proportionerligt restvärde för tillgången eller genom anlåtande av en tillhandahållare av kreditriskskydd med hög kreditvärdighet.
 - Gäldenären har avtalsenliga begränsningar av sin verksamhet och finansieringsstruktur.
 - Gäldenären använder endast derivat i riskreduceringssyfte.
 - Betydande driftsrisker hanteras på ett korrekt sätt.
 - Avtalet om tillgångarna ger långivarna en hög grad av skydd, inbegripet följande:

- Långgivarna har en rättsligt bindande förstahandsrätt till de finansierade tillgångarna och, i tillämpliga fall, till den inkomst som de genererar.
 - Avtalsmässiga begränsningar för gäldenärens förmåga att göra ändringar av tillgångarna som skulle ha en negativ inverkan på deras värde.
 - Om tillgångarna är under uppförande har långgivarna en rättsligt bindande förstahandsrätt till tillgångarna och de underliggande entreprenadavtalen.
- De tillgångar som finansieras uppfyller samtliga följande krav för att kunna fungera på ett sunt och ändamålsenligt sätt:
- Tillgångarnas teknik och konstruktion är beprövad.
 - Alla nödvändiga tillstånd och godkännanden för användningen av tillgångarna har erhållits.
 - I de fall tillgångarna är under uppförande har gäldenären tillräckliga skyddsåtgärder för de specifikationer, den budget och det färdigställandedatum för tillgångarna som överenskommits, inbegripet starka garantier för färdigställande eller medverkan av en erfaren leverantör och lämpliga kontraktsbestämmelser för avtalsvite.
- ii) 100 %, om exponeringen inte anses vara av hög kvalitet enligt led i.
- b) Om syftet med en exponering som utgör specialutlåning är att tillhandahålla kortfristig finansiering av reserver, varulager eller fordringar avseende börshandlade råvaror, däribland råolja, metaller eller grödor, och de inkomster som dessa reserver, varulager eller fordringar ska generera är inkomster från försäljning av råvaran (*råvarufinansieringsexponeringar*), ska instituten tillämpa en riskvikt på 100 %.
- c) Om syftet med en exponering som utgör specialutlåning är att finansiera ett projekt för utveckling eller förvärv av stora, komplexa och dyra anläggningar, däribland kraftverk, kemiindustrieanläggningar, gruvor, transport-, miljö- och telekommunikationsinfrastruktur, och de inkomster som projektet ska generera är de medel som genereras genom avtalen om anläggningens produktion som ingått med en eller flera parter som inte står under det medverkande institutets ledning (*projektfinansieringsexponeringar*), ska instituten tillämpa följande riskvikter:
- i) 130 %, om det projekt som exponeringen avser befinner sig i den föroperativa fasen.
- ii) Under förutsättning att den justering av kapitalbaskraven för kreditrisk som avses i artikel 501a inte tillämpas, 80 % om det projekt som exponeringen avser befinner sig i den operativa fasen och exponeringen uppfyller samtliga följande kriterier:
- Det finns kontraktsmässiga begränsningar avseende gäldenärens möjligheter att bedriva verksamhet som kan vara till nackdel för långgivaren, inbegripet begränsningar som innebär att nya

skuldinstrument inte får emitteras utan befintliga kreditgivares medgivande.

- Gälldenären har tillräckliga reserver helt i kontanter eller andra finansiella arrangemang med högt rankade garantigivare för att täcka kraven på reserver för oförutsedda utgifter och rörelsekapital under hela livslängden för det projekt som finansieras.
 - Gälldenären genererar kassaflöden som är förutsägbara och täcker alla framtida låneåterbetalningar.
 - Källan till återbetalning av förpliktelsen är beroende av en huvudmotpart, som är en av följande:
 - En centralbank, en nationell regering eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, förutsatt att de har åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artiklarna 114 och 115 eller har en extern kreditvärdering motsvarande kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - Ett offentligt organ som åsatts en riskvikt på högst 20 % i enlighet med artikel 116 eller som har en extern kreditvärdering motsvarande kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - Ett företag som har en extern kreditvärdering motsvarande kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - Det avtal som reglerar exponeringen mot gälldenären ger ett högt skydd för det utlånande institutet i händelse av gälldenärens fallissemang.
 - Avtalet skyddar på ett effektivt sätt det utlånande institutet mot förluster till följd av att projektet avslutas.
 - Alla tillgångar och avtal som är nödvändiga för att driva projektet har intecknats till förmån för det utlånande institutet i den utsträckning som är tillåten enligt tillämplig rätt.
 - Eget kapital ställs som säkerhet till det utlånande institutet så att det kan ta kontroll över gälldenären om denne fallerar.
- iii) 100 %, om det projekt som exponeringen avser befinner sig i den operativa fasen och exponeringen inte uppfyller villkoren i led ii ovan.
- d) Vid tillämpning av led c ii tredje strecksatsen ska de kassaflöden som genereras endast anses förutsägbara om en betydande del av inkomsterna uppfyller ett eller flera av följande villkor:
- i) Inkomsterna är tillgänglighetsbaserade.
 - ii) Inkomsterna omfattas av en avkastningsreglering.
 - iii) Inkomsterna omfattas av ett take-or-pay-avtal.
- e) Vid tillämpning av led c avses med den operativa fasen den fas under vilken den enhet som särskilt inrättats för att finansiera projektet uppfyller båda följande villkor:
- i) Enheten har ett positivt nettokassaflöde som är tillräckligt för att täcka återstående avtalsenliga förpliktelser.

- ii) Enheten har en sjunkande långfristig skuld.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare specificerar villkoren för hur kriterierna i punkt 3 a i och c ii kan uppfyllas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: ange datum = ett år efter denna förordnings ikraftträdandedag].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

- (42) Artikel 123 ska ersättas med följande:

”Artikel 123

Hushållsexponeringar

1. Exponeringar som uppfyller samtliga följande kriterier ska betraktas som hushållsexponeringar:

- a) Exponeringen utgör endera av följande:
 - i) En exponering mot en eller flera fysiska personer.
 - ii) En exponering mot ett litet eller medelstort företag i den mening som avses i artikel 5.8, där det totala belopp som ska betalas till institutet, dess moderföretag och dess dotterföretag av gäldenären eller gruppen av kunder med inbördes anknytning, inklusive fallerande exponeringar men exklusive exponeringar som är säkrade genom bostadsegendom upp till egendomsvärdet, enligt institutets kännedom inte överstiger 1 miljon EUR, varvid institutet ska vidta rimliga åtgärder för att bekräfta detta.
- b) Exponeringen är en av ett betydande antal exponeringar med liknande egenskaper, så att riskerna i samband med sådana exponeringar minskas väsentligt.
- c) Det berörda institutet behandlar exponeringen inom ramen för sin riskhanteringsram och hanterar exponeringen internt som en hushållsexponering på ett konsekvent sätt över tid och på ett sätt som liknar institutets behandling av andra hushållsexponeringar.

Nuvärdet av minimileasingbetalningar från hushåll får hänföras till klassen hushållsexponeringar.

EBA ska senast den [Publikationsbyrån: ange datum = ett år efter denna förordnings ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera proportionerliga diversifieringsmetoder enligt vilka en exponering ska betraktas som en av ett betydande antal liknande exponeringar enligt led b.

2. Följande exponeringar ska inte betraktas som hushållsexponeringar:

- a) Icke-räntebärande exponeringar som medför en efterställd residualfordran på emittentens tillgångar eller intäkter.
- b) Räntebärande exponeringar och andra värdepapper, partnerskap, derivat eller andra instrument som till sin ekonomiska substans är likartade med de exponeringar som avses i led a.
- c) Alla övriga exponeringar i form av värdepapper.

3. De hushållsexponeringar som avses i punkt 1 ska åsättas en riskvikt på 75 %, med undantag för exponeringar mot transaktionsparter, som ska åsättas en riskvikt på 45 %.

4. Genom undantag från punkt 3 ska exponeringar till följd av lån som beviljats av ett institut till pensionärer eller anställda med avtal om tillsvidareanställning mot ovillkorlig överföring av en del av låntagarens pension eller lön till det institutet åsättas en riskvikt på 35 %, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) För att betala tillbaka lånet tillåter låntagaren ovillkorligen att pensionsfonden eller arbetsgivaren gör direktbetalningar till institutet genom att dra av de månatliga avbetalningarna på lånet från låntagarens månatliga pension eller lön.
- b) Risker för att låntagaren avlider, blir arbetsoförmögen eller arbetslös, eller att låntagarens månatliga nettopension eller nettolön minskar, täcks i tillräcklig utsträckning genom en försäkring till förmån för institutet.
- c) De månatliga avbetalningar som ska göras av låntagaren på alla lån som uppfyller de villkor som anges i leden a och b får sammanlagt inte överstiga 20 % av låntagarens månatliga nettopension eller nettolön.
- d) Lånets maximala ursprungliga löptid är högst tio år.”.

(43) Följande artikel ska införas som artikel 123a:

”Artikel 123a

Exponeringar med valutaobalans

1. När det gäller exponeringar mot fysiska personer som hänförs till någon av de exponeringsklasser som anges i artikel 112 h eller i ska den riskvikt som åsätts i enlighet med kapitel 2 multipliceras med faktorn 1,5, varvid den resulterande riskvikten inte får vara högre än 150 %, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Exponeringen är en följd av ett lån uttryckt i en annan valuta än valutan för gäldenärens inkomstkälla.
- b) Gäldenären har ingen säkring för sin betalningsrisk på grund av valutaobalans, vare sig genom ett finansiellt instrument eller en inkomst i utländsk valuta som matchar exponeringsvalutan, eller så täcker summan av sådana säkringar som är tillgängliga för låntagaren mindre än 90 % av en avbetalning för denna exponering.

Om ett institut inte kan särskilja sådana exponeringar med valutaobalans ska riskvikten multipliceras med 1,5 i fråga om alla osäkrade exponeringar där exponeringsvalutan skiljer sig från den inhemska valutan i det land där gäldenären har sin hemvist.

2. Vid tillämpning av denna artikel avses med inkomstkälla alla källor som genererar kassaflöden till gäldenären, inbegripet penningöverföringar, hyresinkomster eller löner, men exklusive inkomster från försäljning av tillgångar eller liknande regressåtgärder från institutets sida.”.

(44) Artikel 124 ska ersättas med följande:

Exponeringar som är säkrade genom panträtt i fast egendom

1. En icke-ADC-exponering som inte uppfyller samtliga villkor i punkt 3 ska behandlas enligt följande:

- a) En icke-IPRE-exponering ska behandlas som en exponering som inte är säkrad genom den berörda fasta egendomen.
- b) En IPRE-exponering ska riskviktas till 150 %.

2. En icke-ADC-exponering som är säkrad genom fast egendom och där samtliga villkor i punkt 3 är uppfyllda ska behandlas enligt följande:

- a) Om exponeringen är säkrad genom en bostadsegendom ska exponeringen inte räknas som en IPRE-exponering och ska behandlas i enlighet med artikel 125.1, om den uppfyller något av följande villkor:
 - i) Den fasta egendom som säkrar exponeringen är gäldenärens primära bostad, antingen om den fasta egendomen som helhet utgör en enda bostadsenhet eller om den fasta egendom som säkrar exponeringen är en bostadsenhet som är en separat del av en fast egendom.
 - ii) Exponeringen är riktad mot en enskild person och är säkrad genom en inkomstgenererande bostadsenhet, antingen om den fasta egendomen som helhet utgör en enda bostadsenhet eller om bostadsenheten är en separat del av den fasta egendomen, och institutets totala exponeringar mot den personen är inte säkrade genom mer än fyra fasta egendomar, inklusive sådana som inte är bostadsegendom eller som inte uppfyller något av kriterierna i detta led, eller separata bostadsenheter i en fast egendom.
 - iii) Den exponering som är säkrad genom en bostadsegendom är riktad mot sammanslutningar eller kooperativ av enskilda personer som regleras i lag och som endast existerar för att ge sina medlemmar rätt att nyttja en primär bostad i den egendom som säkrar lånen.
 - iv) Den exponering som är säkrad genom en bostadsegendom är riktad mot allmännyttiga bostadsbolag eller ideella föreningar som regleras i lag och existerar för sociala ändamål och för att erbjuda hyresgäster långsiktiga bostäder.
 - b) Om exponeringen är säkrad genom en bostadsegendom och exponeringen inte uppfyller något av villkoren i led a i–iv ska den behandlas i enlighet med artikel 125.2.
 - c) Om exponeringen är säkrad genom en kommersiell fastighet ska den behandlas enligt följande:
 - i) En icke-IPRE-exponering ska behandlas i enlighet med artikel 126.1.
 - ii) En IPRE-exponering ska behandlas i enlighet med artikel 126.2.
3. För att vara berättigad till den behandling som anges i punkt 2 ska en exponering som är säkrad genom en fast egendom uppfylla samtliga följande villkor:
- a) Den fasta egendom som säkrar exponeringen uppfyller något av följande villkor:
 - i) Den fasta egendomen är helt färdigställd.

- ii) Den fasta egendomen utgör skogs- eller jordbruksmark.
- iii) Den fasta egendomen utgör bostadsegendom under uppförande eller mark där en bostadsegendom planeras bli uppförd, om planen har godkänts av alla berörda myndigheter och om något av följande villkor är uppfyllt:
 - Egendomen har högst fyra bostadsenheter och kommer att utgöra gäldenärens primära bostad, och utlåningen till den enskilda personen finansierar inte indirekt ADC-exponeringar.
 - En nationell regering, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter eller ett offentligt organ, mot vilka exponeringar behandlas i enlighet med artiklarna 115.2 respektive 116.4, har rättsliga befogenheter och möjlighet att säkerställa att den egendom som är under uppförande kommer att färdigställas inom rimlig tid, samt har skyldighet eller har gjort ett rättsligt bindande åtagande att säkerställa detta om uppförandet annars inte skulle slutföras inom rimlig tid.
- b) Exponeringen är säkrad genom en första panträtt som innehas av institutet i den fasta egendomen, eller institutet innehar den första panträtten och alla stegvist lägre rangordnade panträtter i den egendomen.
- c) Egendomens värde är inte i väsentlig grad beroende av gäldenärens kreditkvalitet.
- d) All information som krävs vid exponeringens uppkomst och för övervakningsändamål är korrekt dokumenterad, inbegripet information om gäldenärens återbetalningsförmåga och värderingen av egendomen.
- e) Kraven i artikel 208 är uppfyllda och värderingsreglerna i artikel 229.1 har iakttagits.

Vid tillämpning av led c får instituten utesluta situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och gäldenärens fullgörande.

4. Genom undantag från punkt 3 b, i jurisdiktioner där oprioriterade panträtter ger innehavaren en fordran på säkerheter som är rättsligt bindande och utgör en effektiv kreditriskreducerande åtgärd, får oprioriterade panträtter som innehas av ett annat institut än det som innehar den prioriterade panträtten också erkännas, inbegripet fall där institutet inte innehar den prioriterade panträtten eller inte har en panträtt som är rangordnad mellan en högre prioriterad panträtt och en lägre prioriterad panträtt som båda innehas av institutet.

Vid tillämpning av första stycket ska bestämmelserna om panträtter säkerställa följande:

- a) Att varje institut som innehar en panträtt i en egendom kan inleda en försäljning av egendomen oberoende av andra enheter som innehar en panträtt i egendomen.
- b) I de fall försäljningen av egendomen inte genomförs genom en offentlig auktion, att enheter som innehar en prioriterad panträtt vidtar rimliga åtgärder för att erhålla ett skäligt marknadsvärde eller det bästa pris som kan erhållas under omständigheterna när de utövar rätten att sälja på egen hand.

5. Vid tillämpning av artiklarna 125.2 och 126.2 ska exponeringskvoten (ETV) beräknas genom att bruttoexponeringsbeloppet divideras med egendomens värde, på följande villkor:

- a) Bruttoexponeringsbeloppet ska beräknas som det utestående beloppet för kreditförpliktelsen i samband med den exponering som är säkrad genom den fasta egendomen och eventuella utnyttjade men beviljade belopp som, när de väl utnyttjats, skulle öka exponeringsvärdet för den exponering som är säkrad genom den fasta egendomen.
- b) Bruttoexponeringsbeloppet ska beräknas utan hänsyn till kreditriskjusteringar och andra reduceringar av kapitalbasen i samband med exponeringen eller någon form av betalt eller obetalt kreditriskskydd, med undantag för intecknade inlåningskonton hos det utlånande institutet som uppfyller alla krav för nettning inom balansräkningen, antingen enligt ramavtal om nettning i enlighet med artiklarna 196 och 206 eller enligt andra avtal om nettning inom balansräkningen i enlighet med artiklarna 195 och 205, och som är ovillkorligt och oåterkalleligt intecknade enbart i syfte att fullgöra kreditförpliktelsen i samband med den exponering som är säkrad genom den fasta egendomen.
- c) När det gäller exponeringar som måste behandlas i enlighet med artikel 125.2 eller 126.2 där en annan part än institutet innehar en prioriterad panträtt och en oprioriterad panträtt som innehas av institutet erkänns i enlighet med punkt 4, ska bruttoexponeringsbeloppet beräknas som summan av bruttoexponeringsbeloppet för institutets panträtt och bruttoexponeringsbeloppen för alla andra panträtter med samma eller högre förmånsrätt än institutets panträtt. Om det inte finns tillräcklig information för att fastställa rangordningen av de övriga panträtterna ska institutet behandla dessa panträtter som likställda med den oprioriterade panträtt som innehas av institutet. Institutet ska först fastställa riskvikten i enlighet med artikel 125.2 eller 126.2 ("basriskvikt"), beroende på vad som är tillämpligt. Därefter ska det justera denna riskvikt med en multiplikator på 1,25 för att beräkna de riskvägda beloppen för oprioriterade panträtter. Om basriskvikten motsvarar undergruppen för den lägsta exponeringskvoten (ETV) ska multiplikatorn inte tillämpas. Den riskvikt som följer av att basriskvikten multipliceras med 1,25 får inte överstiga den riskvikt som skulle tillämpas på exponeringen om kraven i punkt 3 inte är uppfyllda.

Vid tillämpning av led a och om ett institut har mer än en exponering som är säkrad genom samma fasta egendom och exponeringarna är säkrade genom panträtt i denna egendom i stegvis rangordning utan att någon panträtt som innehas av en tredje part rangordnas däremellan, ska exponeringarna behandlas som en enda kombinerad exponering och bruttoexponeringsbeloppen för de enskilda exponeringarna summeras vid beräkning av bruttoexponeringsbeloppet för den enda kombinerade exponeringen.

6. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarig för tillämpningen av punkt 7. Den myndigheten ska vara den behöriga eller den utsedda myndigheten.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel är den behöriga myndigheten, ska den säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter som har ett makrotillsynsuppdrag får vederbörlig information om den behöriga myndighetens avsikt att tillämpa denna artikel och att de på lämpligt sätt

involveras i bedömningen av hot mot den finansiella stabiliteten i sin medlemsstat i enlighet med punkt 6.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel inte är den behöriga myndigheten, ska medlemsstaten anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa korrekt samordning och utbyte av information mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten, för en korrekt tillämpning av denna artikel. Myndigheterna ska i synnerhet åläggas att ha ett nära samarbete och dela all information som kan behövas för att den utsedda myndigheten på ett ändamålsenligt sätt ska kunna utföra de uppgifter som den får enligt denna artikel. Detta samarbete ska syfta till att undvika varje form av överlappande eller icke samstämmiga åtgärder mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten samt att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till samspelet med andra åtgärder, särskilt åtgärder som vidtas enligt artikel 458 i denna förordning och artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

7. På grundval av de uppgifter som samlats in enligt artikel 430a och om andra relevanta indikatorer ska den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 6 i den här artikeln regelbundet, och minst en gång per år, bedöma huruvida de riskvikter som anges i artiklarna 125 och 126 för exponeringar som är säkrade genom fast egendom som är belägen på deras territorium är korrekt baserade på

- a) erfarenheterna av förluster avseende exponeringar som är säkrade genom fast egendom,
- b) den framtida utvecklingen på marknaden för fast egendom.

Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 6 i denna artikel, på grundval av den bedömning som avses i första stycket, drar slutsatsen att de riskvikter som anges i artikel 125 eller 126 inte på lämpligt sätt återspeglar de faktiska riskerna i samband med ett eller flera egendomssegment av exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsegendom eller kommersiell fastighet som är belägen i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat och om den anser att riskvikternas olämplighet skulle kunna inverka negativt på den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten i medlemsstaten, får den öka riskvikterna för dessa exponeringar inom de gränser som fastställs i fjärde stycket i denna punkt eller införa striktare kriterier än de som anges i punkt 3 i denna artikel.

Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 6 i denna artikel ska underrätta EBA och ESRB om varje justering av riskvikter och kriterier som tillämpas enligt denna punkt. Inom en månad efter mottagande av den underrättelsen ska EBA och ESRB avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten. EBA och ESRB ska offentliggöra de riskvikter och kriterier för exponeringar som avses i artiklarna 125 och 126 och artikel 199.1 a och som införts av den berörda myndigheten.

Vid tillämpning av andra stycket i denna punkt får den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 6 öka de riskvikter som anges i artikel 125.1 a eller artikel 126.1 a. Myndigheten får inte öka dessa till mer än 150 %.

8. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 6 fastställer högre riskvikter eller striktare kriterier i enlighet med punkt 2 andra stycket ska instituten ha en övergångsperiod på sex månader för att tillämpa dem.

9. EBA ska i nära samarbete med ESRB utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de typer av faktorer som ska beaktas vid bedömningen av om de riskvikter som avses i punkt 7 är lämpliga.

EBA ska senast den 31 december 2024 överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 och i nära samarbete med EBA vägleda myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 6 i denna artikel om både

- a) faktorer som skulle kunna ”inverka negativt på den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten” enligt punkt 7 andra stycket, och
- b) vägledande referensvärden som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 6 ska ta hänsyn till om den fastställer högre riskvikter.

11. Institut som är etablerade i en medlemsstat ska tillämpa de riskvikter och kriterier som i enlighet med punkt 7 har fastställts av myndigheterna i en annan medlemsstat på alla sina motsvarande exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsegendom eller kommersiell fastighet som är belägen i en eller flera delar av den andra medlemsstaten.”.

(45) Artikel 125 ska ersättas med följande:

”Artikel 125

Exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsegendom

1. En exponering som är säkrad genom en bostadsegendom som uppfyller något av villkoren i artikel 124.2 a i–iv ska behandlas enligt följande:

- a) Den del av exponeringen upp till 55 % av egendomsvärdet som återstår efter avdrag för prioriterade eller likställda panträtter som inte innehas av institutet ska åsättas en riskvikt på 20 %.

Om den behöriga eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheten i enlighet med artikel 124.7 har fastställt en högre riskvikt eller en lägre procentandel av egendomens värde än de som avses i detta led, ska instituten vid tillämpning av detta led använda den riskvikt och den procentandel som fastställts i enlighet med artikel 124.7.

- b) Den eventuella återstående delen av exponeringen ska behandlas som en exponering som inte är säkrad genom en bostadsegendom.

2. En exponering som är säkrad genom en bostadsegendom som inte uppfyller något av villkoren i artikel 124.2 a i–iv ska åsättas den högsta av den riskvikt som fastställs i enlighet med följande tabell 6aaa och den riskvikt som fastställs i enlighet med artikel 124.7:

Tabell 6aaa

ETV	$ETV \leq 50\%$	$50\% < ETV < 60\%$	$60\% < ETV < 80\%$	$80\% < ETV < 90\%$	$90\% < ETV < 100\%$	$ETV > 100\%$
Riskvikt	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

Genom undantag från första stycket i denna punkt får instituten tillämpa den behandling som avses i punkt 1 på exponeringar som är säkrade genom bostadsegendom som är belägen inom en medlemsstats territorium, om de förlustnivåer för sådana exponeringar som offentliggjorts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten i enlighet med artikel 430a.3 inte överstiger något av följande gränsvärden för aggregerade förluster för alla institut med sådana exponeringar under det föregående året:

- a) Förlusterna från andelen exponeringar upp till 55 % av egendomsvärdet överstiger inte 0,3 % av det totala beloppet, för alla dessa exponeringar, av utestående kreditförpliktelser det året.

Om den behöriga eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheten i enlighet med artikel 124.7 har fastställt en lägre procentandel av egendomens värde än den som avses i detta led, ska instituten vid tillämpning av detta led använda den procentandel som fastställts i enlighet med artikel 124.7.

- b) Förlusterna från andelen exponeringar upp till 100 % av egendomsvärdet överstiger inte 0,5 % av det totala beloppet, för alla dessa exponeringar, av utestående kreditförpliktelser det året.”.

(46) Artikel 126 ska ersättas med följande:

”Artikel 126

Exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiell fastighet

1. En exponering som avses i artikel 124.2 c i ska behandlas enligt följande:

- a) Den del av exponeringen upp till 55 % av egendomsvärdet som reducerats med prioriterade eller likställda panträtter som inte innehas av institutet ska åsättas en riskvikt på 60 %, såvida inte den delen av exponeringen omfattas av en högre riskvikt eller lägre procentandel av egendomsvärdet i enlighet med ett beslut enligt artikel 124.7.
- b) Den eventuella återstående delen av exponeringen ska behandlas som en exponering som inte är säkrad genom denna fastighet.

2. En exponering som avses i artikel 124.2 c ii ska åsättas den högsta av den riskvikt som fastställs i enlighet med tabell 6c och den riskvikt som fastställs i enlighet med artikel 124.7:

Tabell 6c

	ETV $\leq$ 60 %	60 % < ETV $\leq$ 80 %	ETV > 80 %
Riskvikt	70 %	90 %	110 %

Genom undantag från första stycket i denna punkt får instituten tillämpa den behandling som avses i punkt 1 på en exponering som är säkrad genom en kommersiell fastighet som är belägen inom en medlemsstats territorium, om de förlustnivåer för sådana exponeringar som offentliggjorts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten i enlighet med artikel 430a.3 inte överstiger något av följande gränsvärden för aggregerade förluster för alla sådana exponeringar under det föregående året:

- a) Förlusterna från andelen exponeringar upp till 55 % av egendomsvärdet överstiger inte 0,3 % av det totala beloppet av utestående kreditförpliktelser det året.

Om den behöriga eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheten i enlighet med artikel 124.7 har fastställt en lägre procentandel av egendomens värde än den som avses i detta led, ska instituten vid tillämpning av detta led använda den procentandel som fastställts i enlighet med artikel 124.7.

- b) Förlusterna från andelen exponeringar upp till 100 % av egendomsvärdet överstiger inte 0,5 % av det totala beloppet av utestående kreditförpliktelser det året.”.

(47) Följande artikel ska införas som artikel 126a:

”Artikel 126a

Exponering mot förvärv eller exploatering av eller byggnation på mark

1. En ADC-exponering ska åsättas en riskvikt på 150 %.

2. ADC-exponeringar mot bostadsegendom får dock åsättas en riskvikt på 100 %, förutsatt att institutet i tillämpliga fall tillämpar standarder för sund kreditgivning och övervakning som uppfyller kraven i artiklarna 74 och 79 i direktiv 2013/36/EU och om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Rättsligt bindande avtal före försäljning eller före uthyrning, för vilka köparen eller hyresgästen har gjort en betydande kontant deposition som kan förverkas om avtalet sägs upp, uppgår till en betydande del av de totala avtalen.
- b) Gäldenären har en betydande risk med eget kapital, vilket ska definieras som att gäldenären bidrar med ett tillbörligt belopp av eget kapital till bostadsegendomens uppskattade värde efter färdigställandet.

3. EBA ska senast den [Publikationsbyrån: ange datum = ett år efter ikraftträdandet] utfärda riktlinjer som specificerar uttrycken ”betydande kontant deposition”, ”gäldenären bidrar med ett lämpligt belopp av eget kapital”, ”betydande del av de totala avtalen” och ”betydande risk med eget kapital”.

Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(48) Artikel 127 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke ska läggas till:

”Vid beräkning av summan av de specifika kreditriskjusteringar som avses i denna punkt ska instituten i beräkningen ta med eventuella positiva skillnader mellan, å ena sidan, det belopp som gäldenären är skyldig avseende exponeringen och, å andra sidan, summan av

i) den ytterligare reducering av kapitalbasen som följer av att exponeringen skulle skrivas av helt, och

ii) eventuella redan befintliga reduceringar av kapitalbasen i samband med den exponeringen.”.

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Vid fastställande av den säkrade andelen av en fallerad exponering ska säkerheter och garantier godkännas för kreditriskreducerande ändamål i enlighet med kapitel 4.”.

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Det exponeringsvärde som återstår efter specifika kreditriskjusteringar av icke-IPRE-exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsegendom eller kommersiell fastighet i enlighet med artikel 125 respektive artikel 126 ska åsättas en riskvikt på 100 % om fallissemang i enlighet med artikel 178 har inträffat.”.

- d) Punkt 4 ska utgå.

- (49) Artikel 128 ska ersättas med följande:

”Artikel 128

Exponeringar mot efterställda skulder

1. Följande exponeringar ska behandlas som exponeringar mot efterställda skulder:

- a) Räntebärande exponeringar som är efterställda en annan borgenärs fordringar.
- b) Kapitalbasinstrument i den mån dessa instrument inte betraktas som aktieexponeringar i enlighet med artikel 133.1.
- c) Skuldinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72b.

2. Exponeringar mot efterställda skulder ska åsättas en riskvikt på 150 %, såvida inte dessa exponeringar mot efterställda skulder måste dras av i enlighet med del två i denna förordning.”.

- (50) I artikel 129.3 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket får de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 18.2 i direktiv (EU) 2019/2162 vid värdering av fast egendom tillåta att den värderas till eller under marknadsvärdet eller, i de medlemsstater som har fastställt strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet i lagar och andra författningar, till pantlånevärdet för denna egendom utan tillämpning av de gränsvärden som anges i artikel 208.3 b.”.

- (51) I artikel 131 ska tabell 7 ersättas med följande:

”Tabell 7

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

”.

- (52) Artikel 133 ska ersättas med följande:

”Artikel 133

Aktieexponeringar

1. Följande ska klassificeras som aktieexponeringar:

- a) Exponeringar som uppfyller samtliga följande villkor:
 - i) Exponeringen kan inte lösas in i den meningen att en avkastning på investerade medel endast kan uppnås genom försäljning av investeringen eller försäljning av rättigheterna till investeringen eller genom emittentens likvidation.

- ii) Exponeringen innebär inte någon skyldighet för emittenten.
 - iii) Exponeringen medför en residualfordran på emittentens tillgångar eller intäkter.
- b) Instrument som skulle räknas som primärkapitalposter om de hade emitterats av ett institut.
- c) Instrument som innebär en skyldighet för emittenten och uppfyller något av följande villkor:
 - i) Emittenten får skjuta upp avvecklingen av förpliktelsen på obestämd tid.
 - ii) Förpliktelsen kräver, eller tillåter efter emittentens gottfinnande, avveckling genom emission av ett fastställt antal av emittentens stamaktier.
 - iii) Förpliktelsen kräver, eller tillåter efter emittentens gottfinnande, avveckling genom emission av ett variabelt antal av emittentens stamaktier och, under i övrigt oförändrade förhållanden, varje förändring av förpliktelsens värde är hänförlig till, jämförbar med och går i samma riktning som förändringen i värdet av ett fastställt antal av emittentens stamaktier.
 - iv) Innehavaren av instrumentet har möjlighet att begära att förpliktelsen avvecklas i stamaktier, såvida inte ett av följande villkor är uppfyllt:
 - När det gäller ett instrument som är föremål för handel har institutet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visat att instrumentet handlas på marknaden mer som emittentens skulder än dess egna kapital.
 - När det gäller instrument som inte är föremål för handel har institutet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visat att instrumentet bör behandlas som en skuldposition.

Vid tillämpning av led c iii ingår förpliktelser som kräver eller tillåter avveckling genom emission av ett variabelt antal av emittentens stamaktier, där förändringen av förpliktelsens monetära värde motsvarar förändringen i verkligt värde för ett fastställt antal stamaktier multiplicerad med en angiven faktor och där både faktorn och referensantalet aktier har fastställts.

Vid tillämpning av led iv får institutet, om ett av villkoren i det ledet är uppfyllt, dela upp riskerna för tillsynsändamål, efter ett förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten.

- d) Skuldförbindelser och andra värdepapper, partnerskap, derivat eller andra instrument som är strukturerade på ett sådant sätt att de till sin ekonomiska substans är likartade med de exponeringar som avses i leden a, b och c, inbegripet skulder där avkastningen är kopplad till avkastningen från aktier.
- e) Aktieexponeringar som bokförs som ett lån men som härrör från en swap för konvertering av skulder till aktier som genomförs som en del av en ordnad avveckling eller omstrukturering av skulden.

2. Kapitalinvesteringar ska inte behandlas som aktieexponeringar i något av följande fall:

a) Kapitalinvesteringarna är strukturerade på ett sådant sätt att de till sin ekonomiska substans är likartade med den ekonomiska substansen i skuldinstrument som inte uppfyller kriterierna i något av leden i punkt 1.

b) Kapitalinvesteringarna utgör värdepapperiseringsexponeringar.

3. Andra aktieexponeringar än de som avses i punkterna 4–7 ska åsättas en riskvikt på 250 %, såvida inte dessa exponeringar måste dras av eller riskviktas i enlighet med del två.

4. Följande aktieexponeringar mot icke-börsnoterade företag ska åsättas en riskvikt på 400 %, såvida inte dessa exponeringar måste dras av eller riskviktas i enlighet med del två:

a) Investeringar som är avsedda att återförsäljas på kort sikt.

b) Investeringar i riskkapitalföretag eller liknande investeringar som görs i förväntan på betydande kortfristiga realisationsvinster.

Genom undantag från första stycket ska långsiktiga kapitalinvesteringar, inbegripet investeringar i aktier tillhörande företagskunder med vilka institutet har eller avser att upprätta långsiktiga affärsförbindelser samt i riskkapitalföretag och swappar för konvertering av skulder till aktier för företagsomstruktureringsändamål, åsättas en riskvikt i enlighet med punkt 3 eller 5, beroende på vad som är tillämpligt. Vid tillämpning av denna artikel avses med långsiktiga kapitalinvesteringar en kapitalinvestering som innehas i minst tre år eller som uppkommer i avsikt att innehas i minst tre år enligt godkännande av institutets verkställande ledning.

5. Institut som har fått ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna får åsätta en riskvikt på 100 % för aktieexponeringar som uppkommer inom ramen för lagstiftningsprogram för att främja särskilda sektorer i ekonomin, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

(a) Lagstiftningsprogrammen ger betydande subventioner, bland annat i form av garantier från multilaterala utvecklingsbanker, offentliga utvecklingskreditinstitut enligt definitionen i artikel 429a.2 eller internationella organisationer, för att institutet ska göra investeringen.

(b) Lagstiftningsprogrammen är förenade med någon form av offentlig tillsyn.

(c) Sådana aktieexponeringar motsvarar sammanlagt inte mer än 10 % av institutets kapitalbas.

6. Aktieexponeringar mot centralbanker ska åsättas en riskvikt på 100 %.

7. Aktieexponeringar som bokförs som ett lån men som härrör från en swap för konvertering av skulder till aktier som genomförs som en del av en ordnad avveckling eller omstrukturering av skulden får inte åsättas en riskvikt som är lägre än den riskvikt som skulle gälla om aktieinnehaven fanns kvar i skuldportföljen.”.

(53) Artikel 134 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kontanta poster som håller på att uppbäras ska åsättas en riskvikt på 20 %. Kontanta medel som ägs och innehas av institutet eller håller på att överföras och likvärdiga kontantposter ska åsättas en riskvikt på 0 %.”.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Exponeringsvärdet för varje annan post för vilken någon riskvikt inte föreskrivs enligt kapitel 2 ska sättas en riskvikt på 100 %.”.

(54) I artikel 135 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. EBA, Eiopa och Esma ska senast den [Publikationsbyrå: ange datum = ett år efter ikraftträdandet] utarbeta en rapport om hindren för tillgång till kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut, särskilt för företag, och om möjliga sätt att åtgärda hindren, med beaktande av skillnader mellan ekonomiska sektorer och geografiska områden.”.

(55) Artikel 138 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska läggas till som led g:

”g) Ett institut får inte använda en kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut avseende ett institut som inbegriper antaganden om implicit statligt stöd, såvida inte kreditvärderingen från det externa kreditvärderingsinstitutet avser ett institut som ägs eller inrättats av och stöds av nationella regeringar eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.”.

b) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led g ska exponeringar mot andra institut än institut som ägs eller inrättats av och stöds av nationella regeringar eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, för vilka det endast finns kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut som inbegriper antaganden om implicit statligt stöd, behandlas som exponeringar mot institut utan kreditvärdering i enlighet med artikel 121.

Med implicit statligt stöd avses att en nationell regering eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter ska agera för att förhindra att institutets borgenärer ådrar sig förluster om institutet fallerar eller hamnar i svårigheter.”.

(56) I artikel 139.2 ska leden a och b ersättas med följande:

”a) Kreditvärderingen medför en högre riskvikt än vad som skulle vara fallet om exponeringen behandlas som en exponering utan kreditvärdering, och den berörda exponeringen

i) utgör inte specialutlåning,

ii) i alla avseenden likställs med eller är efterställd det särskilda emissionsprogrammet eller den särskilda faciliteten eller likställs med eller är efterställd den emittentens prioriterade exponeringar utan säkerhet, beroende på vad som är tillämpligt.

b) Kreditvärderingen medför en lägre riskvikt och den berörda exponeringen

i) utgör inte specialutlåning,

ii) i alla avseenden likställs med eller är prioriterad framför det särskilda emissionsprogrammet eller den särskilda faciliteten eller likställs med eller är prioriterad framför den emittentens prioriterade exponeringar utan säkerhet, beroende på vad som är tillämpligt.”.

(57) Artikel 141 ska ersättas med följande:

Poster i nationell och utländsk valuta

1. En kreditvärdering som avser en post som är uttryckt i gäldenärens nationella valuta får inte användas för att härleda en riskvikt för en exponering mot samma gäldenär som är uttryckt i en utländsk valuta.

2. Genom undantag från punkt 1 får, om en exponering uppkommer genom ett instituts deltagande i ett lån som har beviljats, eller garanterats mot konvertibilitets- och transfereringsrisk, av en multilateral utvecklingsbank som förtecknas i artikel 117.2 och vars status som prioriterad borgenär erkänns på marknaden, kreditvärderingen av posten i gäldenärens nationella valuta användas för att härleda en riskvikt för en exponering mot samma gäldenär som är uttryckt i en utländsk valuta.

Vid tillämpning av första stycket får, om den exponering som uttrycks i en utländsk valuta är garanterad mot konvertibilitets- och transfereringsrisk, kreditvärderingen av posten i gäldenärens nationella valuta endast användas för riskviktningsändamål för den garanterade delen av exponeringen. Den del av exponeringen som inte är garanterad ska riskviktas på grundval av en kreditvärdering av gäldenären som avser en post uttryckt i den utländska valutan.”.

(58) Artikel 142.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas som punkterna 1a–1e:

”1a. exponeringsklass: någon av de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 a, a1 i, a1 ii, b, c i, c ii, c iii, d i, d ii, d iii, d iv, e, e1, f och g.

1b. klass för företagsexponering: någon av de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 c i, c ii och c iii.

1c. företagsexponering: en exponering som hänförs till de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 c i, c ii och c iii.

1d. klass för hushållsexponering: någon av de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 d i, d ii, d iii och d iv.

1e. hushållsexponering: en exponering som hänförs till de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 d i, d ii, d iii och d iv.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. typ av exponering: en grupp av homogent förvaltade exponeringar inom en exponeringsklass som kan vara begränsade till en enda enhet eller en enda undergrupp av enheter inom en grupp, förutsatt att samma typ av exponering förvaltas på annat sätt i andra enheter i gruppen.”.

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. stor reglerad enhet i den finansiella sektorn: en enhet i den finansiella sektorn som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Enhetens totala tillgångar, eller de totala tillgångarna i dess moderföretag om enheten har ett moderföretag, beräknade på individuell nivå eller grupp-nivå, uppgår till minst 70 miljarder EUR, där den senaste reviderade årsredovisningen eller sammanställda redovisningen ska användas för att bestämma tillgångarnas storlek.

- b) Enheten omfattas av tillsynskrav, direkt på individuell nivå eller gruppnivå, eller indirekt genom konsolidering under tillsyn av dess moderföretag, i enlighet med denna förordning, förordning (EU) 2019/2033, direktiv 2009/138/EG eller lagstadgade tillsynskrav i ett tredjeland som är åtminstone likvärdiga med kraven i dessa unionsakter.

5. oreglerad enhet i den finansiella sektorn: en enhet i den finansiella sektorn som inte uppfyller villkoret i punkt 4 b.”.

- d) Följande punkt ska införas som punkt 5a:

”5a. stort företag: ett företag som har en konsoliderad årlig försäljning på mer än 500 miljoner EUR eller som tillhör en grupp vars totala årliga försäljning på konsoliderad gruppnivå överstiger 500 miljoner EUR.”.

- e) Följande punkter ska läggas till som punkterna 8–12:

”8. modellprocess för justering av PD/LGD-värden: modellprocess för justering av LGD-värden eller modellprocess för justering av både PD- och LGD-värden för den underliggande exponeringen i enlighet med artikel 183.1a.

9. riskviktsgolv för tillhandahållare av kreditriskskydd: den riskvikt som gäller för en jämförbar, direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskydd.

10. för en exponering för vilken ett institut tillämpar internmetoden genom att använda egna skattningar av LGD-värden enligt artikel 143 avses med ”beaktat” obetalt kreditriskskydd ett obetalt kreditriskskydd vars effekt på beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp eller förväntade förlustbelopp för den underliggande exponeringen beaktas med en av följande metoder, i enlighet med artikel 108.2a:

- a) En modellprocess för justering av PD/LGD-värden.

- b) En metod för ersättning av riskparametrar enligt den avancerade internmetoden, i enlighet med artikel 192.8.

11. kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden: den procentsats enligt kapitel 2 med vilken det nominella värdet av en post utanför balansräkningen multipliceras för att beräkna dess exponeringsvärde i enlighet med artikel 111.2.

12. kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden: egna skattningar av kreditkonverteringsfaktorer.”.

- (59) Artikel 143 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Förhandstillstånd att använda internmetoden, inklusive egna skattningar av LGD-värden och kreditkonverteringsfaktorer, ska krävas för varje exponeringsklass, alla riskklassificeringssystem och alla metoder för att skatta de LGD-värden och kreditkonverteringsfaktorer som ska användas.”.

- b) I punkt 3 första stycket ska leden a och b ersättas med följande:

”a) väsentliga förändringar av tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem som institutet har fått tillstånd att använda,

b) väsentliga förändringar av ett riskklassificeringssystem som institutet har fått tillstånd att använda.”.

- c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:
- ”4. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna alla förändringar av riskklassificeringssystem.
5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera villkoren för bedömning av betydelsen av att använda ett befintligt riskklassificeringssystem för andra ytterligare exponeringar som inte redan omfattas av det riskklassificeringssystemet och av att göra ändringar av riskklassificeringssystem enligt internmetoden.
- EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: ange datum = 18 månader efter denna ändringsförordnings ikraftträdande].
- Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(60) I artikel 144.1 ska första stycket ändras på följande sätt:

- a) Led f ska ersättas med följande:
- ”f) Institutet har validerat varje riskklassificeringssystem under en lämplig tidsperiod innan tillstånd ges att använda riskklassificeringssystemet, har under samma tidsperiod bedömt om riskklassificeringssystemet lämpar sig för tillämpningsområdena för riskklassificeringssystemet och har gjort nödvändiga ändringar av dessa riskklassificeringssystem till följd sin bedömning.”.
- b) Led h ska ersättas med följande:
- ”h) Institutet har hänfört och fortsätter att hänföra varje exponering inom tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem till en riskklass inom detta riskklassificeringssystem.”.
- c) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den bedömningsmetodik som de behöriga myndigheterna ska använda när de bedömer huruvida ett institut uppfyller kraven för att använda internmetoden.
- EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2025.
- Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(61) Artikel 147 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Varje exponering ska hänföras till någon av följande exponeringsklasser:
- a) Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker.
- a1) Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter och offentliga organ, som ska delas in i följande exponeringsklasser:

- i) Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.
 - ii) Exponeringar mot offentliga organ.
- b) Exponeringar mot institut.
- c) Exponeringar mot företag, som ska delas in i följande exponeringsklasser:
 - i) Företag i allmänhet.
 - ii) Exponeringar som utgör specialutlåning.
 - iii) Förvärvade företagsfordringar.
- d) Hushållsexponeringar, som ska delas in i följande exponeringsklasser:
 - i) Kvalificerade rullande hushållsexponeringar (QRRE).
 - ii) Hushållsexponeringar som är säkrade genom bostadsegendom.
 - iii) Förvärvade hushållsfordringar.
 - iv) Övriga hushållsexponeringar.
- e) Aktieexponeringar.
- e1) Exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder.
- f) Poster som representerar positioner i värdepapperisering.
- g) Övriga motpartslösa tillgångar.”.
- b) I punkt 3 ska led a utgå.
- c) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter och offentliga organ ska alla hänföras till den exponeringsklass som avses i punkt 2 a1, oavsett vilken behandling sådana exponeringar skulle få enligt artiklarna 115 eller 116.”.
- d) I punkt 4 ska leden a och b utgå.
- e) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:
 - i) I led a ska led ii ersättas med följande:
 - ”ii) Exponeringar mot ett litet eller medelstort företag i den mening som avses i artikel 5.8, förutsatt att det totala belopp som ska betalas till institutet, moderföretaget och dess dotterföretag av den kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning som utgör gäldenär, inklusive fallerande exponeringar men exklusive exponeringar som är säkrade genom bostadsegendom upp till egendomsvärdet, enligt institutets kännedom inte överstiger 1 miljon EUR, varvid institutet ska vidta rimliga åtgärder för att verifiera detta exponeringsbelopp.
 - iii) Exponeringar som är säkrade genom bostadsegendom, inbegripet genom en första och efterföljande panträtt, tidsbundna lån, revolverande bostadskreditlinor och exponeringar som avses i artikel 108.3 och 108.4, oavsett exponeringens storlek, förutsatt att exponeringen är endera av följande:

- En exponering mot en fysisk person.
- En exponering mot sammanslutningar eller kooperativ av enskilda personer som regleras i nationell lag och som endast existerar för att ge sina medlemmar rätt att nyttja en primär bostad i den egendom som säkrar lånen.”.

ii) Följande stycken ska läggas till:

”Exponeringar som uppfyller samtliga villkor i leden a iii, b, c och d ska hänföras till den exponeringsklass ”hushållsexponeringar som är säkrade genom bostadsegendom” som avses i punkt 2 d ii.

Genom undantag från tredje stycket får de behöriga myndigheterna från exponeringsklassen ”hushållsexponeringar som är säkrade genom bostadsegendom” enligt punkt 2 d ii undanta lån till fysiska personer som har pantsatt mer än fyra egendomar eller bostadsenheter och hänföra dessa lån till klassen företagsexponeringar.”.

iii) Följande punkt ska införas som punkt 5a:

”5a. Hushållsexponeringar som tillhör en typ av exponeringar som uppfyller samtliga följande villkor får hänföras till exponeringsklassen ”kvalificerade rullande hushållsexponeringar”:

- a) Exponeringarna av denna typ är mot enskilda personer.
- b) Exponeringarna av denna typ är rullande, utan säkerhet och, i den mån de inte utnyttjas omedelbart och villkorslöst, annullerbara av institutet.
- c) Den maximala exponeringen av denna typ mot en enskild person är 100 000 EUR.
- d) Denna typ av exponeringar har uppvisat låg volatilitet i förlustnivåerna i förhållande till den genomsnittliga förlustnivån, särskilt inom de låga PD-intervallen.
- e) Behandlingen som en kvalificerad rullande hushållsexponering är förenlig med de underliggande riskegenskaperna hos den typ av exponeringar som de tillhör.

Genom undantag från led b gäller inte kravet att exponeringen ska vara utan säkerhet i fråga om kreditfaciliteter med säkerhet kopplade till ett lönekonto. I det fallet ska de belopp som återvinns från säkerheten inte beaktas i LGD-skattningen.

Institutet ska inom exponeringsklassen ”kvalificerade rullande hushållsexponeringar” identifiera exponeringar mot transaktionsparter (”QRRE-transaktionsparter”) enligt definitionen i artikel 4.1.152 och exponeringar som inte är exponeringar mot transaktionsparter (”rullande QRRE-exponeringar”). I synnerhet ska kvalificerade rullande hushållsexponeringar med mindre än tolv månaders återbetalningshistorik identifieras som rullande QRRE-exponeringar.”.

f) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Såvida de inte hänförs till den exponeringsklass som anges i punkt 2 e1 ska de exponeringar som avses i artikel 133.1 hänföras till klassen aktieexponeringar enligt punkt 2 e.

7. Varje kreditförpliktelse som inte hänförs till någon av de exponeringsklasser som anges i punkt 2 a, a1, b, d, e och f ska hänföras till en av de exponeringsklasser som avses i led c i den punkten.”.

g) I punkt 8 ska följande stycken läggas till:

”Dessa exponeringar ska hänföras till den exponeringsklass som avses i punkt 2 c ii och delas in i följande kategorier: projektfinansiering, objektfinansiering, råvarufinansiering och finansiering av inkomstgenererande fastigheter (IPRE).

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) Kategoriseringen till projektfinansiering, objektfinansiering och råvarufinansiering, i överensstämmelse med definitionerna i kapitel 2.
- b) Fastställandet av IPRE-kategorin, särskilt med angivande av vilka ADC-exponeringar och exponeringar som är säkrade genom fast egendom som får eller ska kategoriseras som IPRE, om dessa exponeringar inte i väsentlig grad är beroende av de kassaflöden som genereras av egendomen för att gäldenären ska kunna återbetala skulden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

h) Följande punkt ska läggas till som punkt 11:

”11. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som vid behov ytterligare specificerar de klasser som avses i punkt 2 och villkoren och kriterierna för att hänföra exponeringar till dessa klasser.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(62) Artikel 148 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut som har fått tillstånd att tillämpa internmetoden i enlighet med artikel 107.1 ska, tillsammans med varje moderföretag och dess dotterföretag, tillämpa internmetoden för minst en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 a, a1 i, a1 ii, b, c i, c ii, c iii, d i, d ii, d iii, d iv, e1, f och g. När ett institut tillämpar internmetoden för en av dessa exponeringsklasser ska det göra detta för alla exponeringar inom den exponeringsklassen, såvida det inte har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att permanent använda schablonmetoden i enlighet med artikel 150.

Med de behöriga myndigheternas förhandstillstånd får internmetoden genomföras stegvis för de olika typerna av exponeringar inom samma exponeringsklass och inom samma affärsenhet och för olika affärsenheter inom samma grupp, eller för användning av egna skattningar av LGD-värden eller kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden.

2. De behöriga myndigheterna ska fastställa den tidsperiod under vilken ett institut och ett moderföretag och dess dotterföretag ska vara skyldiga att tillämpa internmetoden för alla exponeringar inom en exponeringsklass och i olika affärsenheter inom samma grupp eller för användning av egna skattningar av LGD-värden eller kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden. Tidsperioden ska vara den som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig med tanke på arten och omfattningen av den verksamhet som bedrivs av det berörda institutet eller moderföretaget och dess dotterföretag samt antalet och arten av riskklassificeringssystem som ska tillämpas.”.

b) Punkterna 4, 5 och 6 ska utgå.

(63) Artikel 150 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institutet ska tillämpa schablonmetoden för samtliga följande exponeringar:

- a) Exponeringar som hänförs till den klass aktieexponeringar som avses i artikel 147.2 e.
- b) Exponeringar som hänförs till exponeringsklasser för vilka instituten har beslutat att inte tillämpa internmetoden vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp.
- c) Exponeringar för vilka instituten inte har fått förhandstillstånd från de behöriga myndigheterna att använda internmetoden vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp.

Ett institut som har tillstånd att använda internmetoden vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för en viss exponeringsklass får, med den behöriga myndighetens förhandstillstånd, tillämpa schablonmetoden för vissa typer av exponeringar inom den exponeringsklassen, om dessa typer av exponeringar är av mindre betydelse sett till storlek och upplevd riskprofil.

Ett institut som har tillstånd att använda internmetoden vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för endast vissa typer av exponeringar inom en exponeringsklass ska tillämpa schablonmetoden för de återstående typerna av exponeringar inom den exponeringsklassen.”.

b) Punkterna 2, 3 och 4 ska utgå.

(64) Artikel 151 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska utgå.

b) Punkterna 7, 8 och 9 ska ersättas med följande:

”7. När det gäller hushållsexponeringar ska instituten i enlighet med artikel 143 och avsnitt 6 ta fram egna skattningar av LGD-värden och, i tillämpliga fall, kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden enligt artikel 166.8 och

166.8b. Instituterna ska använda kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden om artikel 166.8 och 166.8b inte tillåter användning av kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden.

8. För följande exponeringar ska instituten tillämpa de LGD-värden som anges i artikel 161.1 och kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden i enlighet med artikel 166.8, 166.8a och 166.8b:

- a) Exponeringar som hänförs till den exponeringsklass "exponeringar mot institut" som avses i artikel 147.2 b.
- b) Exponeringar mot enheter i den finansiella sektorn.
- c) Exponeringar mot stora företag.

När det gäller exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som avses i artikel 147.2 a, a1 och c, med undantag för de exponeringar som avses i första stycket i denna punkt, ska instituten tillämpa LGD-värden enligt artikel 161.1 och kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden enligt artikel 166.8, 166.8a och 166.8b, såvida de inte har fått tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och kreditkonverteringsfaktorer för dessa exponeringar i enlighet med punkt 9 i den här artikeln.

9. När det gäller de exponeringar som avses i punkt 8 andra stycket ska den behöriga myndigheten tillåta instituten att använda egna skattningar av LGD-värden och, i tillämpliga fall, kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden enligt artikel 166.8 och 166.8b, i enlighet med artikel 143 och avsnitt 6.”.

- c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 11, 12 och 13:

”11. Instituterna ska tillämpa de krav som fastställts för exponeringar som tillhör den exponeringsklass "företag i allmänhet" som avses i artikel 147.2 c i på exponeringar som tillhör den exponeringsklass "exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter och offentliga organ" som avses i artikel 147.2 a1. Vid tillämpning av denna punkt ska tröskelvärdet enligt definitionen av stora företag och de bestämmelser som gäller för stora företag enligt punkt 8 första stycket c inte tillämpas, och den behandling som anges i artikel 501 ska inte tillämpas.

12. När det gäller exponeringar i form av aktier eller andelar i fonder som tillhör den exponeringsklass som avses i artikel 147.2 e1 ska instituten tillämpa den behandling som anges i artikel 152.

13. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den behandling som ska tillämpas på exponeringar som tillhör den exponeringsklass "förvärvade företagsfordringar" som avses i artikel 147.2 c iii och den exponeringsklass "förvärvade hushållsfordringar" som avses i artikel 147.2 d iii, i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för fallissemangsriskerna och utspädningsriskerna för dessa exponeringar, inbegripet för godkännande av kreditriskreduceringstekniker.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(65) Artikel 152.4 ska ersättas med följande:

”4. Institut som tillämpar genomlysningssmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel och som inte använder metoderna enligt detta kapitel eller, i tillämpliga fall, kapitel 5 för alla eller delar av fondens underliggande exponeringar, ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med följande principer:

- a) När det gäller underliggande exponeringar som skulle hänföras till den exponeringsklass ”aktieexponeringar” som avses i artikel 147.2 e ska instituten tillämpa schablonmetoden enligt kapitel 2.
- b) När det gäller exponeringar som hänförs till den exponeringsklass ”poster som representerar positioner i värdepapperisering” som avses i artikel 147.2 f ska instituten tillämpa den behandling som anges i artikel 254 som om dessa exponeringar skulle innehas direkt av dessa institut.
- c) När det gäller alla andra underliggande exponeringar ska instituten tillämpa schablonmetoden enligt kapitel 2.”.

(66) Artikel 153 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska led iii ersättas med följande:

”iii) För $0 < PD < 1$:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

där

N = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel, dvs. $N(x)$ motsvarar sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x ,

G = den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel, dvs. om $x = G(z)$, är x värdet som innebär att $N(x) = z$,

R = korrelationskoefficienten, som fastställs som

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = löptidsfaktorn, som fastställs som

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2$$

M = löptiden, som ska uttryckas i år och beräknas i enlighet med artikel 162.”.

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När det gäller exponeringar mot stora reglerade enheter i den finansiella sektorn och mot oreglerade enheter i den finansiella sektorn ska

korrelationskoefficienten R enligt punkt 1 iii eller, i tillämpliga fall, punkt 4 multipliceras med 1,25 vid beräkning av riskvikterna för dessa exponeringar.”.

c) Punkt 3 ska utgå.

d) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera hur instituten ska beakta de faktorer som avses i punkt 5 andra stycket, när de åsätter riskvikter till exponeringar som utgör specialutlåning.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(67) Artikel 154 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led ii ersättas med följande:

”ii) För $PD < 1$:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

där

N = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel, dvs. $N(x)$ motsvarar sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x ,

G = den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel, dvs. om $x = G(z)$, är x värdet som innebär att $N(x) = z$,

R = korrelationskoefficienten, som fastställs som

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

”.

b) Punkt 2 ska utgå.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När det gäller hushållsexponeringar som inte är fallerande och som är säkrade eller delvis säkrade genom bostadsegendom ska en korrelationskoefficient R på 0,15 ersätta det värde som erhålls genom formeln för korrelationskoefficient enligt punkt 1.

Den riskvikt som enligt punkt 1 ii är tillämplig på en exponering som delvis är säkrad genom bostadsegendom ska också tillämpas på den del av den underliggande exponeringen som saknar säkerhet.”.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När det gäller kvalificerade rullande hushållsexponeringar som inte är fallerande ska en korrelationskoefficient R på 0,04 ersätta det värde som erhålls genom formeln för korrelationskoefficient enligt punkt 1.

De behöriga myndigheterna ska se över förlustnivåernas relativa volatilitet hos kvalificerade rullande hushållsexponeringar som tillhör samma typ av exponeringar samt hos exponeringsklassen aggregerade kvalificerade rullande hushållsexponeringar, och ska utbyta information om särdragen för förlustnivåerna hos kvalificerade rullande hushållsexponeringar i olika medlemsstater, sinsemellan och med EBA.”.

(68) Artikel 155 ska utgå.

(69) I artikel 157 ska följande punkt läggas till som punkt 6:

”6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera följande:

- a) Metoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade fordringars utspädningsrisk, inbegripet erkännande av kreditriskreduceringstekniker i enlighet med artikel 160.4, och villkoren för att använda egna skattningar och parametrar enligt reservmetoden.
- b) Bedömningen av kriterier för att den typ av exponeringar som avses i punkt 5 ska anses vara försumbara.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(70) Artikel 158 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 5 ska sista stycket utgå.
- b) Punkterna 7, 8 och 9 ska utgå.

(71) Artikel 159 ska ersättas med följande:

”Artikel 159

Behandling av förväntade förlustbelopp, IRB-underskott och IRB-överskott

Institut ska dra av förväntade förlustbelopp för de exponeringar som avses i artikel 158.5, 158.6 och 158.10 från summan av följande:

- a) Allmänna och specifika kreditriskjusteringar i samband med dessa exponeringar, beräknade i enlighet med artikel 110.
- b) Ytterligare värdejusteringar relaterade till institutets verksamhet utanför handelslagret, fastställda i enlighet med artikel 34, i samband med dessa exponeringar.
- c) Andra reduceringar av kapitalbasen i samband med dessa exponeringar, andra än de avdrag som görs i enlighet med artikel 36.1 m.

Om den beräkning som görs i enlighet med första stycket resulterar i ett positivt belopp ska det erhållna beloppet kallas ”IRB-överskottet”. Om den beräkning som

görs i enlighet med första stycket resulterar i ett negativt belopp ska det erhållna beloppet kallas "IRB-underskottet".

Vid den beräkning som avses i första stycket ska instituten behandla underkurs- eller överkursbelopp fastställda i enlighet med artikel 166.1 för exponeringar i balansräkningen som förvärvats vid fallissemang på samma sätt som specifika kreditriskjusteringar. Underkurs- eller överkursbelopp för exponeringar i balansräkningen som förvärvats när de inte fallerat får inte ingå i beräkningen av IRB-underskottet eller IRB-överskottet. Specifika kreditriskjusteringar av fallerande exponeringar får inte användas för att täcka förväntade förlustbelopp i samband med andra exponeringar. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar och allmänna och specifika kreditriskjusteringar i samband med dessa exponeringar ska inte tas med i beräkningen av IRB-underskottet eller IRB-överskottet."

- (72) I avsnitt 4 ska följande underavsnitt införas som underavsnitt 0:

"Underavsnitt 0

Exponeringar som täcks av garantier från medlemsstaternas nationella regeringar och centralbanker eller ECB

Artikel 159a

Ingen tillämpning av indatagolv för PD- och LGD-värden

Vid tillämpning av kapitel 3, särskilt artiklarna 160.1, 161.4, 164.4 och 166.8c, och om en exponering täcks av en godtagbar garanti från en medlemsstats nationella regering eller centralbank eller av ECB, ska indatagolven för PD- och LGD-värden och kreditkonverteringsfaktorer inte tillämpas på den del av exponeringen som täcks av den garantin. Den del av exponeringen som inte täcks av den garantin ska dock omfattas av de berörda indatagolven för PD- och LGD-värden och kreditkonverteringsfaktorer."

- (73) Artikel 160 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När det gäller exponeringar som hänförs till den exponeringsklass "exponeringar mot institut" som avses i artikel 147.2 b eller den exponeringsklass "exponeringar mot företag" som avses i artikel 147.2 c och endast i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för dessa exponeringar, särskilt vid tillämpning av artiklarna 153, 157, 158.1, 158.5 och 158.10, får de PD-värden som används som indata i formler för riskvikter och förväntade förluster inte understiga följande värde: 0,05 % (*indatagolv för PD-värden*)."

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. När det gäller en exponering som omfattas av ett obetalt kreditriskskydd får ett institut som använder egna LGD-skattningar enligt artikel 143 i fråga om både den ursprungliga exponeringen och jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd beakta det obetalda kreditriskskyddet i PD-värdet i enlighet med artikel 183."

- c) Punkt 5 ska utgå.

- d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. I fråga om utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar ska PD-värdet anges till samma värde som institutets EL-skattning för utspädningsrisk. Om ett institut har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar i enlighet med artikel 143 och institutet kan bryta ned sina EL-skattningar för utspädningsrisken för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som bedöms som tillförlitligt av den behöriga myndigheten, får institutet använda den PD-skattning som denna nedbrytning resulterar i. Institut får beakta obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av PD-värden i enlighet med kapitel 4.”.

e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Ett institut som har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för utspädningsrisken för förvärvade företagsfordringar i enlighet med artikel 143 får beakta obetalt kreditriskskydd genom att anpassa PD-värdena, med förbehåll för vad som sägs i artikel 161.3.”.

(74) Artikel 161 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Icke-efterställda exponeringar utan betalt kreditriskskydd mot nationella regeringar, centralbanker och enheter i den finansiella sektorn: 45 %.”.

ii) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Icke-efterställda exponeringar utan betalt kreditriskskydd mot företag som inte är enheter i den finansiella sektorn: 40 %.”.

iii) Led c ska utgå.

iv) Led e ska ersättas med följande:

”e) Exponeringar mot icke-efterställda förvärvade företagsfordringar i de fall där ett institut inte kan göra PD-skattningar eller där institutets PD-skattningar inte uppfyller kraven i avsnitt 6: 40 %.”.

v) Led g ska ersättas med följande:

”g) Utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar: 100 %.”.

b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. När det gäller en exponering som omfattas av ett obetalt kreditriskskydd får ett institut som använder egna LGD-skattningar enligt artikel 143 i fråga om både den ursprungliga exponeringen och jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd beakta det obetalda kreditriskskyddet i LGD-värdet i enlighet med artikel 183.

4. När det gäller exponeringar som hänförs till den exponeringsklass ”exponeringar mot företag” som avses i artikel 147.2 c, och endast i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för dessa exponeringar, särskilt vid tillämpning av artikel 153.1 iii, artikel 157 och artikel 158.1, 158.5 och 158.10, får, om egna LGD-skattningar används, de LGD-värden som används som indata i formler för riskvikter och förväntade förluster inte understiga följande indata för LGD-värden, beräknade i enlighet med punkt 5:

Tabell 2a

LGD-indatagolv (LGD_{floor}) för exponeringar som tillhör exponeringsklassen ”exponeringar mot företag”		
Exponering utan betalt kreditriskskydd ($LGD_{U-floor}$)	Exponering helt säkrad genom ett betalt kreditriskskydd ($LGD_{S-floor}$)	
25 %	Finansiell säkerhet	0 %
	Fordringar	10 %
	Bostadsegendom eller kommersiell fastighet	10 %
	Övriga fysiska säkerheter	15 %

”.

- c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5 och 6:

”5. Vid tillämpning av punkt 4 ska LGD-indatagolven enligt tabell 2a i samma punkt för exponeringar som är helt säkrade genom ett betalt kreditriskskydd tillämpas när värdet av detbetalda kreditriskskyddet, efter tillämpning av de berörda volatilitetsjusteringarna H_c och H_{fx} i enlighet med artikel 230, minst motsvarar värdet av den underliggande exponeringen. Dessutom ska dessa värden tillämpas för betalt kreditriskskydd som får beaktas enligt detta kapitel.

Det tillämpliga LGD-indatagolvet (LGD_{floor}) för en exponering som delvis är säkrad genom ett betalt kreditriskskydd ska beräknas som det vägda genomsnittet av $LGD_{U-floor}$ för delen av exponeringen utan betalt kreditriskskydd och $LGD_{S-floor}$ för den helt säkrade delen, enligt följande:

$$LGD_{floor} = LGD_{U-floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S-floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

där

$LGD_{U-floor}$ och $LGD_{S-floor}$ är de relevanta golvvärdena från tabell 1,

E , E_S , E_U och H_E bestäms i enlighet med artikel 230.

6. Om ett institut som använder egna LGD-skattningar för en viss typ av företagsexponeringar utan säkerhet inte kan beakta effekten av att betalt kreditriskskydd säkrar en av exponeringarna inom denna typ av exponeringar i sina egna LGD-skattningar, ska institutet tillåtas att tillämpa formeln i artikel 230, med undantag för att variabeln LGD_U i den formeln ska vara institutets egen LGD-skattning. I så fall ska betalt kreditriskskydd få beaktas i enlighet med kapitel 4 och de av institutets egna LGD-skattningar som används som LGD_U ska beräknas på grundval av underliggande förlustdata exklusive eventuella återvinningar som härrör från detta betalda kreditriskskydd.”.

- (75) Artikel 162 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När det gäller exponeringar för vilka ett institut inte har fått tillstånd av den behöriga myndigheten att använda egna skattningar av LGD-värden ska löptidsvärdet (M) vara 2,5 år, med undantag för exponeringar som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering, där M ska vara 0,5 år.

Alternativt får de behöriga myndigheterna, inom ramen för det tillstånd som avses i artikel 143, besluta huruvida institutet ska använda löptidsvärdet M enligt punkt 2 för alla dessa exponeringar eller för en undergrupp av dessa exponeringar.”.

- b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”När det gäller exponeringar för vilka ett institut tillämpar egna skattningar av LGD-värden ska löptidsvärdet (M) beräknas som tidsperioder uttryckta i år, i enlighet med denna punkt och om inte annat sägs i punkterna 3–5 i denna artikel. M får inte vara längre än 5 år, utom i de fall som anges i artikel 384.1 där M enligt vad som där anges ska användas. M ska beräknas enligt följande i vart och ett av följande fall:”.

- ii) Följande led ska införas som leden da och db:

”da) När det gäller utlåningstransaktioner täckta av säkerhet som omfattas av ett ramavtal om nettning ska M vara transaktionernas vägda genomsnittliga återstående löptid, där M ska vara minst 20 dagar. Det teoretiska beloppet för varje transaktion ska användas för att vikta löptiden.

db) För ett ramavtal om nettning som omfattar mer än en transaktionstyp som motsvarar leden c, d eller da ska M vara transaktionernas vägda genomsnittliga återstående löptid, där M ska vara minst den längsta innehavstiden (uttryckt i år) för sådana transaktioner enligt artikel 224.2 (antingen 10 dagar eller 20 dagar beroende på omständigheterna). Det teoretiska beloppet för varje transaktion ska användas för att vikta löptiden.”.

- iii) Led f ska ersättas med följande:

”f) För andra instrument än dem som avses i denna punkt eller om ett institut inte kan beräkna M enligt led a, ska M sättas till den maximala återstående tid (i antal år) som gäldenären får ta i anspråk för att fullt ut uppfylla sina kontraktsförpliktelser (kapitalbelopp, ränta och avgifter), där M ska vara minst 1 år.”.

- iv) Led i ska ersättas med följande:

”i) För institut som använder de metoder som avses i artikel 382a.1 a eller b för att beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk för transaktioner med en viss motpart, får M inte vara större än 1 i formeln i artikel 153.1 vid beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen för motpartsrisk för samma transaktioner, enligt vad som avses i artikel 92.4 a eller f, beroende på vad som är tillämpligt.”.

- v) Led j ska ersättas med följande:

”j) För rullande exponeringar ska M fastställas med användning av facilitetens maximala avtalsenliga slutdatum. Institutet ska inte använda återbetalningsdatumet för det aktuella utnyttjandet, om detta datum inte är facilitetens maximala slutdatum.”.

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska den inledande meningen ersättas med följande:

”Om dokumentationen ställer krav på daglig omprövning av marginalsäkerhet och daglig omvärdering och innehåller bestämmelser som tillåter snabb avveckling eller avräkning av säkerheter i händelse av fallissemang eller oförmåga att förnya marginalsäkerhet, ska M vara transaktionernas vägda genomsnittliga återstående löptid och M ska vara minst en dag för”.

ii) Andra stycket ska ändras på följande sätt:

– Led b ska ersättas med följande:

”b) Självavvecklande kortfristiga handelsfinansieringstransaktioner med anknytning till handel med varor eller tjänster, inklusive förvärvade företagsfordringar, med upp till ett års återstående löptid i enlighet med artikel 4.1.80.”.

– Följande led ska läggas till som led e:

”e) Utfärdade och bekräftade kortfristiga rembursar med en löptid på mindre än 1 år som är självavvecklande.”.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När det gäller exponeringar mot företag etablerade i unionen som inte är stora företag får instituten välja att för alla sådana exponeringar fastställa M i enlighet med punkt 1 i stället för att tillämpa punkt 2.”.

e) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. För att uttrycka det minsta antal dagar som avses i punkt 2 c–db och i punkt 3 i antal år ska det minsta antalet dagar divideras med 365,25.”.

(76) Artikel 163 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Endast vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för dessa exponeringar, särskilt vid tillämpning av artikel 154, artikel 157 och artikel 158.1, 158.5 och 158.10, får de PD-värden som används som indata i formler för riskvikter och förväntade förluster inte understiga följande:

a) För rullande QRRE-exponeringar, 0,1 %.

b) För hushållsexponeringar som inte är rullande QRRE-exponeringar, 0,05 %.”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När det gäller en exponering som omfattas av ett obetalt kreditriskskydd får ett institut som använder egna LGD-skattningar enligt artikel 143 för

jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd beakta det obetalda kreditriskskyddet i PD-värdet i enlighet med artikel 183.”.

(77) Artikel 164 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Institutet ska ta fram egna skattningar av LGD-värden med iakttagande av kraven i avsnitt 6 i detta kapitel och förutsatt att tillstånd beviljas av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 143. För utspädningsrisk för förvärvade fordringar ska ett LGD-värde på 100 % användas. Om ett institut kan bryta ned sina skattningar av förväntade förluster för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt, får institutet använda sin egen LGD-skattning.

2. Institut som använder egna LGD-skattningar enligt artikel 143 för jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd får beakta det obetalda kreditriskskyddet i LGD-värdet i enlighet med artikel 183.”.

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Endast vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för hushållsexponeringar, särskilt i enlighet med artikel 154.1, artikel 157 och artikel 158.1 och 158.10, får de LGD-värden som används som indata i formler för riskvikter och förväntade förluster inte understiga de indatagolv för LGD-värden som anges i tabell 2aa och i enlighet med punkterna 4a och 4b:

Tabell 2aa

LGD-indatagolv (LGD_{floor}) för hushållsexponeringar			
Exponering utan betalt kreditriskskydd ($LGD_{U-floor}$)		Exponering säkrad genom ett betalt kreditriskskydd ($LGD_{S-floor}$)	
Hushållsexponering som är säkrad genom bostadsegendom	Ej tillämpligt	Hushållsexponering som är säkrad genom bostadsegendom	5 %
QRRE	50 %	QRRE	Ej tillämpligt
Övrig hushållsexponering	30 %	Övrig hushållsexponering säkrad genom finansiell säkerhet	0 %
		Övrig hushållsexponering säkrad genom fordringar	10 %

		Övrig hushållsexponering säkrad genom bostadsegendom eller kommersiell fastighet	10 %
		Övrig hushållsexponering säkrad genom övriga fysiska säkerheter	15 %

”.

d) Följande punkter ska införas som punkterna 4a och 4b:

”4a. Vid tillämpning av punkt 4 gäller följande:

- LGD-indatagolv enligt tabell 2aa i punkt 4 ska tillämpas på exponeringar som är säkrade genom ett betalt kreditriskskydd när betalt kreditriskskydd får beaktas enligt detta kapitel.
- Utom när det gäller hushållsexponeringar som är säkrade genom bostadsegendom ska LGD-indatagolven enligt tabell 2aa i punkt 4 tillämpas på exponeringar som är helt säkrade genom betalt kreditriskskydd, om värdet av det betalda kreditriskskyddet, efter tillämpning av relevanta volatilitetsjusteringar i enlighet med artikel 230, minst motsvarar värdet av den underliggande exponeringen.
- Utom när det gäller hushållsexponeringar som är säkrade genom bostadsegendom ska det tillämpliga LGD-indatagolvet för en exponering som delvis är säkrad genom betalt kreditriskskydd beräknas i enlighet med den formel som anges i artikel 161.5.
- När det gäller hushållsexponeringar som är säkrade genom bostadsegendom ska det tillämpliga LGD-indatagolvet fastställas till 5 % oavsett nivån på den säkerhet som bostadsegendomen utgör.

4b. Om ett institut inte kan beakta effekten av att betalt kreditriskskydd säkrar en av exponeringarna inom denna typ av exponeringar i sina egna LGD-skattningar, ska institutet tillåtas att tillämpa formeln i artikel 230, med undantag för att variabeln LGDU i den formeln ska vara institutets egen LGD-skattning. I så fall ska betalt kreditriskskydd få beaktas i enlighet med kapitel 4 och de av institutets egna LGD-skattningar som används som LGDU ska beräknas på grundval av underliggande förlustdata exklusive eventuella återvinningar som härrör från detta betalda kreditriskskydd.”.

(78) I del tre avdelning II kapitel 3 avsnitt 4 ska underavsnitt 3 utgå.

(79) Artikel 166 ska ändras på följande sätt:

- Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen som inte är kontrakt enligt bilaga II ska beräknas med användning av antingen kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden eller kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden, i enlighet med punkterna 8a och 8b samt artikel 151.8.

Om de utnyttjade saldon för revolverande faciliteter har värdepapperiserats ska instituten säkerställa att de fortsätter att inneha den kapitalbas som krävs mot de outnyttjade saldon som är kopplade till värdepapperiseringen.

Ett institut som inte använder kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden ska beräkna exponeringsvärdet som det beviljade men outnyttjade beloppet multiplicerat med den berörda kreditkonverteringsfaktorn enligt schablonmetoden.

Ett institut som inte använder kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden ska beräkna exponeringsvärdet för outnyttjade kreditmöjligheter som det outnyttjade beloppet multiplicerat med en kreditkonverteringsfaktor enligt internmetoden.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 8a, 8b och 8c:

”8a. När det gäller en exponering där kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden inte används ska den tillämpliga kreditkonverteringsfaktorn vara den kreditkonverteringsfaktor enligt schablonmetoden som föreskrivs i kapitel 2 för samma typer av poster som anges i artikel 111. Det belopp på vilket kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden ska tillämpas ska vara det lägre av värdet på den outnyttjade beviljade låneramen och det värde som återspeglar eventuella begränsningar av facilitetens tillgänglighet, inbegripet förekomsten av en övre gräns för det potentiella lånebelopp som är kopplat till en gäldenärs rapporterade kassaflöde. Om en facilitet är begränsad på detta sätt ska institutet ha nöjaktiga förfaranden för övervakning och förvaltning av låneramen till stöd för denna begränsning.

8b. Med förbehåll för ett tillstånd från behöriga myndigheter ska institut som uppfyller kraven för att använda kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden i enlighet med avsnitt 6 använda dessa kreditkonverteringsfaktorer för exponeringar som härrör från outnyttjade revolverande kreditmöjligheter som behandlas enligt internmetoden, förutsatt att dessa exponeringar inte skulle omfattas av en kreditkonverteringsfaktor enligt schablonmetoden på 100 %. Kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden ska användas för

- a) alla övriga poster utanför balansräkningen, särskilt outnyttjade icke-revolverande kreditmöjligheter,
- b) exponeringar där minimikraven för att beräkna kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden enligt avsnitt 6 inte uppfylls av institutet eller där den behöriga myndigheten inte har tillåtit användning av kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden.

Vid tillämpning av denna artikel ska en kreditmöjlighet anses vara ”revolverande” när gäldenärer kan erhålla ett lån där de har flexibilitet att bestämma hur ofta medel ska tas ut och med vilka intervall, så att de kan utnyttja, återbetala och på nytt utnyttja förskottade lån. Avtal som tillåter

förskottsbetalningar och efterföljande utnyttjande på nytt av dessa förskottsbetalningar ska betraktas som revolverande.

8c. Endast vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för exponeringar till följd av revolverande kreditmöjligheter där kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden används, särskilt i enlighet med artikel 153.1, artikel 157 och artikel 158.1, 158.5 och 158.10, får det exponeringsvärde som används som indata i formler för riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förluster inte understiga summan av

- a) det utnyttjade beloppet av den revolverande kreditmöjligheten,
- b) 50 % av exponeringsbeloppet utanför balansräkningen för den återstående outnyttjade delen av den revolverande kreditmöjligheten beräknat med hjälp av den tillämpliga kreditkonverteringsfaktor enligt schablonmetoden som föreskrivs i artikel 111.

Summan av beloppen enligt leden a och b ska kallas ”indatagolvet för kreditkonverteringsfaktorer”.

- c) Punkt 10 ska utgå.

(80) Artikel 167 ska utgå.

(81) I artikel 169.3 ska följande stycke läggas till:

”EBA ska utfärda riktlinjer för hur man i praktiken ska tillämpa kraven på modellutformning, riskkvantifiering, validering och tillämpning av riskparametrar med hjälp av kontinuerliga eller mycket detaljerade riskklassskalor för varje riskparameter. Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(82) I artikel 170.4 ska led b ersättas med följande:

”b) Transaktionernas riskegenskaper, inbegripet i fråga om produkter, betalt kreditriskskydd, beaktat obetalt kreditriskskydd, mått på lånekvoter, säsongeffekter och förmånsrätt. Institutet ska särskilt beakta fall där samma säkerhet ställs för flera exponeringar. För varje riskklass där institutet skattar PD- och LGD-värden ska det analysera representativiteten hos faciliteternas ålder räknad från den tid som gått efter utgivningstidpunkten för PD-värden och den tid som gått efter fallissemanget för LGD-värden, i de uppgifter som används för att härleda skattningarna för institutets faktiska faciliteter.”.

(83) I artikel 171 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Riskklassificeringssystemen ska utformas på ett sådant sätt att idiosynkratiska eller branschspecifika förändringar är faktorer som kan leda till förflyttning från en riskklass till en annan. Dessutom ska konjunktoreffekter beaktas som en faktor som kan leda till förflyttning av gäldenärer och faciliteter från en riskklass till en annan.”.

(84) Artikel 172.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Den inledande meningen ska ersättas med följande:

”När det gäller exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker ska klassificeringen av exponeringar ske enligt följande kriterier:”.

- b) Led d ska ersättas med följande:

”d) Alla enskilda juridiska personer mot vilka institutet är exponerat ska bedömas individuellt.”.

c) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led d ska ett institut ha en lämplig policy för behandling av enskilda gäldenärskunder och grupper av kunder med inbördes anknytning. Denna policy ska ange ett förfarande för att identifiera specifik korrelationsrisk för varje juridisk person mot vilken institutet är exponerat. Transaktioner med motparter där specifik korrelationsrisk har identifierats ska behandlas olika vid beräkningen av deras exponeringsvärde.”.

(85) Artikel 173 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska den inledande meningen ersättas med följande:

”När det gäller exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker ska riskklassificeringen uppfylla följande krav:”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger de behöriga myndigheternas metoder för att utvärdera integriteten i riskklassificeringen och riskbedömningens regelmässighet och oberoende.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(86) Artikel 174 ska ändras på följande sätt:

a) Den inledande meningen ska ersättas med följande:

”Institut ska använda statistiska och andra matematiska metoder (*modeller*) för att hänföra exponeringar till olika riskklasser för gäldenärer eller faciliteter, för vilka följande krav ska uppfyllas:”.

b) Led a ska ersättas med följande:

”a) Modellen ska ha god prognosförmåga och användningen av modellen får inte leda till att kapitalkraven förvrängs.”.

c) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led a ska de ingående variablerna utgöra en rimlig och ändamålsenlig grund för de resulterande prognoserna. Modellen får inte ha några väsentliga systematiska fel. Det ska finnas ett funktionellt samband mellan indata till och utdata från modellen, vilket vid behov kan fastställas genom expertbedömning.”.

(87) Artikel 176 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska den inledande meningen ersättas med följande:

”När det gäller exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker ska instituten samla in och lagra data om följande:”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När det gäller exponeringar för vilka detta kapitel tillåter beräkning av egna skattningar av LGD-värden eller kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden, men där instituten inte använder egna skattningar av LGD-värden eller kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden, ska instituten samla in och lagra data om jämförelser mellan realiserade LGD-värden och de värden som anges i artikel 161.1 samt mellan realiserade kreditkonverteringsfaktorer och kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden enligt artikel 166.8a.”.

(88) Artikel 177.3 ska utgå.

(89) Artikel 178 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”En gäldenärs eller facilitets fallissemang”.

b) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) Någon av gäldenärens väsentliga kreditförpliktelser gentemot institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag är förfallen till betalning sedan mer än 90 dagar.”.

c) I punkt 3 ska led d ersättas med följande:

”d) Institutet går med på en framtvingad omförhandling av kreditförpliktelsen, där en sådan omförhandling sannolikt leder till en minskad finansiell förpliktelse genom en betydande eftergift eller uppskjuten betalning av kapitalbelopp, räntor eller, i relevanta fall, avgifter. En framtvingad omförhandling ska anses ha ägt rum när anståndsåtgärder enligt artikel 47b har beviljats gäldenären.”.

(90) Artikel 180 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Den inledande meningen ska ersättas med följande:

”Vid kvantifiering av de riskparametrar som är knutna till olika riskklasser ska instituten iaktta följande särskilda krav för PD-estimering i samband med exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker:”.

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) Oavsett om institutet använder externa, interna eller sammanställda datakällor eller en kombination av dessa för sina PD-estimat, ska den underliggande observationsperiodens längd vara minst fem år för åtminstone en källa.”.

iii) Följande led ska läggas till som led i:

”i) Oberoende av vilken metod som används för att estimerar PD ska instituten estimerar ett PD-värde för varje riskklass baserat på den historiska genomsnittliga ettåriga fallissemangskvoten som ett enkelt medelvärde baserat på antalet gäldenärer (viktat antal), och andra metoder, inklusive exponeringsvägda medelvärden, ska inte tillåtas.”.

iv) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led h och om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa data är relevanta, ska denna längre period användas. Uppgifterna ska innefatta en representativ blandning av bra och dåliga år som är relevanta för typen av exponeringar. Förutsatt att de får tillåtelse från behöriga myndigheter får de institut som inte har fått tillstånd av behörig myndighet i enlighet med artikel 143 att använda egna estimat av LGD eller konverteringsfaktorer använda relevanta data för en period på två år, när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta data för en period på fem år.”.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Institutet ska estimerar PD-värden per riskklass för gäldenärer eller faciliteter utifrån långfristiga medelvärden av ettåriga fallissemangskvoter, och andelen fallissemang ska beräknas på facilitetsnivå endast om definitionen av fallissemang tillämpas på enskild kreditfacilitetsnivå i enlighet med artikel 178.1 andra stycket.”.

ii) Led e ska ersättas med följande:

”e) Oavsett om institutet använder externa, interna eller sammanställda datakällor eller en kombination av dessa för sina PD-estimat, ska den underliggande observationsperiodens längd vara minst fem år för åtminstone en källa.”.

iii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led e och om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa data är relevanta, ska denna längre period användas. Uppgifterna ska innefatta en representativ blandning av bra och dåliga år sett till konjunkturcykeln som är relevant för typen av exponeringar. PD ska baseras på den observerade historiska genomsnittliga ettåriga fallissemangskvoten. Förutsatt att institutet får tillstånd från de behöriga myndigheterna, får de använda relevanta data för en period på två år, när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta data för en period på fem år.”.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder enligt vilka de behöriga myndigheterna ska bedöma ett instituts metod för PD-estimering i enlighet med artikel 143.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(91) Artikel 181 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Leden c–g ska ersättas med följande:
- ”c) Ett institut ska beakta omfattningen av eventuella beroenden mellan, å ena sidan, gäldenärens risk och, å andra sidan, risken för betalt kreditriskskydd, med undantag för ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen av lån och insättningar, eller dess tillhandahållare av kreditriskskydd.
- d) Valutaobalanser mellan den underliggande förpliktelsen och det betalda kreditriskskyddet, med undantag för ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen av lån och insättningar, ska behandlas konservativt vid institutets bedömning av LGD.
- e) I den mån LGD-estimatet beaktar förekomsten av betalt kreditriskskydd, med undantag för ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen av lån och insättningar, ska dessa estimat inte enbart baseras på det betalda kreditriskskyddets uppskattade marknadsvärde.
- f) I den mån LGD-estimatet beaktar förekomsten av betalt kreditriskskydd, med undantag för ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen av lån och insättningar, ska instituten upprätta interna krav för förvaltning av och rättslig förutsebarhet och riskhantering för det betalda kreditriskskyddet, och dessa krav ska vara generellt förenliga med dem som anges i kapitel 4 avsnitt 3.
- g) I den mån ett institut beaktar betalt kreditriskskydd, med undantag för ramavtal om nettning och nettning inom balansräkningen av lån och insättningar, vid fastställandet av exponeringsvärdet för motpartsrisk i enlighet med kapitel 6 avsnitt 5 eller 6, ska eventuella belopp som förväntas återvinnas genom detta betalda kreditriskskydd inte beaktas i LGD-estimatet.”.
- ii) Led i ska ersättas med följande:
- ”i) I den mån avgifter för sena betalningar som åläggs gäldenären före tidpunkten för fallissemang har kapitaliserats i institutets resultaträkning ska de läggas till institutets mått på exponeringar och förluster.”.
- iii) Följande led ska läggas till som led k:
- ”k) Ytterligare utnyttjanden efter fallissemang ska beaktas i LGD.”.
- iv) Följande stycken ska läggas till:
- ”Vid tillämpning av led a ska instituten på lämpligt sätt beakta de återvinningar som realiserar under de berörda återvinningsprocesserna från alla former av betalt kreditriskskydd och från obetalt kreditriskskydd som inte omfattas av definitionen i artikel 142.10.
- Vid tillämpning av led c ska fall där det föreligger en betydande grad av beroende behandlas på ett konservativt sätt.
- Vid tillämpning av led e ska LGD-estimatet beakta effekten av att institutet kanske inte omgående kan förfoga över sina säkerheter och realisera dem.”.
- b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) I första stycket ska led b utgå.
 - ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”När det gäller hushållsexponeringar ska LGD-estimaterna baseras på minst fem års data. Förutsatt att instituten får tillstånd från de behöriga myndigheterna, får de använda relevanta data för en period på två år, när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills berörda data omfattar en period på fem år.”.
 - c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för att klargöra behandlingen av alla former av betalt och obetalt kreditriskskydd vid tillämpning av punkt 1 a och vid tillämpning av LGD-parametrarna.”.
- (92) Artikel 182 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Institutens kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden ska återspegla möjligheten att gäldenären gör ytterligare utnyttjanden fram till den tidpunkt då en händelse som utlöser fallissemang inträffar. Kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden ska innefatta en större försiktighetsmarginal, om en starkare positiv korrelation rimligtvis kan förväntas mellan förekomsten av fallissemang och konverteringsfaktorns storlek.”.
 - ii) Följande led ska läggas till som leden g och h:

”g) Institutet ska utveckla kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden på grundval av en fast tidshorisont på tolv månader. För detta ändamål ska för varje observation i referensdatamängden fallissemang utfallet kopplas till relevanta gäldenärs- och facilitetsegenskaper vid ett fast referensdatum definierat som tolv månader före fallissemangsdagen.

h) Institutens kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden ska baseras på referensdata som återspeglar egenskaperna hos gäldenärer, faciliteter och bankhanteringsmetoder för de exponeringar på vilka estimaterna tillämpas.”.
 - iii) Följande stycken ska läggas till:

”Vid tillämpning av led c ska kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden innefatta en större försiktighetsmarginal, om en starkare positiv korrelation rimligtvis kan förväntas mellan förekomsten av fallissemang och konverteringsfaktorns storlek.

Vid tillämpning av led g ska för varje observation i referensdatamängden fallissemang utfallet kopplas till relevanta gäldenärs- och facilitetsegenskaper vid ett fast referensdatum som fastställs till tolv månader före fallissemangsdagen.

Vid tillämpning av led h ska de kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden som tillämpas på specifika exponeringar inte baseras på

data som blandar effekterna av olika egenskaper eller data från exponeringar med olika riskegenskaper. Kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden ska baseras på lämpligt homogena segment. För detta ändamål får följande metoder inte användas:

- a) Att underliggande data för små och medelstora företag/företag på mellanmarknaden tillämpas på större företagsgäldenärer.
- b) Att data från kreditmöjligheter med ”liten” tillgänglighet i form av outnyttjade limiter tillämpas på faciliteter med ”stor” tillgänglighet i form av outnyttjade limiter.
- c) Att data från försumliga gäldenärer eller gäldenärer som spärrats mot ytterligare kreditutnyttjande på referensdatumet tillämpas på gäldenärer utan känd försumlighet eller berörda begränsningar.
- d) Att data som har påverkats av förändringar i gäldenärernas mix av låneprodukter och andra kreditrelaterade produkter under observationsperioden används, såvida inte effekterna av en ändrad produktmix effektivt har rensats från dessa data.

Vid tillämpning av fjärde stycket d ska instituten för de behöriga myndigheterna visa att de har en ingående förståelse för hur förändringar i kunders produktmix påverkar referensdatamängderna för exponeringar och tillhörande estimeringar av kreditkonverteringsfaktorer, och att effekten är oväsentlig eller har reducerats effektivt inom ramen för deras estimeringsprocess. I detta avseende ska följande inte anses vara lämpligt:

- a) Att fastställa golv för kreditkonverteringsfaktorer eller observationer av exponeringsvärden.
- b) Att använda estimat på gäldenärnivå som inte helt täcker de relevanta produktomvandlingsalternativen eller som på ett olämpligt sätt kombinerar produkter med mycket olika egenskaper.
- c) Att justera enbart väsentliga observationer som påverkas av produktomvandling.
- d) Att utesluta observationer som påverkas av omvandling av produktprofiler.”.

b) I punkt 3 ska första stycket utgå.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för att specificera de metoder som instituten ska tillämpa för att estimerar kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2026.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(93) Artikel 183 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Krav för bedömning av effekter av obetalt kreditriskskydd på exponeringar mot företag, nationella regeringar och centralbanker när egna LGD-estimat används samt för hushållsexponeringar”.

b) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Garantin ska dokumenteras skriftligt, vara oåterkallelig och omöjlig att ändra från garantigivarens sida, gälla till dess att förpliktelsen är fullständigt återbetald upp till garantins belopp och inom dess giltighetstid och vara rättsligt bindande i förhållande till garantigivaren i en jurisdiktion där garantigivaren förfogar över tillgångar som kan pantsättas och användas för att verkställa en dom.”.

ii) Följande led ska läggas till som leden d och e:

”d) Garantin ska vara villkorslös.

e) Kreditderivat på första förfall får beaktas som godtagbart obetalt kreditriskskydd, men kreditderivat på andra förfall eller mer generellt på n:te förfall får inte beaktas som godtagbart obetalt kreditriskskydd.”.

iii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led d avses med *villkorslös garanti* en garanti där kreditriskskyddsavtalet inte innehåller någon klausul vars fullgörande ligger utanför det utlånande institutets direkta kontroll och som skulle kunna förhindra garantigivaren från att bli skyldig att betala i tid, om den ursprungliga gäldenären inte fullgör förfallna betalningar. En klausul i kreditriskskyddsavtalet som föreskriver att en bristfällig due diligence-granskning eller ett bedrägeri från det utlånande institutets sida annullerar eller minskar omfattningen av den garanti som garantigivaren erbjuder ska inte innebära att garantin betraktas som villkorslös. Ett kreditriskskyddsavtal som i händelse av ett bedrägeri från gäldenärens sida kan annulleras eller vars omfattning i fråga om kreditriskskydd kan minskas, ska inte betraktas som villkorslöst.

Garantier där garantigivarens betalning är beroende av att det utlånande institutet först måste kräva gäldenären och som bara täcker de förluster som återstår efter det att instituten har slutfört uppgörelseprocessen ska betraktas som villkorslösa.”.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 1a:

”1a. Institutet får beakta obetalt kreditriskskydd genom att använda antingen modellprocessen för justering av PD/LGD-värden, i enlighet med denna artikel och med förbehåll för det krav som anges i punkt 4, eller den metod för ersättning av riskparametrar enligt den avancerade internmetoden som avses i artikel 236a och med förbehåll för godtagbarhetskraven i kapitel 4. Institutet bör ha tydliga riktlinjer för att bedöma effekterna av obetalt kreditriskskydd på riskparametrar. Institutens riktlinjer ska vara förenliga med deras interna riskhanteringspraxis och ska uppfylla kraven i denna artikel. Dessa riktlinjer ska tydligt ange vilken av de specifika metoder som beskrivs i detta stycke som används för respektive riskklassificeringssystem, och instituten ska tillämpa dessa riktlinjer konsekvent över tiden.”.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om ett institut beaktar obetalt kreditriskskydd genom modellprocessen för justering av PD/LGD-värden ska den täckta delen av den underliggande exponeringen inte åsättas en riskvikt som skulle vara lägre än riskviktsgolvet för tillhandahållare av kreditriskskydd. För detta ändamål ska riskviktsgolvet för tillhandahållare av kreditriskskydd beräknas med samma PD-värde, samma LGD-värde och samma riskviktsfunktion som de som används för jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet enligt artikel 236a.”.

e) Punkt 6 ska utgå.

(94) I del tre avdelning II kapitel 3 avsnitt 6 ska underavsnitt 4 utgå.

(95) I artikel 192 ska följande punkter läggas till som punkterna 5–8:

”5. metod för ersättning av riskvikt enligt schablonmetoden: substitution, i enlighet med artikel 235, av den underliggande exponeringens riskvikt med den riskvikt som är tillämplig enligt schablonmetoden för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet.

6. metod för ersättning av riskvikt enligt internmetoden: substitution, i enlighet med artikel 235a, av den underliggande exponeringens riskvikt med den riskvikt som är tillämplig enligt schablonmetoden för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet.

7. metod för ersättning av riskparametrar enligt den grundläggande internmetoden: substitution, i enlighet med artikel 236, av både PD- och LGD-riskparametrarna för den underliggande exponeringen med de motsvarande PD- och LGD-värden som utan användning av egna LGD-estimat skulle åsättas enligt internmetoden för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet.

8. metod för ersättning av riskparametrar enligt den avancerade internmetoden: substitution, i enlighet med artikel 236a, av både PD- och LGD-riskparametrarna för den underliggande exponeringen med de motsvarande PD- och LGD-värden som med användning av egna LGD-estimat skulle åsättas enligt internmetoden för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet.”.

(96) I artikel 193 ska följande punkt läggas till som punkt 7:

”7. Säkerheter som uppfyller alla godtagbarhetskrav som anges i detta kapitel får erkännas som sådana även för exponeringar i samband med utnyttjade faciliteter. Om utnyttjandet av en facilitet är villkorat av ett föregående eller samtidigt köp eller mottagande av säkerhet i den utsträckning som institutet har intresse av säkerheten när faciliteten väl har utnyttjats, så att institutet inte har något intresse av säkerheten i den utsträckning faciliteten inte utnyttjas, får en sådan säkerhet erkännas för den exponering som härrör från den utnyttjade faciliteten.”.

(97) Artikel 194.10 ska utgå.

(98) I artikel 197 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Leden b–e ska ersättas med följande:

”b) Räntebärande värdepapper som uppfyller samtliga följande villkor:

i) De räntebärande värdepapperen har emitterats av nationella regeringar eller centralbanker.

- ii) De räntebärande värdepapperen har en kreditvärdering som utförts av ett externt kreditvärderingsinstitut eller ett exportkreditorgan och som
 - har erkänts som godtagbar enligt kapitel 2,
 - enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 1, 2, 3 eller 4 enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker enligt kapitel 2.
 - c) Räntebärande värdepapper som uppfyller samtliga följande villkor:
 - i) De räntebärande värdepapperen har emitteras av institut.
 - ii) De räntebärande värdepapperen har en kreditvärdering som utförts av ett externt kreditvärderingsinstitut och som
 - har erkänts som godtagbar enligt kapitel 2,
 - enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditkvalitetssteg 1, 2 eller 3 enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt kapitel 2.
 - d) Räntebärande värdepapper som uppfyller samtliga följande villkor:
 - i) De räntebärande värdepapperen har emitteras av andra enheter.
 - ii) De räntebärande värdepapperen har en kreditvärdering som utförts av ett externt kreditvärderingsinstitut och som uppfyller samtliga följande villkor:
 - Det externa kreditvärderingsinstitutet har erkänts som godtagbart enligt kapitel 2.
 - Enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditvärderingen kreditkvalitetssteg 1, 2 eller 3 enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot institut enligt kapitel 2.
 - e) Räntebärande värdepapper som har en kortfristig kreditvärdering som utförts av ett externt kreditvärderingsinstitut och som uppfyller samtliga följande villkor:
 - i) Det externa kreditvärderingsinstitutet har erkänts som godtagbart enligt kapitel 2.
 - ii) Enligt EBA:s bedömning motsvarar kreditvärderingen kreditkvalitetssteg 1, 2 eller 3 enligt reglerna för riskvägning av kortfristiga exponeringar enligt kapitel 2.”.
 - b) Led g ska ersättas med följande:
 - ”g) Omyntat guld.”.
- (99) Artikel 199 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Bostadsegendom som är eller kommer att bli bebodd eller uthyrd av ägaren eller, när det gäller privata investeringsbolag, av den faktiska förmånstagaren, och kommersiella fastigheter, inbegripet kontor och andra kommersiella lokaler, får användas som godtagbar säkerhet av instituten, såvida inte annat anges i artikel 124.7 och under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Egendomens värde påverkas inte i väsentlig mån av gäldenärens kreditkvalitet.
- b) Låntagarens risk påverkas inte i väsentlig mån av den underliggande egendomens eller det underliggande projektets resultat, utan av låntagarens underliggande kapacitet att återbetala skulden från andra källor, vilket innebär att återbetalningen av krediten inte i väsentlig mån är beroende av de kassaflöden som genereras av den underliggande egendom som ställts som säkerhet.

Vid tillämpning av led a får instituten utesluta situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens fullgörande. ”.

- b) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) Förlusterna på lån mot säkerhet i form av bostadsegendom upp till 55 % av det värde som fastställs i enlighet med artikel 229 överstiger inte 0,3 % av de utestående lån för vilka säkerhet ställts i form av bostadsegendom under ett visst år, såvida inte annat föreskrivs i artikel 124.7.”.

- c) I punkt 4 ska led a ersättas med följande:

”a) Förlusterna på lån mot säkerhet i form av kommersiell fastighet upp till 55 % av det värde som fastställs i enlighet med artikel 229 överstiger inte 0,3 % av de utestående lån för vilka säkerhet ställts i form av kommersiell fastighet under ett visst år, såvida inte annat föreskrivs i artikel 124.7.”.

- d) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

”Om ett offentligt utvecklingskreditinstitut enligt definitionen i artikel 429a.2 utfärdar ett subventionerat lån enligt definitionen i artikel 429a.3 till ett annat institut, eller till ett finansiellt institut som är auktoriserat att bedriva sådan verksamhet som avses i punkterna 2 eller 3 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU och som uppfyller villkoren i artikel 119.5 i denna förordning, och om det andra institutet eller finansiella institutet direkt eller indirekt på pass through-basis vidarebefordrar det subventionerade lånet till en slutlig gäldenär och överlåter fordran från det subventionerade lånet som säkerhet till det offentliga utvecklingskreditinstitutet, får det offentliga utvecklingskreditinstitutet använda den överlåtna fordran som godtagbar säkerhet, oberoende av den överlåtna fordrans ursprungliga löptid.”.

- e) I punkt 6 ska första stycket d ersättas med följande:

”d) Institutet visar att den realiserade avkastningen från säkerheten inte understiger 70 % av säkerhetens värde vid minst 90 % av alla avvecklingar av säkerheter av ett visst slag. Om det finns en betydande volatilitet i marknadspriserna, ska institutet på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt visa att dess värdering av säkerheten är tillräckligt försiktig.”.

- (100) Artikel 201 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Led d ska ersättas med följande:

” d) Internationella organisationer som åsätts en riskvikt på 0 % i enlighet med artikel 118.”.

ii) Följande led ska införas som led fa:

”fa) Reglerade enheter i den finansiella sektorn.”.

iii) Led g ska ersättas med följande:

”g) Om kreditriskskyddet inte tillhandahålls för en värdepapperiseringsexponering, andra företag som har en kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut, inbegripet moderföretag, dotterföretag eller närstående enheter till gäldenären, om dessa moderföretag, dotterföretag eller närstående enheter har en lägre riskvikt än gäldenärens riskvikt.”.

iv) Följande led ska införas som led ga:

”ga) Om kreditriskskyddet tillhandahålls för en värdepapperiseringsexponering, andra företag som har en kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut motsvarande kreditkvalitetssteg 1, 2 eller 3 och som hade en kreditvärdering motsvarande kreditkvalitetssteg 1 eller 2 vid den tidpunkt då kreditriskskyddet tillhandahölls, inbegripet moderföretag, dotterföretag och närstående enheter till gäldenären, om dessa moderföretag, dotterföretag eller närstående enheter har en lägre riskvikt än gäldenärens riskvikt.”.

v) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led fa avses med *reglerad enhet i den finansiella sektorn* en enhet i den finansiella sektorn som uppfyller villkoret i artikel 142.1.4 b.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Utöver de tillhandahållare av kreditriskskydd som förtecknas i punkt 1 ska företag som är internt klassificerade av institutet i enlighet med kapitel 3 avsnitt 6 vara godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd om institutet behandlar dessa företag enligt internmetoden.”.

(101) Artikel 202 ska utgå.

(102) I artikel 204 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Kreditderivat på första förfall och alla andra kreditderivat på n:te förfall ska inte utgöra godtagbara former av obetalt kreditriskskydd enligt detta kapitel.

Riskvägda exponeringsbelopp ska beräknas för kreditderivat på första förfall. För detta ändamål ska riskvikterna för de underliggande tillgångar som ingår i korgen aggregeras upp till högst 1 250 % och multipliceras med det nominella beloppet för det skydd som kreditderivatet ger, för att få fram det riskvägda exponeringsbeloppet för exponeringen i samband med det derivatet.

För kreditderivat på andra förfall ska behandlingen vara identisk, förutom att vid aggregering av riskvikterna ska den underliggande tillgång som har det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet undantas från beräkningen. En sådan behandling ska också gälla kreditderivat på n:te förfall, för vilka n-1-tillgångarna med de lägsta riskvägda exponeringsbeloppen ska undantas från beräkningen.”.

(103) Artikel 208 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:
- i) I led b ska följande meningar läggas till:
”Fastighetens värde får inte överstiga det genomsnittliga värde som uppmätts för denna fastighet eller för en jämförbar fastighet under de senaste tre åren när det gäller kommersiella fastigheter, och under de senaste sex åren när det gäller bostadsegendom. Modifieringar av fastigheten som förbättrar byggnadens eller bostadsenhetens energieffektivitet ska anses otvetydigt öka dess värde.”.
 - ii) Andra stycket ska utgå.
- b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:
- ”3a. I enlighet med punkt 3 och med förbehåll för de behöriga myndigheternas godkännande får instituten genomföra värderingen och omvärderingen av fastighetens värde med hjälp av avancerade statistiska eller andra matematiska metoder (*modeller*) som utvecklats oberoende av kreditbeslutsprocessen, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
- a) Institutet anger i sina riktlinjer och förfaranden kriterierna för att använda modeller för att värdera, omvärdera och övervaka säkerhetens värde. Dessa riktlinjer och förfaranden ska beakta sådana modellers dokumenterade resultat, fastighetsspecifika variabler som beaktats, användningen av minsta tillgängliga och korrekta information samt modellernas osäkerhet.
 - b) Institutet säkerställer att de modeller som används är
 - i) fastighets- och platsspecifika på en tillräckligt detaljerad nivå,
 - ii) giltiga och korrekta, och föremål för robusta och regelbundna utfallstester mot faktiska observerade transaktionspriser,
 - iii) baserade på ett tillräckligt stort och representativt urval, utifrån observerade transaktionspriser,
 - iv) baserade på aktuella uppgifter av hög kvalitet.
 - c) Institutet är ytterst ansvariga för modellernas lämplighet och resultat, den värderingsman som avses i punkt 3 b ansvarar för den värdering som görs med hjälp av modellerna och instituten förstår metodik, indata och antaganden för de modeller som används.
 - d) Institutet säkerställer att dokumentationen av modellerna är aktuell.
 - e) Institutet har inrättat lämpliga it-processer, it-system och it-kapaciteter och har tillräckliga och korrekta uppgifter för modellbaserad värdering eller omvärdering av säkerheter.
 - f) Modellernas skattningar valideras på ett oberoende sätt och valideringsprocessen är allmänt förenlig med principerna i artikel 185, och den oberoende värderingsman som avses i punkt 3 b ansvarar för de slutliga värden som institutet använder vid tillämpning av detta kapitel.”.
- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Den fasta egendom som tas som säkerhet ska vara tillräckligt försäkrad mot skaderisker och instituten ska ha infört förfaranden för att övervaka att försäkringen är tillräcklig.”.

(104) I artikel 210 ska följande stycke läggas till:

”Om allmänna säkerhetsavtal eller andra former av företagsinteckningar ger det utlåande institutet en registrerad fordran på ett företags tillgångar och om fordran omfattar både tillgångar som inte är godtagbara som säkerhet enligt internmetoden och tillgångar som är godtagbara som säkerhet enligt internmetoden, får institutet erkänna dessa sistnämnda tillgångar som godtagbart betalt kreditriskskydd. I så fall ska detta erkännande villkoras av att dessa tillgångar uppfyller kraven för godtagbarhet av säkerheter enligt internmetoden enligt detta kapitel.”.

(105) Artikel 213.1 ska ersättas med följande:

”1. Om inte annat följer av artikel 214.1, ska följande villkor vara uppfyllda för att kreditriskskydd som härrör från en garanti eller ett kreditderivat ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd:

- a) Kreditriskskyddet ska vara direkt.
- b) Kreditriskskyddets omfattning ska vara klart angiven och obestriddig.
- c) Kreditriskskyddsavtalet ska inte innehålla någon klausul vars uppfyllande ligger utanför det utlåande institutets direkta kontroll, och som
 - i) skulle göra det möjligt för tillhandahållaren av kreditriskskyddet att ensidigt annullera eller ändra kreditriskskyddet,
 - ii) skulle öka kreditriskskyddets faktiska kostnader till följd av att en skyddad exponering får sämre kreditkvalitet,
 - iii) skulle kunna befria tillhandahållaren av skyddet från skyldigheten att betala vid läglig tidpunkt, om den ursprungliga gäldenären inte fullgör förfallna betalningar eller om leasingkontraktet har löpt ut i samband med erkännande av garanterat restvärde enligt artiklarna 134.7 och 166.4,
 - iv) skulle kunna göra det möjligt för tillhandahållaren av skyddet att minska kreditriskskyddets löptid.
- d) Kreditriskskyddsavtalet ska ha rättsverkan och vara verkställbart i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då kreditavtalet ingås.

Vid tillämpning av led c ska en klausul i kreditriskskyddsavtalet som föreskriver att en bristfällig due diligence-granskning eller ett bedrägeri från det utlåande institutets sida annullerar eller minskar omfattningen av det kreditriskskydd som garantigivaren erbjuder inte hindra detta kreditriskskydd från att vara godtagbart. Ett kreditriskskyddsavtal som i händelse av ett bedrägeri från gäldenärens sida kan annulleras eller vars omfattning i fråga om kreditriskskydd kan minskas, ska inte anses uppfylla dessa krav.

Vid tillämpning av led c får tillhandahållaren av skyddet göra en engångsbetalning av alla fordringar inom ramen för fordran eller åta sig de framtida betalningsförpliktelser för gäldenären som omfattas av kreditriskskyddsavtalet.”.

(106) Artikel 215 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Om gäldenären fallerar eller underlåter att betala så att garantin utlöses har det utlånande institutet rätt att vid läglig tidpunkt kräva garantigivaren på förfallna belopp enligt den fordran avseende vilken skyddet tillhandahållits.”.

- ii) Följande stycken ska läggas till:

”Garantigivarens betalning ska inte vara underordnad det faktum att det utlånande institutet först måste kräva gäldenären.

När det gäller ett obetalt kreditriskskydd som innefattar hypotekslån, behöver kraven i artikel 213.1 c iii och i första stycket i detta led uppfyllas först inom 24 månader.”.

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När det gäller garantier som tillhandahålls i samband med ömsesidiga garantisystem eller tillhandahålls av eller skyddas av en motgaranti från sådana enheter som förtecknas i artikel 214.2, ska kraven i punkt 1 a i denna artikel och i artikel 213.1 c iii anses vara uppfyllda om ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Om gäldenären fallerar eller om den ursprunglige gäldenären underlåter att göra förfallna betalningar, har det utlånande institutet rätt att från garantigivaren vid läglig tidpunkt erhålla en preliminär betalning, som uppfyller båda följande villkor:
 - i) Den preliminära betalningen utgör en robust skattning av den ekonomiska förlust som sannolikt åsamkas det utlånande institutet, däribland förluster till följd av uteblivna räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra.
 - ii) Den preliminära betalningen står i proportion till garantins täckning.
- b) Det utlånande institutet kan på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt visa att en sådan behandling rättfärdigas av garantins effekter, som även ska täcka förluster till följd av uteblivna räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra.”.

- (107) I artikel 216 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Genom undantag från punkt 1 ska, för en företagsexponering som omfattas av ett kreditderivat, den kredithändelse som avses i led a iii i den punkten inte behöva specificeras i derivatkontraktet, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) En omröstning där 100 % röstar för krävs för att ändra löptids-, kapitalbelopps-, kupong-, valuta- eller förmånsrättsstatus för den underliggande företagsexponeringen.
- b) Den rättsliga hemvist där företagsexponeringen regleras har en väletablerad konkurslagstiftning som gör det möjligt för ett företag att omorganisera och omstrukturera sig och föreskriver en ordnad avveckling av borgenärsfordringar.

Om villkoren i leden a och b inte är uppfyllda, får kreditriskskyddet ändå anses vara godtagbart, med förbehåll för en minskning av värdet i enlighet med artikel 233.2.”.

(108) Artikel 217 ska utgå.

(109) Artikel 219 ska ersättas med följande:

”Artikel 219

Nettning inom balansräkningen

Utlåning till och inlåning hos det utlånande institutet som är föremål för nettning inom balansräkningen ska av det institutet behandlas som kontant säkerhet vid beräkning av effekten av betalt kreditriskskydd för denna utlåning till och inlåning hos det utlånande institutet som är föremål för nettning inom balansräkningen.”.

(110) Artikel 220 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Användning av metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar vid ramavtal om nettning”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institut som beräknar det fullständigt justerade exponeringsvärdet (E^*) för de exponeringar som omfattas av ett godtagbart ramavtal om nettning som omfattar transaktioner för värdepappersfinansiering eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner ska beräkna de volatilitetsjusteringar som de behöver tillämpa med hjälp av den metod för schabloniserade volatilitetsjusteringar som anges i artiklarna 223–227 avseende den fullständiga metoden för finansiella säkerheter.”.

c) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) tillämpa det värde av volatilitetsjusteringen eller, i relevanta fall, det absoluta värde av volatilitetsjusteringen som är lämpligt för en viss grupp av värdepapper eller för en viss typ av råvaror, på det absoluta värdet av den positiva eller negativa nettopositionen i värdepapperen i den gruppen av värdepapper eller på råvarorna av denna typ av råvaror,”.

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Institutet ska beräkna E^* enligt följande formel:

$$E^* = \max \left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}} \right)$$

där

i = det index som anger alla separata värdepapper, råvaror eller kontantpositioner enligt avtalet som antingen lånas ut, säljs med ett återköpsavtal eller ställs som säkerhet av institutet till motparten,

j = det index som anger alla separata värdepapper, råvaror eller kontantpositioner enligt avtalet som antingen lånas, köps med ett återförsäljningsavtal eller innehas av institutet,

k = det index som anger alla separata valutor i vilka värdepapper, råvaror eller kontantpositioner enligt avtalet är noterade,

E_i = exponeringsvärdet för ett visst värdepapper eller en viss råvara eller kontantposition i , som antingen lånas ut, säljs med ett återköpsavtal eller ställs som säkerhet till motparten enligt det avtal som skulle gälla i avsaknad av kreditriskskydd, om instituten beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen i enlighet med kapitel 2 eller kapitel 3, beroende på vad som är tillämpligt,

C_j = värdet av ett visst värdepapper eller en viss råvara eller kontantposition j som enligt avtalet antingen lånas, köps med ett återförsäljningsavtal eller innehas av institutet,

E_k^{fx} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en viss valuta k , annan än avtalets avvecklingsvaluta, vilken beräknats i enlighet med punkt 2 b,

H_k^{fx} = volatilitetsjustering för valutakursen avseende valuta k ,

E_{net} = avtalets nettoexponering, beräknad enligt följande:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

där

l = det index som anger alla distinkta grupper av samma värdepapper och alla distinkta typer av samma råvaror enligt avtalet,

E_l^{sec} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en viss grupp av värdepapper l , eller en viss typ av råvaror l , enligt avtalet, beräknad i enlighet med punkt 2 a,

H_l^{sec} = den volatilitetsjustering som är tillämplig för en viss grupp av värdepapper l , eller en viss typ av råvaror l , fastställd i enlighet med punkt 2 c. Tecknet för H_l^{sec} ska fastställas enligt följande:

- Det ska ha ett positivt tecken om gruppen av värdepapper l lånas ut, säljs med ett återköpsavtal eller är föremål för transaktioner på ett sätt som liknar antingen värdepappersutlåning eller en repa.
- Det ska ha ett negativt tecken om gruppen av värdepapper l lånas in, köps med ett återförsäljningsavtal eller är föremål för transaktioner på ett sätt som liknar antingen värdepappersinlåning eller en omvänd repa.

N = det totala antalet distinkta grupper av samma värdepapper och distinkta typer av samma råvaror enligt avtalet. Vid denna beräkning ska de grupper och typer E_l^{sec} för vilka $|E_l^{sec}|$ är mindre än $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{sec}|)$ inte räknas.

E_{gross} = avtalets bruttoexponering, beräknad enligt följande:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|.$$

(111) Artikel 221 ska ändras på följande sätt:

- Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för transaktioner för värdepappersfinansiering eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner än derivattransaktioner som omfattas

av ett godtagbart ramavtal om nettnings som uppfyller kraven i kapitel 6 avsnitt 7 får ett institut beräkna det fullständigt justerade exponeringsvärdet (E*) i avtalet med användning av metoden med interna modeller, förutsatt att institutet uppfyller villkoren i punkt 2.

2. Ett institut får använda metoden med interna modeller om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet använder den metoden endast för exponeringar för vilka de riskvägda exponeringsbeloppen beräknas enligt den internmetod som anges i kapitel 3.
- b) Institutet har fått tillstånd att använda den metoden av sina behöriga myndigheter.

3. Ett institut som använder en metod med interna modeller ska göra detta för alla motparter och värdepapper, med undantag av mindre väsentliga portföljer för vilka institutet får använda metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar enligt artikel 220.”.

- b) Punkt 8 ska utgå.

(112) Artikel 223 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) För poster utanför balansräkningen utom derivat som behandlas enligt internmetoden ska instituten beräkna sina exponeringsvärden med hjälp av kreditkonverteringsfaktorer på 100 % i stället för kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden eller kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden enligt artikel 166.8, 166.8a och 166.8b.”.

- b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Institutet ska beräkna volatilitetsjusteringar med hjälp av den metod för schabloniserade volatilitetsjusteringar som avses i artiklarna 224–227.”.

(113) I artikel 224.1 ska tabellerna 1–4 ersättas med följande:

”Tabell 1

Kreditkvalitet till vilka kreditvärderingen av räntebärande värdepapper är knuten	Återstående löptid (m), uttryckt i år	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 197.1 b	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 197.1 c och d	Volatilitetsjusteringar för värdepapperiseringspositioner som uppfyller kriterierna i artikel 197.1 h
---	---------------------------------------	--	--	---

n										
		20 dagar s avvec kling speri od (i %)	10 dagar s avvec kling speri od (i %)	5 dagar s avvec kling speri od (i %)	20 dagar s avvec kling speri od (i %)	10 dagar s avvec kling speri od (i %)	5 dagar s avvec kling speri od (i %)	20 dagar s avvec kling speri od (i %)	10 dagar s avvec kling speri od (i %)	5 dagar s avvec kling speri od (i %)
1	$m \leq 1$	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2–3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	$m > 10$	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971

4	Alla	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
---	------	--------	----	--------	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Tabell 2

Kreditkvalitet till vilka kreditvärderingen av kortfristiga räntebärande värdepapper är knuten	Återstående löptid (m), uttryckt i år	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper emitterade av enheter som avses i artikel 197.1 b med kortfristiga kreditvärderingar			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper emitterade av enheter som avses i artikel 197.1 c och d med kortfristiga kreditvärderingar			Volatilitetsjusteringar för värdepapperiseringspositioner som uppfyller kriterierna i artikel 197.1 h med kortfristiga kreditvärderingar		
		20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2–3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabell 3

Övriga slag av säkerheter och exponeringar

	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
Aktier eller konvertibla obligationer som ingår i centrala index	28,284	20	14,142
Övriga aktier eller	42,426	30	21,213

konvertibla obligationer som är noterade på en erkänd börs			
Kontanter	0	0	0
Omyntat guld	28,284	20	14,142

Tabell 4

Volatilitetsjusteringar för valutaobalans (H_{fx})

20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
11,314	8	5,657

”.

(114) Artikel 225 ska utgå.

(115) Artikel 226 ska ersättas med följande:

”Artikel 226

Ökning av volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

I artikel 224 anges de volatilitetsjusteringar som ett institut ska tillämpa när dagliga omvärderingar görs. Om omvärdering inte sker så ofta som varje dag ska institutet tillämpa större volatilitetsjusteringar. Institutet ska beräkna dessa genom att öka volatilitetsjusteringarna enligt dagliga omvärderingarna med hjälp av följande formel för kvadratroten ur tidsperioden:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

där

H = den tillämpliga volatilitetsjusteringen,

H_M = volatilitetsjusteringen om det förekommer daglig omvärdering,

N_R = det faktiska antalet bankdagar mellan omvärderingarna,

T_M = avvecklingsperioden för transaktionstypen i fråga.”.

(116) Artikel 227.1 ska ersättas med följande:

”1. Institut som använder den metod för schabloniserade volatilitetsjusteringar som avses i artikel 224 får när det gäller repor och värdepapperslån tillämpa en volatilitetsjustering på 0 % i stället för de volatilitetsjusteringar som beräknas enligt artiklarna 224–226, om villkoren i punkt 2 a–h är uppfyllda. Institut som använder den metod med interna modeller som anges i artikel 221 får inte tillämpa den behandling som fastställs i denna artikel.”.

(117) Artikel 228 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter för exponeringar enligt schablonmetoden”.

- b) Punkt 2 ska utgå.

(118) Artikel 229 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Värderingsprinciper för annan godtagbar säkerhet än finansiell säkerhet”.

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Värderingen av fast egendom ska uppfylla samtliga följande krav:

- a) Värdet ska beräknas oberoende av ett instituts rutiner för förvärv av panträtter, lånebehandling och beslut om lån, av en oberoende värderingsman som har de kvalifikationer, den förmåga och den erfarenhet som krävs för att genomföra en värdering.
- b) Värderingen görs på grundval av försiktiga värderingskriterier som uppfyller samtliga följande krav:
- i) Värdet beaktar inte förväntade prishöjningar.
- ii) Värdet justeras för att beakta möjligheten att det nuvarande marknadspriset ligger betydligt över det värde som skulle vara hållbart under lånets löptid.
- c) Värdet överstiger inte ett marknadsvärde för den fasta egendomen i de fall ett sådant marknadsvärde kan fastställas.

Säkerhetens värde ska återspegla resultaten av den kontroll som krävs enligt artikel 208.3 och beakta eventuella anspråk på den fasta egendomen som har bättre rätt.”.

(119) Artikel 230 ska ersättas med följande:

”Artikel 230

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för en exponering med ett godtagbart betalt kreditriskskydd enligt internmetoden

1. Enligt internmetoden ska instituten, med undantag för de exponeringar som omfattas av artikel 220, använda det faktiska LGD-värdet (LGD*) som LGD-värde för att vid tillämpning av kapitel 3 beakta betalt kreditriskskydd som är godtagbart enligt detta kapitel. Institutet ska beräkna LGD* enligt följande:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

där

E = exponeringsvärdet före beaktande av effekten av betalt kreditriskskydd. För en exponering som är säkrad genom finansiell säkerhet som är godtagbar i enlighet med detta kapitel ska detta belopp beräknas i enlighet med artikel 223.3. När det gäller värdepapper som lånats ut eller ställts som säkerhet ska detta belopp vara lika med det kontantbelopp som lånats ut eller de värdepapper som lånats ut eller ställts

som säkerhet. När det gäller värdepapper som lånats ut eller ställts som säkerhet ska exponeringsvärdet ökas genom tillämpning av volatilitetsjustering (H_E) i enlighet med artiklarna 223–227.

E_S = det aktuella värde av betalt kreditriskskydd som erhålls efter tillämpning av den gällande volatilitetsjusteringen för den typen av betalt kreditriskskydd (H_C) och tillämpning av volatilitetsjusteringen för valutaobalanser (H_{fx}) mellan exponeringen och det betalda kreditriskskyddet, i enlighet med punkterna 2 och 2a. E_S får inte överstiga följande värde: $E \cdot (1 + H_E)$.

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S,$$

LGD_U = tillämpligt LGD-värde för en exponering utan säkerhet enligt artikel 161.1,

LGD_S = tillämpligt LGD-värde för exponeringar som är säkrade genom den typ av godtagbart betalt kreditriskskydd som används i transaktionen, enligt vad som anges i tabell 2aaa i punkt 2.

2. I tabell 2aaa anges de värden på LGD_S och H_C som ska användas i den formel som anges i punkt 1.

Tabell 2aaa

Typ av betalt kreditriskskydd	LGD_S	Volatilitetsjustering (H_C)
Finansiell säkerhet	0 %	Volatilitetsjustering H_C enligt artiklarna 224–227
Fordringar	20 %	40 %
Bostadsegendom och kommersiella fastigheter	20 %	40 %
Övriga fysiska säkerheter	25 %	40 %
Icke godtagbart betalt kreditriskskydd	Ej tillämpligt	100 %

2a. Om ett godtagbart betalt kreditriskskydd är uttryckt i en annan valuta än exponeringens valuta ska volatilitetsjusteringen för valutaobalans (H_{fx}) vara densamma som den som gäller enligt artiklarna 224–227.

3. Som ett alternativ till en behandling enligt punkterna 1 och 2 och om inte annat följer av artikel 124.7, får instituten åsätta en riskvikt på 50 % för den del av exponeringen som, inom ramen för de gränser som anges i artikel 125.1 a respektive 126.1 a, täcks av en fullständig säkerhet genom bostadsegendom eller kommersiell fastighet, vilken är belägen inom en medlemsstats territorium där samtliga villkor i artikel 199.3 eller 199.4 är uppfyllda.

4. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för exponeringar enligt internmetoden som omfattas av artikel 220 ska instituten

använda E^* i enlighet med artikel 220.4 och använda LGD-värden för exponeringar utan säkerhet i enlighet med artikel 161.1 a, aa och b.”.

- (120) Artikel 231 ska ersättas med följande:

”Artikel 231

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp när det gäller grupper av godtagbart betalt kreditriskkydd för en exponering enligt internmetoden

Institut som har erhållit flera typer av betalt kreditriskkydd får, för exponeringar som behandlas enligt internmetoden, tillämpa formeln enligt artikel 230 stegvis för varje enskild typ av säkerhet. För detta ändamål ska instituten, efter varje steg där en enskild typ av betalt kreditriskkydd beaktats, reducera det kvarvarande värdet av exponeringen utan säkerhet (E_U) med det justerade värdet av den säkerhet (E_S) som beaktats i det steget. I enlighet med artikel 230.1 får det totala värdet av E_S för alla typer av betalt kreditriskkydd inte överstiga värdet av $E \cdot (1 + H_E)$, vilket resulterar i följande formel:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

där

$LGD_{S,i}$ = det LGD-värde som är tillämpligt på betalt kreditriskkydd i , i enlighet med artikel 230.2,

$E_{S,i}$ = det aktuella värde av betalt kreditriskkydd i som erhålls efter tillämpning av den gällande volatilitetsjusteringen för den typen av betalt kreditriskkydd (H_c) i enlighet med artikel 230.2.”.

- (121) Artikel 232.1 ska ersättas med följande:

”1. Om villkoren i artikel 212.1 är uppfyllda, får kontanta medel som är insatta hos, eller kontantliknande instrument som innehas av, ett tredjepartsinstitut på annan grund än ett depåförvaringsavtal och som är intecknade till förmån för det utlånande institutet, behandlas som en garanti som tillhandahålls av det tredjepartsinstitutet.”.

- (122) Artikel 233.4 ska ersättas med följande:

”4. Instituterna ska basera volatilitetsjusteringarna för valutaobalans på en avvecklingsperiod på 10 bankdagar, med ett antagande om daglig omvärdering, och ska beräkna dessa justeringar på grundval av de schabloniserade volatilitetsjusteringar som anges i artikel 224. Instituterna ska öka volatilitetsjusteringarna i enlighet med artikel 226.”.

- (123) Artikel 235 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt substitutionsmetoden när den garanterade exponeringen behandlas enligt schablonmetoden ”.

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artikel 113.3 ska instituten beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för de exponeringar med obetalt kreditriskkydd på vilka dessa institut tillämpar schablonmetoden, oberoende av behandlingen av

jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet, i enlighet med följande formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

där

E = det exponeringsvärde som beräknas i enlighet med artikel 111. Därvid ska exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som förtecknas i bilaga I vara 100 % av dess värde snarare än det exponeringsvärde som anges i artikel 111.1.

G_A = det kreditriskskyddsbelopp som beräknats enligt artikel 233.3 (G^*), justerat ytterligare för eventuell löptidsobalans enligt vad som anges i avsnitt 5,

r = riskvikten för exponeringar mot gäldenären enligt vad som anges i kapitel 2,

g = riskvikten för exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd enligt vad som anges i kapitel 2.”.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Institutet får utvidga den förmånsbehandling som anges i artikel 114.4 och 114.7 till exponeringar eller delar av exponeringar som garanteras av nationella regeringar eller centralbanker, som om dessa exponeringar vore direkta exponeringar mot den nationella regeringen eller centralbanken och förutsatt att villkoren i artikel 114.4 eller, i tillämpliga fall, artikel 114.7 är uppfyllda för sådana direkta exponeringar.”.

(124) Följande artikel ska införas som artikel 235a:

”Artikel 235a

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt substitutionsmetoden när den garanterade exponeringen behandlas enligt internmetoden och jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd behandlas enligt schablonmetoden

1. När det gäller exponeringar med obetalt kreditriskskydd på vilka ett institut tillämpar internmetoden enligt kapitel 3 och där jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet behandlas enligt schablonmetoden, ska instituten beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen i enlighet med följande formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

där

E = det exponeringsvärde som fastställs i enlighet med kapitel 3 avsnitt 5. För detta ändamål ska instituten beräkna exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen, utom derivat som behandlas enligt internmetoden, med hjälp av kreditkonverteringsfaktorer på 100 % i stället för kreditkonverteringsfaktorer enligt schablonmetoden eller kreditkonverteringsfaktorer enligt internmetoden enligt artikel 166.8, 166.8a och 166.8b,

G_A = det kreditriskskyddsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 233.3 (G^*), justerat ytterligare för eventuell löptidsobalans enligt vad som anges i kapitel 3 avsnitt 5,

r = riskvikten för exponeringar mot gäldenären enligt vad som anges i kapitel 3,

g = riskvikten för exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd enligt vad som anges i kapitel 2.

2. Om det skyddade beloppet (G_A) är lägre än exponeringsbeloppet (E), får instituten tillämpa den formel som anges i punkt 1 endast om de skyddade och oskyddade delarna av exponeringen har samma förmånsrätt.

3. Institutet får utvidga den förmånsbehandling som anges i artikel 114.4 och 114.7 till exponeringar eller delar av exponeringar som garanteras av nationella regeringar eller centralbanker, som om dessa exponeringar vore direkta exponeringar mot den nationella regeringen eller centralbanken och förutsatt att villkoren i artikel 114.4 eller, i tillämpliga fall, artikel 114.7 är uppfyllda för sådana direkta exponeringar.

4. Det förväntade förlustbeloppet för den täckta delen av exponeringsvärdet ska vara noll.

5. För alla delar av exponeringsvärdet (E) som inte är täckta ska institutet använda riskvikten och det förväntade förlustbeloppet för den underliggande exponeringen. För den beräkning som anges i artikel 159 ska instituten till den icke-täckta delen av exponeringsvärdet hänföra alla allmänna eller specifika kreditriskjusteringar eller ytterligare värdejusteringar i enlighet med artikel 34 som avser institutets verksamhet utanför handelslagret eller andra reduceringar av kapitalbasen i samband med exponeringen.”.

(125) Artikel 236 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt substitutionsmetoden när den garanterade exponeringen behandlas enligt internmetoden och jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd behandlas enligt internmetoden ”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För en exponering med obetalt kreditriskskydd på vilken ett institut tillämpar internmetoden enligt kapitel 3, men utan att använda sina egna skattningar av förlust vid fallissemang (LGD), och där jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd behandlas enligt den internmetod som anges i kapitel 3, ska instituten fastställa den täckta delen av exponeringen som det lägsta av exponeringsvärdet E och det justerade värdet av det obetalda kreditriskskyddet G_A .”.

c) Följande punkter ska införas som punkterna 1a–1d:

”1a. Ett institut som tillämpar internmetoden på jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd med hjälp av egna skattningar av PD ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet och det förväntade förlustbeloppet för den täckta delen av exponeringsvärdet genom att använda PD-värdet för tillhandahållaren av kreditriskskydd och det LGD-värde som är tillämpligt för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskydd enligt artikel 161.1, i enlighet med punkt 1b. När det gäller efterställda exponeringar och icke-efterställt obetalt kreditriskskydd är det LGD-värde som instituten ska tillämpa på den täckta delen av exponeringsvärdet det LGD-värde som är knutet till icke-efterställda fordringar

och som får beakta eventuella säkerheter som ställts för den underliggande exponeringen i enlighet med detta kapitel.

1b. Institutet ska beräkna den riskvikt och det förväntade förlustbelopp som är tillämpliga på den täckta delen av den underliggande exponeringen med hjälp av det PD-värde, det LGD-värde enligt punkt 1a och samma riskviktsfunktion som används för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskydd, och ska i tillämpliga fall använda löptiden M för den underliggande exponeringen, beräknad i enlighet med artikel 162.

1c. Institut som tillämpar internmetoden på jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd med hjälp av metoden i artikel 153.5 ska använda den riskvikt och det förväntade förlustbelopp som är tillämpliga på den täckta delen av exponeringen och som motsvarar de som föreskrivs i artiklarna 153.5 och 158.6.

1d. Utan hinder av punkt 1c ska institut som tillämpar internmetoden för garanterade exponeringar med hjälp av den metod som anges i artikel 153.5 beräkna den riskvikt och det förväntade förlustbelopp som är tillämpliga på den täckta delen av exponeringen med hjälp av det PD-värde, det LGD-värde som gäller för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskydd enligt artikel 161.1, i enlighet med punkt 1b, och samma riskviktsfunktion som används för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskydd, och ska i tillämpliga fall använda löptiden M för den underliggande exponeringen, beräknad i enlighet med artikel 162. När det gäller efterställda exponeringar och icke-efterställt obetalt kreditriskskydd är det LGD-värde som institutet ska tillämpa på den täckta delen av exponeringsvärdet det LGD-värde som är knutet till icke-efterställda fordringar och som får beakta eventuella säkerheter som ställts för den underliggande exponeringen i enlighet med detta kapitel.”.

d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För alla delar av exponeringsvärdet (E) som inte är täckta ska institutet använda riskvikten och det förväntade förlustbeloppet för den underliggande exponeringen. För den beräkning som anges i artikel 159 ska institutet till den icke-täckta delen av exponeringsvärdet hänföra alla allmänna och specifika kreditriskjusteringar, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artikel 34 som avser institutets verksamhet utanför handelslagret och andra reduceringar av kapitalbasen i samband med exponeringen som inte är avdrag i enlighet med artikel 36.1 m.”.

(126) Följande artikel ska införas som artikel 236a:

”Artikel 236a

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt substitutionsmetoden när den garanterade exponeringen behandlas enligt internmetoden med hjälp av egna skattningar av förlust vid fallissemang (LGD) och jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd behandlas enligt internmetoden

1. För en exponering med obetalt kreditriskskydd på vilken ett institut tillämpar internmetoden enligt kapitel 3 genom att använda sina egna skattningar av förlust vid fallissemang (LGD), och där jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd behandlas enligt den internmetod som avses i kapitel 3, ska

instituten fastställa den täckta delen av exponeringen som det lägsta av exponeringsvärdet E och det justerade värdet av det obetalda kreditriskskyddet GA . Det riskvägda exponeringsbeloppet och det förväntade förlustbeloppet för den täckta delen av exponeringsvärdet ska beräknas med hjälp av det PD-värde, det LGD-värde och samma riskviktsfunktion som används för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskydd, och i tillämpliga fall ska löptiden M användas för den underliggande exponeringen, beräknad i enlighet med artikel 162.

2. Institut som tillämpar den internmetod som avses i kapitel 3 men utan att använda sina egna skattningar av förlust vid fallissemang (LGD) för jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd ska fastställa LGD i enlighet med artikel 161. När det gäller efterställda exponeringar och icke-efterställt obetalt kreditriskskydd är det LGD-värde som instituten ska tillämpa på den täckta delen av exponeringsvärdet det LGD-värde som är knutet till icke-efterställda fordringar och som får beakta eventuella säkerheter som ställts för den underliggande exponeringen i enlighet med detta kapitel.

3. Institut som tillämpar den internmetod som avses i kapitel 3 genom att använda egna LGD-skattningar för jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd ska beräkna den riskvikt och det förväntade förlustbelopp som är tillämpliga på den täckta delen av den underliggande exponeringen med hjälp av det PD-värde, det LGD-värde och samma riskviktsfunktion som används för sådana jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd, och ska använda löptiden M för den underliggande exponeringen, i tillämpliga fall beräknad i enlighet med artikel 162.

4. Institut som tillämpar internmetoden på jämförbara direkta exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskydd med hjälp av metoden i artikel 153.5 ska använda den riskvikt och det förväntade förlustbelopp som är tillämpliga på den täckta delen av exponeringen och som motsvarar de som föreskrivs i artiklarna 153.5 och 158.6.

5. För alla delar av exponeringsvärdet (E) som inte är täckta ska instituten använda riskvikten och det förväntade förlustbeloppet för den underliggande exponeringen. För den beräkning som anges i artikel 159 ska instituten till den icke-täckta delen av exponeringsvärdet hänföra alla allmänna och specifika kreditriskjusteringar, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artikel 34 som avser institutets verksamhet utanför handelslagret och andra reduceringar av kapitalbasen i samband med exponeringen som inte är avdrag i enlighet med artikel 36.1 m.”.

(127) I del tre avdelning II kapitel 4 ska avsnitt 6 utgå.

(128) I artikel 273.3 ska led b ersättas med följande:

”b) artikel 183, om tillstånd har beviljats i enlighet med artikel 143.”.

(129) Artikel 273b ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Artikel 273b

Bristande uppfyllande av villkoren för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet av derivat och den förenklade metoden för beräkning av kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk”.

b) I punkt 2 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Ett institut ska upphöra att beräkna exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5 och att beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artikel 385, beroende på vad som är tillämpligt, inom tre månader efter det att något av följande föreligger:”.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Institut som har upphört att beräkna exponeringsvärdena av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5 och att beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artikel 385, beroende på vad som är tillämpligt, ska endast tillåtas att återuppta beräkningen av exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5 och kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artikel 385 om de för den behöriga myndigheten visar att alla villkor i artikel 273a.1 eller 273a.2 har uppfyllts under en oavbruten period på ett år.”.

(130) Artikel 274 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om flera marginalavtal är tillämpliga på samma nettningsmängd, eller om samma nettningsmängd omfattar både transaktioner som omfattas av ett marginalavtal och transaktioner som inte omfattas av ett marginalavtal, ska institutet beräkna sitt exponeringsvärde enligt följande:

a) Institutet ska fastställa de hypotetiska undernettningsmängder som berörs, bestående av transaktioner som ingår i nettningsmängden, enligt följande:

i) Alla transaktioner som omfattas av ett marginalavtal och samma marginalriskperiod som fastställts i enlighet med artikel 285.2–285.5 ska hänföras till samma undernettningsmängd.

ii) Alla transaktioner som inte omfattas av ett marginalavtal ska hänföras till samma undernettningsmängd, som är skild från de undernettningsmängder som upprättas i enlighet med led i.

b) Institutet ska beräkna ersättningskostnaden för den nettningsmängd som avses i den inledande meningen i denna punkt i enlighet med artikel 275.2 genom att ta hänsyn till alla transaktioner inom nettningsmängden, oavsett om den omfattas av ett marginalavtal eller ej, och tillämpa allt av följande:

i) CMV ska beräknas för alla transaktioner inom en nettningsmängd utan avdrag för eventuell säkerhet som innehafts eller ställts, och där positiva och negativa marknadsvärden nettas vid beräkningen av CMV.

ii) NICA, VM, TH och MTA, i tillämpliga fall, ska beräknas separat som summan av samma indata som gäller för varje enskilt marginalavtal i nettningsmängden.

c) Institutet ska beräkna den potentiella framtida exponeringen för den nettningsmängd som avses i artikel 278 genom att tillämpa allt av följande:

- i) Den multiplikator som avses i artikel 278.1 ska baseras på indata i form av CMV, NICA och VM, beroende på vad som är tillämpligt, i enlighet med led b i denna punkt.
 - ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ ska i enlighet med artikel 278 beräknas separat för varje hypotetisk undernettningsmängd som avses i led a.”.
- b) I punkt 6 ska följande stycke läggas till:
- ”Genom undantag från första stycket ska instituten ersätta en klassisk binär option vars lösenpris är lika med K med den relevanta collarkombinationen av två sålda och köpta klassiska köp- eller säljoptioner som uppfyller följande krav:
- a) De två optionerna inom collarkombinationen ska ha
 - i) samma förfallodag och samma avista- eller terminspris för det underliggande instrumentet som den klassiska binära optionen,
 - ii) lösenpriser som är lika med $0,95 \cdot K$ respektive $1,05 \cdot K$.
 - b) Collarkombinationen replikerar exakt resultatet av den klassiska binära optionen utanför intervallet mellan de två lösenpriser som avses i led a.
- Riskpositionen för de två optionerna inom collarkombinationen ska beräknas separat i enlighet med artikel 279.”.
- (131) I del tre ska avdelning III ersättas med följande:

”AVDELNING III KAPITALBASKRAV FÖR OPERATIV RISK

Artikel 311a

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *operativ riskhändelse*: varje händelse som är kopplad till en operativ risk och som genererar en eller flera förluster under ett eller flera räkenskapsår.
- b) *aggregerad bruttoförlust*: summan av alla bruttoförluster kopplade till samma operativa riskhändelse under ett eller flera räkenskapsår.
- c) *aggregerad nettoförlust*: summan av alla nettoförluster kopplade till samma operativa riskhändelse under ett eller flera räkenskapsår.

KAPITEL 1 Beräkning av kapitalbaskrav för operativ risk

Artikel 312

Kapitalbaskrav

Kapitalbaskravet för operativ risk ska vara den verksamhetsindikatorkomponent som beräknas i enlighet med artikel 313.

Artikel 313

Verksamhetsindikatorkomponent

Instituten ska beräkna sin verksamhetsindikatorkomponent i enlighet med följande formel:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{where } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{where } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{where } BI > 30 \end{cases}$$

där

BIC = verksamhetsindikatorkomponent,

BI = verksamhetsindikator, uttryckt i miljarder EUR, beräknad i enlighet med artikel 314.

Artikel 314

Verksamhetsindikator

1. Instituten ska beräkna sin verksamhetsindikator i enlighet med följande formel:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

där

BI = verksamhetsindikator, uttryckt i miljarder EUR,

ILDC = ränte-, leasing- och utdelningskomponenten, uttryckt i miljarder EUR och beräknad i enlighet med punkt 2,

SC = tjänstekomponenten, uttryckt i miljarder EUR och beräknad i enlighet med punkt 3,

FC = den finansiella komponenten, uttryckt i miljarder EUR och beräknad i enlighet med punkt 4.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska ränte-, leasing- och utdelningskomponenten beräknas enligt följande formel:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 \cdot AC) + DC$$

där

ILDC = ränte-, leasing- och utdelningskomponenten,

IC = räntekomponenten, som är institutets ränteintäkter från alla finansiella tillgångar och andra ränteintäkter, inklusive finansiella intäkter från finansiell verksamhet och intäkter från operationell leasing och vinster från leasade tillgångar, minus institutets räntekostnader från alla finansiella skulder och andra räntekostnader, inklusive räntekostnader från finansiell och operationell leasing, avskrivningar och nedskrivningar av, och förluster från, leasade tillgångar, beräknad som det årliga genomsnittet av det absoluta värdet av skillnaden under de tre föregående räkenskapsåren,

AC = tillgångskomponenten, som är summan av institutets totala utestående lån brutto, förskott, räntebärande värdepapper, inklusive statsobligationer, och leasingtillgångar, beräknad som det årliga genomsnittet för de tre föregående räkenskapsåren på grundval av beloppen i slutet av varje räkenskapsår,

DC = utdelningskomponenten, som är institutets utdelningsintäkter från investeringar i aktier och fonder som inte konsoliderats i institutets årsredovisning, inklusive utdelningsintäkter från icke-konsoliderade dotterföretag, intresseföretag och joint ventures, beräknad som det årliga genomsnittet för de tre föregående räkenskapsåren.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska tjänstekomponenten beräknas enligt följande formel:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

där

SC = tjänstekomponenten,

OI = övriga rörelseintäkter, som är det årliga genomsnittet under de tre föregående räkenskapsåren av institutets intäkter från ordinarie bankverksamhet som inte ingår i andra poster i verksamhetsindikatorn men är av liknande karaktär,

OE = övriga rörelsekostnader, som är det årliga genomsnittet under de tre föregående räkenskapsåren av institutets kostnader och förluster från ordinarie bankverksamhet, som inte ingår i andra poster i verksamhetsindikatorn men som är av liknande karaktär, och från operativa riskhändelser,

FI = avgifts- och provisionsintäktskomponenten, som är det årliga genomsnittet under de tre föregående räkenskapsåren av institutets intäkter från tillhandahållande av rådgivning och tjänster, inklusive intäkter som institutet erhåller i egenskap av utkontrakteringsföretag för finansiella tjänster,

FE = avgifts- och provisionskostnadskomponenten, som är det årliga genomsnittet under de tre föregående räkenskapsåren av institutets betalda kostnader för erhållande av rådgivning och tjänster, inklusive utkontrakteringsavgifter som betalats av institutet för tillhandahållande av finansiella tjänster, men exklusive utkontrakteringsavgifter som betalats för tillhandahållande av icke-finansiella tjänster.

4. Vid tillämpning av punkt 1 ska den finansiella komponenten beräknas enligt följande formel:

$$FC = TC + BC$$

där

FC = den finansiella komponenten,

TC = handelslagerkomponenten, som är det årliga genomsnittet av de absoluta värdena under de tre föregående räkenskapsåren av nettoresultatet i institutets handelslager, inklusive från tillgångar och skulder som är förenade med handel, från säkringsredovisning och från valutakursdifferenser,

BC = komponenten för verksamhet utanför handelslagret, som är det årliga genomsnittet av de absoluta värdena under de tre föregående räkenskapsåren av nettoresultatet i institutets verksamhet utanför handelslagret, inbegripet från finansiella tillgångar och skulder värderade till verkligt värde via resultatet, från säkringsredovisning och från valutakursdifferenser, och av realiserade vinster och förluster på finansiella tillgångar och skulder som inte är värderade till verkligt värde via resultatet.

5. Institutet ska inte använda något av följande vid beräkningen av sin verksamhetsindikator:

- a) Intäkter och kostnader från försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet.
- b) Betalda premier och betalningar från inköpta försäkrings- eller återförsäkringsavtal.
- c) Administrativa kostnader, inklusive personalkostnader, utkontrakteringsavgifter för tillhandahållande av icke-finansiella tjänster och andra administrativa kostnader.
- d) Återvinning av administrativa kostnader, inklusive återvinning av betalningar för kunders räkning.
- e) Kostnader för lokaler och anläggningstillgångar, utom när dessa kostnader är en följd av operativa förlusthändelser.
- f) Avskrivning av materiella tillgångar och amortering av immateriella tillgångar, med undantag för avskrivningar hänförliga till operationella leasingtillgångar, som ska ingå i kostnaderna för finansiell och operationell leasing.
- g) Avsättningar och återföring av avsättningar, utom när dessa avsättningar avser operativa förlusthändelser.
- h) Kostnader för aktiekapital som ska återbetalas på begäran.
- i) Nedskrivning och återföring av nedskrivning.
- j) Ändringar i goodwill som redovisas i resultatet.
- k) Bolagsskatt.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

- a) Verksamhetsindikatorns komponenter, genom att utarbeta en förteckning över typiska delposter, med beaktande av internationella regleringsstandarder.
- b) De aspekter som anges i punkt 5.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera posterna i verksamhetsindikatorn genom att fördela dessa i de berörda celler för rapportering som anges i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451^{*5}.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 24 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 315

Justeringar av verksamhetsindikatorn

1. Institutet ska inkludera poster i verksamhetsindikatorer för sammanslagna eller förvärvade enheter eller verksamheter i sin beräkning av verksamhetsindikatorn från tidpunkten för sammanslagningen eller förvärvet, beroende på vad som är tillämpligt, och som ska täcka de tre föregående räkenskapsåren.
2. Institutet får begära tillstånd från den behöriga myndigheten att undanta poster i verksamhetsindikatorer som är relaterade till avyttrade enheter eller verksamheter från beräkningen av sin verksamhetsindikator.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:
 - a) Hur instituten ska fastställa de justeringar av verksamhetsindikatorn som avses i punkterna 1 och 2.
 - b) De villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får bevilja det tillstånd som avses i punkt 2.
 - c) Tidpunkten för de justeringar som avses i punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

KAPITEL 2

Datainsamling och dataförvaltning

Artikel 316

Beräkning av den årliga förlusten till följd av operativa risker

1. Institut med en verksamhetsindikator som minst uppgår till 750 miljoner EUR ska beräkna årliga förluster till följd av operativa risker som summan av alla nettoförluster under ett visst räkenskapsår, beräknade i enlighet med artikel 318.1, som minst motsvarar de tröskelvärden för förlustdata som anges i artikel 319.1 respektive 319.2.

Genom undantag från första stycket får de behöriga myndigheterna bevilja undantag från kravet att beräkna en årlig förlust till följd av operativa risker för institut med en verksamhetsindikator som inte överstiger 1 miljard EUR, under förutsättning att institutet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt har visat att det skulle bli orimligt betungande för institutet att tillämpa det första stycket.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den relevanta verksamhetsindikatorn vara det högsta värdet av de verksamhetsindikatorer som institutet har rapporterat vid de senaste åtta referensdatumen för rapportering. Ett institut som ännu inte har rapporterat sin verksamhetsindikator ska använda sin senaste verksamhetsindikator.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera villkoret ”orimligt betungande” vid tillämpning av första stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 317

Förlustdataunderlag

1. Institut som beräknar årliga förluster till följd av operativa risker i enlighet med artikel 316.1 ska ha inrättat styrformer, processer och mekanismer för att fortlöpande bygga upp och uppdatera ett förlustdataunderlag som för varje registrerad operativ riskhändelse sammanställer bruttoförlustbeloppen, återvinningar genom andra sätt än försäkringar, återvinningar genom försäkringar, referensdatum och förluster som slagits ihop, inklusive förluster till följd av händelser hänförliga till misskötsamhet.

2. Institutets förlustdataunderlag ska fånga upp alla operativa riskhändelser som härrör från alla enheter som omfattas av konsolidering enligt del ett avdelning II kapitel 2.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska instituten göra följande:

- a) I förlustdataunderlaget inkludera varje operativ riskhändelse som registrerats under ett eller flera räkenskapsår.
- b) Använda ett datum som inte infaller senare än redovisningsdatum för att inkludera förluster relaterade till operativa riskhändelser i förlustdataunderlaget.
- c) Fördela förluster och relaterade återvinningar som förts upp i räkenskaperna över flera år till motsvarande räkenskapsår för förlustunderlaget, i enlighet med sin redovisningsmetod.

4. Instituterna ska också samla in följande:

- a) Information om referensdatum för operativa riskhändelser, inklusive
 - i) det datum då den operativa riskhändelsen inträffade eller började (händelsedatum), om det finns tillgängligt,
 - ii) det datum då institutet fick kännedom om den operativa riskhändelsen (upptäcktsdatum),
 - iii) det eller de datum då en operativ riskhändelse leder till en förlust, upprättandet av en reserv eller en avsättning för en förlust, som redovisas i institutets resultaträkning (redovisningsdatum).
- b) Information om eventuella återvinningar av bruttoförlustbelopp samt beskrivande information om drivkrafterna bakom eller orsakerna till förlusthändelserna.

Detaljnivån i all beskrivande information ska stå i proportion till storleken på bruttoförlustbeloppet.

5. Ett institut ska inte i förlustdataunderlaget inkludera operativa riskhändelser relaterade till kreditrisk som tas med i det riskvägda exponeringsbeloppet för kreditrisk. Operativa riskhändelser som avser kreditrisk men som inte tas med i det riskvägda exponeringsbeloppet för kreditrisk ska ingå i förlustdataunderlaget.

6. Operativa riskhändelser relaterade till marknadsrisk ska behandlas som operativ risk och inkluderas i förlustdataunderlaget.

7. Ett institut ska på begäran av den behöriga myndigheten kunna fördela sina historiska interna förlustdata efter typ av händelser.

8. Vid tillämpning av denna artikel ska instituten säkerställa att den it-infrastruktur som krävs för att upprätthålla och uppdatera förlustdataunderlaget är sund, robust och effektiv, genom att bekräfta allt av följande:

- a) Att de it-system och den it-infrastruktur som institutet använder vid tillämpning av denna artikel är sunda och resilienta och att denna sundhet och resiliens kan upprätthållas kontinuerligt.
- b) Att den it-infrastruktur som institutet använder vid tillämpning av denna artikel omfattas av processer för konfigurations-, förändrings- och versionshantering.
- c) Om institutet utkontrakterar delar av underhållet av den it-infrastruktur som används vid tillämpning av denna artikel, ska it-infrastrukturens sundhet, robusthet och prestanda säkerställas genom att åtminstone följande bekräftas:
 - i) Att de it-system och den it-infrastruktur som institutet använder vid tillämpning av denna artikel är sunda och resilienta och att dessa egenskaper kan upprätthållas kontinuerligt.
 - ii) Att processen för planering, skapande, testning och utbyggnad av it-infrastrukturen vid tillämpning av denna artikel är sund och korrekt med avseende på projektledning, riskhantering och styrning, ingenjörsvetenskap, kvalitetssäkring och testplanering, systemmodellering och systemutveckling, kvalitetssäkring i all verksamhet, inbegripet kodgranskningar och, när så är lämpligt, kodverifiering och kodtestning, inbegripet användaracceptans.
 - iii) Att den it-infrastruktur som institutet använder vid tillämpning av denna artikel omfattas av processer för konfigurations-, förändrings- och versionshantering.
 - iv) Att processen för planering, skapande, testning och utbyggnad av it-infrastrukturen och beredskapsplanerna vid tillämpning av denna artikel godkänns av institutets ledningsorgan eller verkställande ledning och att ledningsorganet och den verkställande ledningen regelbundet informeras om it-infrastrukturens prestanda vid tillämpning av denna artikel.

9. Vid tillämpning av punkt 6 i denna artikel ska EBA ha mandat att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som fastställer en riskklassificering för operativ risk och en metod för att på grundval av den riskklassificeringen för operativ risk klassificera de förlusthändelser som ingår i förlustdataunderlaget.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. Vid tillämpning av punkt 7 ska EBA utarbeta riktlinjer som förklarar de tekniska faktorer som krävs för att säkerställa att styrningsarrangemangen för att upprätthålla

förlustdataunderlaget är sunda, robusta och effektiva, med särskild inriktning på it-system och it-infrastrukturer.

Dessa riktlinjer ska utfärdas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 318

Beräkning av nettoförlust och bruttoförlust

1. Vid tillämpning av artikel 316.1 ska instituten för varje operativ riskhändelse beräkna en nettoförlust enligt följande:

$$\text{Nettoförlust} = \text{bruttoförlust} - \text{återvinning}$$

där

bruttoförlust = en förlust kopplad till en operativ riskhändelse före varje slag av återvinning,

återvinning = en eller flera oberoende händelser relaterade till den ursprungliga operativa riskhändelsen, uppdelade i tid, där medel eller inflöden av ekonomiska fördelar erhålls från en tredje part.

Instituten ska fortlöpande upprätthålla en uppdaterad beräkning av nettoförlusten för varje specifik operativ riskhändelse. I detta syfte ska instituten uppdatera beräkningen av nettoförlusten på grundval av observerade eller skattade variationer i bruttoförlusten och återvinningen för vart och ett av de senaste tio räkenskapsåren. Om förluster som är kopplade till samma operativa riskhändelse observeras under flera räkenskapsår under det tioåriga tidsintervallet ska institutet beräkna och kontinuerligt uppdatera

- a) nettoförlusten, bruttoförlusten och återvinningen för vart och ett av de räkenskapsår som omfattas av det tioåriga tidsintervallet under vilket nettoförlusten, bruttoförlusten och återvinningen registrerades,
- b) den aggregerade nettoförlusten, den aggregerade bruttoförlusten och den aggregerade återvinningen för alla relevanta räkenskapsår under det tioåriga tidsintervallet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande poster inkluderas i beräkningen av bruttoförluster:

- a) Direkta kostnader, inklusive nedskrivningar, regleringar, skadestånd, straffavgifter, dröjsmålsränta och juridiska avgifter, som tas upp i institutets resultaträkning, och nedskrivningar till följd av den operativa riskhändelsen, inbegripet
 - i) om den operativa riskhändelsen avser marknadsrisk, kostnaderna för att avveckla marknadspositioner i det återvunna förlustbeloppet för de operativa riskposterna,
 - ii) om betalningarna avser institutets försummelser eller bristfälliga förfaranden, straffavgifter, räntor, dröjsmålsavgifter och juridiska avgifter, och, med undantag för det skattebelopp som ursprungligen skulle ha betalats, skatt.
- b) Kostnader som uppstått till följd av den operativa riskhändelsen, inbegripet externa kostnader med en direkt koppling till den operativa riskhändelsen och

kostnader för reparation eller utbyte, som uppkommit för att återställa den position som rådde innan den operativa riskhändelsen inträffade.

- c) Avsättningar eller reserver som redovisas i resultaträkningen för potentiella förluster till följd av operativa risker, inbegripet förluster till följd av händelser hänförliga till misskötsamhet.
- d) Förluster till följd av operativa riskhändelser med en definitiv finansiell inverkan som tillfälligt redovisas på övergångskonton eller interimskonton och som ännu inte återspeglas i resultaträkningen (förluster som ännu inte tagits upp i resultaträkningen).
- e) Negativa ekonomiska konsekvenser som redovisas under ett räkenskapsår och som beror på operativa riskhändelser som påverkar kassaflöden eller årsredovisningar från tidigare räkenskapsår (tidsförluster).

Vid tillämpning av led d ska väsentliga förluster som ännu inte tagits upp i resultaträkningen inkluderas i förlustdataunderlaget inom en tidsperiod som står i proportion till den pågående postens storlek och ålder.

Vid tillämpning av led e ska institutet i förlustdataunderlaget inkludera väsentliga tidsförluster om dessa förluster beror på operativa riskhändelser som sträcker sig över mer än ett räkenskapsår och ger upphov till legal risk. Institutet ska i det registrerade förlustbeloppet för den operativa riskposten under ett räkenskapsår ta med förluster som beror på rättelser av felaktig bokföring som inträffat under ett tidigare räkenskapsår, även om dessa förluster inte direkt påverkar tredje parter. Om det finns väsentliga tidsförluster och den operativa riskhändelsen direkt påverkar tredje parter, inbegripet institutets kunder, leverantörer och anställda, ska institutet också inkludera en officiell omarbetning av en tidigare utfärdad årsredovisning.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande poster undantas vid beräkningen av bruttoförluster:

- a) Kostnader för allmänna underhållskontrakt för fastigheter, maskiner och utrustning.
- b) Interna eller externa kostnader för att förbättra verksamheten efter förluster till följd av operativa risker, inklusive uppgraderingar, förbättringar, riskbedömningsåtgärder och förstärkningar.
- c) Försäkringspremier.

4. Vid tillämpning av punkt 1 ska återvinningar användas för att minska bruttoförluster endast om institutet har mottagit betalning. Fordringar ska inte betraktas som återvinning.

På begäran av den behöriga myndigheten ska institutet tillhandahålla all dokumentation som behövs för att kontrollera mottagna betalningar som tagits med i beräkningen av nettoförlusten för en operativ riskhändelse.

Artikel 319

Tröskelvärden för förlustdata

1. För att beräkna en årlig förlust till följd av operativa risker i enlighet med artikel 316.1 ska instituten i förlustdataunderlaget beakta operativa riskhändelser med en nettoförlust, beräknad i enlighet med artikel 318, som uppgår till minst 20 000 EUR.

2. Vid tillämpning av artikel 446 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska instituten också beräkna den årliga förlust till följd av operativa risker som avses i artikel 316.1 och då i förlustdataunderlaget beakta operativa riskhändelser med en nettoförlust, beräknad i enlighet med artikel 318, som uppgår till minst 100 000 EUR.

3. Vid en operativ riskhändelse som leder till förluster under mer än ett räkenskapsår, enligt vad som avses i artikel 318.1 andra stycket, ska den nettoförlust som ska beaktas för de tröskelvärden som avses i punkterna 1 och 2 vara den aggregerade nettoförlusten.

Artikel 320

Förluster som undantas

1. De behöriga myndigheterna får tillåta ett institut att vid beräkningen av institutets årliga förluster till följd av operativa risker undanta exceptionella operativa riskhändelser som inte längre är relevanta för institutets riskprofil, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet kan på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visa att den operativa riskhändelse som gett upphov till dessa förluster till följd av operativa risker inte kommer att inträffa igen.
- b) Förlusterna till följd av operativa risker motsvarar endera av följande:
 - i) Minst 15 % av institutets genomsnittliga årliga förlust till följd av operativa risker, beräknad på grundval av det tröskelvärde som avses i artikel 319.1, om förlusthändelsen till följd av operativa risker avser verksamhet som fortfarande är en del av verksamhetsindikatorn.
 - ii) Mer än 0 % av institutets genomsnittliga årliga förlust till följd av operativa risker, beräknad på grundval av det tröskelvärde som avses i artikel 319.1, om förlusthändelsen till följd av operativa risker avser verksamhet som avyttrats och därmed inte ingår i verksamhetsindikatorn i enlighet med artikel 315.2.
- c) Förlusten till följd av operativa risker fanns i förlustdatabasen under en period på minst ett år, såvida inte förlusten till följd av operativa risker avser verksamhet som avyttrats och därmed inte ingår i verksamhetsindikatorn i enlighet med artikel 315.2.

Vid tillämpning av led c ska minimiperioden på ett år börja från och med den dag då den operativa riskhändelsen, som ingår i förlustdataunderlaget, först överskred den väsentlighetströskel som avses i artikel 319.1.

2. Ett institut som ansöker om det tillstånd som avses i punkt 1 ska förse den behöriga myndigheten med dokumenterade motiveringar för att undanta en exceptionell förlust, inbegripet följande:

- a) En beskrivning av den operativa riskhändelse som lämnats in för undantagande.
- b) Bevis för att förlusten till följd av den operativa riskhändelsen ligger över den väsentlighetströskel för undantagande av förluster som avses i punkt 1 b, inbegripet det datum då den operativa riskhändelsen överskred väsentlighetströskeln.

- c) Det datum då den berörda operativa riskhändelsen skulle undantas, med beaktande av den minimiperiod som anges i punkt 1 c.
- d) Orsaken till att den operativa riskhändelsen inte längre anses relevant för institutets riskprofil.
- e) Bevis på att det inte finns någon liknande eller kvarstående rättslig exponering och att den operativa riskhändelse som ska undantas inte har någon relevans för andra verksamheter eller produkter.
- f) Rapporter från institutets oberoende översyn eller validering som bekräftar att den operativa riskhändelsen inte längre är relevant och att det inte finns några liknande eller kvarstående rättsliga exponeringar.
- g) Bevis på att institutets behöriga organ, genom institutets godkännandeprocesser, har godkänt begäran om undantagande av den operativa riskhändelsen och datumet för ett sådant godkännande.
- h) Effekten av att undanta den operativa riskhändelsen på den årliga förlusten till följd av operativa risker.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor som den behöriga myndigheten ska bedöma enligt punkt 1, inbegripet hur den genomsnittliga årliga förlusten till följd av operativa risker bör beräknas och specifikationerna för den information som ska samlas in i enlighet med punkt 2 eller eventuell ytterligare information som anses nödvändig för att göra bedömningen.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 321

Inkludering av förluster från sammanslagna eller förvärvade enheter eller verksamheter

1. Förluster som härrör från sammanslagna eller förvärvade enheter eller verksamheter ska inkluderas i förlustdataunderlaget så snart de poster i verksamhetsindikatorerna som är relaterade till dessa enheter eller verksamheter inkluderas i institutets beräkning av verksamhetsindikatorn i enlighet med artikel 315.1. För detta ändamål ska instituten inkludera förluster som observerats under en tioårsperiod före förvärvet eller sammanslagningen.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera hur instituten ska fastställa justeringarna av sina förlustdataunderlag efter inkludering av förluster från sammanslagna eller förvärvade enheter eller verksamheter enligt vad som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 322

Översyn av förlustdatas fullständighet, korrekthet och kvalitet

1. Institutet ska ha en organisation och rutiner för att oberoende se över förlustdatas fullständighet, korrekthet och kvalitet.
2. De behöriga myndigheterna ska regelbundet se över kvaliteten på förlustdata för ett institut som beräknar årliga förluster till följd av operativa risker i enlighet med artikel 316.1. De behöriga myndigheterna ska genomföra en sådan översyn minst vart tredje år för ett institut med en verksamhetsindikator som överstiger 1 miljard EUR.

Artikel 323

Ram för hantering av operativa risker

1. Institutet ska ha infört följande:
 - a) Ett väldokumenterat bedömnings- och förvaltningssystem för operativa risker som är nära integrerat i de dagliga riskhanteringsprocesserna, utgör en integrerad del av processen för övervakning och kontroll av institutets operativa riskprofil och för vilket tydliga ansvarsområden har tilldelats. Bedömnings- och förvaltningssystemet för operativa risker ska identifiera institutets exponering för operativa risker och spåra relevanta operativa riskdata, inklusive väsentliga förlustdata.
 - b) En riskhanteringsfunktion för operativa risker som är oberoende av institutets affärsverksamhet och operativa enheter.
 - c) Ett system för rapportering till den verkställande ledningen som tillhandahåller rapporter om operativa risker till relevanta funktioner inom institutet.
 - d) Ett system för regelbunden övervakning och rapportering av exponeringar för operativa risker och av erfarenheter av förluster samt förfaranden för att vidta lämpliga korrigerande åtgärder.
 - e) Rutiner för att säkerställa efterlevnad och riktlinjer för hantering av bristande efterlevnad.
 - f) Regelbundna översyner av institutets förfaranden och system för bedömning och hantering av operativa risker, utförda av interna eller externa revisorer som har den kunskap som krävs för att utföra sådana översyner.
 - g) Interna valideringsprocesser som fungerar på ett sunt och effektivt sätt.
 - h) Transparenta och tillgängliga dataflöden och processer kopplade till systemet för bedömning av operativa risker.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera skyldigheterna enligt punkt 1 a–h, med beaktande av institutens storlek och komplexitet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*5 Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (EUT L 97, 19.3.2021, s. 1).”.

(132) Artikel 325 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–5 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för alla positioner i handelslagret och för positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:

- a) Den alternativa schablonmetoden i kapitel 1a.
- b) Den alternativa internmodellmetoden i kapitel 1b för de positioner som har tilldelats till handlarbord för vilka institutet har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda denna metod, i enlighet med artikel 325az.1.
- c) Den förenklade schablonmetod som avses i punkt 2 i denna artikel, under förutsättning att institutet uppfyller villkoren i artikel 325a.1.

Genom undantag från första stycket ska ett institut inte beräkna kapitalbaskrav för valutarisk för positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk om dessa positioner dras av från institutets kapitalbas.

2. Kapitalbaskrav för marknadsrisk, beräknade i enlighet med den förenklade schablonmetoden, ska motsvara summan av följande kapitalbaskrav, enligt vad som är tillämpligt:

- a) Kapitalbaskravet för positionsrisk enligt kapitel 2 multiplicerat med
 - i) 1,3, för de generella och specifika riskerna med positioner i skuldinstrument, med undantag för sådana värdepapperiseringsinstrument som avses i artikel 337,
 - ii) 3,5, för de generella och specifika riskerna med positioner i aktieinstrument.
- b) Kapitalbaskravet för valutarisk enligt kapitel 3 multiplicerat med 1,2.
- c) Kapitalbaskravet för råvarurisk enligt kapitel 4 multiplicerat med 1,9.
- d) Kapitalbaskravet för värdepapperiseringsinstrument enligt artikel 337.

3. Ett institut som använder den alternativa internmodellmetod som avses i punkt 1 b för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk för positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk eller råvarurisk ska till de behöriga myndigheterna rapportera den månatliga beräkningen av kapitalbaskraven för marknadsrisk med hjälp av den alternativa schablonmetod som avses i punkt 1 a för varje handlarbord till vilka dessa positioner har tilldelats i enlighet med artikel 104b.

4. Ett institut får använda en kombination av den alternativa schablonmetod som avses i punkt 1 a och den alternativa internmodellmetod som avses i punkt 1 b på permanent basis inom en grupp. Institutet får inte använda någon av dessa metoder i kombination med den förenklade schablonmetod som avses i punkt 1 c.

5. Ett institut får inte använda den alternativa internmodellmetoden i punkt 1 b för instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner eller positioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt punkterna 6, 7 och 8.”.

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange hur institut ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk eller råvarurisk i enlighet med metoderna i punkt 1 a och b i denna artikel, med beaktande av kraven i artikel 104b.5 och 104b.6, beroende på vad som är tillämpligt.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: ange datum = 9 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(133) Artikel 325a ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Villkor för att använda den förenklade schablonmetoden”.

b) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Institutet får beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk genom att använda den förenklade schablonmetod som avses i artikel 325.1 c, under förutsättning att storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som är föremål för marknadsrisk inte överstiger något av följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som görs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:”.

c) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:

”b) Alla positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk eller råvarurisk ska ingå, utom de positioner som undantas från beräkningen av kapitalbaskrav för valutarisk i enlighet med artikel 104c eller som dras av från institutets kapitalbas.”.

d) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”5. Institutet ska upphöra att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med den metod som anges i artikel 325.1 c inom tre månader från det att något av följande gäller:”.

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Ett institut som har upphört att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk genom att använda den metod som anges i artikel 325.1 c ska endast tillåtas att på nytt börja beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk genom att använda den metoden om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 har uppfyllts under en sammanhängande ettårsperiod.”.

(134) I artikel 325b ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Om en behörig myndighet inte har beviljat ett institut det tillstånd som avses i punkt 2 för minst ett institut eller företag i gruppen, ska följande krav gälla för beräkningen av kapitalbaskraven för marknadsrisk på gruppnivå i enlighet med denna avdelning:

- a) Institutet ska beräkna nettopositioner och kapitalbaskrav i enlighet med denna avdelning för alla positioner i de institut eller företag i gruppen för vilka institutet har beviljats tillstånd enligt punkt 2, genom användning av den behandling som anges i punkt 1.
- b) Institutet ska beräkna nettopositioner och kapitalbaskrav i enlighet med denna avdelning individuellt för alla positioner i varje institut eller företag i gruppen för vilket institutet inte har beviljats tillstånd enligt punkt 2.
- c) Institutet ska beräkna det totala kapitalbaskravet i enlighet med denna avdelning på gruppnivå genom att addera de belopp som beräknas enligt leden a och b i denna punkt.

Vid den beräkning som avses i leden a och b ska institut och företag som avses i leden a och b använda samma rapporteringsvaluta som den som används för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med denna avdelning på gruppnivå.”.

(135) Artikel 325c ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Den alternativa schablonmetodens omfattning, upplägg och kvalitativa krav”.

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Instituterna ska ha infört, och göra tillgängliga för de behöriga myndigheterna, en dokumenterad uppsättning interna riktlinjer, förfaranden och kontroller för övervakning och säkerställande av efterlevnaden av kraven i detta kapitel. Alla ändringar av dessa riktlinjer, förfaranden och kontroller ska i vederbörlig ordning anmälas till de behöriga myndigheterna.”.

- c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3–6:

”3. Instituterna ska ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handelsenheterna och som rapporterar direkt till den verkställande ledningen. Enheten för riskkontroll ska ha ansvar för utformning och tillämpning av den alternativa schablonmetoden. Den ska utarbeta och analysera månadsrapporter om resultatet av den alternativa schablonmetoden, samt om lämpligheten vad gäller institutets handelslimiter.

4. Instituterna ska genomföra en oberoende översyn av den alternativa schablonmetod som de på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt använder vid tillämpning av detta kapitel, antingen som en del av deras regelbundna internrevision eller genom att uppdra till ett utomstående företag att genomföra denna översyn.

Vid tillämpning av första stycket avses med ett utomstående företag ett företag som tillhandahåller revisions- eller konsulttjänster till institut, och som har personal som har tillräcklig kompetens vad gäller marknadsrisk.

5. Den översyn av den alternativa schablonmetoden som avses i punkt 4 ska omfatta både affärsdrivande handelsenheters och den oberoende riskkontrollenhetens verksamhet och ska bedöma allt av följande:

- a) Interna riktlinjer, förfaranden och kontroller för övervakning och säkerställande av efterlevnaden av de krav som avses i punkt 1.
- b) Hur ändamålsenlig dokumentationen av riskhanteringssystemet och riskhanteringsprocessen är samt hur väl den riskkontrollenhet som avses i punkt 2 är organiserad.
- c) Noggrannheten i känslighetsberäkningarna och i den process som används för att härleda dessa beräkningar från institutets prissättningsmodeller som, i enlighet med artikel 325t, utgör grunden för resultatrapporteringen till den verkställande ledningen.
- d) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera hur konsistenta, aktuella och tillförlitliga de datakällor är som används vid beräkningen av kapitalbaskraven för marknadsrisk vid användningen av den alternativa schablonmetoden, inbegripet dessa datakällors oberoende.

Ett institut ska genomföra den översyn som avses i första stycket minst en gång per år, eller mer sällan efter godkännande av de behöriga myndigheterna.”.

(136) Artikel 325j ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk för en position i en fond genom att använda någon av följande metoder:

- a) Ett institut som uppfyller villkoret i artikel 104.7 a ska beräkna kapitalbaskraven för den positionens marknadsrisk genom att göra en genomlysning av fondens underliggande positioner månadsvis, som om dessa positioner innehades direkt av institutet.
- b) Ett institut som uppfyller villkoret i artikel 104.7 b ska beräkna kapitalbaskraven för den positionens marknadsrisk med hjälp av någon av följande metoder:
 - i) Det ska beräkna fondens kapitalbaskrav för marknadsrisk genom att betrakta positionen i fonden som en position i en enda aktie som hänförs till undergruppen ”Övriga sektorer” i tabell 8 i artikel 325ap.1.
 - ii) Det ska beräkna kapitalbaskravet för fondens marknadsrisk i enlighet med de limiter som anges i fondens mandat och i relevant lagstiftning.

Vid den beräkning som avses i led i ska institutet betrakta fondpositionen som en position i en enda aktie utan kreditvärdering som hänförs till undergruppen ”Utan kreditvärdering” i tabell 2 i artikel 325y.1.

Vid den beräkning som avses i led ii får institutet beräkna kapitalbaskraven för motpartsrisk och för kreditvärdighetsjusteringsrisk i derivatpositioner i fonden med hjälp av den förenklade metod som anges i artikel 132a.3.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Vid tillämpning av de metoder som avses i punkt 1 b i och b ii ska institutet göra följande:

- a) Tillämpa de kapitalbaskrav för fallissemangsrisk som anges i avsnitt 5 och tillägget för kvarstående risk enligt avsnitt 4 för en position i en fond, om fondens mandat tillåter investeringar i exponeringar som ska omfattas av dessa kapitalbaskrav.
 - b) Använda samma metod, bland de metoder som anges i punkt 1 b, för alla positioner i samma fond för att beräkna kapitalbaskraven var för sig som en separat portfölj.”.
- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Vid tillämpning av punkt 1 b ii ska ett institut fastställa beräkningen av kapitalbaskraven för marknadsrisk genom att fastställa den hypotetiska portfölj som skulle få de högsta kapitalbaskraven i enlighet med artikel 325c.2 a, baserat på fondens mandat eller relevant lagstiftning och, i tillämpliga fall, med beaktande av hävstångseffekten i största möjliga utsträckning.

Institutet ska använda samma hypotetiska portfölj som den som avses i första stycket för att, beroende på vad som är tillämpligt, beräkna kapitalbaskraven för den fallissemangsrisk som anges i avsnitt 5 och det tillägg för kvarstående risk som anges i avsnitt 4 för en position i en fond.

Den metod som institutet har utvecklat för att fastställa de hypotetiska portföljerna för alla positioner i fonder för vilka de beräkningar som avses i första stycket används ska godkännas av dess behöriga myndighet.”.

- d) Följande punkter ska läggas till som punkterna 6 och 7:

”6. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller tillräcklig information för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk för en position i en fond i enlighet med metoden i punkt 1 a får förlita sig till en tredje part för att utföra beräkningen, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den tredje parten är antingen
 - i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut, under förutsättning att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller
 - ii) fondens förvaltningsbolag, om fonden inte omfattas av led i och under förutsättning att fondens förvaltningsbolag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.
- b) Den tredje parten förser institutet med de uppgifter eller den information som saknas för att beräkna kapitalbaskravet för marknadsrisk för positionen i fonden i enlighet med den metod som avses i punkt 1 a.
- c) En extern revisor för institutet har bekräftat att de uppgifter eller den information från den tredje parten som avses i led b är adekvata och institutets behöriga myndighet har obegränsad tillgång till dessa uppgifter och denna information på begäran.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera de tekniska aspekterna av metoden för att fastställa hypotetiska

portföljer vid tillämpning av den metod som anges i punkt 4, inbegripet det sätt på vilket instituten, i tillämpliga fall, i största möjliga utsträckning ska beakta hävstångseffekten.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: infoga datum = 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

- (137) I artikel 325q ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. De vegariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för valutarisk ska vara de implicita volatiliteterna för växelkurser mellan valutapar. Dessa implicita volatiliteter ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år och 10 år.”.

- (138) I artikel 325s.1 ska formeln för s_k ersättas med följande:

$$s_k = \frac{V_i(0,01+vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01} \cdot vol_k$$

- (139) Artikel 325t ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Genom undantag från första stycket får behöriga myndigheter kräva att ett institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetod som föreskrivs i kapitel 1b ska använda de prissättningsfunktioner som ingår i dess internmodellmetods riskmättningsmodell för känslighetsberäkningar enligt detta kapitel för att beräkna och rapportera de krav som föreskrivs i artikel 325.3.”.

- b) I punkt 5 ska led a ersättas med följande:

”a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering eller för rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.”.

- c) I punkt 6 ska led a ersättas med följande:

”a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering eller för rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.”.

- (140) I artikel 325v ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. För omsatta kredit- och aktiederivat som inte är värdepapperiseringar ska beloppen vid plötsligt fallissemang per enskild beståndsdel fastställas med hjälp av en genomlysningssmetod.”.

- (141) I artikel 325y ska följande punkt läggas till som punkt 6:

”6. Vid tillämpning av denna artikel ska en exponering hänföras till den kreditkvalitetskategori som motsvarar den kreditkvalitetskategori som den skulle ha hänförts till enligt den schablonmetod för kreditrisk som anges i avdelning II kapitel 2.”.

- (142) I artikel 325ab ska punkt 2 utgå.
- (143) I artikel 325ae ska punkt 3 ersättas med följande:
- ”3. Riskvikterna för riskfaktorer baserade på de valutor som ingår i underkategorin för de mest likvida valutorna enligt artikel 325bd.7 b och institutets inhemska valuta ska vara följande:
- a) För riskfaktorer för den riskfria räntan: de riskvikter som avses i tabell 3 i punkt 1 dividerade med $\sqrt{2}$.
 - b) För inflationsriskfaktorer och faktorer för valutabasisrisk: de riskvikter som avses i punkt 2 dividerade med $\sqrt{2}$.”.
- (144) Artikel 325ah ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
 - i) I tabell 4 ska sektorn för undergrupp 13 ersättas med följande:

”Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som etablerats av en nationell regering eller en regional eller lokal myndighet, subventionerade långivare och säkerställda obligationer.”.
 - ii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av denna artikel ska en exponering hänföras till den kreditkvalitetskategori som motsvarar den kreditkvalitetskategori som den skulle ha hänförts till enligt den schablonmetod för kreditrisk som anges i avdelning II kapitel 2.”.
 - b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Genom undantag från punkt 2 får instituten hänföra en riskexponering för en säkerställd obligation utan kreditvärdering till undergrupp 4 om det institut som emitterat den säkerställda obligationen har kreditkvalitetssteg 1–3.”.
- (145) I artikel 325ai.1 ska definitionen av korrelationsparametern ρ_{kl} (namn) ersättas med följande:
- ” ρ_{kl} (namn) är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l är identiska; den ska vara lika med 35 % om de två namnen för känsligheterna k och l är i undergrupperna 1–18 i tabell 4 i artikel 325ah.1, och är i annat fall lika med 80 %.”.
- (146) I artikel 325aj ska definitionen av γ_{bc} (rating) ersättas med följande:
- ” γ_{bc} (rating) är lika med
- a) 1, om undergrupperna b och c är i undergrupperna 1–17 och båda undergrupperna tillhör samma kreditkvalitetskategori (antingen kreditkvalitetssteg 1–3 eller kreditkvalitetssteg 4–6), och är i annat fall lika med 50 %; vid denna beräkning ska undergrupp 1 anses tillhöra samma kreditkvalitetskategori som de undergrupper som har kreditkvalitetssteg 1–3,
 - b) 1, om antingen undergrupp b eller c är i undergrupp 18,
 - c) 1, om undergrupp b eller c är i undergrupp 19 och den andra undergruppen har kreditkvalitetssteg 1–3, och är i annat fall lika med 50 %,
 - d) 1, om undergrupp b eller c är i undergrupp 20 och den andra undergruppen har kreditkvalitetssteg 4–6, och är i annat fall lika med 50 %.”.

(147) Artikel 325ak ska ändras på följande sätt:

I första stycket tabell 6 ska sektorn för undergrupp 13 ersättas med följande:

”Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som etablerats av en nationell regering eller en regional eller lokal myndighet, subventionerade långivare och säkerställda obligationer.”.

b) Följande stycken ska läggas till:

”Vid tillämpning av denna artikel ska en exponering hänföras till den kreditkvalitetskategori som motsvarar den kreditkvalitetskategori som den skulle ha hänförts till enligt den schablonmetod för kreditrisk som anges i avdelning II kapitel 2.

Genom undantag från andra stycket får instituten hänföra en riskexponering för en säkerställd obligation utan kreditvärdering till undergrupp 4 om det institut som emitterat den säkerställda obligationen har kreditkvalitetssteg 1–3.”.

(148) I artikel 325am ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Vid tillämpning av denna artikel ska en exponering hänföras till den kreditkvalitetskategori som motsvarar den kreditkvalitetskategori som den skulle ha hänförts till enligt den schablonmetod för kreditrisk som anges i avdelning II kapitel 2.”.

(149) I artikel 325as ska tabell 9 ändras på följande sätt:

a) Benämningen på undergrupp 3 ska ersättas med följande:

”Energi – el”.

b) Följande fält ska införas:

”3a	Energi – handel med utsläppsrätter	40 %
-----	------------------------------------	------

”.

(150) Artikel 325ax ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Undergrupper för vegariskfaktorer ska likna de undergrupper som fastställts för deltariskfaktorer i enlighet med underavsnitt 1 i avsnitt 3 i detta kapitel.

2. Riskvikter för känsligheter för vegariskfaktorer ska tilldelas i enlighet med riskfaktorernas riskklass, enligt följande:

Tabell 11

Riskklass	Riskvikter
Generell ränterisk	100 %
Kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar	100 %
Kreditspreadrisk för värdepapperiseringar i den	100 %

alternativa korrelationshandelsportföljen	
Kreditspreadrisk för värdepapperiseringar utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen	100 %
Aktierisk (högt börsvärde och index)	77,78 %
Aktierisk (lågt börsvärde och övriga sektorer)	100 %
Råvarurisk	100 %
Valutarisk	100 %”.

b) Punkt 3 ska utgå.

(151) Artikel 325az ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Den alternativa internmodellmetoden får användas av ett institut för att beräkna sina kapitalbaskrav för marknadsrisk, under förutsättning att institutet uppfyller alla krav som anges i detta kapitel.”.

c) Punkt 2 första stycket ska ändras på följande sätt:

i) Leden c och d ska ersättas med följande:

”c) Handlarborden har uppfyllt kraven på utfallstest enligt artikel 325bf.3.

d) Handlarborden har uppfyllt de krav avseende resultatanalys som avses i artikel 325bg.”.

ii) Följande led ska läggas till som led g:

”g) Inga positioner i fonder som uppfyller villkoret i artikel 104.7 b har tilldelats handlarborden.”.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden ska också uppfylla rapporteringskravet i artikel 325.3.”.

d) Punkt 9 första stycket ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) begränsar beräkningen av tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar enligt artikel 325bf.6.”.

ii) Följande led ska läggas till som led c:

”c) undantar överskridanden som framgår av utfallstestet av hypotetiska eller faktiska förändringar från beräkningen av tillägget enligt artikel 325bf.6.”.

(152) I artikel 325ba ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Ett institut som använder en alternativ intern modell ska beräkna de totala kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla positioner i handelslagret och för alla positioner utanför handelslagret som genererar valutarisk eller råvarurisk enligt följande formel:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{allportfolio}) + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

där

$AIMA$ = summan av de kapitalbaskrav som avses i punkterna 1 och 2,

PLA_{addon} = det ytterligare kapitalbaskrav som avses i artikel 325bg.2,

$ASA_{allportfolio}$ = kapitalbaskraven för marknadsrisk beräknade enligt den alternativa schablonmetod som avses i artikel 325.1 a för portföljen av alla positioner i handelslagret och alla positioner utanför handelslagret som genererar valutarisk eller råvarurisk,

$ASA_{non-aima}$ = kapitalbaskraven för marknadsrisk beräknade enligt den alternativa schablonmetod som avses i artikel 325.1 a för portföljen av positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som genererar valutarisk eller råvarurisk och för vilka institutet använt samma metod för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk,

AS = kapitalbaskraven för marknadsrisk beräknade enligt den alternativa schablonmetod som avses i artikel 325.1 a för portföljen av positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som genererar valutarisk eller råvarurisk och för vilka institutet använt den metod som avses i artikel 325.1 b för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk.”.

(153) I artikel 325bc ska följande punkt läggas till som punkt 6:

”6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för användning av indata i den riskmättningsmodell som avses i denna artikel, inbegripet kriterier för uppgifternas korrekthet och kriterier för kalibrering av indata när marknadsdata är otillräckliga.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [nio månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(154) Artikel 325be ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Vid den bedömning som avses i punkt 1 får de behöriga myndigheterna tillåta institut att använda marknadsdata som tillhandahållits av tredje parter.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. De behöriga myndigheterna får kräva att ett institut inte anser att en riskfaktor som det har bedömt som modellerbar i enlighet med punkt 1 är modellerbar, om de indata som används för att fastställa de scenarier med framtida störningar som tillämpas på riskfaktorn inte, på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, uppfyller de krav som avses i artikel 325bc.6.”.

c) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Under extraordinära omständigheter, som inträffar under perioder med betydande minskning av viss handelsverksamhet på finansmarknaderna, får de behöriga myndigheterna tillåta alla institut som använder den metod som anges i detta kapitel att anse vissa riskfaktorer som av dessa institut inte har bedömts vara modellerbara i enlighet med punkt 1 som modellerbara, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) De riskfaktorer som är föremål för behandlingen motsvarar den handelsverksamhet som är avsevärt reducerad på finansmarknaderna.
- b) Behandlingen tillämpas tillfälligt, och inte mer än sex månader inom ett räkenskapsår.
- c) Den behandling som avses i första stycket minskar inte avsevärt de totala kapitalbaskraven för marknadsrisk för de institut som tillämpar den.
- d) De behöriga myndigheterna underrättar omedelbart EBA om alla beslut om att tillåta institut att tillämpa den metod som anges i detta kapitel för att anse vissa riskfaktorer modellerbara som inte har bedömts vara modellerbara, samt om den berörda handelsverksamheten och motiveringarna till besluten.”.

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för att bedöma riskfaktorers modellerbarhet i enlighet med punkt 1, inbegripet när de marknadsdata som avses i punkt 2b används, och specificera hur ofta denna bedömning ska göras.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet = 9 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(155) Artikel 325bf ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska den inledande meningen ersättas med följande:

”Multiplikationsfaktorn (m_c) ska minst motsvara summan av värdet 1,5 och ett tillägg som fastställs i enlighet med tabell 3. För den portfölj som avses i punkt 5 ska detta tillägg beräknas på grundval av det antal överskridanden som har inträffat under de senaste 250 bankdagarna, enligt vad som konstaterats genom institutets utfallstest av Value-at-

Risk-värdet beräknat i enlighet med led a i detta stycke. Beräkningen av tillägget ska uppfylla följande krav:”.

ii) Sista stycket ska ersättas med följande:

”Under extraordinära omständigheter får de behöriga myndigheterna tillåta ett institut att göra följande:

- a) Begränsa beräkningen av tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar när antalet överskridanden på grundval av utfallstest av faktiska förändringar inte beror på brister i institutets alternativa interna modell.
- b) Undanta överskridanden som framgår av utfallstest av hypotetiska eller faktiska förändringar från beräkningen av tillägget, om dessa överskridanden inte beror på brister i institutets alternativa interna modell.”.

iii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av första stycket får de behöriga myndigheterna öka värdet av mc över den summa som avses i det stycket, om ett instituts alternativa interna modell uppvisar brister i fråga om att korrekt mäta kapitalbaskraven för marknadsrisk.”.

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Genom undantag från punkterna 2 och 6 i denna artikel får de behöriga myndigheterna tillåta att ett institut inte räknar ett överskridande, om en endagsförändring i värdet på dess portfölj som överskrider motsvarande Value-at-Risk-värde beräknat med institutets interna modell beror på en riskfaktor som inte är modellerbar.”.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 10:

”10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera villkoren och kriterierna enligt vilka ett institut kan tillåtas att inte räkna ett överskridande, om en endagsförändring i värdet på dess portfölj som överskrider motsvarande Value-at-Risk-värde beräknat med institutets interna modell beror på en riskfaktor som inte är modellerbar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet = 18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(156) Artikel 325bg ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–3 ska ersättas med följande:

”1. Ett instituts handlarbord uppfyller kraven avseende resultatanalys om de teoretiska förändringarna i värdet på det handlarbordets portfölj, på grundval av institutets riskmättningsmodell, är nära eller tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i värdet på det handlarbordets portfölj, på grundval av institutets prissättningsmodell.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska institutet, om de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj, på grundval av institutets riskmättningsmodell, är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i värdet på det handlarbordets portfölj, på grundval av institutets prissättningsmodell, beräkna ett ytterligare kapitalbaskrav utöver de kapitalbaskrav som avses i artikel 325ba.1 och 325ba.2 för alla positioner som tilldelats det handlarbordet.

3. För varje position hos ett givet handlarbord ska ett instituts efterlevnad av de krav avseende resultatanalys som avses i punkt 1 leda till fastställande av en exakt förteckning över riskfaktorer som bedöms lämpliga för att kontrollera att institutet uppfyller de krav avseende utfallstest som anges i artikel 325bf.”.

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a och b ska ersättas med följande:

”a) Kriterier som vid tillämpning av punkt 1 specificerar om de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj antingen är nära eller tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, med beaktande av utvecklingen av internationella regler.

b) Det ytterligare kapitalbaskrav som avses i punkt 2.”.

ii) Led e ska utgå.

iii) De två sista styckena ska ersättas med följande:

”EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [nio månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(157) Artikel 325bh ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led i:

”i) När det gäller positioner i fonder ska instituten minst en gång i veckan göra en genomlysning av dessa fonders underliggande positioner för att beräkna kapitalbaskraven i enlighet med detta kapitel. Institut som inte har tillräckliga indata eller tillräcklig information för att beräkna kapitalbaskravet för marknadsrisk för en position i en fond i enlighet med genomlysningssmetoden får förlita sig till en tredje part för att få dessa indata eller denna information, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

i) Den tredje parten är antingen

– fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut, under förutsättning att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller

– för fonder som inte omfattas av första strecksatsen i detta led i, fondens förvaltningsbolag, under förutsättning att fondens förvaltningsbolag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.

- ii) Den tredje parten förser institutet med tillräckliga indata eller information för att beräkna kapitalbaskravet för marknadsrisk för positionen i fonden i enlighet med den metod som avses i första stycket.
- iii) En extern revisor för institutet har bekräftat att de indata eller den information från den tredje parten som avses i led ii är adekvata och institutets behöriga myndighet har obegränsad tillgång till dessa indata och denna information på begäran.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ett institut får använda empiriska korrelationer inom övergripande riskfaktorkategorier och, för beräkning av det oinskränkta expected shortfall-måttet UEST enligt artikel 325bb.1, mellan övergripande riskfaktorkategorier, endast om institutets metod för att mäta sådana korrelationer är sund, överensstämmer med antingen tillämpliga likviditetshorisonter eller, på ett för institutets behöriga myndighet tillfredsställande sätt, den bastidshorisont på tio dagar som anges i artikel 325bc.1 och genomförs med integritet.”.

c) Punkt 3 ska utgå.

(158) Artikel 325bi.1 b ska ändras på följande sätt:

”b) Ett institut ska ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handelsenheterna och som rapporterar direkt till den verkställande ledningen. För denna enhet ska följande gälla:

- i) Enheten ska ha ansvar för utformning och tillämpning av alla interna riskmättningsmodeller som används i den alternativa internmodellmetoden vid tillämpning av detta kapitel.
- ii) Enheten ska ha ansvar för det övergripande riskhanteringssystemet.
- iii) Enheten ska utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av alla interna modeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisk, och om lämpligheten hos åtgärder som ska vidtas avseende handelslimiter.

En från riskkontrollenheten separat valideringsenhet ska utföra den inledande och fortlöpande valideringen av alla interna riskmättningsmodeller som används i den alternativa internmodellmetoden vid tillämpning av detta kapitel.”.

(159) Artikel 325bp ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Leden d och e ska ersättas med följande:

”d) Ett institut som har beviljats tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 för exponeringsklassen och det riskklassificeringssystem som motsvarar en viss emittent ska använda den metod som anges där för att beräkna sannolikheten för fallissemang för den emittenten, under förutsättning att det finns tillgängliga uppgifter för en sådan skattning.

e) Ett institut som inte har beviljats tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang enligt led d ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta dessa sannolikheter för fallissemang i överensstämmelse med de krav som gäller för skattningar av sannolikheter för fallissemang enligt denna artikel.”.

- ii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led d ska uppgifter för att göra skattningen av sannolikheten för fallissemang för en viss emittent inom en position i handelslagret anses vara tillgängliga om institutet på beräkningsdagen har en position utanför handelslagret för samma gäldenär för vilken det skattar sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 för att beräkna sina kapitalbaskrav enligt det kapitlet.”.

- b) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

- i) Leden c och d ska ersättas med följande:

”c) Ett institut som har beviljats tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 för exponeringsklassen och det riskklassificeringssystem som motsvarar en viss exponering ska använda den metod som anges där för att beräkna skattningar av förlust vid fallissemang för den emittenten, under förutsättning att det finns tillgängliga uppgifter för en sådan skattning.

d) Ett institut som inte har beviljats tillstånd att skatta förlust vid fallissemang enligt led c ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta förlust vid fallissemang i överensstämmelse med de krav som gäller för skattningar av förlust vid fallissemang enligt denna artikel.”.

- ii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av led c ska uppgifter för att göra skattningen av förlust vid fallissemang för en viss emittent inom en position i handelslagret anses vara tillgängliga om institutet på beräkningsdagen har en position utanför handelslagret för samma exponering för vilken det skattar förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 för att beräkna sina kapitalbaskrav enligt det kapitlet.”.

- (160) I artikel 337 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Vid fastställandet av riskvikter enligt punkt 1 ska instituten uteslutande använda den metod som anges i avdelning II kapitel 5 avsnitt 3.”.

- (161) I artikel 338 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av denna artikel ska ett institut fastställa sin korrelationshandelsportfölj i enlighet med bestämmelserna i artikel 325.6, 325.7 och 325.8.

2. Ett institut ska fastställa det större av följande belopp som det specifika riskkapitalbaskravet för korrelationshandelsportföljen:

- a) De totala kapitalbaskrav för specifik risk som skulle gälla enbart långa nettopositioner i korrelationshandelsportföljen.
- b) De totala kapitalbaskrav för specifik risk som skulle gälla enbart korta nettopositioner i korrelationshandelsportföljen.”.

- (162) I artikel 352 ska punkt 2 utgå.

- (163) I artikel 361 ska led c och sista stycket utgå.

- (164) I del tre avdelning IV ska kapitel 5 utgå.

(165) I artikel 381 ska följande stycke läggas till:

”I denna avdelning avses med kreditvärdighetsjusteringsrisk risken för förluster till följd av förändringar i kreditvärdighetsjusteringsvärdet, beräknad för portföljen av transaktioner med en motpart enligt första stycket, på grund av förändringar i en motparts riskfaktorer för kreditspreddar och andra riskfaktorer som är inbäddade i transaktionsportföljen.”.

(166) Artikel 382 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ett institut ska vid beräkningen av den kapitalbas som krävs enligt punkt 1 inkludera transaktioner för värdepappersfinansiering som värderas till verkligt värde enligt de redovisningsregler som är tillämpliga på institutet, om institutets exponeringar för kreditvärdighetsjusteringsrisk till följd av dessa transaktioner är väsentliga.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 4a och 4b:

”4a. Genom undantag från punkt 4 får ett institut välja att beräkna kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av någon av de tillämpliga metoder som avses i artikel 382a för de transaktioner som utesluts i enlighet med punkt 4, om institutet använder godtagbara risksäkringar som fastställts i enlighet med artikel 386 för att reducera kreditvärdighetsjusteringsrisken för dessa transaktioner. Institutet ska fastställa riktlinjer för att specificera för vilka transaktioner de väljer att uppfylla kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

4b. Institutet ska till sina behöriga myndigheter rapportera resultaten av beräkningarna av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk för alla de transaktioner som avses i punkt 4. Vid tillämpning av detta rapporteringskrav ska institutet beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av de relevanta metoder som anges i artikel 382a.1 och som de skulle ha använt för att uppfylla ett kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk om dessa transaktioner inte hade uteslutits från tillämpningsområdet i enlighet med punkt 4.”.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor och kriterier som de behöriga myndigheterna ska använda för att bedöma huruvida de exponeringar för kreditvärdighetsjusteringsrisk som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering till verkligt värde är väsentliga, samt hur ofta denna bedömning bör göras.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: ange datum = två år efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(167) Följande artikel ska införas som artikel 382a:

”Artikel 382a

Metoder för att beräkna kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk

1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk för alla de transaktioner som avses i artikel 382 i enlighet med följande metoder:

- a) Den schablonmetod som anges i artikel 383, om institutet har beviljats tillstånd att använda den metoden av de behöriga myndigheterna.
- b) Den grundläggande metod som anges i artikel 384.
- c) Den förenklade metod som anges i artikel 385, under förutsättning att institutet uppfyller villkoren i punkt 1 i den artikeln.

2. Ett institut får inte använda den metod som avses i punkt 1 c i kombination med de metoder som avses i punkt 1 a eller b.

3. Ett institut får använda en kombination av de metoder som avses i punkt 1 a och b för att på permanent basis beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i följande situationer:

- a) För olika motparter.
- b) För olika godtagbara nettningsmängder med samma motpart.
- c) För olika transaktioner inom samma godtagbara nettningsmängd, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Institutet ska dela upp nettningsmängden i två hypotetiska nettningsmängder och fördela alla transaktioner som omfattas av den metod som avses i punkt 1 a till samma hypotetiska nettningsmängd och alla transaktioner som omfattas av den metod som avses i punkt 1 b till den andra hypotetiska nettningsmängden, för att beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk.
 - ii) Den uppdelning som avses i led a ska vara förenlig med det sätt på vilket institutet fastställer den lagstadgade nettningen av den kreditvärdighetsjustering som beräknats för redovisningsändamål.
 - iii) De behöriga myndigheternas tillstånd att använda den metod som avses i punkt 1 a ska begränsas till den hypotetiska nettningsmängd för vilken institutet använder den metod som avses i punkt 1 a för att beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk.

Instituten ska fastställa riktlinjer för att förklara hur de använder en kombination av de metoder som avses i punkt 1 a och b, och enligt vad som anges i denna punkt, för att beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk på permanent basis.”.

(168) Artikel 383 ska ersättas med följande:

”Artikel 383

Schablonmetod

1. De behöriga myndigheterna ska ge ett institut tillstånd att beräkna sina kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk för en transaktionsportfölj med en eller flera motparter genom att använda schablonmetoden i enlighet med punkt 3, efter att ha bedömt om institutet uppfyller följande krav:

- a) Institutet har inrättat en särskild enhet som ansvarar för institutets övergripande riskhantering och säkring av kreditvärdighetsjusteringsrisk.
- b) För varje berörd motpart har institutet utarbetat en lagstadgad modell för kreditvärdighetsjustering för att beräkna kreditvärdighetsjusteringen för den motparten i enlighet med artikel 383a.
- c) För varje berörd motpart kan institutet minst en gång i månaden beräkna känsligheterna hos sin kreditvärdighetsjustering för de berörda riskfaktorerna i enlighet med artikel 383b.
- d) För alla positioner i godtagbara risksäkringar som redovisas i enlighet med artikel 386 i syfte att beräkna institutets kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av schablonmetoden, kan institutet beräkna positionens känslighet för de relevanta riskfaktorer som fastställts i enlighet med artikel 383b, och åtminstone en gång i månaden.

Vid tillämpning av led c avses med känsligheten hos kreditvärdighetsjusteringen för en motpart för en riskfaktor den relativa förändringen av värdet av denna kreditvärdighetsjustering till följd av en förändring i värdet på en av de relevanta riskfaktorerna för den kreditvärdighetsjusteringen, beräknad med hjälp av institutets lagstadgade modell för kreditvärdighetsjustering i enlighet med artiklarna 383i–383j.

Vid tillämpning av led d avses med en känslighet hos en position i en godtagbar risksäkring för en riskfaktor den relativa förändringen av värdet av den positionen till följd av en förändring i värdet på en av de relevanta riskfaktorerna för den positionen, beräknad med hjälp av institutets prissättningsmodell i enlighet med artiklarna 383i–383j.

2. Vid beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk gäller följande definitioner:

- a) riskklass: någon av följande kategorier:
 - i) Ränterisk.
 - ii) Motpartskreditspreadrisk.
 - iii) Referenskreditspreadrisk.
 - iv) Aktierisk.
 - v) Råvarurisk.
 - vi) Valutarisk.
- b) kreditvärdighetsjusteringsportfölj: den portfölj som består av den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen och alla godtagbara risksäkringar som avses i punkt 1 d.
- c) aggregerad kreditvärdighetsjustering: summan av de kreditvärdighetsjusteringar som beräknats för alla motparter som avses i punkt 1 första stycket med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering.

3. Institutet ska fastställa kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av schablonmetoden som summan av följande två kapitalbaskrav beräknade i enlighet med artikel 383b:

- a) Kapitalbaskrav för deltarisk, som fångar upp risken för förändringar i institutets kreditvärdighetsjusteringsportfölj till följd av förändringar i de relevanta riskfaktorer som inte rör volatilitet.
- b) Kapitalbaskrav för vegarisk, som fångar upp risken för förändringar i institutets kreditvärdighetsjusteringsportfölj till följd av förändringar i de relevanta riskfaktorer som rör volatilitet.”.

(169) Följande artiklar ska införas som artiklarna 383a–383w:

”Artikel 383a

Lagstadgad modell för kreditvärdighetsjustering

1. En lagstadgad modell för kreditvärdighetsjustering som används för beräkning av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artikel 384 ska vara begreppsmässigt sund, genomföras med integritet och uppfylla samtliga följande krav:

- a) Den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering ska kunna modellera en viss motparts kreditvärdighetsjustering och i relevanta fall beakta nettnings- och marginalavtal på nettningsmängdsnivå i enlighet med denna artikel.
- b) Institutet skattar motpartens sannolikhet för fallissemang enligt led a utifrån motpartens kreditspreadar och den marknadskonventionsenliga förlusten vid fallissemang för den motparten.
- c) Den förväntade förlust vid fallissemang som avses i led a ska vara densamma som den marknadskonventionsenliga förlust vid fallissemang som avses i led b, såvida inte institutet kan styrka att förmånsrätten för portföljen av transaktioner med den motparten skiljer sig från förmånsrätten för prioriterade obligationer utan säkerhet som emitterats av den motparten.
- d) Den simulerade diskonterade framtida transaktionsportföljens exponering mot en motpart beräknas för varje framtida tidpunkt med en exponeringsmodell genom att justera alla transaktioner i den portföljen, baserat på de simulerade förändringar av marknadsriskfaktorer som är väsentliga för dessa transaktioner med hjälp av ett lämpligt antal scenarier, och diskontera priserna fram till beräkningsdatumet med hjälp av riskfria räntor.
- d) Den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering kan modellera ett betydande beroende mellan den simulerade diskonterade framtida transaktionsportföljens exponering mot motparten och motpartens kreditspreadar.
- e) Om portföljens transaktioner ingår i en nettningsmängd som omfattas av ett marginalavtal och marknadsvärderas dagligen, ska den säkerhet som ställts och mottagits som en del av det avtalet erkännas som en riskreducerande faktor i den simulerade diskonterade framtida exponeringen, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - i) Institutet fastställer den relevanta marginalriskperioden för den nettningsmängden i enlighet med kraven i artikel 285.2 och 285.5 och beaktar denna marginalperiod vid beräkningen av den simulerade diskonterade framtida exponeringen.

- ii) Alla tillämpliga inslag i marginalavtalet, inklusive hur ofta marginalsäkerheter begärs, typ av avtalsmässigt godtagbar säkerhet, tröskelvärden, minsta överföringsbelopp, oberoende belopp och initiala marginalsäkerheter för både institutet och motparten beaktas på lämpligt sätt i beräkningen av den simulerade diskonterade framtida exponeringen.
- iii) Institutet har inrättat en enhet för förvaltning av säkerheter som uppfyller kraven i artikel 287 för alla säkerheter som erkänts för beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av schablonmetoden.

Vid tillämpning av led a ska kreditvärdighetsjusteringen ha ett positivt tecken och beräknas som en funktion av den förväntade förlusten vid fallissemang för motparten, en lämplig uppsättning av sannolikheter för fallissemang för motparten vid framtida tidpunkter och en lämplig uppsättning simulerade diskonterade framtida exponeringar i transaktionsportföljen mot den motparten vid framtida tidpunkter fram till förfallodagen för den mest långfristiga transaktionen i den portföljen.

Vid tillämpning av led b ska ett institut, om motpartens kreditwappsspreadar är observerbara på marknaden, använda dessa spreadar. Om sådana kreditwappsspreadar inte är tillgängliga, ska ett institut använda en av följande metoder:

- i) Kreditspreadar från andra instrument som motparten emitterat och som återspeglar rådande marknadsförhållanden.
- ii) Lämpliga skattningar av spreaden med hänsyn till motpartens kreditvärdering, bransch och region.

När det gäller det styrkande som avses i led d får säkerheter som erhållits från motparten inte ändra exponeringens förmånsrätt.

Vid tillämpning av led f iii ska institutet, om institutet redan har inrättat en sådan enhet för användning av den metod med interna modeller som avses i artikel 283, inte vara skyldigt att inrätta en ytterligare enhet för förvaltning av säkerheter, om institutet för sina behöriga myndigheter visar att enheten uppfyller kraven i artikel 287 för alla säkerheter som erkänts för beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisker med hjälp av schablonmetoden.

2. Ett institut som använder en lagstadgad modell för kreditvärdighetsjustering ska uppfylla samtliga följande kvalitativa krav:

- a) Den exponeringsmodell som avses i punkt 1 d är en del av institutets interna system för hantering av kreditvärdighetsjusteringsrisker som omfattar identifiering, mätning, hantering, godkännande och intern rapportering av kreditvärdighetsjustering och kreditvärdighetsjusteringsrisk för redovisningsändamål.
- b) Institutet ska ha en process för att säkerställa efterlevnad av en dokumenterad uppsättning av interna riktlinjer, kontroller, bedömningar av modellprestanda och förfaranden avseende den exponeringsmodell som avses i punkt 1 d.
- c) Institutet ska ha en oberoende kontrollenhet som ansvarar för den faktiska inledande och fortlöpande valideringen av den exponeringsmodell som avses i

punkt 1 d. Denna enhet ska vara oberoende av kreditgivnings- och handelsenheter, inbegripet den enhet som avses i artikel 383.1 a, och rapportera direkt till den verkställande ledningen. Den ska ha tillräckligt många anställda med en kompetensnivå som är lämplig för att uppfylla detta syfte.

- d) Institutets verkställande ledning ska aktivt medverka i riskkontrollprocessen och betrakta kontroll av kreditvärdighetsjusteringsrisk som en väsentlig aspekt av verksamheten som behöver ges lämpliga resurser.
- e) Institutet ska dokumentera processen för inledande och fortlöpande validering av sin exponeringsmodell enligt punkt 1 d på en detaljnivå som skulle göra det möjligt för en tredje part att förstå hur modellerna fungerar, deras begränsningar och viktigaste antaganden och återskapa analysen. Denna dokumentation ska ange minsta tidsintervall för den fortlöpande valideringen samt andra omständigheter (till exempel en plötslig förändring av marknadsbeteendet) då ytterligare validering ska utföras. Den ska beskriva hur valideringen utförs med avseende på dataflöden och portföljer, vilka analyser som används och hur representativa motpartsportföljer konstrueras.
- f) De prissättningsmodeller som används i den exponeringsmodell som avses i punkt 1 a ska för ett givet scenario med simulerade marknadsriskfaktorer testas mot lämpliga oberoende referensvärden för ett brett spektrum av marknadstillstånd som en del av den inledande och fortlöpande modellvalideringsprocessen. Prissättningsmodellerna för optioner ska ta hänsyn till optionsvärdenas icke-linjära karaktär med avseende på marknadsriskfaktorena.
- g) En oberoende översyn av institutets interna system för hantering av kreditvärdighetsjusteringsrisker som avses i led a i denna punkt ska regelbundet utföras genom institutets interna revisionsprocess. Denna översyn bör omfatta verksamheten både i den enhet som avses i artikel 383.1 a och i den oberoende riskkontrollenhet som avses i led c i denna punkt.
- h) Den modell som institutet använder för att beräkna den simulerade diskonterade framtida exponering som avses i punkt 1 a ska beakta transaktionsvillkor, transaktionsspecifikationer och marginalarrangemang utan dröjsmål, fullständigt och med försiktighet. Villkoren och specifikationerna ska registreras i en säker databas som är föremål för formell och regelbunden revision. Överföringen till exponeringsmodellen av uppgifter om transaktionsvillkor, transaktionsspecifikationer och marginalarrangemang ska också omfattas av internrevision, och formella förfaranden ska finnas för avstämning mellan den interna modellen och källdatasystemen, så att det fortlöpande kan kontrolleras att transaktionsvillkor, transaktionsspecifikationer och marginalarrangemang beaktas i exponeringssystemet på ett korrekt eller åtminstone försiktigt sätt.
- i) De aktuella och historiska marknadsindata som används i den modell som institutet använder för att beräkna den simulerade diskonterade framtida exponering som avses i punkt 1 a ska inhämtas oberoende från institutets verksamhetsgrenar. De ska matas in i den modell som institutet använder för att beräkna den simulerade diskonterade framtida exponering som avses i punkt 1 a, i god tid och fullständigt, och bevaras i en säker databas som är föremål för formell och regelbunden revision. Ett institut ska ha en välutvecklad dataintegritetsprocess för att hantera olämpliga dataobservationer. Om

modellen bygger på proxydata från marknaden, ska ett institut utforma interna riktlinjer för att identifiera lämpliga proxyvariabler och ska med stöd av erfarenheter fortlöpande visa att proxyvariablerna ger en försiktig bild av den underliggande risken.

- j) Exponeringsmodellen ska fånga upp den transaktionsspecifika information och den avtalsinformation som behövs för att exponeringarna ska kunna aggregeras på nettningsmängdsnivå. Institutet ska kontrollera att transaktionerna hänförs till den korrekta nettningsmängden inom modellen.

Vid beräkningen av kapitalbaskravet för de kreditvärdighetsjusteringsrisker som avses i led a får exponeringsmodellen ha olika specifikationer och antaganden för att uppfylla alla krav i artikel 383a, förutom att dess marknadsindata och godkännande av nettningsmängd ska förbli desamma som de som används för redovisningsändamål.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera hur de skattningar av spreaden som avses i punkt 1 b ii ska fastställas av institutet vid beräkningen av sannolikheter för fallissemang.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) Ytterligare tekniska faktorer som institutet ska ta hänsyn till vid beräkningen av den förväntade förlusten vid fallissemang för motparten, sannolikheten för fallissemang för motparten och den simulerade diskonterade framtida exponeringen i transaktionsportföljen mot den motparten och kreditvärdighetsjusteringen, enligt vad som avses i punkt 1 a.
- b) Vilka andra instrument som avses i punkt 1 b i och som är lämpliga för att skatta sannolikheten för fallissemang för motparten och hur institutet ska göra denna skattning.

EBA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 3 och 4 till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) Villkoren för bedömning av väsentligheten hos utvidgningar och förändringar av användningen av schablonmetoden enligt artikel 383.3.
- b) Den bedömningsmetod som de behöriga myndigheterna ska använda för att kontrollera att ett institut uppfyller kraven i artiklarna 383 och 383a.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 36 månader [efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kapitalbaskrav för delta- och vegarisker

1. Institutet ska använda de delta- och vegariskfaktorer som beskrivs i artiklarna 383c–383h och den process som föreskrivs i punkterna 2–8 för att beräkna kapitalbaskraven för delta- och vegarisker.

2. För varje riskklass som avses i artikel 383.2 ska känsligheten hos de aggregerade kreditvärdighetsjusteringarna och hos alla positioner i godtagbara risksäkringar som omfattas av kapitalbaskrav för delta- eller vegarisker för var och en av de tillämpliga delta- eller vegariskfaktorer som ingår i den riskklassen beräknas med användning av motsvarande formler som fastställs i artiklarna 383i och 383j. Om ett instruments värde beror på flera olika riskfaktorer, ska känsligheten fastställas separat för varje riskfaktor.

Vid beräkningen av vegariskänsligheterna hos de aggregerade kreditvärdighetsjusteringarna ska känsligheter både för volatiliteter som används i exponeringsmodellen för att simulera riskfaktorer och för volatiliteter som används för att justera optionstransaktioner i portföljen med motparten inkluderas.

Genom undantag från punkt 1 och efter ett tillstånd av behöriga myndigheter får ett institut använda alternativa definitioner av delta- och vegariskänsligheter vid beräkningen av kapitalbaskraven för en position i handelslagret enligt detta kapitel, förutsatt att institutet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder dessa alternativa definitioner för intern riskhantering och för rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.
- b) Institutet påvisar att dessa alternativa definitioner är lämpligare för att fånga upp känsligheter hos positionen än de formler som anges i artiklarna 383i och 383j och att de känsligheter som blir resultatet inte skiljer sig väsentligt från dessa formler.

3. Om en godtagbar risksäkring är ett indexinstrument, ska institutet beräkna känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen för alla relevanta riskfaktorer genom att tillämpa en förändring av respektive relevant riskfaktor på var och en av indexkomponenterna.

4. Ett institut får införa ytterligare riskklasser utöver dem som avses i artikel 383.2 och som motsvarar kvalificerade indexinstrument. När det gäller deltarisker ska ett indexinstrument anses vara kvalificerat om det uppfyller villkoren i artikel 325i.3. För vegarisker ska alla indexinstrument anses vara kvalificerade.

Ett institut ska beräkna delta- och vegakänsligheter för en kvalificerad indexriskfaktor som en enda känslighet för det underliggande kvalificerade indexet. Om 75 % av komponenterna i ett kvalificerat index placeras in i samma sektor enligt artiklarna 383o, 383r och 383t, ska institutet placera in det kvalificerade indexet i samma sektor. I annat fall ska institutet placera in känsligheten i den tillämpliga kvalificerade indexundergruppen.

5. De vägda känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen och hos marknadsvärdet av alla godtagbara risksäkringar för varje riskfaktor ska beräknas genom att respektive nettokänsligheter multipliceras med motsvarande riskvikt, i enlighet med följande formler:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

där

k = det index som anger riskfaktor k ,

RW_k = den riskvikt som är tillämplig på riskfaktor k ,

WS_k^{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjusteringens vägda känslighet för riskfaktor k ,

S_k^{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjusteringens nettokänslighet för riskfaktor k ,

WS_k^{hedges} = den vägda känsligheten hos marknadsvärdet av alla godtagbara risksäkringar i kreditvärdighetsjusteringsportföljen för riskfaktor k ,

S_k^{hedges} = nettokänsligheten hos marknadsvärdet av alla godtagbara risksäkringar i kreditvärdighetsjusteringsportföljen för riskfaktor k .

6. Institutet ska beräkna kreditvärdighetsjusteringsportföljens vägda nettokänslighet WS_k för riskfaktor k i enlighet med följande formel:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. De vägda nettokänsligheterna inom samma undergrupp ska aggregeras i enlighet med följande formel, med användning av motsvarande korrelationer ρ_{kl} för vägda känsligheter inom samma undergrupp enligt artiklarna 383l, 383s och 383p som ger upphov till den undergruppsspecifika känsligheten K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} (WS_k^{hedges})^2}$$

där

K_b = den undergruppsspecifika känsligheten hos undergrupp b ,

ρ_{kl} = motsvarande korrelationsparametrar inom en och samma undergrupp,

R = parametern för undantagande av risksäkring som är lika med 0,01,

WS_k = de vägda nettokänsligheterna.

8. Den undergruppsspecifika känsligheten ska beräknas i enlighet med punkterna 5, 6 och 7 för varje undergrupp inom en riskklass. När den undergruppsspecifika känsligheten har beräknats för alla undergrupper ska vägda känsligheter för alla riskfaktorer över alla undergrupper aggregeras med användning av följande formel och motsvarande korrelationer γ_{bc} för vägda känsligheter i olika undergrupper enligt artiklarna 383l, 383 och 383q, vilket ger de riskklassspecifika kapitalbaskraven för delta- eller vegarisk:

$$\begin{aligned} \text{Risk} - \text{classspecificownfundsrequirementfordeltaorvegarisk} \\ = m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c} \end{aligned}$$

där

m_{CVA} = en multiplikationsfaktor som är lika med 1; de behöriga myndigheterna får höja värdet på m_{CVA} , om institutets lagstadgade modell för kreditvärdighetsjustering uppvisar brister när det gäller att korrekt mäta kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk,

K_b = den undergruppsspecifika känsligheten hos undergrupp b,

γ_{bc} = korrelationsparametern mellan undergrupperna b och c,

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ för alla riskfaktorer i undergrupp b,

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in c} WS_k; K_c)\}$ för alla riskfaktorer i undergrupp c.

Artikel 383c

Riskfaktorer för ränterisk

1. För deltariskfaktorer för ränterisk, däribland inflationsrisk, ska det för varje valuta finnas en undergrupp som innehåller olika typer av riskfaktorer.

De deltariskfaktorer för ränterisk som är tillämpliga på räntekänsliga instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen ska vara de riskfria räntorna för varje berörd valuta och för var och en av följande löptider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år och 30 år.

De deltariskfaktorer för ränterisk som är tillämpliga på inflationskänsliga instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen ska vara inflationstakterna för varje berörd valuta och för var och en av följande löptider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år och 30 år.

2. De valutor för vilka ett institut ska tillämpa deltariskfaktorerna för ränterisk i enlighet med punkt 1 ska vara USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY och institutets rapporteringsvaluta.

3. För valutor som inte anges i punkt 2 ska deltariskfaktorerna för ränterisk vara den absoluta förändringen av inflationstakten och den parallella förändringen av den riskfria kurvan i dess helhet för en viss valuta.

4. Institutet ska erhålla de riskfria räntorna för varje valuta från de penningmarknadsinstrument i institutets handelslager som har lägst kreditrisk, inbegripet OIS-kontrakt (*overnight index swaps*).

5. Om institutet inte kan använda den metod som avses i punkt 4 ska den riskfria räntan baseras på en eller flera marknadsimplicita swapkurvor som institutet använder för att marknadsvärdera positioner, såsom swapkurvorna för interbankräntan vid försäljning.

Om data är otillräckliga för sådana marknadsimplicita swapkurvor som beskrivs i det första stycket i den här punkten, får den riskfria räntan härledas från den kurva för statsobligationer som är lämpligast för en given valuta.

Artikel 383d

Riskfaktorer för valutarisk

1. De deltariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av institutet på de instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen som är känsliga för avistaväxelkurser ska vara avistaväxelkurserna mellan den valuta som instrumentet är uttryckt i och institutets rapporteringsvaluta. Det ska finnas en undergrupp per valutapar, vilken ska innehålla en enda riskfaktor och en enda nettokänslighet.

2. De vegariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på de instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen som är känsliga för växelkursvolatilitet ska vara de implicita volatiliteterna för växelkurser mellan de valutapar som avses i punkt 1. Det ska finnas en undergrupp för alla valutor och löptider, vilken ska innehålla alla vegariskfaktorer för valutarisk och en enda nettokänslighet.

3. Instituterna ska inte vara skyldiga att göra åtskillnad mellan onshore- och offshorevarianter av en valuta för delta- och vegariskfaktorer för valutarisk.

Artikel 383e

Riskfaktorer för motpartskreditspreadrisk

1. Den deltariskfaktor för motpartskreditspreadrisk som är tillämplig på motpartskreditspreadskänsliga instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen ska vara kreditspreadarna hos enskilda motparter och referensnamn och kvalificerade index för följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år och 10 år.

2. Den deltariskfaktor för ränterisk som är tillämplig på inflationskänsliga instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen ska vara de relevanta inflationstakerna för varje valuta och för var och en av följande löptider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år och 30 år.

Artikel 383f

Riskfaktorer för referenskreditspreadrisk

1. Den deltariskfaktor för referenskreditspreadrisk som är tillämplig på referenskreditspreadskänsliga instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen ska vara kreditspreadarna hos alla löptider för alla referensnamn inom en undergrupp. Det ska finnas en nettokänslighet som beräknas för varje undergrupp.

2. Den vegariskfaktor för referenskreditspreadrisk som är tillämplig på instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen som är känsliga för referenskreditspreadens volatilitet ska vara volatiliteterna för kreditspreadarna för alla löptider för alla referensnamn inom en undergrupp. Det ska finnas en nettokänslighet som beräknas för varje undergrupp.

Artikel 383g

Riskfaktorer för aktierisk

1. Undergrupperna för samtliga riskfaktorer för aktierisk ska vara de undergrupper som avses i artikel 383s.

2. De deltariskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på de instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen som är känsliga för aktieavistakurser ska vara avistakurserna för alla aktier som placerats in i samma undergrupp enligt punkt 1. Det ska finnas en nettokänslighet som beräknas för varje undergrupp.

3. De vegariskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på de instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen som är känsliga för aktievolatilitet ska vara de implicita volatiliteterna hos alla aktier som placerats in i samma undergrupp enligt punkt 1. Det ska finnas en nettokänslighet som beräknas för varje undergrupp.

Artikel 383h

Riskfaktorer för råvarurisk

1. Undergrupperna för samtliga riskfaktorer för råvarurisk ska vara de sektorsuppdelade undergrupper som avses i artikel 383v.
2. De deltariskfaktorer för råvarurisk som instituten ska tillämpa på de instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen som är känsliga för råvaruavistapriser ska vara avistapriserna för alla råvaror som placerats in i samma sektorsuppdelade undergrupp enligt punkt 1. Det ska finnas en nettokänslighet som beräknas för varje sektorsuppdelad undergrupp.
3. De vegariskfaktorer för råvarurisk som instituten ska tillämpa på de instrument i kreditvärdighetsjusteringsportföljen som är känsliga för råvaruprisvolatiliteter ska vara de implicita volatiliteterna hos alla råvaror som placerats in i samma sektorsuppdelade undergrupp enligt punkt 1. Det ska finnas en nettokänslighet som beräknas för varje sektorsuppdelad undergrupp.

Artikel 383i

Deltariskänsligheter

1. Institutet ska beräkna deltakänsligheter som utgörs av ränteriskfaktorer enligt följande:
 - a) Deltakänsligheter hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor, samt hos en godtagbar risksäkring för de riskfaktorerna, ska beräknas enligt följande:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

där

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en riskfaktor för den riskfria räntan,

r_{kt} = värdet av riskfaktor k för den riskfria räntan med löptid t,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än r_{kt} i V_{CVA} ,

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen i för en riskfaktor för den riskfria räntan,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än r_{kt} i prissättningsfunktion V_i .

- b) Deltakänsligheter för riskfaktorer som utgörs av inflationstakter samt av en godtagbar risksäkring för de riskfaktorerna ska beräknas enligt följande:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

där

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en inflationsriskfaktor,

$infl_{kt}$ = värdet av en inflationsriskfaktor k med löptid t,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än $infl_{kt}$ i V_{CVA} ,

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen i för en inflationsriskfaktor,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än $infl_{kt}$ i prissättningsfunktion V_i .

2. Institutet ska beräkna deltagarkänsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för riskfaktorer som utgörs av avistaväxelkurser, och hos ett godtagbart risksäkringsinstrument för de riskfaktorerna, enligt följande:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

där

$S_{FX_k}^{CVA}$ = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en avistaväxelkursriskfaktor,

FX_k = värdet av avistaväxelkursriskfaktorn k,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än FX_k i V_{CVA} ,

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen i för en avistaväxelkursriskfaktor,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än FX_k i prissättningsfunktion V_i .

3. Institutet ska beräkna deltagarkänsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för riskfaktorer som utgörs av motparternas kreditsspreadar, och hos ett godtagbart risksäkringsinstrument för de riskfaktorerna, enligt följande:

$$S_{CCS_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(CCS_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(CCS_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{CCS_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(CCS_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(CCS_{kt}, w, z \dots)}{0.01}$$

där

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en riskfaktor för motpartskreditspreadrisk,

ccs_{kt} = värdet av riskfaktor k för motpartskreditspreadrisk vid löptid t,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än ccs_{kt} i V_{CVA} ,

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen i för en riskfaktor för motpartskreditspreadrisk,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än ccs_{kt} i prissättningsfunktion V_i .

4. Institutet ska beräkna deltakänsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för riskfaktorer som utgörs av referenskreditspreadar, och hos ett godtagbart risksäkringsinstrument för de riskfaktorena, enligt följande:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

där

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en referenskreditspreadriskfaktor,

rcs_{kt} = värdet av referenskreditspreadriskfaktorn k vid löptid t,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än ccs_{kt} i V_{CVA} ,

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen i för en referenskreditspreadriskfaktor,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än ccs_{kt} i prissättningsfunktion V_i .

5. Institutet ska beräkna deltakänsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för riskfaktorer som utgörs av aktieavistakurser, och hos ett godtagbart risksäkringsinstrument för de riskfaktorena, enligt följande:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ + 0.01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

där

S_{EQ}^{CVA} = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en aktieavistakursriskfaktor,

EQ = värdet av aktieavistakursen,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än EQ i V_{CVA} ,

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen i för en aktieavistakursriskfaktor,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än EQ i prissättningsfunktion V_i .

6. Instituterna ska beräkna deltakänsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för riskfaktorer som utgörs av råvaruavistapriser, och hos ett godtagbart risksäkringsinstrument för de riskfaktorerna, enligt följande:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

där

S_{CTY}^{CVA} = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en råvaruavistaprisriskfaktor,

CTY = värdet av råvaruavistapriset,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än CTY i V_{CVA} ,

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos den godtagbara risksäkringen i för en råvaruavistaprisriskfaktor,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än CTY i prissättningsfunktion V_i .

Artikel 383j

Vegariskskänsligheter

Instituterna ska beräkna vegariskskänsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för riskfaktorer som utgörs av implicit volatilitet, och hos ett godtagbart risksäkringsinstrument för de riskfaktorerna, enligt följande:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

där

$S_{vol_k}^{CVA}$ = känsligheterna hos den aggregerade kreditvärdighetsjusteringen för en riskfaktor avseende den implicita volatiliteten,

vol_k = värdet av riskfaktorn avseende den implicita volatiliteten, uttryckt i procent,

V_{CVA} = den aggregerade kreditvärdighetsjustering som beräknas med hjälp av den lagstadgade modellen för kreditvärdighetsjustering,

x, y = andra riskfaktorer än vol_k i prissättningsfunktion V_{CVA} ,

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = känsligheterna hos det godtagbara risksäkringsinstrumentet i för en riskfaktor avseende den implicita volatiliteten,

V_i = prissättningsfunktionen hos den godtagbara risksäkringen i,

w, z = andra riskfaktorer än vol_k i prissättningsfunktion V_i .

Artikel 383k

Riskvikter för ränterisk

1. För valutor som avses i artikel 383c.2 ska riskvikterna hos den riskfria räntans deltakänsligheter för varje undergrupp i tabell 1 vara följande:

Tabell 1

Undergrupp	Löptid	Riskvikt
1	1 år	1,11 %
2	2 år	0,93 %
3	5 år	0,74 %
4	10 år	0,74 %
5	30 år	0,74 %

2. För andra valutor än de valutor som avses i artikel 383c.2 ska riskvikten hos den riskfria räntans deltakänsligheter vara 1,58 %.

3. För inflationsrisk som uttrycks i någon av de valutor som avses i artikel 383c.2 ska riskvikten hos känsligheten för inflationsrisken vara 1,11 %.

4. För inflationsrisk som uttrycks i en annan valuta än de valutor som avses i artikel 383c.2 ska riskvikten hos känsligheten för inflationsrisken vara 1,58 %.

5. De riskvikter som ska tillämpas på känsligheter för vegariskfaktorer för ränterisk och på känsligheter för inflationsriskfaktorer för alla valutor ska vara 100 %.

Artikel 383l

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller ränterisk

1. För de valutor som avses i artikel 383c.2 ska de korrelationsparametrar som instituten ska tillämpa för aggregeringen av den riskfria räntans deltakänsligheter mellan de olika undergrupper som anges i tabell 2 vara följande:

Tabell 2

Undergrupp	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Den korrelationsparameter som instituten ska tillämpa för aggregeringen av inflationsriskens deltarisk känslighet och den riskfria räntans deltarisk känslighet uttryckt i samma valuta ska vara 40 %.

3. Den korrelationsparameter som instituten ska tillämpa för aggregeringen av inflationsriskens vegarisk känslighet och ränterisikfaktorns vegarisk känslighet uttryckt i samma valuta ska vara 40 %.

Artikel 383m

Riskvikter för valutarisk

1. Riskvikterna för alla deltarisk känsligheter för valutarisikfaktorer mellan ett instituts rapporteringsvaluta och en annan valuta ska vara 11 %.

2. Riskvikterna för alla vegarisk känsligheter för valutarisikfaktorer ska vara 100 %.

Artikel 383n

Korrelationer för valutarisk

En generell korrelationsparameter på 60 % ska tillämpas vid aggregeringen av känsligheterna för delta- och vegavalutarisikfaktorer.

Artikel 383o

Riskvikter för motpartskreditspreadrisk

1. Riskvikterna för deltarisk känsligheter för kreditspreadriskfaktorer ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år och 10 år) inom varje undergrupp i tabell 3 och ska vara följande:

Tabell 3

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor	Riskvikt (procentenheter)
1	Alla	Nationell regering, inklusive centralbanker, i en medlemsstat	0,5 %
2	Kreditkvalitetsste	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland,	0,5 %

	g 1–3	multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artiklarna 117.2 och 118	
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	1,0 %
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som etablerats av en nationell regering eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	5,0 %
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	3,0 %
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	30 %
7		Teknik, telekommunikation	2,0 %
8		Hälsa- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	1,5 %
9		Övriga sektorer	5,0 %
10		Kvalificerade index	1,5 %
11	Kreditkvalitetssteg 4–6 och utan kreditvärdering	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artiklarna 117.2 och 118	2,0 %
12		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	4,0 %
13		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som etablerats av en nationell regering eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	12,0 %
14		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	7,0 %
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	8,5 %

16		Teknik, telekommunikation	5,5 %
17		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	5,0 %
18		Övriga sektorer	12,0 %
19		Kvalificerade index	5,0 %

2. Vid hänförelse av en riskexponering till en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituterna ska hänföra varje emittent till en enda sektorundergrupp enligt tabell 3. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan hänföra till en sektor på detta sätt ska hänföras till antingen undergrupp 9 eller 18 i tabell 3 beroende på emittentens kreditkvalitet.

3. Instituterna ska till undergrupperna 10 och 19 i tabell 3 endast hänföra exponeringar som hänvisar till kvalificerade index enligt artikel 383b.4.

4. Instituterna ska använda en genomlysningssmetod för att fastställa känsligheterna hos en exponering som hänvisar till ett icke-kvalificerat index.

Artikel 383p

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller motpartskreditspreadrisk

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de båda känsligheter WS_k och WS_l som följer av riskexponeringar som hänförs till sektorundergrupperna 1–9 och 11–18, i enlighet med artikel 383o.1 tabell 3, ska fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

där

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ är lika med 1, om de två punkterna för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 90 %,

$\rho_{kl}^{(name)}$ är lika med 1, om de två namnen för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 50 %,

$\rho_{kl}^{(quality)}$ är lika med 1, om båda namnen är inom undergrupperna 1–9 eller inom undergrupperna 11–18, och är i annat fall lika med 80 %.

2. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de båda känsligheter WS_k och WS_l som följer av riskexponeringar som hänförs till sektorundergrupperna 10 och 19 ska fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

där

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ är lika med 1, om de två punkterna för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 90 %,

$\rho_{kl}^{(name)}$ är lika med 1, om de båda namnen för känsligheterna k och l är identiska och de båda indexen tillhåller samma serie, och är i annat fall lika med 80 %,

$\rho_{kl}^{(quality)}$ är lika med 1, om båda namnen är i undergrupp 10 eller i undergrupp 19, och är i annat fall lika med 80 %.

Artikel 383q

Korrelationer mellan olika undergrupper vad gäller motpartskreditspreadrisk

Korrelationerna mellan olika undergrupper för kreditspreaddeltarisen ska vara följande:

Tabell 4

Undergrupp	1, 2, 3, 11 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9 och 18	10 och 19
1, 2, 3, 11 och 12	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	0 %	45 %
4 och 13		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	0 %	45 %
5 och 14			100 %	25 %	25 %	5 %	0 %	45 %
6 och 15				100 %	83 %	5 %	0 %	45 %
7 och 16					100 %	5 %	0 %	45 %
8 och 17						100 %	0 %	45 %
9 och 18							100 %	0 %
10 och 19								100 %

Artikel 383r

Riskvikter för referenskreditspreadrisk

1. Riskvikterna för deltakänsligheter för referenskreditspreadriskfaktorer ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år och 10 år) och alla referenskreditspreadexponeringar inom varje undergrupp i tabell 5 och ska vara följande:

Tabell 5

Under- grupp nr	Kredit- kvalitet	Sektor	Riskvikt (procent- enheter)
1	Alla	Nationell regering, inklusive centralbanker, i en medlemsstat	0,5 %

2	Kreditkvalitetsteg 1–3	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artiklarna 117.2 och 118	0,5 %
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	1,0 %
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som etablerats av en nationell regering eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	5,0 %
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	3,0 %
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	3,0 %
7		Teknik, telekommunikation	2,0 %
8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	1,5 %
10		Kvalificerade index	1,5 %
11	Kreditkvalitetsteg 4–6 och utan kreditvärdering	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artiklarna 117.2 och 118	2,0 %
12		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	4,0 %
13		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som etablerats av en nationell regering eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	12,0 %
14		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	7,0 %
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	8,5 %
16		Teknik, telekommunikation	5,5 %
17		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	5,0 %

18		Kvalificerade index	5,0 %
19		Övriga sektorer	12,0 %

2. Vid hänförande av en riskexponering till en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Institutet ska hänföra varje emittent till en enda sektorundergrupp i tabell 5. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan hänföra till en sektor på detta sätt ska hänföras till undergrupp 19 i tabell 5 beroende på emittentens kreditkvalitet.

3. Institutet ska till undergrupperna 10 och 18 endast hänföra exponeringar som hänvisar till kvalificerade index enligt artikel 383b.4.

4. Institutet ska använda en genomlysningssmetod för att fastställa känsligheterna hos en exponering som hänvisar till ett icke-kvalificerat index.

Artikel 383s

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller referenskreditspreadrisk

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de båda känsligheter WS_k och WS_l som följer av riskexponeringar som hänförs till sektorundergrupperna 1–9 och 11–18 i tabell 5 i artikel A383r.1 ska fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

där

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ är lika med 1, om de två punkterna för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 90 %,

$\rho_{kl}^{(name)}$ är lika med 1, om de två namnen för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 50 %,

$\rho_{kl}^{(quality)}$ är lika med 1, om båda namnen är inom undergrupperna 1–9 eller inom undergrupperna 11–18, och är i annat fall lika med 80 %.

2. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de båda känsligheter WS_k och WS_l som följer av riskexponeringar som hänförs till sektorundergrupperna 10 och 19 ska fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

där

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ är lika med 1, om de två punkterna för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 90 %,

$\rho_{kl}^{(name)}$ är lika med 1, om de båda namnen för känsligheterna k och l är identiska och de båda indexen tillhör samma serie, och är i annat fall lika med 80 %,

$\rho_{kl}^{(quality)}$ är lika med 1, om båda namnen är i undergrupp 10 eller i undergrupp 19, och är i annat fall lika med 80 %.

Riskviktsundergrupper för aktierisk

1. Riskvikterna för deltakänsligheterna för aktieavistakursriskfaktorer ska vara desamma för alla aktieriskexponeringar inom varje undergrupp i tabell 6 och ska vara följande:

Tabell 6

Undergrupp nr	Börsvärde	Typ av ekonomi	Sektor	Riskvikt för aktieavistakurs (procent-enheter)
1	Högt	Tillväxtmarknad	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster	55 %
2			Telekommunikation, industri	60 %
3			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	45 %
4			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik	55 %
5		Utvecklad ekonomi	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster	30 %
6			Telekommunikation, industri	35 %
7			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	40 %
8			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik	50 %

9	Lågt	Tillväxtmarknad	Alla sektorer som anges i undergrupperna 1, 2, 3 och 4	70
10		Utvecklad ekonomi	Alla sektorer som anges i undergrupperna 5, 6, 7 och 8	50 %
11	Övriga sektorer			70 %
12	Högt	Utvecklad ekonomi	Kvalificerade index	15 %
13	Övriga		Kvalificerade index	25 %

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska det anges vad som avses med lågt och högt börsvärde i de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 325bd.7.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska det anges vad som avses med tillväxtmarknad och utvecklad ekonomi i de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 325ap.3.

4. När en riskexponering hänförs till en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter näringssektor. Instituterna ska hänföra varje emittent till en av sektorundergrupperna i tabell 6 i punkt 1 och hänföra alla emittenter från samma näringsgren till samma sektor. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan hänföra till en sektor på detta sätt ska hänföras till undergrupp 11. Aktieemittenter som är verksamma i flera länder eller sektorer ska hänföras till en viss undergrupp baserat på den mest betydande region eller sektor som emittenten är verksam i.

5. Riskvikterna för vegaaktierisk ska fastställas till 78 % för undergrupperna 1–8 och undergrupp 12, och till 100 % för alla övriga undergrupper.

Artikel 383u

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller aktierisk

Korrelationsparametern mellan olika undergrupper för delta- och vegaaktierisk ska fastställas till följande:

- 15 % där de båda undergrupperna är någon av undergrupperna 1–10 i tabell 6 i artikel 383t.1.
- 75 % där de båda undergrupperna är undergrupperna 12 och 13 i tabell 6 i artikel 383t.1.
- 45 % där en av undergrupperna är undergrupp 12 eller 13 i tabell 6 i artikel 383t.1, och den andra undergruppen är någon av undergrupperna 1 och 10 i tabell 6 i artikel 383t.1.
- 0 % där en av de båda undergrupperna är undergrupp 11 i tabell 6 i artikel 383t.1.

Artikel 383v
Riskviktsundergrupper för råvarurisk

1. Riskvikterna för deltakänsligheterna för råvaruavistaprisriskfaktorer ska vara desamma för alla råvaruriskexponeringar inom varje undergrupp i tabell 7 och ska vara följande:

Tabell 7

Undergrupp nr	Undergruppens namn	Riskvikt för råvaruavistapris (procent-enheter)
1	Energi – fasta bränslen	30 %
2	Energi – flytande bränslen	35 %
3	Energi – el	60 %
4	Energi – handel med utsläppsätter	40 %
5	Frakt	80 %
6	Oädla metaller	40 %
7	Gasformiga bränslen	45 %
8	Ädelmetaller (inklusive guld)	20 %
9	Spannmål och oljeväxtfrön	35 %
10	Boskap och mejeriprodukter	25 %
11	Jordbruksråvaror	35 %
12	Andra råvaror	50 %

2. Riskvikterna för vegaråvarurisk ska fastställas till 100 %.

Artikel 383w
Riskviktsundergrupper för råvarurisk

1. Korrelationsparametern mellan olika undergrupper för deltaråvarurisk ska fastställas till följande:

- a) 20 % där de båda undergrupperna är någon av undergrupperna 1–11 i tabell 7 i artikel 383v.1.
- b) 0 % där en av de båda undergrupperna är undergrupp 12 i tabell 7 i artikel 383v.1.

2. Korrelationsparametern mellan olika undergrupper för vegaråvarurisk ska fastställas till följande:

- a) 20 % där de båda undergrupperna är någon av undergrupperna 1–11 i tabell 7 i artikel 383v.1.
- b) 0 % där en av de två undergrupperna är undergrupp 12 i tabell 7 i artikel 383v.1.”

(170) Artiklarna 384, 385 och 386 ska ersättas med följande:

”Artikel 384

Grundläggande metod

1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med punkterna 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, för en portfölj av transaktioner med en eller flera motparter genom att använda en av följande formler, beroende på vad som är tillämpligt:

- a) Den formel som anges i punkt 2, om institutet i sin beräkning inkluderar en eller flera godtagbara risksäkringar som erkänts i enlighet med artikel 386.
- b) Den formel som anges i punkt 3, om institutet i beräkningen inte inkluderar några godtagbara risksäkringar som erkänts i enlighet med artikel 386.

De metoder som anges i leden a och b får inte kombineras.

2. Ett institut som uppfyller det villkor som anges i punkt 1 a ska beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt följande:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr-unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr-hedged})$$

där

$BACVA^{total}$ = kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt den grundläggande metoden,

$BACVA^{csr-unhedged}$ = kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt den grundläggande metoden beräknade i enlighet med punkt 3 för ett institut som uppfyller det villkor som anges i punkt 1 b,

$$DS_{CVA} = 0,65,$$

$$\beta = 0,25,$$

$$BACVA^{csr-hedged}$$

$$= \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

där

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$a = 1,4,$

$\rho = 0,5,$

c = det index som anger alla motparter för vilka institutet beräknar kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk genom att använda den metod som anges i denna artikel,

NS = det index som anger alla nettningsmängder avseende en given motpart för vilken institutet beräknar kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk genom att använda den metod som anges i denna artikel,

h = det index som anger alla instrument med ett enda namn erkända som godtagbara risksäkringar i enlighet med artikel 386 avseende en given motpart för vilken institutet beräknar kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk genom att använda den metod som anges i denna artikel,

i = det index som anger alla indexinstrument erkända som godtagbara risksäkringar i enlighet med artikel 386 avseende alla motparter för vilka institutet beräknar kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk genom att använda den metod som anges i denna artikel,

RW_c = den riskvikt som ska tillämpas på motpart "c". Motparten "c" ska placeras in i en av riskvikterna på grundval av en kombination av sektor och kreditkvalitet fastställd i enlighet med tabell 1,

M_{NS}^c = den effektiva löptiden för nettningsmängd NS avseende motpart c ,

För ett institut som använder de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 ska M_{NS}^c beräknas i enlighet med artikel 162.2 g. Vid den beräkningen ska M_{NS}^c dock inte begränsas till fem år utan till den längsta avtalsenliga återstående löptiden i nettningsmängden.

För ett institut som inte använder de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 ska M_{NS}^c vara den genomsnittliga teoretiska vägda löptiden enligt artikel 162.2 b. Vid den beräkningen ska M_{NS}^c dock inte begränsas till fem år utan till den längsta avtalsenliga återstående löptiden i nettningsmängden.

EAD_{NS}^c = motpartsriskexponeringsvärdet av nettningsmängd NS med avseende på motpart c , inbegripet effekten av säkerheter i enlighet med de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitten 3–6, beroende på vad som är tillämpligt vid beräkningen av kapitalbaskraven för motpartsrisk enligt artikel 92.4 a och f,

DF_{NS}^c = den regulatoriska diskonteringsfaktorn för nettningsmängd NS avseende motpart c ,

För ett institut ska den regulatoriska diskonteringsfaktorn fastställas till 1 med användning av de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 6. I alla andra fall ska den regulatoriska diskonteringsfaktorn beräknas enligt följande:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = den regulatoriska korrelationen mellan kreditspreadrisken för motpart c och kreditspreadrisken för ett instrument med ett enda namn som erkänns som en godtagbar risksäkring h för motpart c, fastställd i enlighet med tabell 2,

M_h^{SN} = löptiden för ett instrument med ett enda namn som erkänns som en godtagbar risksäkring,

B_h^{SN} = teoretiskt belopp för ett instrument med ett enda namn som erkänns som en godtagbar risksäkring,

DF_h^{SN} = den regulatoriska diskonteringsfaktorn för ett instrument med ett enda namn som erkänns som en godtagbar risksäkring, beräknad enligt följande:

$$\frac{1 - e^{-0.05 M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = regulatorisk riskvikt för ett instrument med ett enda namn som erkänns som en godtagbar risksäkring. De riskvikterna ska baseras på en kombination av sektor och kreditkvalitet hos säkringsinstrumentets referenskreditspread och fastställas i enlighet med tabell 1,

M_i^{ind} = löptiden för en eller flera positioner i samma indexinstrument som erkänns som en godtagbar risksäkring. Om det finns mer än en position i samma indexinstrument, ska M_i^{ind} vara den teoretiska viktade löptiden för alla de positionerna,

B_i^{ind} = hela det teoretiska beloppet för en eller flera positioner i samma indexinstrument som erkänns som en godtagbar risksäkring. Om det finns mer än en position i samma indexinstrument, ska B_i^{ind} vara den teoretiska viktade löptiden för alla de positionerna,

DF_i^{ind} = den regulatoriska diskonteringsfaktorn för en eller flera positioner i samma indexinstrument som erkänns som en godtagbar risksäkring, beräknad enligt följande:

$$\frac{1 - e^{-0.05 M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = den regulatoriska riskvikten för ett indexinstrument som erkänns som en godtagbar risksäkring. RW_i^{ind} ska baseras på en kombination av sektor och kreditkvalitet för alla indexkomponenter och beräknas enligt följande:

- Om alla indexkomponenter tillhör samma sektor och har samma kreditkvalitet, fastställd i enlighet med tabell 1, ska RW_i^{ind} beräknas som den relevanta riskvikten i tabell 1 för den sektorn och kreditkvaliteten multiplicerad med 0,7.
- Om alla indexkomponenter inte tillhör samma sektor eller inte har samma kreditkvalitet, ska RW_i^{ind} beräknas som ett vägt genomsnitt av riskvikterna för alla indexkomponenter, fastställda i enlighet med tabell 1, multiplicerat med 0,7.

Tabell 1

	Kreditkvalitet
--	----------------

Motpartens sektor	Kreditkvalitetssteg 1–3	Kreditkvalitetssteg 4–6 och utan kreditvärdering
Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artiklarna 117.2 eller 118	0,5 %	3,0 %
Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	1,0 %	4,0 %
Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som etablerats av en nationell regering eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långivare	5,0 %	12,0 %
Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	3,0 %	7,0 %
Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	3,0 %	8,5 %
Teknik, telekommunikation	2,0 %	5,5 %
Hälsa- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	1,5 %	5,0 %
Övriga sektorer	5,0 %	12,0 %

Tabell 2

Korrelationer mellan motpartskreditspread och risksäkringar med ett enda namn	
Risksäkring med ett enda namn h för motpart i	Värde av r_{hc}

Motparter som avses i artikel 386.3 a i	100 %
Motparter som avses i artikel 386.3 a ii	80 %
Motparter som avses i artikel 386.3 a iii	50 %

2. Ett institut som uppfyller villkoret i punkt 1 b ska beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt följande:

$$BACVA^{csr-unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

där alla begrepp i formeln är de som anges i punkt 2.

Artikel 385

Förenklad metod

1. Ett institut som uppfyller samtliga villkor i artikel 273a.2 får beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk som riskvägda exponeringsbelopp för motpartsrisk för positioner utanför handelslagret respektive positioner i handelslagret, enligt artikel 92.3 a och f, dividerat med 12,5.

2. Vid den beräkning som avses i punkt 1 ska följande krav gälla:

- Endast transaktioner som omfattas av de kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk som anges i artikel 382 ska ingå i den beräkningen.
- Kreditderivat som erkänns som interna risksäkringar mot motpartsriskexponeringar ska inte ingå i den beräkningen.

3. Om ett institut inte längre uppfyller ett eller flera av villkoren i artikel 273a.2, ska det uppfylla kraven i artikel 273b.

Artikel 386

Godtagbara risksäkringar

1. Positioner i risksäkringsinstrument ska erkännas som ”godtagbara risksäkringar” vid beräkning av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artiklarna 383 och 384, om dessa positioner uppfyller samtliga följande krav:

- Dessa positioner används för att reducera kreditvärdighetsjusteringsrisken och förvaltas som sådana.
- Dessa positioner kan ingås med tredje part eller med institutets handelslager som en intern risksäkring, i vilket fall de ska uppfylla det krav som föreskrivs i artikel 106.7.
- Endast positioner i risksäkringsinstrument som avses i punkterna 2 och 3 får erkännas som godtagbara risksäkringar vid beräkning av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artiklarna 383 respektive 384.

- d) Ett visst risksäkringsinstrument bildar en enda position i en godtagbar risksäkring och kan inte delas upp i mer än en position i mer än en godtagbar risksäkring.

2. Vid beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artikel 383 ska endast positioner i följande risksäkringsinstrument erkännas som godtagbara risksäkringar:

- a) Instrument som säkrar mot variation i motpartens kreditspread, med undantag för de instrument som avses i artikel 325.5.
- b) Instrument som säkrar mot variation i exponeringskomponenten i kreditvärdighetsjusteringsrisken, med undantag för de instrument som avses i artikel 325.5.

3. Vid beräkning av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med artikel 384 ska endast positioner i följande risksäkringsinstrument erkännas som godtagbara risksäkringar:

- a) Kreditswappar med ett enda namn och villkorade kreditswappar med ett enda namn som refererar till
 - i) motparten direkt,
 - ii) en enhet som är rättsligt knuten till motparten, om rättsligt knuten avser fall där referensnamnet och motparten antingen är ett moderföretag och dess dotterföretag eller två dotterföretag till ett gemensamt moderföretag,
 - iii) en enhet som tillhör samma sektor och region som motparten.
- b) Indexerade kreditswappar.

4. Positioner i risksäkringsinstrument som ingås med tredje parter och som erkänns som godtagbara risksäkringar i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 och ingår i beräkningen av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk ska inte omfattas av de kapitalbaskrav för marknadsrisk som anges i avdelning IV.

5. Positioner i risksäkringsinstrument som inte erkänns som godtagbara risksäkringar i enlighet med denna artikel ska omfattas av de kapitalbaskrav för marknadsrisk som anges i avdelning IV.”.

(171) Artikel 402 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
 - i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Vid beräkning av exponeringsvärden i enlighet med artikel 395 får instituten, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet av en exponering eller någon del av en exponering som är säkrad genom bostadsegendom i enlighet med artikel 125.1 med det intecknade beloppet av egendomens värde, dock med högst 55 % av egendomsvärdet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:”.
 - ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 20 % i enlighet med artikel 124.7 för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom bostadsegendom.”.
- b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Vid beräkning av exponeringsvärden i enlighet med artikel 395 får instituten, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet av en exponering eller någon del av en exponering som är säkrad genom kommersiell fastighet i enlighet med artikel 126.1 med det intecknade beloppet av egendomens värde, dock med högst 55 % av egendomsvärdet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:”.

- ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 60 % i enlighet med artikel 124.7 för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom bostadsegendom.”.

- (172) I artikel 429 ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Vid tillämpning av punkt 4 e i denna artikel och artikel 429g ska med *avistaköp eller avistaförsäljning* avses ett köp eller en försäljning av en finansiell tillgång enligt ett kontrakt som kräver att den finansiella tillgången levereras inom den period som generellt fastställts i lag eller genom praxis på den berörda marknaden.”.

- (173) Artikel 429c ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) Vad gäller transaktioner som inte clearats genom en kvalificerad central motpart avskiljs inte de kontanter som den mottagande motparten erhåller från institutets tillgångar.”.

- (b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska instituten, då de beräknar NICA så som begreppet definieras i artikel 272.12a, bortse från alla säkerheter som erhållits.”.

- (c) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

”4a. Genom undantag från punkterna 3 och 4 får ett institut erkänna alla erhållna säkerheter i enlighet med del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Säkerheten erhålls från en kund för ett derivatkontrakt som institutet clearar för den kundens räkning.
- b) Det kontrakt som avses i led a clearas genom en kvalificerad central motpart.
- c) Om säkerheten har erhållits i form av initial marginalsäkerhet, är den säkerheten avskild från institutets tillgångar.”.

- (d) Punkt 6 första stycket ska ersättas med följande:

”Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten använda den metod som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 4 eller 5 för att fastställa exponeringsvärdet för derivatkontrakt som förtecknas i punkterna 1 och 2 i bilaga II, men enbart om de också använder den metoden för att fastställa exponeringsvärdet för dessa kontrakt i syfte att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.1 a, b och c.”.

- (174) Artikel 429f ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institutet ska, i enlighet med artikel 111.2, beräkna exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen, utom om exponeringarna gäller de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och de positioner som avses i artikel 429d.

Om ett åtagande avser en förpliktelse att ingå ett annat åtagande, ska artikel 166.9 tillämpas.”.
 - b) Punkt 3 ska utgå.
- (175) Artikel 429g.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Institutet ska behandla kontanta medel kopplade till avistaköp och finansiella tillgångar kopplade till avistaförsäljning som kvarstår på balansräkningen fram till avvecklingsdagen som tillgångar enligt artikel 429.4 a.”.
- (176) I artikel 430.1 ska följande led läggas till som led h:
- ”h) sina exponeringar för ESG-risker.”.
- (177) I artikel 430a ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. Institutet ska årligen till sina behöriga myndigheter rapportera följande aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad mot vilken de är exponerade:
- a) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsegendom, upp till det lägre av det intecknade beloppet och 55 % av egendomsvärdet, om inte annat beslutats enligt artikel 124.7.
 - b) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsegendom, upp till den del av exponeringen som är säkrad genom bostadsegendom i enlighet med artikel 124.2 a.
 - c) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsegendom, begränsat till den del som är säkrad genom bostadsegendom i enlighet med artikel 124.2 a.
 - d) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter, upp till det lägre av det intecknade beloppet och 55 % av egendomsvärdet, om inte annat beslutats enligt artikel 124.7.
 - e) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter, upp till den del av exponeringen som är säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.2 c.
 - f) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter, begränsat till den del som är säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.2 c.”.
- (178) Artikel 433 ska ersättas med följande:

”Artikel 433

Frekvens för offentliggörande av information och informationens innehåll

Instituten ska offentliggöra den information som krävs enligt avdelningarna II och III på det sätt som anges i denna artikel och i artiklarna 433a, 433b, 433c och 434.

EBA ska göra den information som offentliggörs på årsbasis tillgänglig på sin webbplats på samma dag som institutet offentliggör sina räkenskaper eller så snart som möjligt därefter.

EBA ska göra den information som offentliggörs på halvårs- eller kvartalsbasis tillgänglig på sin webbplats på samma dag som institutet i tillämpliga fall offentliggör sina räkenskaper för samma period, eller så snart som möjligt därefter.

Om den information som krävs enligt denna del offentliggörs senare än räkenskaperna för den berörda perioden ska fördröjningen däremellan, för att kunna godtas, vara rimlig och i alla händelser inte gå utöver den tidsram som de behöriga myndigheterna har fastställt enligt artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.”.

(179) I artikel 433a.1 c ska led i ersättas med följande:

”i) artikel 438 d, da och h,”.

(180) I artikel 433b.1 ska led a ändras på följande sätt:

a) Led ii ska ersättas med följande:

”ii) artikel 438 c, d och da,”.

b) Följande led ska läggas till som led iv:

”iv) artikel 442 c och d.”.

(181) I artikel 433c ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Led d ska ersättas med följande:

”d) Artikel 438 c, d och da.”.

b) Följande led ska läggas till som led g:

”g) Artikel 442 c och d.”.

(182) Artikel 434 ska ersättas med följande:

”Artikel 434

Metoder för offentliggörande

1. Andra institut än små och icke-komplexa institut ska lämna all den information som krävs enligt avdelningarna II och III i elektroniskt format till EBA senast den dag då instituten offentliggör sina räkenskaper eller sin redovisning för samma period, i tillämpliga fall, eller så snart som möjligt därefter. EBA ska också offentliggöra inlämningsdatum för denna information.

EBA ska säkerställa att offentliggörandena på EBA:s webbplats innehåller samma information som den institutet lämnat till EBA. Instituten ska ha rätt att på nytt lämna in informationen till EBA i enlighet med de tekniska standarder som avses i artikel 434a. EBA ska på sin webbplats offentliggöra det datum då den nya inlämningen ägde rum.

EBA ska utarbeta och uppdatera det verktyg som specificerar mappningen av mallarna och tabellerna för offentliggöranden mot dem som gäller

tillsynsrapportering. Mappningsverktyget ska vara tillgängligt för allmänheten på EBA:s webbplats.

Instituten får fortsätta att offentliggöra tillsynsinformationen genom att göra den lätt tillgänglig för användarna i ett fristående dokument eller i ett särskilt avsnitt som ingår i eller är bifogat institutets räkenskaper eller redovisning, och där all information som omfattas av kraven på offentliggörande finns med och lätt kan identifieras av användarna. Instituten får på sin webbplats lägga in en länk till EBA:s webbplats där tillsynsinformationen offentliggörs på ett centraliserat sätt.

2. Stora institut och andra institut som inte är stora institut eller små och icke-komplexa institut ska till EBA lämna de offentliggöranden som avses i artikel 433a respektive artikel 433c, dock senast den dag då räkenskaperna eller redovisningen offentliggörs för motsvarande period eller så snart som möjligt därefter. Om offentliggörande krävs för en period då ett institut inte utarbetar någon redovisning, ska institutet lämna information om offentliggöranden till EBA så snart det är praktiskt möjligt.

3. EBA ska göra små och icke-komplexa instituts offentliggöranden tillgängliga på sin webbplats på grundval av den information som dessa institut rapporterar till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 430.

4. Medan äganderätten till uppgifterna och ansvaret för att de är korrekta ligger hos de institut som tar fram dem, ska EBA göra den information som ska offentliggöras i enlighet med denna del tillgänglig på sin webbplats. Den lagrade informationen ska förbli tillgänglig för minst lika lång tid som föreskrivs för lagring av innehållet i institutets redovisning enligt den gällande nationella rätten.

5. EBA ska övervaka antalet besök vid sin enda åtkomstpunkt för institutens offentliggöranden och ta med relaterad statistik i sina årsrapporter.”.

(183) Artikel 434a ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska den första meningen ersättas med följande:

”EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format för offentliggörande, tillhörande instruktioner, information om policyn för ny inlämning och it-lösningar för de offentliggöranden som krävs enligt avdelningarna II och III.”.

b) I första stycket ska fjärde meningen ersättas med följande:

”EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: ange datum = ett år efter denna förordnings ikraftträdande].”.

(184) Artikel 438 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska ersättas med följande:

”b) Beloppet av de ytterligare kapitalbaskrav till följd av tillsynsprocessen som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och som anges för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet och dess sammansättning.”.

a) Led d ska ersättas med följande:

”d) De totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och de motsvarande kapitalbaskrav som fastställts i enlighet med artikel 92.2, indelade i de olika risk- eller exponeringskategorier och risk- eller

exponeringsunderkategorier, beroende på vad som är tillämpligt, som anges i del tre och, i tillämpliga fall, en förklaring av de effekter på beräkningen av kapitalbas och riskvägda exponeringsbelopp som följer av att tillämpa kapitalgolv och av att inte dra av några poster från kapitalbasen.”.

- c) Följande led ska läggas till som led da:

”da) Om det krävs för att beräkna följande belopp, det totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv som beräknats i enlighet med artikel 92.4 och det totala riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden som beräknats i enlighet med artikel 92.5, indelade i de olika riskkategorier och riskunderkategorier, beroende på vad som är tillämpligt, som anges i del tre och, i tillämpliga fall, en förklaring av de effekter på beräkningen av kapitalbas och riskvägda exponeringsbelopp som följer av att tillämpa kapitalgolv och av att inte dra av några poster från kapitalbasen.”.

- (185) Artikel 445 ska ersättas med följande:

”Artikel 445

Offentliggörande av exponeringar för marknadsrisk enligt schablonmetoden

1. Institut som inte har fått tillstånd av behöriga myndigheter att använda den alternativa internmodellmetod för marknadsrisk som anges i artikel 325az och som använder den förenklade schablonmetoden i enlighet med artikel 325a eller del tre avdelning IV kapitel 1a ska offentliggöra en allmän översikt över sina positioner i handelslagret.

2. Institut som beräknar sina egna kapitalbaskrav i enlighet med del tre avdelning IV kapitel 1a ska offentliggöra information om sina totala kapitalbaskrav, sina kapitalbaskrav för den känslighetsbaserade metoden, sina kapitalbaskrav för fallissemangsrisk och sina kapitalbaskrav för kvarstående risk. Offentliggörandet av kapitalbaskrav för måtten i känslighetsbaserade metoder och för fallissemangsriskerna ska delas upp för följande instrument:

- a) Andra finansiella instrument än värdepapperiseringsinstrument som hålls i handelslagret, fördelade på riskklass och med en separat identifiering av kapitalbaskrav för fallissemangsrisk.
- b) Värdepapperiseringsinstrument som inte hålls i den alternativa korrelationshandelsportföljen, med en separat identifiering av kapitalbaskravet för kreditspreadrisken och kapitalbaskravet för fallissemangsriskerna.
- c) Värdepapperiseringsinstrument som hålls i den alternativa korrelationshandelsportföljen, med en separat identifiering av kapitalbaskravet för kreditspreadrisken och kapitalbaskravet för fallissemangsriskerna.”.

- (186) Följande artikel ska införas som artikel 445a:

”Artikel 445a

Offentliggörande av kreditvärdighetsjusteringsrisk

1. Institut som omfattas av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk ska offentliggöra följande information:

- a) En allmän översikt över deras processer för att identifiera, mäta, säkra och övervaka deras kreditvärdighetsjusteringsrisk.

- b) Huruvida instituten uppfyller alla villkor som anges i artikel 273a.2. Om dessa villkor är uppfyllda, huruvida instituten har valt att beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av den förenklade metod som anges i artikel 385. Om instituten har valt att beräkna kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk med hjälp av den förenklade metoden, kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med den metoden.
 - c) Det totala antal motparter för vilka schablonmetoden används, uppdelat per motpartstyp.
2. Institut som använder den schablonmetod som definieras i artikel 383 för beräkning av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk ska utöver den information som avses i punkt 1 offentliggöra följande information:
- a) Strukturen för och organisationen och styrningen av deras interna riskhanteringsfunktion avseende kreditvärdighetsjusteringsrisk.
 - b) Deras totala kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt schablonmetoden uppdelade per riskklass.
 - c) En översikt över de godtagbara risksäkringar som används i denna beräkning, uppdelade per typ enligt definitionen i artikel 386.2.
3. Institut som använder den grundläggande metod som definieras i artikel 384 vid beräkning av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk ska utöver den information som avses i punkt 1 offentliggöra följande information:
- a) Deras totala kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt den grundläggande metoden och komponenterna $BACVA^{total}$ och $BACVA^{csr-hedged}$.
 - b) En översikt över de godtagbara risksäkringar som används i denna beräkning, uppdelade per typ enligt definitionen i artikel 386.3.”.

(187) Artikel 446 ska ersättas med följande:

”Artikel 446

Offentliggörande av operativ risk

1. Institut ska offentliggöra följande information:
- a) De viktigaste egenskaperna och inslagen i deras ram för hantering av operativa risker.
 - b) Deras kapitalbaskrav för operativa risker.
 - c) Verksamhetsindikatorkomponenten beräknad enligt artikel 313.
 - d) Verksamhetsindikatorn, beräknad i enlighet med artikel 314.1, och beloppen för varje delpost i verksamhetsindikatorn för vart och ett av de tre år som är relevanta för beräkningen av verksamhetsindikatorn.
 - e) Antalet av och beloppen för de poster i verksamhetsindikatorn som undantagits vid beräkningen av verksamhetsindikatorn i enlighet med artikel 315.2, samt tillhörande motiveringar till undantagandet.
2. Institut som beräknar sina årliga förluster till följd av operativa risker i enlighet med artikel 316.1 ska offentliggöra följande information utöver den information som förtecknas i punkt 1:

- a) Deras årliga förluster till följd av operativa risker för vart och ett av de tio senaste åren, beräknade i enlighet med artikel 316.1.
 - b) Antalet av och beloppen för förluster till följd av operativa risker som undantagits vid beräkningen av den årliga förlusten till följd av operativa risker i enlighet med artikel 320.1, samt tillhörande motiveringar till undantagandet.”.
- (188) Artikel 447 ska ändras på följande sätt:
- a) Led a ska ersättas med följande:
 - ”a) Sammansättning av deras kapitalbas och deras riskbaserade kapitalrelationer beräknade i enlighet med artikel 92.2.”.
 - b) Följande led ska läggas till som led aa:
 - ”aa) I tillämpliga fall, riskbaserade kapitalrelationer beräknade i enlighet med artikel 92.2 genom användning av totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv i stället för totala riskvägda exponeringsbelopp.”.
 - c) Led b ska ersättas med följande:
 - ”b) Totala riskvägda exponeringsbelopp beräknade i enlighet med artikel 92.3 och, i tillämpliga fall, totala riskvägda exponeringsbelopp utan golv beräknade i enlighet med artikel 92.4.”.
 - d) Led d ska ersättas med följande:
 - ”d) Deras kombinerade buffertkrav, vilket instituten är skyldiga att upprätthålla i enlighet med kapitel 4 i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.”.
- (189) Artikel 449a ska ersättas med följande:

”Artikel 449a

Offentliggörande av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsrisker (ESG-risker)

Instituten ska offentliggöra information om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-risker), inbegripet fysiska risker och omställningsrisker.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras årsvis av små och icke-komplexa institut och halvårsvis av andra institut.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format för offentliggörande av ESG-risker, i enlighet med artikel 434a, och ska säkerställa att de är förenliga med och upprätthåller proportionalitetsprincipen. När det gäller små och icke-komplexa institut ska formaten inte kräva offentliggörande av information utöver den information som ska rapporteras till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 430.1 h.”.

- (190) I artikel 451.1 ska följande led läggas till som led f:
- ”f) Beloppet av de ytterligare kapitalbaskrav till följd av tillsynsprocessen som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och som anges för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet och dess sammansättning.”.
- (191) Artikel 455 ska ersättas med följande:

Användning av interna modeller för marknadsrisk

1. Ett institut som använder de interna modeller som avses i artikel 325az för att beräkna sina kapitalbaskrav för marknadsrisk ska offentliggöra följande information:

- a) Institutets mål för genomförande av handelsverksamhet och de processer som införts för att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera institutets marknadsrisker.
- b) Riktlinjerna enligt artikel 104.1 för fastställande av vilka positioner som ska ingå i handelslagret.
- c) En allmän beskrivning av strukturen för de handlarbord som omfattas av de interna modeller som avses i artikel 325az, däribland för varje bord en allmän beskrivning av bordets affärsstrategi, de instrument som är tillåtna och de huvudsakliga risktyperna för bordet.
- d) En allmän översikt av de positioner i handelslagret som inte omfattas av de interna modeller som avses i artikel 325az, däribland en allmän beskrivning av bordets struktur och av den typ av instrument som ingår i borden eller i bordskategorierna i enlighet med artikel 104b.
- e) Strukturen för och organisationen av funktionen för marknadsriskhantering och styrning avseende marknadsrisk.
- f) Omfattningen av och huvuddragen och de viktigaste modelleringsvalen för de olika interna modeller som avses i artikel 325az och som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de huvudmodeller som används på gruppnivå, och en beskrivning av i vilken omfattning dessa interna modeller representerar alla modeller som används på gruppnivå, däribland i tillämpliga fall
 - i) en allmän beskrivning av den modelleringsansats som används för att beräkna expected shortfall enligt artikel 325ba.1 a, inbegripet hur ofta uppgifterna uppdateras,
 - ii) en allmän beskrivning av de metoder som används för att beräkna det riskmått med stressscenarier som avses i artikel 325ba.1 b, förutom de specifikationer som anges i artikel 325bk.3,
 - iii) en allmän beskrivning av den modelleringsansats som används för att beräkna det kapitalbaskrav för fallissemangrisk som avses i artikel 325ba.2, inbegripet hur ofta uppgifterna uppdateras.

2. Instituterna ska, där så är tillämpligt och på aggregerad basis för alla handlarbord som omfattas av de interna modeller som avses i artikel 325az, offentliggöra följande komponenter:

- a) Det senaste värdet och det högsta och lägsta värdet samt medelvärdet under de föregående 60 bankdagarna för
 - i) det oinskränkta expected shortfall-måttet enligt definitionen i artikel 325bb.1,
 - ii) det oinskränkta expected shortfall-måttet enligt definitionen i artikel 325bb.1 för varje föreskriven övergripande riskfaktorkategori.
- b) Det senaste värdet samt medelvärdet under de föregående 60 bankdagarna för

- i) expected shortfall-riskmättet enligt definitionen i artikel 325bb.1,
 - ii) riskmättet med stressscenarier enligt definitionen i artikel 325ba.1 b,
 - iii) kapitalbaskravet för fallissemangsrisk enligt definitionen i artikel 325ba.2,
 - iv) summan av kapitalbaskraven enligt definitionen i artikel 325ba.1 och 325ba.2, inklusive tillämplig multiplikationsfaktor.
- c) Antalet utfallstester av överskridanden under de senaste 250 bankdagarna med ett 99-procentigt konfidensintervall och som avses i artikel 325bf.1 a och b separat.
4. Institut ska på aggregerad basis för alla handlarbord offentliggöra de kapitalbaskrav för marknadsrisk som skulle ha beräknats i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning, om instituten inte hade beviljats tillstånd att använda sina interna modeller för de handlarborden.”.
- (192) Artikel 458 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om medlemsstaterna erkänner de åtgärder som fastställs i enlighet med denna artikel, ska de underrätta ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra dessa underrättelser till rådet, kommissionen, EBA, ESRB och den medlemsstat som har fått tillstånd att tillämpa åtgärderna.”.
 - b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Innan det tillstånd som utfärdats i enlighet med punkterna 3 och 4 löper ut ska den berörda medlemsstaten, i samråd med ESRB, EBA och kommissionen, se över situationen och får i enlighet med det förfarande som avses i punkterna 2 och 4 anta ett nytt beslut om förlängning av tillämpningsperioden för de nationella åtgärderna med högst två år varje gång.”.
- (193) Artikel 461a ska ersättas med följande:

”Artikel 461a

Kapitalbaskrav för marknadsrisk

Kommissionen ska övervaka genomförandet av de internationella standarderna för kapitalbaskrav för marknadsrisk i tredjeländer. Om betydande skillnader mellan unionens och tredjeländers genomförande av dessa internationella standarder konstateras, inbegripet när det gäller reglernas inverkan på kapitalbaskrav och när dessa krav ska börja tillämpas, ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra denna förordning genom att

- a) på institutens kapitalbaskrav för marknadsrisk, om så är nödvändigt för att skapa lika villkor, tillämpa en multiplikator som är lika med eller större än 0 och mindre än 1 och som beräknas för specifika riskklasser och specifika riskfaktorer med hjälp av någon av de metoder som avses i artikel 325.1, enligt vad som anges i
 - i) artiklarna 325c–325ay, där den alternativa schablonmetoden specificeras,
 - ii) artiklarna 325az–325bp, där den alternativa internmodellmetoden specificeras,

- iii) artiklarna 326–361, där den förenklade schablonmetoden specificeras, i syfte att kompensera för dessa konstaterade skillnader mellan tredjeländers regler och unionsrätten,
 - b) med två år uppskjuta den dag från och med vilken instituten ska tillämpa de kapitalbaskrav för marknadsrisk som anges i del tre avdelning IV eller någon av de metoder för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk som avses i artikel 325.1.”.
- (194) Följande artikel ska införas som artikel 461b:

”Artikel 461b

Tillsynsbehandling av kryptotillgångar

Senast den 31 december 2025 ska kommissionen undersöka om en särskild tillsynsbehandling för exponeringar mot kryptotillgångar behöver utarbetas, och ska, efter samråd med EBA och med beaktande av den internationella

- (195) utvecklingen, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, om lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.”. Artikel 462 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artiklarna 461a och 461b ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 28 juni 2013.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artiklarna 461a och 461b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”.

- b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 244.6 och 245.6, artiklarna 456–460 och artiklarna 461a och 461b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

- (196) Artikel 465 ska ersättas med följande:

”Artikel 465

Övergångsarrangemang för kapitalgolvet

1. Genom undantag från artikel 92.3 och 92.6 får moderinstitut, finansiella moderholdingföretag, blandade finansiella moderholdingföretag, fristående institut i EU eller fristående dotterinstitut i medlemsstaterna tillämpa följande faktor ”x” vid beräkning av det totala riskvägda exponeringsbeloppet:

- a) 50 % under perioden från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2025.

- b) 55 % under perioden från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2026.
- c) 60 % under perioden från och med den 1 januari 2027 till och med den 31 december 2027.
- d) 65 % under perioden från och med den 1 januari 2028 till och med den 31 december 2028.
- e) 70 % under perioden från och med den 1 januari 2029 till och med den 31 december 2029.

2. Genom undantag från artikel 92.3 a får moderinstitut inom EU, finansiella moderholdingföretag inom EU, blandade finansiella moderholdingföretag inom EU, fristående institut i EU eller fristående dotterinstitut i medlemsstaterna till och med den 31 december 2029 tillämpa följande formel vid beräkning av det totala riskvägda exponeringsbeloppet:

$$\text{TREA} = \min\{\max\{U\text{-TREA}; x \cdot S\text{-TREA}\}; 125\% \cdot U\text{-TREA}\}$$

Vid den beräkningen ska moderinstitut inom EU, finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU beakta de relevanta faktorer "x" som avses i punkt 1.

3. Genom undantag från artikel 92.5 a i får moderinstitut, finansiella moderholdingföretag, blandade finansiella moderholdingföretag, fristående institut i EU eller fristående dotterinstitut i medlemsstaterna till och med den 31 december 2032 åsätta exponeringar mot företag för vilka det inte finns en kreditvärdering från ett utsett kreditvärderingsinstitut en riskvikt på 65 %, förutsatt att enheten skattar PD-värdet hos dessa exponeringar, beräknat i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3, till högst 0,5 %.

EBA ska övervaka tillämpningen av övergångsbehandlingen enligt första stycket och tillgången till kreditvärderingar från utsedda kreditvärderingsinstitut för exponeringar mot företag. EBA ska rapportera sina iakttagelser till kommissionen senast den 31 december 2028.

På grundval av den rapporten och med vederbörlig hänsyn till relaterade internationellt överenskomna standarder som utarbetats av Baselkommittén för banktillsyn ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2031.

4. Genom undantag från artikel 92.5 a iv ska moderinstitut, finansiella moderholdingföretag, blandade finansiella moderholdingföretag, fristående institut i EU eller fristående dotterinstitut i medlemsstaterna, till och med den 31 december 2029, ersätta alfa med 1 vid beräkningen av exponeringsvärdet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II i enlighet med de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3 och 4, om samma exponeringsvärden beräknas i enlighet med den metod som anges i del tre avdelning II kapitel 3 avsnitt 6 för det totala riskvägda exponeringsbeloppet utan golv.

Kommissionen får, med beaktande av den EBA-rapport som avses i artikel 514, anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att vid behov permanent ändra värdet på alfa.

5. Genom undantag från artikel 92.5 a i får medlemsstaterna tillåta att moderinstitut, finansiella moderholdingföretag, blandade finansiella moderholdingföretag,

fristående institut i EU eller fristående dotterinstitut i medlemsstaterna åsätter följande riskvikter, förutsatt att alla villkor i andra stycket är uppfyllda:

- a) Fram till och med den 31 december 2032, en riskvikt på 10 % på den del av exponeringarna som är säkrad genom panträtt i bostadsegendom upp till 55 % av det egendomsvärde som återstår efter det att eventuella prioriterade eller likställda panträtter som inte innehas av institutet har dragits av.
- b) Fram till och med den 31 december 2029, en riskvikt på 45 % på den eventuella återstående del av exponeringarna som är säkrad genom panträtt i bostadsegendom upp till 80 % av det egendomsvärde som återstår efter det att eventuella prioriterade eller likställda panträtter som inte innehas av institutet har dragits av, förutsatt att den justering av kapitalbaskraven för kreditrisk som avses i artikel 501 inte tillämpas.

För åsättande av riskvikter i enlighet med första stycket ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:

- a) De kvalificerade exponeringarna finns i den medlemsstat som har utnyttjat valmöjligheten.
- b) Under de senaste sex åren har institutets förluster från sådana exponeringar upp till 55 % av egendomsvärdet inte överstigit 0,25 % i genomsnitt av det totala beloppet av utestående kreditförpliktelser under ett visst år för alla sådana exponeringar.
- c) För de kvalificerade exponeringarna har institutet båda följande fordringar i händelse av fallissemang eller utebliven betalning från gäldenärens sida:
 - i) En fordran på den bostadsegendom som säkrar exponeringen.
 - ii) En fordran på gäldenärens övriga tillgångar och inkomster.
- d) Den behöriga myndigheten har kontrollerat att villkoren i leden a, b och c är uppfyllda.

Om den valmöjlighet som avses i första stycket har utnyttjats och alla därmed förbundna villkor i andra stycket är uppfyllda, får instituten åsätta den återstående delen av de exponeringar som avses i andra stycket b följande riskvikter till och med den 31 december 2032:

- a) 52,5 % under perioden från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2030.
- b) 60 % under perioden från och med den 1 januari 2031 till och med den 31 december 2031.
- c) 67,5 % under perioden från och med den 1 januari 2032 till och med den 31 december 2032.

Om medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet, ska de underrätta EBA och motivera sitt beslut. De behöriga myndigheterna ska meddela EBA närmare uppgifter om alla kontroller som avses i första stycket led c.

EBA ska övervaka användningen av övergångsbehandlingen enligt första stycket och senast den 31 december 2028 rapportera till kommissionen om lämpligheten hos de berörda riskvikterna.

På grundval av den rapporten och med vederbörlig hänsyn till relaterade internationellt överenskomna standarder som utarbetats av Baselkommittén för

banktillsyn ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2031.”.

(197) Följande artikel ska införas som artikel 494d:

”Artikel 494d

Återgång från internmetoden till schablonmetoden

Genom undantag från artikel 149.1, 149.2 och 149.3 får ett institut från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2027 återgå till schablonmetoden för en eller flera av de exponeringsklasser som anges i artikel 147.2, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet existerade redan den [Publikationsbyrå: ange datum = en dag före denna ändringsförordnings ikraftträdande] och var av dess behöriga myndighet auktoriserat att behandla de exponeringsklasserna enligt internmetoden.
- b) Institutet begär en återgång till schablonmetoden endast en gång under den treårsperioden.
- c) Begäran om att återgå till schablonmetoden görs inte i regelarbitragesyfte.
- d) Institutet har formellt underrättat den behöriga myndigheten om att det önskar återgå till schablonmetoden för de exponeringsklasserna minst sex månader innan det faktiskt återgår till den metoden.
- e) Den behöriga myndigheten invänder inte mot institutets begäran om en sådan återgång inom tre månader från mottagandet av den underrättelse som avses i led d.”.

(198) Artikel 495 ska ersättas med följande:

”Artikel 495

Behandling av aktieexponeringar enligt internmetoden

1. Genom undantag från artikel 107.1 andra stycket ska institut som har fått tillstånd att tillämpa internmetoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för aktieexponeringar fram till och med den 31 december 2029 beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för varje aktieexponering för vilken de har fått tillstånd att tillämpa internmetoden som det högre av följande:

- a) Det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 495a.1 och 495a.2.
- b) Det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas enligt denna förordning i dess lydelse före den [Publikationsbyrå: för in datum = dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

2. I stället för att tillämpa den behandling som anges i punkt 1 får institut som har fått tillstånd att tillämpa internmetoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för aktieexponeringar välja att tillämpa den behandling som anges i artikel 133 och övergångsarrangemangen i artikel 495a på alla sina aktieexponeringar när som helst till och med den 31 december 2029.

Vid tillämpning av denna punkt ska de villkor för att återgå till användning av mindre avancerade metoder enligt artikel 149 inte gälla.

3. Institut som tillämpar den behandling som anges i punkt 1 ska beräkna EL i enlighet med artikel 158.7, 158.8 eller 158.9, beroende på vad som är tillämpligt, i deras lydelse den 1 januari 2021.

4. Om institut ansöker om tillstånd att tillämpa internmetoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för aktieexponeringar ska de behöriga myndigheterna inte bevilja ett sådant tillstånd efter den [Publikationsbyrå: ange datum = den då denna förordning börjar tillämpas].”.

(199) Följande artiklar ska införas som artiklarna 495a, 495b och 495d:

”Artikel 495a

Övergångsarrangemang för aktieexponeringar

1. Genom undantag från den behandling som anges i artikel 133.3 ska aktieexponeringar åsättas följande riskvikter:

- a) 100 % under perioden från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2025.
- b) 130 % under perioden från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2026.
- c) 160 % under perioden från och med den 1 januari 2027 till och med den 31 december 2027.
- d) 190 % under perioden från och med den 1 januari 2028 till och med den 31 december 2028.
- e) 220 % under perioden från och med den 1 januari 2029 till och med den 31 december 2029.

2. Genom undantag från den behandling som anges i artikel 133.4 ska aktieexponeringar åsättas följande riskvikter:

- a) 100 % under perioden från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2025.
- b) 160 % under perioden från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2026.
- c) 220 % under perioden från och med den 1 januari 2027 till och med den 31 december 2027.
- d) 280 % under perioden från och med den 1 januari 2028 till och med den 31 december 2028.
- e) 340 % under perioden från och med den 1 januari 2029 till och med den 31 december 2029.

3. Genom undantag från artikel 133 får instituten fortsätta att åsätta samma riskvikt som var tillämplig från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = en dag före dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] för aktieexponeringar mot enheter som de har varit aktieägare i vid [antagandedatum] under sex på varandra följande år och över vilka de utövar ett betydande inflytande i den mening som avses i direktiv 2013/34/EU eller de redovisningsstandarder som ett institut omfattas av enligt förordning (EG) nr 1606/2002, eller om ett liknande förhållande råder mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.

Övergångsarrangemang för exponeringar som utgör specialutlåning

1. Genom undantag från artikel 161.4 ska de LGD-indatagolv som är tillämpliga på exponeringar som utgör specialutlåning och som behandlas enligt internmetoden och där egna skattningar av LGD-värden används, vara de tillämpliga LGD-indatagolv som anges i artikel 161.4, multiplicerade med följande faktorer:

- a) 50 % under perioden från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2027.
- b) 80 % under perioden från och med den 1 januari 2028 till och med den 31 december 2028.
- c) 100 % under perioden från och med den 1 januari 2029 till och med den 31 december 2029.

2. EBA ska utarbeta en rapport om lämplig kalibrering av de riskparametrar som är tillämpliga på exponeringar som utgör specialutlåning enligt internmetoden, särskilt i fråga om egna skattningar av LGD och LGD-indatagolv. EBA ska i sin rapport särskilt inkludera uppgifter om genomsnittligt antal fallissemang och realiserade förluster som observerats i unionen för olika urval av institut med olika affärs- och riskprofiler.

EBA ska lägga fram rapporten om sina resultat för Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 december 2025.

På grundval av den rapporten ska kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att om så är lämpligt anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra behandlingen av exponeringar som utgör specialutlåning enligt del tre avdelning II.

Övergångsarrangemang för leasingexponeringar som en kreditriskreduceringsteknik

1. Genom undantag från artikel 230 ska det tillämpliga värdet av H_c motsvarande "övriga fysiska säkerheter" för de exponeringar som avses i artikel 199.7, om den leasade egendomen motsvarar typen "övriga fysiska säkerheter" av betalt kreditriskskydd, vara värdet av H_c för "övriga fysiska säkerheter" enligt tabell 1 i artikel 230.2, multiplicerat med följande faktorer:

- a) 50 % under perioden från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2027.
- b) 80 % under perioden från och med den 1 januari 2028 till och med den 31 december 2028.
- c) 100 % under perioden från och med den 1 januari 2029 till och med den 31 december 2029.

2. EBA ska utarbeta en rapport om lämplig kalibrering av de riskparametrar som är knutna till leasingexponeringar enligt internmetoden, särskilt i fråga om LGD_s och H_c som anges i artikel 230. EBA ska i sin rapport särskilt inkludera uppgifter om genomsnittligt antal fallissemang och realiserade förluster som observerats i unionen för exponeringar i samband med olika typer av leasade egendomar och olika typer av institut som bedriver leasingverksamhet.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 30 juni 2026.

På grundval av den rapporten ska kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att om så är lämpligt anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra behandlingen av exponeringar som härrör från leasing enligt del tre avdelning II.

Artikel 495d

Övergångsarrangemang för villkorlösa annullerbara åtaganden

1. Genom undantag från artikel 111.2 ska instituten beräkna exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen i form av ett villkorslöst annullerbart åtagande genom att multiplicera den procentsats som föreskrivs i den artikeln med följande faktorer:

- a) 0 % under perioden från och med den 1 januari 2025 till och med den 31 december 2029.
- b) 25 % under perioden från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2030.
- c) 50 % under perioden från och med den 1 januari 2031 till och med den 31 december 2031.
- d) 75 % under perioden från och med den 1 januari 2032 till och med den 31 december 2032.

2. EBA ska utarbeta en rapport för att bedöma huruvida det undantag som avses i punkt 1 a bör förlängas efter den 31 december 2032 och, vid behov, på vilka villkor undantaget bör bibehållas.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 december 2028.

På grundval av den rapporten och med vederbörlig hänsyn till relaterade internationellt överenskomna standarder som utarbetats av Baselkommittén för banktillsyn ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2031.”.

(200) I artikel 501.2 ska led b ersättas med följande:

”b) Små och medelstora företag ska ha den betydelse som anges i artikel 5.8.”.

(201) Artikel 501a.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Exponeringen hänförs till den klass för företagsexponeringar som avses i antingen artikel 112 g eller artikel 147.2 c, med undantag för fallerande exponeringar.”.

b) Led f ska ersättas med följande:

”f) Refinansieringsrisken för exponeringen hos gäldenären är låg eller har reducerats på lämpligt sätt med beaktande av subventioner, bidrag eller finansiering som tillhandahålls av en eller flera av de enheter som förtecknas i punkt 2 b i och b ii.”.

(202) Artikel 501c ska ersättas med följande:

”Artikel 501c

Tillsynsbehandling av exponeringar kopplade till miljö och/eller samhällsansvar

EBA ska, efter samråd med ESRB och på basis av tillgängliga data och slutsatserna från kommissionens högnivågrupp för hållbar finansiering, bedöma huruvida det skulle vara motiverat med en särskild tillsynsbehandling av exponeringar i samband med tillgångar, inklusive värdepapperiseringar, eller verksamheter som påverkas av faktorer kopplade till miljö och/eller samhällsansvar. EBA ska framför allt bedöma följande:

- a) Metoder för bedömning av den effektiva risken hos exponeringar i samband med tillgångar och verksamheter som påverkas av faktorer kopplade till miljö och/eller samhällsansvar jämfört med risken hos andra exponeringar.
- b) Utarbetandet av lämpliga kriterier för bedömning av fysiska risker och omställningsrisker, inbegripet risker i samband med avskrivningar av tillgångar till följd av regeländringar.
- c) De effekter på kort, medellång och lång sikt som en särskild tillsynsbehandling av exponeringar i samband med tillgångar och verksamheter som påverkas av faktorer kopplade till miljö och/eller samhällsansvar kan komma att få för den finansiella stabiliteten och bankernas utlåning i unionen.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 28 juni 2023.”.

- (203) Artiklarna 505 och 506 ska ersättas med följande:

”Artikel 505

Översyn av jordbruksfinansiering

EBA ska senast den 31 december 2030 rapportera till kommissionen om hur kraven i denna förordning inverkar på jordbruksfinansiering.

Artikel 506

Kreditrisk – kreditförsäkring

EBA ska senast den 31 december 2026 rapportera till kommissionen om godtagbarheten och användningen av försäkringar som metoder för kreditriskreducering och om lämpligheten av de tillhörande riskparametrar som avses i del tre avdelning II kapitlen 3 och 4.

På grundval av EBA:s rapport ska kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att om så är lämpligt anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra den behandling som är tillämplig på kreditförsäkring enligt del tre avdelning II.”.

- (204) Följande artikel ska införas som artikel 506c:

”Artikel 506c

Kreditrisk – samverkan mellan minskningar av kärnprimärkapital och kreditriskparametrar

EBA ska senast den 31 december 2026 rapportera till kommissionen om överensstämmelsen mellan den aktuella mätningen av kreditrisk och de enskilda kreditriskparametrarna, om behandlingen av eventuella justeringar för beräkning av IRB-underskott eller IRB-överskott enligt artikel 159, och om dess överensstämmelse med fastställandet av exponeringsvärdet i enlighet med artikel 166

i denna förordning och med LGD-skattningen. Rapporten ska överväga den största möjliga ekonomiska förlust som uppstår till följd av en fallissemangshändelse samt dess uppnådda täckning i form av minskningar av kärnprimärkapitalet, med beaktande av eventuella bokföringsbaserade minskningar av kärnprimärkapitalet, inbegripet från förväntade kreditförluster eller justeringar av verkligt värde, och eventuella rabatter på erhållna exponeringar och deras konsekvenser för lagstadgade avdrag.”.

(205) Följande artiklar ska införas som artiklarna 519c och 519d:

”Artikel 519c

Ram för minsta värderingsavdrag för transaktioner för värdepappersfinansiering

EBA ska, i nära samarbete med Esma och senast den [Publikationsbyrån: för in datum = 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande], rapportera till kommissionen om lämpligheten i att i unionsrätten genomföra en ram för minsta värderingsavdrag att tillämpa på transaktioner för värdepappersfinansiering, för att hantera den potentiella ökningen av skuldsättning utanför banksektorn.

I den rapport som avses i första stycket ska samtliga följande aspekter övervägas:

- a) Graden av skuldsättning utanför banksystemet i unionen och i vilken utsträckning ramen för minsta värderingsavdrag skulle kunna minska skuldsättningen, om den skulle bli alltför hög.
- b) Väsentligheten hos de transaktioner för värdepappersfinansiering som innehas av EU-institut och som omfattas av ramen för minsta värderingsavdrag, inbegripet uppdelningen av de transaktioner för värdepappersfinansiering som inte uppfyller golven för minsta värderingsavdrag.
- c) Den uppskattade effekten av ramen för minsta värderingsavdrag för EU-institut enligt de två genomförandemetoder som rekommenderas av FSB, dvs. en marknadsreglering eller ett strängare kapitalbaskrav enligt denna förordning, i ett scenario enligt vilket EU-instituten inte skulle justera värderingsavdragen för sina transaktioner för värdepappersfinansiering för att uppfylla golven för minsta värderingsavdrag, och ett alternativt scenario enligt vilket de skulle justera dessa värderingsavdrag för att uppfylla golven för minsta värderingsavdrag.
- d) De viktigaste faktorerna bakom dessa uppskattade effekter samt potentiella oavsiktliga effekter av att införa ramen för minsta värderingsavdrag på funktionen hos EU:s marknader för transaktioner för värdepappersfinansiering.
- e) Den genomförandestrategi som skulle vara mest ändamålsenlig för att uppnå de lagstadgade målen för ramen för minsta värderingsavdrag, mot bakgrund av de överväganden som anges i leden a–d och med beaktande av målet om lika villkor inom hela finanssektorn i unionen.

På grundval av den rapporten och med vederbörligt beaktande av FSB:s rekommendation om att genomföra en ram för minsta värderingsavdrag att tillämpa på transaktioner för värdepappersfinansiering samt relaterade internationellt överenskomna standarder som utarbetats av Baselkommittén för banktillsyn, ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet senast den [Publikationsbyrån: för in datum = 24 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 519d
Operativ risk

EBA ska senast den [Publikationsbyrå: ange datum = 60 månader efter det att del tre avdelning III börjar tillämpas] rapportera till kommissionen om samtliga följande punkter:

- a) Användning av försäkring i samband med beräkningen av kapitalbaskraven för operativ risk.
- b) Huruvida erkännandet av återvinningar genom försäkringar kan möjliggöra regelarbitrage genom att minska den årliga förlusten till följd av operativa risker utan en motsvarande minskning av den faktiska exponeringen för operativa förluster.
- c) Huruvida erkännandet av återvinningar genom försäkringar har en annan inverkan på den lämpliga täckningen av återkommande förluster respektive potentiella svansförluster.

På grundval av den rapporten ska kommissionen om så är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet senast den [Publikationsbyrå: ange datum = 72 månader efter det att del tre avdelning III börjar tillämpas].”.

- (206) Bilaga I ska ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

- 1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- 2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2025, med undantag för följande:
 - a) Bestämmelserna i punkt 1 a, b, c, e–h, j, u, v och x om vissa definitioner, bestämmelserna i punkt 6 om konsoliderad tillsyn och bestämmelserna i punkterna 8, 10–12 och 14–23 om kapitalbas och kvalificerade skulder, som ska tillämpas från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = 6 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].
 - b) Bestämmelserna i punkterna 1 d och 4 om ändringar i enlighet med förordning (EU) 2019/2033 och bestämmelserna i punkt 47 om behandling av fallerande exponeringar, som ska tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
 - c) Bestämmelserna i punkterna 9, 26 a, 27, 28 a, 29, 34, 41, 42, 44, 47, 54, 59 c, 60 c, 61 g och h, 64 c, 66 d, 69, 81, 85 b, 90 c, 91 c, 92 c, 131, 132 b, 136 d, 153, 154 d, 155 c, 156 b, 166 c, 169, 178, 182, 183, 189, 192, 194, 196, 199 och 201–205, som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna eller ESRB lägger fram förslag till tekniska standarder för tillsyn eller genomförande och rapporter för kommissionen, de bestämmelser som kräver att kommissionen utarbetar rapporter, de bestämmelser som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter eller genomförandeakter, bestämmelserna om översyn och de bestämmelser som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärdar riktlinjer, som ska tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande